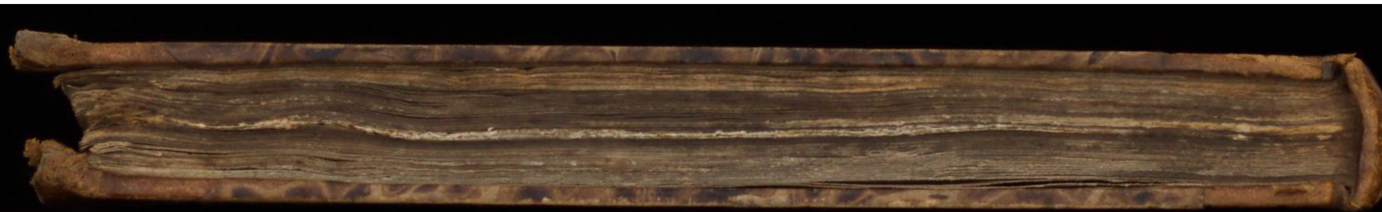
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

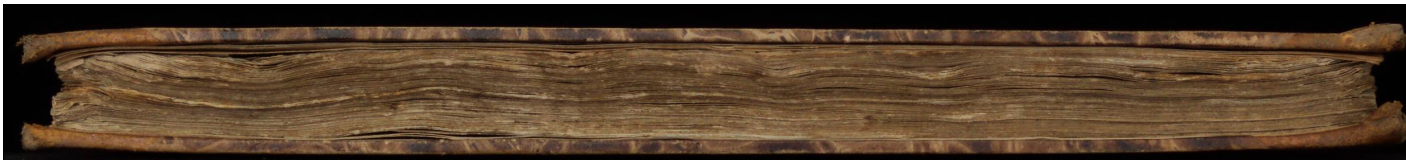
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

~~136.~~
171 g. 45
CA. 1210

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtole Karoli

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Epiſtolaꝝ formule in om̄i gn̄e ſcribēdi iuxta maiorum
noſtroꝝ doctrinā ⁊ verā epl'andi artē p dn̄m Karolū meynig
ken ſtudij Louanienſis mgr̄m multaꝝ ſciaꝝ peritiſſimū. ex
epl'is familiaribꝰ Marci Tullij Ciceronis quē merito elo-
quētie prēm appellāt. ⁊ Enee ſiluij poete laureati extracte. v-
niciuiqꝫ exēploꝝ grā pnccārie. ⁊ q̄ꝫmaxie vtiles icipiūt felicit̄

¶ Intimatur amico impletio ſue petitōis quo ad collectōem epiſtolarum

Salutes plurimas q̄ꝫ effundere poſſit hic calamꝰ aut
ferre papirus. Multis me lrīs inceſſanter amice fi-
diſſime multaqꝫ ſp p̄ce pſequeris. q in vnū libellum
formulas aliq̄s eplares q̄ ſcholaribꝰ Louanij in col
legio lilij pemēdis pnūciari cōſueuerūt ⁊ quidē cor
rectas tibiqꝫ mittendas colligere maxie illas q̄s imi
tatōi cōicꝫ ſcriptioni magis accōmodas, ac ornatu ⁊ ſenſu venuſtio
res iudicarim. Quo vl' epl'as ſtruendi vl' imitādi plīma tibi ad ma
nū ſtarēt exēplaria. Et, ſi vir optie rem mihi factu difficilē petis. p-
uocāt tn̄ amor in te meus vt tuis votis fauere velim humanitas q̄-
qꝫ tua q audeā, meritaqꝫ in me tua q debeā. Formulas igitur illas
abſqꝫ ordie put caſu aliquo prius poſteriuſue in manus ceciderunt
in vnū aceruū redactas atqꝫ ad vnguē (vt aiunt) caſtigatas tibi miſ-
ſas facio. Vſus em̄ ſum qua valui induſtria. vt p̄ma haꝝ epl'aꝝ pie
cta put ex manu cōpoſitoris ceciderāt aſſequerer exemploꝝ grā non
ſatis fiſus ſcholariū codicibꝰ q̄ oīa ſcribere cōſueuerūt trūcatim atqꝫ
corrupte iam cōnexim iā ſeiūctim. vt nō ſatis diſtiguas. etiā ſi appol
lo ſuū ingeniū infuderit lrās ⁊ ſyllabas que quibꝰ cohereāt ex q̄bus
egrius ſenſum q̄ꝫ ex limate ſanguinē extraxeris. Nihil em̄ illic ſine
vicio eſt q̄ꝫ vbi calamus nō migrauit. Sextus iā menſis agit̄ ab eo
tp̄e quo p te labor is impletus eſt. quē magiſtri pedagogij lilij opta-
rūt atqꝫ rogarūt ad ſcholariū etiā cōmoditatem collatum iri. itaqꝫ
multiplicatione plurima impreſſis iam litteris collectio hec depic-
ta eſt. quo facilius capiant ⁊ diſcant que correctiora videbūt Tu fe
lix vale, ⁊ quidem valentius q̄ꝫ qui valentiſſime

¶ Additio ad epiſtolam precedentem per nouam epiſtolam

¶ Dum lator haꝝ fidiſſime vir ad iter ſe accinxerat tā nubiloſus tur-
biduſqꝫ aer ſuborit̄. vt mox alio ſub celo me poſitū crediderim. quo
cogitur abceſſum ſuum ad craſtinū ptrahere. quo latius ſcribēdi plꝰ
mihi tp̄is erat ⁊ animi, Didici em̄ relatu nuncij obinde has epiſto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtole ka.

lares formulas te petere. quoniam filios duos habes grāmaticam
doctos quos cupis his epiſtolis erudiri quo aliqua eloquētie p̄guſ/
tamenta aſſequantur. vt licet forte non certo ſapore ac odore tamen
quodam ſucceſſo ad humanitatis ſtudia tandem alacrius rapiātur
in quo non parū tuam collaudo prudentiam. Nihil em̄ cenſeo in in/
ſtitutione iuuenū vtilius eſſe q̄ ꝙ aptis terminis pulcris clauſulis
dulcibuſq; numeris etate prima inſueſcant. maximeq; illis quarum
apud priſcos ſcriptores origo eſt. que ſono ſenſuq; ſint facūde. quas
multas his epiſtolis inſeminatas inuenies. quas doct⁹ facile noue/
rit ad ſuaſq; loca remiſerit. Quocūq; em̄ totiens vngue vt aiunt ſub
tenero animis ſuis adiungunt nouiſſime affigant. neceſſe eſt cum ni
hil ſit aſſuetudine potius. At ſi quintiliano credimus frequens imi
tatio tranſit in mores. At niſi Senecam abnegam⁹ longum eſt iter
per precepta. ſed breue ⁊ efficax per exempla. Non em̄ facile quis dix
erit q̇d virium habeant imitatio ⁊ applicatio. ad quas aſſequendas
nihil eque ꝯducit q̄ multa videre. multa quoq; viſcata manu lege/
re. habent enim omnes clauſule que dulciter ſonant naturam piſcis
⁊ viſci ſuis lectoribꝫ adheſurā. Quia tamen voto non viuit vno nec
maior ſimilitudo animorum eſt q̄ frontium. ſed varijs varia placēt
Hinc non vnus hic ſtilus obſeruabitur cum varijs auribus oblecta
menta querunt more vinariorum. qui de quolibet vaſe probam tra/
dere conſueuerunt. nunc etiam qui merces vendunt varias oculis co
ram oſtentant quo tenacius merx vnaqueq; ſuū emptorem allexerit.
Sed finem do longus fui. caruit freno calamus. Tu letius vale q̄ a
pis in thimo. q̄ piſcis in vndis

Rogat amicus amicum vt frequentius ſcribat ne ob non ſcriptionem amicicia minuatur

Immenſas perenni fauore ſalutes. Neſcio vnde tibi amice percha
re p̄ter ſolitum in ſcribendo deſidia creuit. niſi tuus ille decreuerit a
mor qui multos iam dies verſus me fulſit perlucidus. cui adhuc ſi
ſintilla ſupeſt n̄ ceſſabo donec epiſtola⁊ clamorūq; flatu lumioſior fi
at. Clamo igitur iterum atq; iterum clamo hortor rogo ſupplico dig
neris dormientem calamum ſuſcitare. nec patiaris vel dilui vel re/
mitti noſtram ſinas amiciciam tam longa fide excultam. tam quoq;
pulcris initijs ortam. ⁊ facias me tui loci nouorum tuiq; ſtatus tu/
is litteris certiorem. Vale cum ſatirico tibi opto ſit mens ſana in cor
pore ſano

Reſponſio ad epiſtolam precedentem.

Ut ſepe ad te ſcribam. nunc tuis litteris. nunc alienis. nunc nunci/
orum voce excitare non deſiſtis. Crebras ex te litteras habeo omni/
umq; vnus clamor. vna hec ſententia eſt. Solicite petis tibi intima
ri quid apud nos noui deferat. Vagat apud nos varia ac multiplex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

fama. nec ſcio quibus autoribus diſſeminata que ſpero ſuo more nō
nuncia veri ſed ficti vanicꝫ vulgatrix erit Paruihabeo q̄d narret men
dacē impauidus. paſſionuʒcꝫ ſequax populus qui qđ nocte ſomnio
haurit. vel euenturum optat hociam aſſerit eueniſſe. non facile tamē
adducor vt credam. Nam tantā que dicūtur ſpēm ſepe habent veriſi
militudinis: quātam cigni coruus geſtat effigiem. Nihil hic loci ſcri
ptu dignū noui extat. nihilcꝫ audio q̄ꝫ impudica mendacia magnis
montibꝫ groſſiora In proſperū ducat ōnia deus. letiora faciat q̄ꝫ nar-
rantur. qui tibi dignetur etiā preſtare vitam cū ſalute Raptim ex Pa-
riſius octobris vigeſimaſexta. acta iam cena cadente lumine ſolis

¶ Ciuis rogat curialem. vt que in curia ſecreta agantur ei reuelare dignetur

¶ Salueto Certū habeo inter pmates curie noſtri principis illuſtriſ
ſimi. vbi cōtinuo verſaris te plurimi fieri. vt facile intelligas que nūc
gerantur. que quocꝫ iam geſta ſunt. etiā atcꝫ etiam quis rerum cur-
ſus ſit qui ſit futurus exitus Tu in portu omniū nouoꝝ nauigas tā
vere tam recēter ad te omnia deferunt. vt ea geri prope videas. Te
igitur pro tua incredibili in me beniuolētia. meacꝫ item in te paritate
vehemētiſſime rogo facias me omniū q̄ꝫ diligētiſſime certiorem Lon
gior eſſem. ſʒ plurimū harū lator feſtinus erat. ꝛ more impatiens. vt
vix mihi ſcribendi momētum indulſit. quo fuit neceſſe ſiſtere Vale le
tus ſanus atcꝫ longeuus

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Salutem plurimā Nō ſum neſcius viroꝝ optime quāto labiorū
freno vti deceat facta principū enarrantē. quanticꝫ ſit periculi in his
linguā laxari indulgētius. cui vix vncꝫ quiſcꝫ fuerit exactā ſatis cuſ
todiā adhibet pro tanti periculi quātitate. lucet enī iam mihi velut
in ſpeculo videam effigiē patris. cui altiſſimꝰ adeſſe dignetur. ſꝑ dū
viueret in ore dicentis Digito compeſce labellū. Noli queſo ſecretio
res res ex me requirere quas prudētiores tectiſſimas tenēt. ꝛ quas at
tingere non auderem Si quid inciderit quod tua interſit certo habe
as me tibi nō futurū alienū. nec abeſſe te putes me pſente. ſed ſenties
q̄d iuris habeat iter nos amicicia vetus. ꝛ quācꝫ pauculo tēpore ſtric
tioris me videas: latiſſimi tamen cordis ſemper ac ſemper permane
bo. Vale in eo qui facit valere.

¶ Reſponſio ad aliam ſententiam

¶ Inter multa que a me ſedulo petiuiſti hoc fuit pcipuū ꝙ ſepe ſcri-
berē ꝙ multis iā datis ad te litterulis impleſſe videor hac tua ex ſol
licitudine plane ꝑpendo quē apud te amicicie gradū teneā. q̄ vreris
angeris. eſtuas. afflictaris. ꝛ dū maxie ſiles clamat humanitas tua
vbi ſim q̄d agam q̄d moliar. qđ nō niſi ex amiciciaꝝ ditiſſima vena

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

pꝛocedere poteſt De nouis autē quid ſcribā non habeo. niſi ꝙ mag-
na apud nos belloꝝ vis. necꝫ minoꝛ celeritas quo factum eſt. ꝙ coꝛ-
poꝛa iam oēs exercent. ingenia nulli Nos vero pauidi ſtamus. futu-
riqꝫ neſcij. quolibet momēto aures nrās inuolant mēdacia mille va-
nis hominum conflata fabellis. que mox pereunt leuitate ſui. Dig
netur rectoꝛ ethereus nos pꝛotegere vt qui viribus noſtris ſtare non
poſſumus. illius miſericoꝛdia conſeruemur. Valeto. longioꝛ fui vt
ſcribendi raritatem pꝛolixitate compenſarem

¶ Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione inter-miſcens pauca de habitudine ſui ſtatus

¶ Scripſiſſez frequētius chariſſime vir ad te de ſingul. niſi varie oc
cupationes animū meum in alia diuerſa rapuiſſent Et ſi interdū ꝗd
ocij nactus fuerim. nō erat aſtans nuncius Sed nūc iſto cum opoꝛtu
no gerulo te ſcire exopto me varijs inuolui miſerijs. multiſqꝫ curis i
plicari. vt quid acturus ſim. que conſilia ſequuturus. incerte me res
incertum faciunt Si tibi animi mei anxias curas: quas dira calami
tas tēpoꝛū pepit ſcribere conaboꝛ. nō erit hec mea epiſtola vel moduz
vel exitum habitura planius ad ea que me pungūt puncta deſcēderē
niſi quoddā ſecretum obſtaret. quod non oberit ſiluiſſe. Decreui hec
oīa in tempus reliquū pꝛotrahenda donec alterno ꝑfrui colloquio da
bitur Interea vale. ſuperiſqꝫ chariſſimus eſto

¶ Conſulit amicus amico ne patriam redeat belli furoꝛe turbatam

¶ Chariſſime frater neſcio quid mihi ad aurez cecidit. ꝙ ex vꝛbe ad
nos ꝗꝫ pꝛimū deſcendere paras frater ſi mihi credas. ⁊ te ad iter nō
dum accinxeris tuū reditū ad hyemē vſqꝫ ꝓtrahes. donec paꝝ ꝑnac-
ti fuerimꝰ tꝑis maioꝛē clemētiam. Nā apud nos vndiqꝫ multa ſur-
gūt maloꝝ initia ⁊ hoꝛrēda ſemina belli. vt vix vſquā ſine lapſu pe
dē figas At quātuz ego hāc reꝝ ſeriē perſpicio. attētiuſqꝫ mecū ſingu
la voluo. habebit meo iudicio felix ꝗ poterit inter tāte belloꝝ incēdia
abſqꝫ oī pꝛoꝛſus leſiōe abire Laue ꝯſulto ꝗ honeſta abſentia tutiſſiꝰ
es. ne ꝑ feſtino reditu in pericula pꝛolabaris Uale lōgo die ⁊ voto fe
lici Ex Louanio iulij ſeptīa Tarde dū ſera traherēt crepuſcula noctē

¶ Intimatio nouoꝛum ciſalpini ſuper diritate belloꝛum ad amicum in italia commoꝛantem.

¶ Plurimas iocundo coꝛde ſalutes Frater chariſſime nrā patria bel
lis ſe grauibus attenuat. quaſſat motibꝫ inteſtinis. ⁊ ardet iā ꝓpꝛijs
flāmis que diu trepidans tanqꝫ dubia videret in quam partē eſſet ca
ſura. iam ſupina iacet. nec video quō ſe erigere poſſet Que ⁊ſi foꝛſan
aliquādo in cubitū erecta ſpem ſurgētis pre ſe ferre videat. mox non
niſi ſuoꝝ manibꝫ impulſa relabitur. nec video ꝗd reſtat. niſi que mag

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

na gloria floruit miſera ſenectute q̄eſcat Nuſquā viatoribꝫ tutus eſt
trāſitus Tota regio obſeſſa eſt latrūculis. Fac igit̄ ꝯſilio qd̄ immū-
da aīalia ſolent ſordes timētia. que vbi cauernulis egreſſa locū ſceno
obſitū vidēt. pedē retrahunt ꝛ intra latibulū ſuū ſe rurſus receptant
Mane igit̄ vbi es eo felicior quo remotior. vbi gaudeas. vbi nullo
turbāte quieſcas Vale in eo q̄ mare qui terras qui ſidera fecit

¶ Reſponſio amici in italia commorantis. ad ciſalpinum quendam

¶ Salutes feliciū votorū datrices Si oēs calamitates quas vndiqꝫ
in italia vidi ſcribere pergo. citius carebo v̄bis q̄ꝫ rebus. ꝓuſqꝫ tpe q̄ꝫ
aīo Caſtra vndiqꝫ equites vomūt Strepūt arma. ꝯcrepāt tube. ꝛ vt
Auguſtini v̄bū eſt. ferree tunice virorꝫ fortia mēbra ꝯſtringūt Intē-
ſus gerit̄ arcus. nudus enſis. ꝛ haſta leuata. ſacra ſpoliant̄ polluunt̄
ꝛ ꝓphanātur Maleficiorū em̄ licētia cadūt vniuerſa in predā Nihil
miſeris relinq̄tur agricolis quo vitā trahere. terrā colere. cōiuges aut
liberos educare poſſint Iā video quid noceat bellorꝫ tumultus ꝛ agi-
tans diſcordia ciuiū Si fortē patriarū luctus ꝛ ſqualorē cerneres vaſ-
titates ꝛ clades. quibꝫ ꝓmitur pauper popellus iā lucē odires mortē
optares clamareſqꝫ illd̄ poeticū Iā ſatis eſt ſuperi vrō ꝙ numine vixi
Parcito q̄ſo. iuuat de tēporis iactura ꝯqueri ꝛ cordis āguſtias denu-
dare Succurrat ille qui nouit planare ſublimia. ꝛ altius eleuare pro-
ſtrata Vale in eo qui dat eſcam omni carni

¶ Rurſus ciſalpinus reſcribit ad amicum italum mala malis comparando

¶ Amiciciā ſupra quo ſcribi p̄t ꝓ ſalute Ubi italie crudel' bella nar-
raſti. q̄ multis malorꝫ aculeis oppreſſa. iacet vbi tuo trāſitu flāmi fe-
ras vndiqꝫ faces volitare vidiſti vt mlt'a iā oppida in cinerē ꝛ fauillā
redcā ſunt. minora tn̄ oīa ſunt ſi ea ad patriā nrāꝫ acerbis cladibus
plenā ꝯparabis q̄ iā ita deperijt. vt ne domūcula ſalua ꝑmāſit. cuiꝰ
ſi incēſas villas cineres caſtra diruta ſanguinē ꝑ riuos fluere. cadaue-
ra ceſorꝫ in cāpis cōſtrata ſemiuiuos pleroſqꝫ fame tabeſcere. crudeli
ſupplicio aīas ex halare. audireſqꝫ vt audio cūcta q̄relis gemitu vlu-
latuqꝫ ꝑſonare clamares ꝯcuſſo pectore. tēſiſqꝫ ad ethera palmis. fe-
lix ꝛ nimiū ſua morte felix q̄ an̄ has erūnas e luce exceſſit. nec tātos
videre dolores lōgiori vita coactus eſt. Vale felicemqꝫ te faciat pia
cura tonantis

¶ Victoriam intimat ꝛ modum cum pluribus malis bellorum conditionibus

¶ Seruitiū ꝓmptiſſime ad q̄qꝫ placita ꝓ ſalute Forſan ab alijs audi-
uiſti ſpectabil' dn̄e ꝙ ad te iā ſcribere ꝑgo. forſanqꝫ hāc epl'aꝫ velox fa-
ma ſua celeritate ad aures tuas ꝑuenit. nūciꝰ has deferēs. eo tibi rela-
tor certior erit q̄ oīa oculis vidit O crudeles q̄ bella gerūt q̄ in ami-

ca patria. ſcāna. menſas. ſedilia exurunt. vidit nuncius is domos in
numeras demoliri. trabes deijcere. tigilla detrahere. tegmina cōuel/
lere. tegulas confringere. ꝛ quod omnium impijſſimum eſt matrona
rum lectos gladijs diſcerpere. plumaſq; in ventos ſpergere. virginū
oppreſſiones adulteriaq; committere. loca ſacra ſpoliare. ꝛ grauiora
que pudicus calamus abhorret depingere. Ao tamen deuentum eſt
vt nunq̄ fui q̄ hodie de patria bene ſperandi erectior. victoriam ha
bemus plenam . qui potius aliorum imbecillitate quā nrā virtute
triumphamus. Multi in bello ceciderunt. ꝛ ex periculo oīm peſſi/
mi euaſerūt. ſiue quia ſeruat multos fortuna nocētes. vt inquit Lu/
canus. Siue quia dijs aliter viſum eſt. vt ait Virgilius. Siue vt in
telligi detur illos inter mortis pericula tutiores quibus vilior ꝛ de/
terior vita eſt. vt ait petrarcha. Vale in eo qui cuncta poteſt regere
dominantium

Scribit magiſter vt cōpleto iam artium curſu libros legum pater pro filio emat

Filius tuus generoſe indolis adoleſcens ornatiſſime vir curſum in
artibus adimpleuit. cui acre ingenium ꝛ multiplex eſt inuentionis
quoq; magna vis ac nobilis impetus, memoriam certe rapacem ha
bet. ꝛ quod optimum eſt tenacem quo eum ſacratiſſimarum legum
aptiſſimum iudico autorem. Tu igitur niſi conſilium ſpreueris me/
um: ſibi de corpore legum indilate prouidebis. quarum ſtudijs plu
rimum incumbere optat Tuum iam eſt emptōe librorum augere cona
tum ſponte fluētem ad quē etiā deberes rēnuentem Vale ex Bruxel
la octobris decima velocius euro. dum nox tulerat ſilentia terre

Epiſtola ſcholarē patri cōmendās ideq; vt ſupra petēs

Libros Ariſtotelis ꝓ gradu artium legi ſolitos. tuus filius amice
dilecte plene didicit Quorum tenorem ita habet memoriter vt ſingu/
la recitet, quaſi ſub oculis liber eſſet. ſplendidū ſibi ingeniū eſt. cōcep
tus velox memoria ſeruās atq; vt breui ac ſuccincte dixero, plurima
habet nature pulcherria dona legibꝫ apta. qbꝫ ſe in hoc nouo ordina
rio diſcipulū dabit me cōſulēte p̄ſertim ſi ſibi de corpe legū dignabe/
ris puidere. qđ meo iudicio obmittere nō poteris tua prudentia con
ſeruata. Vale ꝛ veteres noſtros in longum trahe fauores

Idem cum prioribus petens

Filiꝰ tuus honorāde p̄ceptor ſolida ſibi lrārum fundamēta cōiecit vt
ꝑ vberiori ingenio ſpē ſui faciat qđ p̄ſtantiā ſingularē in diſcēdis le/
gibꝫ cōſecuturꝰ videat. ſi corpꝰ legū ſibi donādo ingenij cultū accēdas
tps ē q altiorē facultatē adeat creuit ī ānos fluūt dies ꝛ irrepabile tps
decurrit. veloxq; in terga reuoluit ānus Tāti igenij ē vt q̄ ſub mgrō
ſcripſit nūq; relegit, edidicit illa cū ſcripſit, Diu eum ſub freno tenu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ũſti. veritus ſi ei liber ſor pes cõcederetur. ꝙ petulantẽ etatis ſue vi-
gorẽ nõ facile a voluptatũ ſeruaret incurſu. Sʒ donec ille rumor ꝑ
ſus ceciderit expectare nõ poteris. Nũꝙ nauigabit ꝑ cõtra. ꝗ ſꝑ expe
ctet ne mare ſe cõcitet in ꝓcellã Uale optata leta fauſtaꝙ valitudie.

¶ Reſponſio patris ad magiſtrũ cum quadam facetia deriſoria

¶ Quanti fecerim ſꝑ cõſilia tua chariſſime vir plurimi norũt. ꝗbus
etiã quantũ tribuerim paruerimꝙ tuipſe ꝓfecto nõ ignoras. Sed
nũc vbi ꝓ filio meo quẽ tardũ quem deſidẽ noſco. qui multũ hʒ in
capite plumbũ. libros legũ emi cõſulis tam mihi fatue in aures ceci
dit. vt tua pace dixerim tuũ cõſiliũ. ac diceres emas talpe ſpeculum
boui alas ⁊ aſello citherã. Pridie ad me lrãs dedit. ꝗbus nõ erat ſyl
laba ſyllabe nec vox voci cõgrue iũcta. Mirꝫ quo fuerit tũc illd cã
didũ ingeniũ velamĩe tectũ. vbi tũc ut tuis lrĩs vtar cõceptus velox
vbi memoria ſeruãs. Priꝰꝙ ab hac dies aderit ſeptimꝰ pñs tibi fue
ro te aliter diſpoſiturꝰ fauẽte opifice ſummo qui te dignetur feliciſſi
mũ cõſeruare. Ex. N. mane dũ iam ceſſarũt ꝑfecto ſole tenebre.

¶ Reſponſio in idem tendens

¶ Beniuolũ obſequiũ loco ſalutis. Scias mi amice ad cor vſꝙ di
lecte epl'a tua ꝑlecta riſum cohibere nequiſſe. noui eñ filij mei inge-
niũ ſuũꝙ cerebellũ bonis artibꝰ ꝓrſus ineptũ. cui nihil inculcari ꝑõt
quẽ vbi diſertũ magnis ſudoribus deſcripſiſti. Nil aliđ mihi dice-
re videbaris ac ſi nitidã teſtudinẽ velocẽ ⁊ coruũ candidũ appellaſ-
ſes. Heri ad me lrãs dedit tã ineptas. vt eas nemo vel ignotꝰ abſꝙ
alto cachinno legere poſſet. quaꝝ inſpectio vt veꝝ fatear mihi dolo
rem ꝑpegit ⁊ furorẽ nec mihi animus minus indoluit ꝙ̃ exarſit. Po
tuiſſet tutius ſi ſapuiſſet ſilentio ſuã ignorãtiã velauiſſe. quo ſibi ipi
minus vicij ⁊ mihi doloris minus cõſtauiſſet. qui eũ docere cõtẽdit
nil aliđ agit ꝙ̃ ſi ceco colores. ⁊ ſurdo ſonos ingerat. Uale ꝓpeꝙ diẽ
me expecta. interea quoꝙ me infra tuũ cor firmare digneris

¶ Epiſtola reſponſiua idem ſonans.

¶ Salutes ad aſtra vſꝙ tendẽtes. Dũ mihi oblatas lrãs tuas ami
ce colẽdiſſime inter cenandũ ꝑlegerem. multus mihi ſubortus eſt ri
ſus. quẽ vix manibꝫ mappaꝙ repmerem Nõ ſecus cõſiliũ tuũ aures
meas ꝑſonuit ꝙ̃ diceres. emas molari plumas. vt voliter. Quid ꝗ
ſo legibꝫ incumberet. ꝗ nondũ pueriles illas regulas ꝓ̇mis vl' labijs
deguſtaſſe videtur. ꝗ vix nomẽ a v̾bo ſecernerꝫ. credo vix noſcat ꝗt
digitos manibꝫ habeat. quibꝫ potius velim caudã aratri ducat ꝙ̃
legũ volumina voluat. que voluẽdo terrendoꝙ ꝓus oẽs deleuerit le
ges ꝙ̃ vnicã intellexit. Uale valentius. ꝙ̃ qui feliciſſime

¶ Epiſtola excuſatiua prioꝝ reſpõſionũ. de nõ imputã do magiſtro ꝙ filius male didicerit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Felicitatē ſine carituram loco ſalutis. ignoſce queſo venerande ma
giſter. ſi hactenus me ſcribendi calor euexit Scio in docendo puero
ꝛ in ſerendo agro tria requiri Ut terra ſit fertilis. apta ſemina. peri
tus agricola Compertum habeo ꝙ ex ingenij vicio non magiſtri. nō
doctrine indoctus remanſit Quod ꝛ ſi male me habeat. quia tamen
non eſt a tergo conſilium mihi ſupereſt. ꝙ̄ꝫ ꝙ ludum meuz (vt aiunt)
pro ioco teneam proſpecturus vt remiſſio preteriti intentione futuri
compenſetur Uolo igitur rediſcat que didicit Poſt malā ſegetem eti
am ſerendum eſt Sepe quod vnius anni ſterilitas abſtulit alterius
anni vbertas donauit Magis vellem ſi poſſe in filios meos ſcientie
ꝙ̄ꝫ diuitiarum locupletes relinquere. id mecū enitere Et bene vale

¶ Intimat pater magiſtro ne filium ſtudio legum incum bere permittat

¶ Salutes equantes maris arenas. Nolo ſincere preceptor ꝙ ad-
huc legibus filius meus incumbat. donec ex fontibus artium quibꝰ
laborem ingeniūꝗꝫ accō modat. quod ſatis erit hauſerit. in quibus
dum ſatis profecerit. tunc ceteris ſtudijs operā dabit Non mihi de-
ſunt q̇ cōſulant ꝙ artes cōtinuādo etiā ad latus qn̄ꝗꝫ inſtituta vi
deat prout quidam ſui ſodales faciunt Cui conſilio non poſſum con
deſcendere ne filio eueniat quod euenire ſolet in auguſto multa ſeren
tibus vt impediant ſe ſata concurſu Licet eīm ſui equales pluribꝰ ſci-
entijs vno tp̄e inſudent. nō tamē illis inferior erit. ſi vnā bene didice
rit Non vno agmine oīa diſcenda ſunt. Laudat pluuia que ſenſim
deſcendit in terram Uale ſanus eantꝗꝫ tibi felicibus omnia fatis.

¶ Reſponſio ad idem cum prioribus

¶ Salute p̄miſſa quā tibi largiter adeſſe opto Eas quas ad me lit-
teras filius meus pridie amice chariſſime ſui ſtudij ſuiꝗꝫ ingenij fi-
deles teſtes tibi tranſmitto. vbi non ſyllabam videbis errore carentē
Hic hic videbis eruditum iuuenē vix dum primis elementis imbu
tum. Uidebis quoꝗꝫ illam preclari ingenij lucem. quam prope diui
nam tuis litteris extuliſti. vbi tu varios nature ſplendores ſibi adeē
arbitraris. quos propter ſic laudibus eum leuare videris. quaſi re-
diret exuſcitatus Socrates. ac prodiret in aciem nouus achilles. ō-
nibus prioribus omnem ſplendorem nominis ꝛ fame drrepturus:
Ego ex aduerſo eum excuſo. qui vere famam ſuam Uirgilio non eri
piet. verum in eum hec nomina iuſtiſſime cadere ſcio. aſinus ſtipes
truncus molaris. Non tam ouis lupum ꝙ̄ꝫ ipſe librum aut odit aut
metuit. Nunꝗꝫ contempti libri. nunꝗꝫ ſprete littere fructum ſpernē
tibus contulerunt Quod autem leges ſtudere deſiderat. non vtiꝗꝫ le
ges. ſed libertates ꝛ ocia querit cui non profectus. ſed declinandi la
boris precipua cura eſt. breui reuocabitur ad opus mechanicum diſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ponendus Non ſecus vale ꝙ tibi amiciſſimus optat. Has litteras
nemo poſt te ꝙ ignis videat. omninoq carcant lectore ſecundo.

Ad idem ſub alio modo tendens

Animū ad placita paratū ꝓ ſalute. Neſcio vir optime quo nam ra
tionis morbo laboras. qui tuis litteris vſq adeo filij mei euchis in-
genium quaſi magni cuiuſdam viri futuri ſpecimen mirareris. qui
potius meo iudicio pre ſe fert durum ⁊ rudum aſellum In gramma
tice enim principijs atq puerilibus radicibus tenuiter nimiū eſt in
ſtructus. volo illum in grāmatica manere. ⁊ cum etate concoqui ac
matureſcere. ne ſi ante tempꝰ exeat. pomoꝝ more que immutura ra-
mis decerpuntur. aſperior euaſerit. non volando ſed aſcendendo diſ-
citur. nihil me mouet ꝙ ſui ſocij iam legibꝰ ſtudēt non volo filij mei
ſtillā illoꝝ flumini. nec eiꝰ vmbrā illoꝝ lumini ꝯparare q̄ nō alioꝝ ē
īgenijs. ſꝫ ſuis viribꝰ eſtimādꝰ Vale letus ⁊ fauſtꝰ optoq voto fruare

Scribit amicus amico in curia principis morantine taxillis ludis incumbat

Plurime ſalutis largum effluxum Non expreſſero facile chariſſi-
me frater. quanta me ceperit admiratio. ꝙ tanto temporis fluxu lit-
terarū ad me dederis nihil Sed audio te quod triſti calamo ſcribo.
taxilloꝝ quotidie ludis implicari. ⁊ ꝙ hinc tua ſcribendi venerit in-
termiſſio. quo non minus miratus ſum ac dolui Nam in alcaꝝ lu-
do qui potius furor ꝙ ludus eſt. nunq virtus fuit. nunq decor mo-
rum māſit. nec verbi modeſtia nec in eo quicq preter ludentiū vul
tus humanum eſt. nec mihi acceptum eſt. ſi dixeris te maiores imita
ri ⁊ ſeniores. nam omne tunc vicium peius eſt cui autorum pondus
vel annorum annectitur. non errorum altitudo peccantium culpāq
minuit. ſꝫ adauget Ceſſabis igitur ſi ſapis vel virtutis amore vt cu-
ra pudoris. nam lucrum dāni exordium eſt diripient mille quod lu
craris. ſed quod perdes reſtituet nemo Taxillus nunq tibi applau
det. niſi vt doloſius fallat ⁊ certe quo magis alludit atq blanditur
eo tandem nocebit acerbius Scis ꝙ multi te colunt ⁊ plurimi faciūt
ſꝫ quo magis apđ illos vales auctoritate ⁊ grā eo magis tibi cauen-
dū ne q̄d mali inuidia tibi pariat. ſcis etiā ex aduerſo ꝙ nō oēs tibi
fauent quos curia nutrit. ⁊ ſatis noſcis ꝙ mūdas manus geſtare de
bet. q̄ habet aduerſarios Uino igit̄ his ludis abſtinendū eſt chariſſi
me frater ſi ſtatui tui velis ſalubriter eſſe ꝯſultū. ne inimicis pare ue
ris quo gaudeant. amicis quo doleant. Parcito tamē ſi forte verbo-
ſus nimis vt audax fuerim. nā vis amoris me coegit. vt hec auden-
tius ſcriberē Sed hec que dixi oīa pro tua ſingulari prudētia in bo
nam ꝑtem accipies Ceterū ⁊ hec et alia ꝑleraq oīa prope diē latius
vna ꝯmentabimur interea me vt tuo vtere. Et bene vale

Reſponſio ad precedantem

¶Centenas ſalutes milleſies reſumptas. Litteras ſemꝑ tuas amã
tiſſime frater video libẽter. lego libẽtius que mihi ſꝑ gratiſſime fue
rũt ⁊ iam ꝗ̃ añ gratiores. nã pre ſe ferũt ꝑſpicuũ augmẽtum ſingu/
laris beniuolentie. erga me tue. Quibꝰ nõ frater me minus ꝗ̃ elo/
quẽter cõtendis nebulam quandã in famã meã caſuraꝫ eẽ. niſi a me
obiecero ludi cõſuetudiẽ. Facile frater tuis monitis acquieſcã qui nõ
dum monitus iam oẽm ludũ deuouerim. Leuaui igit̃ te atqꜫ ꝑuc/
ni. me longo dolore torquearis. ⁊ vt om̃is tibi in futuroꝝ timor ab
ſit ꝟa fide polliceor me nũqꜫ fore taxillis vſuꝝ. neqꜫ ill' vnqꜫ plꝰ tri/
buerim ꝗ̃ ꝟtuti. Fidas mihi dum fidem meã vadem cõſtituo. nun
quã ſplẽdori tãti nois iniurias egero Docuit me Cicero fideꝫ ex eo
dictã q̃m̃ fiat qđ dicitur. Finem do. ignoſcas rogo breuitati. nã nun
cij velox abijcio nõ eſt paſſa vt tecum lõgior eẽm. perſuade tibi nihil
me maius velle ꝗ̃ tibi me ſꝑ obſequentiſſimum eſſe Fauſtus ⁊ letus
viuas. ſicqꜫ in xp̃o valeas vt que ſibi placeãt facias cupiaſqꜫ.

¶Studens ſtudenti vt ei libros accõmodat

¶Plurimũ forte mirabeºis venerabil' dñe. quo fiducie titulo fretus
te ꝓcibꝰ meis aggredi ꝓ̃ſumpſerim. Cũ nihil placiti ꝑ me tibi impẽ/
ſum memorer. quo merito poſſem mutue a te beniuolẽtie viciſſitu/
dinẽ repoſcere. Hãc plane cõfidentiã de te mihi mãſueti tui mores
preſtãt tuaqꜫ ſepe audita ꝓ̃ſtat benignitas ad vltimũ quoqꜫ regiois
oriẽtis cõmunio. Multa ꝓfecto dũ oculos apio amiciciaꝝ iter nos
incitamẽta ꝓſpicio. vt q̃ nobiſcũ creſcãt ⁊ robora ſumãt firmiora. te
intime rogo. ne dedigneris ꝓ̇oribꝰ tuis meritis me tibi aſtrictũ red/
dere qui ꝓ̇us oneri eẽ cogor. ꝗ̃ ſeruitio potuerim. Tu tui bonitate
huic ordini ꝑces. quo ad te ꝓ̇us rogãs. ꝗ̃ meritis acceſſero nec tibi ꝑ
mittas fore moleſtũ ꝙ meritis ⁊ ꝟtutibꝰ antecedas. quo nihil forte
pulchrius Seneca putat Habes macrobiuꝫ in ſaturnalibꝰ. habes
etiã vt audio donatũ ſuꝑ therẽtio. quos libros ſi mihi cõcedere non
recuſaueris. magno me fauore ꝑſtrinxeris. Ex memoria donec viuã
nõ caſuro eoſqꜫ libros añ trimeſtre reſtituere. fide bona polliceor. ⁊
q̃dẽ illeſos. rupturis ⁊ macul' nõ labefactos Vale ⁊ ſi q̃d ex me vel' ꝓ̃
cipe qui mox deſiderijs tuis daturꝰ fuero manus pectus ⁊ aures

¶Reſponſio ad epiſtolam ꝓ̃cedentem

¶Incredibili quodam affectus ſum gaudio. colẽde ꝓ̃ceptor dũ tuas
dulciſſimas lr̃as haꝝ garrulus ꝓ̃ntaſſet. Opto felicibꝰ auſpicijs no
ſtrũ amorẽ inchoari. addi ⁊ tradi in dies quã lõgiſſimos Nihil igi
tur moratus inſpectis tuis lr̃is. petitos tibi libros eodem tuo cũ nũ
cio mitto maiora facturus dũ expoſces. nã cõceſſionẽ libroꝝ nihili/
pendo. quã bono viro nunq̃ꝫ vl' incognito abnegaui. q̃ꝫ ꝓ̇mum hac
via libros ceperim poſſidere vt illos abditos cõcluſoſqꜫ tenerã velim
lacreentur vt pereant edax quoqꜫ ignis eos in cineres ꝟtat Odi il/

lum quiſq̄s eſt tanq̄z vltime fecis vir. q̄ libros couſq̄ vl' celat vl' ab
negat vt ſoli ſibi eos ad oſtētationē ⁊ gl'am ſeruat. cū damno ⁊ libro
rū ⁊ poſtulantis. ⁊ cū graui ip̄ius poſteritatis ⁊ autoꝝ iniuria. q̄ lu
culentiſſimos ſuos libros multo labore editos trāſmiſerūt in poſte
ros. Qui ſi libero greſſu ī publicū nō occultati ambulaſſent. cōſtarēt
adhuc infiniti in tenebris lapſi libri. quoꝝ iā monumēta niſi celū in
tereat ꝑire nō poſſent. Uale felix teq̄ in euū ſeruare dignēt creator
aſtrorum.

Deplangitur fratris matrimonium

Maximas imēſas plurimaſq̄ ſalutes. Logo ergo iā cordial'r a
mice. quiddā qd̄ me angit ⁊ deuellare amauit miſere ꝑdite afflictū
q̄ frater meus. natu ſenior paupculā puellā. forma fulgentez. nō ſic
moribꝫ ⁊ animo qui tandē vt carnis ardorē expleret. cū id aliter nō
potuit ſuā illi fidē ſeſeq̄ cōiugem dedit. Qui caro heus nimiū caro
emit ꝑuo momētuli voluptatem eādem iam multis doloribꝫ recō
penſans. Cui iam oīs vita ſuppliciū eſt oneroſum. Tāto em̄ iā mi
ſerabilius ſimul viuere inciplūt. quāto ab inuicē minus liceat ſepa
ri. q̄d em̄ triſti⁹ e̅ q̄z hos ſꝑ iūgi debere q̄ aīo cōueīre nō pn̄t. q̄d quo
q̄ durius q̄z nūq̄z diſcordē ſociū vl' rectius hoſte̅ dixero hr̄e̅ ſepatū
Erat ꝑfecto frater meus ad alia natus que̅ natura cū eū in luce̅ pro
duxit lōge ad p̄clariora cogitauit q̄z q ſeſe infauſtis nuptijs tā miſe
re innecteret. ⁊ ſcip̄m vt aiūt tā ꝑdite vltra ſepe̅ ꝑ̄ijceret. cui vxor vt
claret q̄ſi in ſpeculo video nil boni nūq̄ placiti factura e̅ niſi cū ipſa
morit. Uale deus ſcit q̄z triſte q̄z quoq̄ rapti hec ſc̄pſi q̄ te cōſeruet.

Reſpōſio cōſolatoria ad precedētem.

Salutes ſupra q̄z ſcribi p̄t letiores Rogo atq̄ obteſtor amice ca
riſſime q eius rei dolore̅ exuas. q̄ iā emēdari n̄ p̄t. nā ſuperi oe̅s (etſi
oīa cōſilia ſua in vnū cōgeſſerint) nō efficiēt qd̄ iā fcm̄ ſit infectū. ni
hil in iuuētute cadit ip̄o amore delirius nihil ceci⁹. nihil ꝑiculo ple
nius. etem̄ oīs amās nil certe oꝑatur ⁊ ſe ⁊ oīa neſcit. Eris forte me̅
te ſedacior ſi alioꝝ caſus inſpexeris. Multos ꝑdidit amor. varijſ
q̄ angoribꝫ afflixit. pluries deplāgo q frater tuus vir maioris in
genij q̄z fortune vxore̅ ꝑuerſe cōſuetudinis q̄z q paupem nactus ſit
facile ſua induſtria facultates adauxerit. ſed certe facilius mille pu
licū legiones in ſole iacētes ne ſe moueāt reſeruaret q̄z vxore̅ vnicaz
ſi mala ſit a cōſuetudine deflecterz cū nulla fere res adeo ꝑua ſit qua
nō mala vxor cū marito litem mox mouerit aut bellū ſed dolore̅ q̄
ſo nō ſpem deieceris. Sepe viſa ſunt dura initia inter molles ⁊ gra
tos exitus ꝑduxiſſe Letuſq̄ viuas ⁊ firma valitudie potiare

Scholaris ſcribit ad patre̅ vt pro determinātijs ei denarios mittat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtole ka.

¶ Subiectõem humilimã loco ſalutis. Dẽs mei ſocij metuẽdiſſime
pater vnico pene me relicto determinãtiaꝝ gradũ adepti ſunt vl' iaʒ
breui adepturi. Ne igit a vobis rebꝫ in meis iudicer q̃ʒ ſit par negli
gentior uł ꝑti mee nõ vſqꝫ ſatis fidere. ſʒ videat more aſelli paleſtrã
in ſcholaſtico cõflictu diffugere ⁊ forte vereri. ne honorifice tandem
gradũ magiſterij cũ ſocijs meis aſſeq̃ poſſeʒ. ad vrãʒ beignitatẽ ꝯfu
gere decreui humilima ꝓce rogãdo vt ꝑ h̃ gradu mihi veſtꝝ aſſenſũ
et denarios pie dignemi elargiri. ne ſocijs meis (quos plurimũ etate
preuenio) ordĩe fiã poſterior atqꝫ poſt eoꝝ terga relinqr. Id bona fi
de polliceor datuꝝ me opam ne plus ãnis q̃ʒ ſciẽtijs creſcã. qd̃qꝫ pe
cuniã labore redimã ⁊ tp̃s diligẽtia. Valete in eo qui oĩa valet.

¶ Reſponſio patris ſuper filij petitione.

¶ Fili ꝙ ad gradũ tanto deſiderio aſpiras gaudeo. argumẽtũ id mi
hi eẽ videt aĩmi volẽtis atqꝫ fidẽtis ſatiſqꝫ ſibi de ſeipo ꝯſcij. ad q̃qꝫ
honeſtaʒ laudẽ erecti. Acq̃eſcẽs igit tibi altiora conanti honeſta pe/
tẽti pecuniam ꝑ determiãntijs req̃ſitam mitto idẽ expecta in certis
q̃ ex me iuſta honeſtaqꝫ ꝓce poſtulabis. eo tñ pacto ſi interim ꝑce v
tuoſe laborioſeqꝫ vixeris ſʒ ſecus ſi feceris ſecus habebis. Vale illi⁹
ſpſydonij memor quem virtus extollit habet, qđ ꝓferat auro

¶ Scribit ſcholaris ad ſuũ priorẽ magiſtꝝ vt pa trẽ inducat vt eũ determinare permittat

¶ Humilitatẽ ſubiectõem ſeruitiũqꝫ debitum ꝑ ſalute. Longo ia ʒ
tp̃is curſu cõpertum habui magiſter mi pre cũctis mortalibꝫ hono/
rande veſtꝝ cõſiliuʒ in meoꝝ parentũ aures ꝑdulciter cadere. quos
vl' in his que directõem meam reſpiciũt poterit etiaʒ tenuiſſima ad
monitio veſtra efficaciter inclinare. Diu etiam noui affectõeʒ in me
veſtram longa cõſtantia confirmatam. Hinc mihi fiducia ſurgit vt
ad ſinũ beniuolẽtie vrẽ cõuolẽ in ipſumqꝫ ſupplices preces effundaʒ
Inſtant iam pariſius determinantiaꝝ tempora quibꝫ multi lectõis
mee cõſodales pro graduũ in artibꝫ quodam proemio determinan
tes fiunt. Parentes mei huius rei nec ritus nec formas nec quid ꝑ ꝯ
ſit ſatis cognoſcunt. Rogo igitur vos magiſter optim e dignemini
parentes meos chariſſimos vt ad gradum in artibus me ſubleuent
inducere. eiſqꝫ eorum oculos coram ponendo. quid is habitus pro/
derit ⁊ quid noceret forte neglectus. q̃qꝫ tempora iam aſſunt q̃ nũ/
q̃ʒ huic rei apta redeunt. ⁊ quod rariſſime in hoc caſu fit quod in cur
ſu ⁊ idoneo tempore non fit. Hic induſtria veſtra parentibus occur
rendum eſt. qui protractionibus gaudent. omniaqꝫ ad craſtina du/
cunt. Non equis oculis aſpicere potero ſocios meos antecedere me
premijs ⁊ honoribus. quos indefeſſa diligentia nitor ſcientijs pre/
uenire. Nam donec viuam turpe duxero cedere pari. pulcrum vici ſ
ſe minores. Vos igitur magiſter colendiſſime ad ſuperſtructionem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

erectionemqꝫ meam intendite qui me fideliſſimo niſu prima lrãrũ
cõieciſtis fundamẽta vt ꝟtus que a vobis incepit cepta non decidat
ſed quod per vos ortũ eſt ꝑ vos ſumat incrementum. Habebitis me
donec viuam pro veſtra ſalute ad eũ qui omnipotens eſt deuotiſſi/
mum oratorẽ q̃ vobis tribuere dignetur quod vobis noſcit ſalutare

❡Reſpõſio magiſtri ſuꝑ epiſtola priori.

❡Quia tua petitio ſtudioſiſſime adoleſcens honore fuit rationeqꝫ
plena mox illi volens parui nec egui monitore ſecũdo facturus pro
te plura ſi pari iuſticia poſcas. Patri tuo ordine longo conſilia dedi
non tuis votis diſſona que eum non modo tetigerunt in corde ſed
oſſa penetrarunt inſidentqꝫ medullis quibus facile quod poſtulas
aſſequaris. verbis equare non valeo q̃ꝫ gaudeat pater te gradum ar
denter expetere. tuoſqꝫ ſocios generoſo quodam conatu velle ſcienti
is ⁊ gradibus ſuperare. quod ſibi ſtatuit vt aiunt vrbem in corde:
Ad magiſtrum tuum pater litteras mittit ſui animi teſtes. tu ergo
cuꝫ ſocijs tuis progredere ac ſemper euitare tuis ſcriptis tua ſtudia
conformare. ne que ſcripſiſti in calamo nata videantur ⁊ non ex cor
de emanaſſe. Gradus em̃ nihil aliud eſt q̃ꝫ ſignuꝫ foris exhibitum.
quod quidem mendax eſt niſi intus ſuum reſpondeat fundamentuꝫ
Non em̃ magiſter ſed potius idolum ⁊ ſtatua eſt qui ſcientia carens
vano honore inaniqꝫ nomine gloriatur. Vale ⁊ tuam naturã tuãqꝫ
promiſſionem ſequere in preclara te vocantes.

❡Pater filiũ pariſius mittens ſcribit regenti

❡Egregie vir filium meum ex pluribus vnum ad te mitto ſcientijs
et moribus educandum. quem in cõmuni portione collocatuꝫ iri ve
lim. cupiens eum ſcientijs locupletari ⁊ moribus. non ita menſa vel
epulis. Sitqꝫ in camera magiſtri qui eſt tã moribus q̃ꝫ eloquentia
preſtans. qui dicere ſimul ⁊ facere doceat. In quo non nimia emine
at auſteritas ne inde odium huic contemptus oriatur qui neqꝫ vi/
cia habeat neqꝫ ferat. quẽ filius libenter audiat. dictis credat ⁊ ſe ſi/
milem illi fieri concupiſcat. cui pro ſuo labore me ſatiſfacturum ſpõ/
ſor adeſto. Valeto perhilariter

❡Reſpõdet regens collegij patri

❡Filius tuus digniſſime vir quem ad domum meam educandum
deſtinaſti dum ſecum ſuo introitu de grãmatice rudimentis diſcep/
tarem viſus eſt mihi de numero eorum qui ſuos annos anteceſſerũt
cui magiſtrum dedi ingenij ſui ducem qui operam daturus ẽ vt do
ctum efficiat. doctiſſimus ipſe cui ſumma cura erit in eo vitia virtu/
teſqꝫ diſtinguere itaqꝫ frenis eum cohibere ne in illicita prorũat. ne
quoqꝫ ꝑus vicijs inſueſcat q̃ꝫ ſciat vitia eſſe. Ex quo nihil nõ ꝓfutu
rũ audiet nihilqꝫ diſcet qd̕ vl̕ dediſcere vl̕ neſciſſe rectius eẽt. qui di/
urni eius laboris veſpi ſꝑ rõem ꝑ ei⁹ captu exiget. ꝓ cui⁹ labore nobi

lia duo pollicitus ſum. vt eo deꝛ intēſioꝛ ⁊ vt ſpe p̄mij laboꝛ ei dulci
oꝛ fiat. Vale vt apud plautū ē. vſq3 dū reg nū obtinet iuppiter.

¶ Scribitur filio ſtudenti vt diligenter ſtudeat

¶ Fili ſis ſaluus. Id nam p̄mū eſt qđ opto, ꝑrimū illi vt toto cona-
tu p̄ma tue iuuētutis facie lr̄is ita incūbas vt tandē ex lrāꝝ ſemie tu
ſenioꝛ dulces fructus colligas Sciaſq3 in te cūctoꝝ tui gn̄is oculos
eſſe cōuerſos oēſq3 ad tue vite ſpectaculū eſſe attētos. Caue ne eorū
animi in te offendātur ne quoq3 minus in te inueniāt q̄3 req̄rāt ma
xime. cū nō iubentiū querat cōmodū. ſ3 vtilitas obſequētis. Vale lō
gio ⁊ eſſem ſed ad quietem ſopoꝛ me inuocat

¶ Reſponſio ſtudentis ad pꝛedicta

¶ Dici nō pt celerrime vir quāta ſuauitate lrē tue aīm ꝑfuderint me
um admonitione dulci abūde q̄ eo mihi gratioꝛ eē debeat quo ma-
gis eā mihi ꝑfecturā video. Iamiā mentē meā vehemēs doloꝛ occu
pat. nā cū neglecti tp̄is recolo quaſi tergū ductis ocul' ſuſpiro ꝙ ſero
heus nimiū ſero ad vniuerſitatē applicui tempuſq3 qđ natura cuiq3
tā parca manu largitur tā ꝓdigo tactu effudi. Cuius nō tantā mihi
poꝛtiūculā relictā video vt faciat ammō minimā partē ꝑdere. Cura
boq3 ne a veſtris cōſilijs animū deflexero ſtudijs litteriſq3 intētum
nō opus v̄bis eſt ſurgit fides e factis Intētio em̄ mētis glo'ſius re q̄3
verbis exp̄mit. Valete mihiq3 p̄cipite nihil mihi pulcrius erit veſtris
votis paruiſſe:

¶ Scribit ſtudens ad p̄oꝛem magiſtrū vt patrē
infoꝛmet ꝙ ei denarios pro ſtudoꝛio mittat

¶ Felicitatis cōſtantiā. chariſſime magiſter pater meus ſumme mi-
hi metuēdus in collegio me locauit. ⁊ q̄dem in camera magiſtri qui
vitā meā diligēter obſeruat: ſtudia mea circūſpicit. cōtinue interro-
gat. inſtruit dirigit. nec boni gubernatoꝛis officiū negligit. Habeo
tum lectōis tum camere ſocios ingenio ⁊ diligentia ſingulari. nihil
mihi deeſſet ſi ſtudoꝛiū haberē quo res meas ⁊ collocarē tutius ⁊ ſtu
derem ſecretius. hoc h3 optia rō nō ita poſſe colligi aīm ingenijq3 vi
res in vnū cōtrahi in frequētia ſcholariū ⁊ ſtrepitu ſocioꝝ ſicut in lo
co ſilenti ⁊ quieto ab omni fremitu ſeꝑato Vobis igit̄ magiſter op-
time humillime vſq3 ad pedes ſupplico apud patrem ꝓ hac re mi-
hi mediatoꝛ aſſitis ꝙ h3 vobis ꝓpe modū. nō mō huius ſ3 aliaꝝ reꝝ
oīm pleniſſimā fidē vrā v̄tute ꝓmerente. Valete in eo ſine quo va-
lor eſſe non poteſt

Reſpōſio magiſtri ſuper ſtudentis petitione.

¶ Delectarūt me inſignis adoleſcēs lrē tue vehementer tui ingenij
pulcerrime imagines. quaꝝ v̄ba dū ad ſentētias cōfero q̄d tibi ante
ponā ignoꝛo, alteꝝ alterius venuſtatē cōſplendet. At ne lōgius va-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ger deſiderijs tuis honeſtis ⁊ iuſtis nō mō paratū ſed cupidiſſimuꝫ
patrē tuū reddidi qui gratulat̄ ꝓpoſito fidit ꝑſeuerantie. tuū erit ſuā
fiduciam cōfirmare, ne ego ſuadēdo tu petende pater credendo vl̄ fal
lamus vl̄ fallamur. Tu vale in eo qui neqꝫ fallit neqꝫ fallitur

¶ Intimatur atqꝫ deplangitur peſtis

¶ Salutes tibi offerrē ḡtioſiſſime p̄ceptor iocūde hilariter atqꝫ gau
deter niſi hec aduerbia multo iā tp̄e ꝑdidiſſem ſed q̄ ꝑdidi tu inue-
neris ꝓ ſalute. Nō fieri p̄t qui cū multū te diligā tibi abſenti q̄ſi pre
ſenti. nr̄os animi tp̄is lociqꝫ angores nō apiam. Irrupit apd̄ nos ꝑ
hoſeſtiuos calores dire peſtis calamitas. ⁊ quidē adeo inclemēter
adeoqꝫ funeſta vt horreſcat calamꝰ funeſtā lucem depingere q̄ plurī
mos iuuenes ſtrauit īnūeroſqꝫ ciues extinxit. vt oīs pene ciuitas ex
tincta iaceat. nec aliđ videmus q̄ꝫ multos timore pauoreqꝫ tabeſce-
re. Iā peſtifer nobis incubuit mortiqꝫ fauit denſiſſimus aer. Mul
tus vndiqꝫ dolor. multiqꝫ lugubres eiulatus. Quid multa dicam.
en lachrymis defluimus meroreqꝫ cōficimur dolore vexamur acer-
bo Det deus meliora pijs horrorē hoſtibꝫ illum qui vos tn̄ interes
ſua faciat gratia letum ſemꝑ atqꝫ felicem

¶ Reſponſio cōſolatoria ſupra predictis.

¶ Pulcra illa aduerbia quoꝝ ī ep̄la memiſti ne ꝑieceris chariſſiē fra
ter ꝓ ſalute. Nō aīm deſcras. ſꝫ letū te teneas Nil ꝓdeſt dolor. nil ꝓ
ſunt lachryme nec pn̄t fata moueri. Scio ꝙ natura lachrymis ſtimu
los dedit. ſed modū v̄tute rōniqꝫ reliq̄t. Quid mirandū ꝙ nūc fron
des nūc fructus defluūt arboribꝫ. paria ſunt hec q̄ fatales hoim ca-
ſus reſpiciūt. Quotidie mala incrementū capiūt quis em̄ ē ānus po
re nō deterior q̄ lux ſequēs q̄ p̄cedēti aliq̄d incommodi nō adiecerit
Vix plꝰ dixero q̄s nr̄m tā letū mane bn̄ viderit. vt mō añ crepuſcu-
lū cura meroreqꝫ ſurrepſerit. Noli igit̄ aīm tuū exulcerare fletibꝫ. ⁊ n̄
tā lachrymis q̄ꝫ ad tp̄s loci abſētie fidas At felix valeas corꝑe ſano

¶ Remittitur filiꝰ ad patrē in artibꝫ graduatus

¶ Salutes oīm gaudio letiores. filiū tuū celeberrime vir ad dn̄atō
nes tuas ſanū ⁊ ſaluū auctūqꝫ ſcia ⁊ gradu remitto. q̄ abſcedēs lau-
dē memoriāqꝫ honeſtā pariſius ſue fame reliq̄t. ideoqꝫ grate recipi-
es atqꝫ benigne oꝑam meā in eū cōiectā quā ceteris votis tuis in oī
bus ꝑatū ſꝑ habebis. Te quoqꝫ rogo ꝑ veterē noſtrū qui rumpi ne-
quit amorē. vl̄ ſic potius vel̄ cōſulo ꝙ filiū tuū ad lr̄as natuꝫ a ſcholˀ
nō diſtrahas. ſed rurſus ad vniuerſitatē pariſiēſem vl̄ aliā quāpiam
mittas. neqꝫ ſinas adoleſcētie ſue florē in ꝑditōem decidere. Nā doc
trinā q̄ ſiſtit negligit, retrocedit. q̄ nō ꝓgredit̄. Nō fructū arbor da-
bit que in flore deficit. nec dij dabūt meſſem agꝛ nō ſerētibꝫ Valeto
tuumqꝫ filium valere facito

Epiſtole ka.

¶ Intimat frater fratri patris obitū cū doloroſo plāctu

¶ Chariſſime frater. dū dies auguſti. vij. ſuā aurorā ꝓtuliſſet geni/
tor noſter extinguitˀ ⁊ vt neccē erat nature ↄceſſit eiqꝫ ſoluit qḋ debuit
adeoqꝫ deuota vita defungitˀ vt potiꝰ de tā ſalubri dulciqꝫ exitu gau
dendū qꝫ lachrymandū eēt niſi natura ſtimulˀ nos ſuis impelleret q̄
oēs domi dura iā ſorte ꝯſtringimur. mater nrā q̄ nos pepit in luceqꝫ
duxit terciā iā noctē inſomnē egit. mēte carēs nō lachrymis. q̄ tpa iā
trahit multis fletibꝫ atqꝫ lamētis. cui ſpero tuā ꝑ pñtiā multū dolo
ris abſtrūge poſſes. Ad nos igitˀ mox venito. id etiā tua res expoſtu/
lat. indutus veſtes lugubres huicqꝫ ſorti cōgruas. Intereaqꝫ prēm
nrm̄ eternā requiē aſſeq̄ depcemur. hoc vnicū illi ꝓdeſſe poterit hoc
agamꝰ. Libellos atqꝫ ſarciūculas tuas. N. dimittas illuc qꝫꝓmuꝫ
rediturus ſtudiū tuū ꝓſecuturꝰ eo feruētius quo pater noſter id mo
riēs exoptauit inſtātius eiuſqꝫ volūtatē vltimā in hoc impleturus
q̄ ſibi tā vehemēs ꝑmanſit vt ne vicina q̄dem morte lenteſceret. per/
ſuade tibi ꝙ me frēm ſꝑ eē inueneris. ſi qḋ initiū eſt oīs ꝯſtātie lrīs
diligēter incūbas ⁊ cū ꝟtute gradiaris. Vale atqꝫ ſic ſtudeas vt ſem
per magis valeas

¶ Amicus librū repetit quem timet venditū eſſe

¶ Salutē fideiqꝫ ſeruantiā. amice chariſſime inflauit auribꝫ meis
fama oīni curſore velocior ꝙ librꝫ illū meū quē accōmodato poſſide
res alteri vendideris. ſepe rogaui vt eūdē mihi remitteres q̄n eqꝫ li/
brū neqꝫ rn̄ſum aſſecutus ſum. Noſti amice ꝙ ſola fides ſeruat ami
cū. ſcis etiā qꝫ libera letaqꝫ frōte oībꝫ deſiderijs tuis me ſꝑ paratiſſi
mū habuiſti. q̄ ſemꝑ cupiui ſtricto amore tibi cōnecti. Rurſus igitˀ
ad p̄ces cōuolo attenta mēte rogitans ne me diutius ꝓtractōe cōdu
cas quo cogar iuris remediū q̄rere. tibi nec vtile nec honeſtum. ⁊ ſum
me vide ne cultus ſpernas ⁊ amatus odias. Et vale in eo qui cunc/
torum corda cernit ab alto

¶ Liber remittitur cū excuſatione honeſta

¶ Salutē amoriſqꝫ cōſtantiā. ſolidiſſimū ac p̄cipuuꝫ vere amicicie
fundamētum ē amice colende vt de amico nunq̄ꝫ aliq̄d dubitetˀ. Nā
vbi dubitatio irrepſerit mox deficere nomē amici neceſſe eſt. Graui e
go dolore cōſternor vidēs ꝙ me exiſtimas ꝓmiſſionū largiorē qꝫ fi/
dei. Scio ꝙ nil turpius ſol videt fidefrago. Librꝫ tuū multa cū grā
rū actōe remitto. ne nrām amiciciā turbet dilatio. Sꝑ nā ego id aio
fixū tenui me tui aīmi p̄ncipaliſſimā ſedē occupare. Caue āpliꝰ rogo
ne labia maliuola apḋ tuū iuſtiſſimū pectus lumen veritatis extin
guant vbi nunq̄ꝫ defuero vel fide vel ſeruitio qui mihi ſolus es preci
puū decus atqꝫ leuamē. Vale felix teqꝫ cōſeruet regnator olimphi.

¶ Scribit ſenex ſe ꝑicula climaterici āni trāſiuiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Largas abūdo fluxu ſalutes. Ago iā ann.ū ſexageſimūterciū pre
ſtātiſſime vir. quē caldei climatericū ꝛ ſtalariū atqꝫ fatalē vocāt. quē
pictagorici aut ꝓpter latentē vim ſeptenarij nūeri atqꝫ binarij in ſeſe
ſepties multiplicati. aut forte ꝓpter quaſi xltimū cōis etatis hoīꝫ flu
xum. aut ob occulti fati q̄ꝫpiā aliā latentiā ꝑiculoſum eē putarunt.
Qui annus ſuo ꝑmo aggreſſu ſubrigidulus mihi viſus eſt. in quo
ſenectutis incōmoda grauius ſolito in ocul' ꝛ tibijs ſum ꝑpeſſus at-
qꝫ adeo vt cū ꝟgiliano euādro ceperim ſuſpirio multo exclamare. O
mihi p̄teritos referat ſi iuppiter ānos. atqꝫ illō maximiani. O q̄ꝫ du
ra premit miſeros cōditio vite. nec mors humano ſubiacet arbitrio
nō ſum qō fuerā. perijt ꝑs maxima nrī. ſed poſt ꝑuule ꝑtis anni flu
xum redijt ꝑſtinus mihi vigor in mēbris ea certe integritate vt cal-
daicus ille annus in me nihil egiſſe videat. niſi forte qō in multis e
tiā ceciderit. id ſcꝫ ꝙ illi mors ſepe vicinior ē cui videt abſentior. cui
tn̄ natura incertū finē ſtatuit vt ꝓpior ſꝑ crederet. Sꝫ vale hora eniꝫ
iam tarda ē. letiſſima mihi letis cum ſocijs cena fuit qui pariter eq-
tatu feſſi ex brugis gandauū tarde applicuimus. Suadet igit ſom-
nus, vt inquit naſo. Tempus motuſqꝫ metumqꝫ

¶ Pater rogat ne filius ſuus cū quodā diſcolo conuerſetur

¶ Actiſſimas cū felicitate ſalutes. neſcio quid audio vererā de ma-
giſter tuo in collegio quēdam curati nrī nepotulū eē receptuꝫ. quē a
filio meo tuā ꝑ prudētiā ita arceri deſidero vt nulla ꝓrſus inter eos
cōmunio cadat nā ſi is tua in domo bn̄ ſe rexerit. inter ꝓdigio me-
minerim didicit iā ille cellulas meretricū adire. vecteſqꝫ eorꝫ in fori-
bus ſubdita vi cōfringere. linguā hꝫ cui ſilētium pena ē. nam q̄ ſcit ꝛ
q̄ neſcit pari audacia loq̄tur nihil perit niſi ꝙ vēter ſoporqꝫ ſuaſerit
atqꝫ libido. ſi quē ſe peiorē videat ꝑatū ſꝑ digitū hꝫ. quo illi oculum
eruat. ex q̄ nil aliō q̄ꝫ tediū expecta cū q̄ ſi filius meus ꝟſaret nō illeſ-
ſus euaderꝫ. plimū mihi placiti feceritis. ſi a filio ſocietatē hanc ma
lam oēmqꝫ ſemoueris. Quoqꝫ ꝑfcō ſi feceris radicē mali ſucciderie ſi
mulqꝫ errorē ꝓpuleris. Felix vale caruſqꝫ celiculis eſto

¶ Reſponſio regentis ſuper contentis in precedenti epiſtola.

¶ Salutes plurimas omī ſalute letiores. Vera oīa reꝑperi q̄ mihi
celeberrime dn̄e tuas ꝑ lrās iuuene de quodaꝫ intimaſti q̄ me ꝑmis
dieb9 mētita ꝓbitate deluſit. ſꝫ dū paulo ꝓpius aſpicerē mox ꝑpēdi
qꝛ multū ſtulticie ſuccū ꝓhiberꝫ. hꝫ ingeniū ꝑtinax ad praua ꝓmp-
tū hoēſti inſciuꝫ affixūqꝫ erroribꝫ. itaqꝫ viuere incipit vt nihil inter
eū pecudēqꝫ diſtare putares. pulcꝛ ducit in domib9 meretricū oſti-
is vulſis e cardie oīa ꝑuertere. vbi denarios patris quos largiter ha

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

bruit quaſi ad uaſtandū cōductus nō tm̄ deuorauit. ſ3 verius ſparſit
qd̄ inde venit. q2 pater eū miſere afflicte ꝑdite diligit. Multum vt
ſcribis loq̄culus ē. qd̄ mihi diſplicet. Nam cadit ꝑ rarum decus in
loquaces. Dabo opam ne cū filio verſet. ne quoq3 cōtagio ledat. In
valeto perualenter ꝛ viuito mente quieta

¶ Mittit filius ad amicū vt eū in collegio ponat
quē pater qualificat vt ei cautius ꝓſpiciatur

¶ Multaꝝ ſalutū pleniſſimū ſinū Precolēde dn̄e vbi ſederā ſub ra
mis arboꝝ vmbrā q̄rens caloris ꝓpulſandi grā aduenit is nūci⁹ has
qui ꝑfert quē mox rogatū feci parūper vt ſiſteret donec eas ꝑpingerē
Ecce optīe vir q2 filiū meū ad capiendū ingenij cultū ꝑiſi⁹ mittere
ꝓpoſui. ꝛ q2 mihi ꝑſpectus ſꝑ fuit tue in me fidei nitor ſingularis. hic
te p̄cib9 meis aggredior vt ei de pedagogo ꝓſpicias maxie q̄ linguaꝝ
ei⁹ vt par erit inſtituat ne ꝟbis lapſantib9 defluat eā q3 neq3 liberā ne
q3 vagā dimittat ſ3 rōis pudoriſq3 vincul' gubernatā. Nā ex ſui na
tura tā garrul⁹ tā q3 cupid⁹ ſermōis ē vt ſi denarios hēat mox ꝯducat
qui auſcultēt. loq̄turq3 ꝟba multū incōpta ſtupēda graculoꝝ ſiſis ex
quib9 ſenſus null⁹ excudet nō magis q̄3 ſanguis e ſaxo. Id gen⁹ iuue-
num veteres appellarūt blaterones atq3 liguaces. blaterare eni͂ his op
timū ē ſ3 loq̄ ineptiſſim⁹ ꝛ qd̄ deterius ē ad tacendum penitus inops
Scis quid velim. facito vt ſoles. ſed ad me ſcribe q̄3 ſoles frequen-
tius.

¶ Amicus meritorū amici meminit
cum ſui ꝑpetim ſeruitij oblatione

¶ Salutes plures q̄3 valeat is calamus depingere. Quāq3 tibi colē
de p̄ceptor grā a me referri tanta nō poteſt quāta debet habēda tn̄ ē
tāta q̄3ta maximā aīmus meus poterit cōcipere nūq3 videbit q̄ videt
oīa phebꝰ qd̄ merita illa in me tua vlla fuerit obliuionis nube cōtec
ta. me certe totum nihil mei retinens tibi deuoueo. Plura in hac re
dicerem. niſi nos ambos agnoſcerem. ſcio illum te eſſe qui blandici-
as reijcis. neq3 petere ſoles inanes applauſus. Neq3 ego q̄dē ille ſum
qui adulari ſoleam vel inſufflare veſicas. nec tali thure gaudes. nec
ego tali ſacrificio. ſed amiciciam ſemper nutrire conabor rebus ꝛ ani
mo. Finem do veritus ne tibi prolixitas tedia daret. Valeto felix
eſto q3 fauſtus in euum. Ex. N. volante manu leuiſſima penna. iu-
nij ſole tercio.

¶ Petitur cōſiliū ꝛ auxiliū ꝛ nūcij credentia

¶ Ineffabiles ſpe multa ſalutes Ad te veirē colēde p̄ceptor. niſi iam

aſperū gelu eēt, terreretqȝ auſter euntes, ꝓ pedibꝫ igiť calamo vtar. Impiū mihi chare ꝑceptoꝛ ſidus illuxit, ceciditqȝ in me illud autē/ ticū tulij verbū, meroꝛ me quotidianus lacerat ⁊ cōficit. Itaqȝ ſum aīo ꝑcuſſo atqȝ abiecto, ꝙ vix me miſereqȝ ſuſtēto. Mittiť igiť fa/ mulus meus clare ſingula narraturus, a te cōſiliū auxiliū ſpem ſalu tem expetēs aſſumpſi te, ꝓtectorē meū tuoqȝ ſcuto tectus, nihil ego ꝑ timeſcā. Vale ex pariſi⁹ februarij luce tercia, eo calami curſu quo le/ pus ſegnioꝛ eſſet

¶ Ad idem pro celere iuuamine

¶ Ingētes cumulo ꝓfundo ſalutes. Meridianas ad te lrās hodie dedi caſus iā cogit ꝙ veſꝑtinas adiūgā. Sedeo iā chariſſime vir in cōpedibꝫ ⁊ captiuitate detentus, ꝓinde ſi nūcius meus te ſedentem inueniat mox ſurge, ſi ſtantē vade, ſi vadentē curre, ſi currentē aduo la, opus eſt ſumma acceleratōe, grauitas rei multas preces expoſtu lat, ſed noſtra amicicia pauciores. Vale ex Louanio tam rapido cur ſu digitoꝝ vt vix oculi ſequerentur.

¶ Reſponſio ad litteras binas precedentes

¶ Plurimas abūdo fauoꝛe ſalutes. Nō viuit ꝗs vſpiā loci cuius a/ miciciā tāti fecerim ꝗn tuā longe ꝑtulerim. Nō igiť minus habeo maximū memetipm̄ tibi offero, atqȝ mille miliū lrāꝝ vboꝛūqȝ loco hec ſola ſit ſumma, me tibi votiſqȝ tuis deditiſſimū eſſe. In te igitur tua tantū mihi cōcedere digneť omipotens vt poſſim, nam vt velix virtus meritaqȝ tua diu ꝗdem imperarūt ꝑcurrit ad te nūcius tuus quem celeriter ſequoꝛ a tergo, ecce mox iam adero. Vale

Littere cōmēdaticie quibꝫ amicus cōmēdať amico

¶ Ad te ꝓficiſciť multa ſua ſpe ⁊ me cōſule has qui ꝑfert adoleſcēs quē ideo vt filiū amo, ꝙ ſꝑ eius ſeruitiū in me extiterit ſingulare. Ve tus illa amicicia nrā tā fortibꝫ nodis cōſuta vt nulla etate nullaqȝ vi diſſolui poſſit, ſpem mihi cōtulit ꝙ ad te cōfidenter ſcriberem eūdē/ qȝ tibi cōmendarē. Amoꝛ diffidere neſcit aſpirat is ꝗddā ꝓmotōnis qđ in pendēti eſt aſſeꝗ ad rem auctioꝛ ſibi ſpes adeēt ſi te haberꝫ con fautorē. Nūc ergo tibi magnoꝑe cōmēdo ⁊ plane rogo atqȝ ita vt ma ioꝛi ſtudio iuſtioꝛi de cauſa magis ex aīo rogare nihil poſſum, vt eū tuo moꝛe humaniſſime recipias pie audies ſuiſqȝ dcīs fidē preſtes. ſentiatqȝ nō rebꝫ mō ſed vbis vultu ⁊ oculis tuā beniuolā oꝑam ſi/ bi neqnaqȝ defuturā. Quo mihi qȝ maximas qȝꝑmū qȝ ſepiſſime gra tias agat. Vale ex Louanio adeo curſim vt viſus eſt calamus ven tos ſuperare fugaces

¶ Reſpōſio ad epiſtolam precedentem

¶ Adoleſcēti illi quē mihi ꝑ tuas lrās cōmendaſti me ⁊ mea obtuli ſ/ critqȝ ſibi poſt hac oꝑa mea preſto ea ſi vti volet, ſic me tua priſtina merita, tua vtus, tueqȝ ſuꝑfuſe ꝑces inclinarūt videro quoqȝ ne vel

te negligenter ſcripſiſſe vel me obaudiuiſſe putabit ꝓtermittã nihil;
qđ operis mei fuerit. ⁊ illius interſit Si qđ alterꝝ ex me poſtulas ꝑ
cipe. nũꝙ tibi l' tuis defuero ꝓus deficecẽt aſtra celoꝝ caloꝛ igni Vale
ex. V. mane. octobꝛis vltĩa dum vix depulerãt auroꝛe lumĩa noctẽ.

¶ Deteſtatio tarde et rare ſcriptionis

¶ Salutes innumeras votaꝙ aſſequi ⁊ ſanitatem. Nunꝙ tam gra
ta fuerit ruriculis dulciſſima pluuia. tempoꝛe longo ſiccitatis· neꝙ
ſol poſt longas nebulas. ꝙ eſſent mihi littere tue longũ poſt ſilentiũ
Non igitur ꝑmittas queſo fidentiſſime vir longioꝛi taciturnitate a/
miciciam noſtrã obliuionis nube fuſcari Surripe rogo tꝑis aliquid
qđ amicicie tribuas Accuſarẽ ego te vehementius negligentie mul/
te ſi putarem te hm̃oi verba magnifacere. Sed noui ingenium tuuꝫ
qui non minus ſurdus es ꝙ mutus. cum id tibi conducere putas. ſꝫ
certe moꝛe hoim venit. vt ditioꝛes effecti paupérioꝛes negligant. Et
mihi certe grata illa taciturnitas ex tam vtili cauſa ſuboꝛta Placen/
tius enim eſt mihi te locupletem eſſe tacendo ꝙ ſcribendo inopem.
Sed obſecro ne tibi diutius atramentum balſamus ſit ne calamus
biſſinus neue papirus aurea. que cuncta diſſipare foꝛmidas. vel ha
rum ſi rerũ apud te tanta charitas ſit. ſcribe queſo moꝛe vetuſto in ta
bellis cereis vel arboꝝ coꝛticibꝫ. Vale tibi perſuade. nihil eſſe quod
magis velim ꝙ tibi obſequentiſſimum eſſe

¶ Admonitio fidei ſeruande ſuper beneficij permutatõne

¶ Sanus et ſaluus eſto. qđ cum alio ꝙ mecũ nunꝙ tuum beneficiũ
ꝑmutaſſes venerabilis dñe aſſertione multa crebꝛo mihi pollicitus
es. ſed neſcio quid iam audio. ꝙ eadẽ ſuꝑ re cum alio quodã plurima
verba habuiſſes. tu videris queſo ſi id facere ſatis tibi ſit integrũ. ni/
hil duco venerabilius. nihil antiquius fide. Scis em̃ ꝙ clariſſimi
luminis ipſa fides lampas eſt Habet namꝙ Tullio teſte hoc nomẽ
fides ſyllabas duas. vnã a dicto. alterã a facto. quaſi tunc vera fides
ſit ſi fiat qđ dicitur Fac igitur optime frater qđ dixiſti ſic em̃ fides ſta
bit que vtiꝙ caſura eſt. niſi factũ dicto cohereat Facito rogo in hac re
ne mihi neꝙ fidei deſis. cum vitam pꝛo tua ſalute. tum opes omnes
diffunderem Parcito queſo ſi me audentius loqui ꝙ par eſt ꝓſpexe/
ris calamus meus garrulus eſt ⁊ plurimi fluxus. neſcitꝙ debito pũc
to ſiſtere. potens eſt verus amoꝛ noſter. omnia in rectũ flectere. Va;
le atꝙ fauſta feliciꝙ ſoſpitate fruaris.

¶ Habentur gratie amico et deſideratꝰ eius aduentus

¶ Salutes amiciſſimas Cũ lrãs tuas excultiſſimo ingenio ſcriptas
acciperẽ oꝛnatiſſime vir. vix dici queat quãta ſim leticia gaudioꝙ cõ
fectus cũ ꝑ eas me feceris certioꝛẽ deſiderio meo ſatis datũ eſſe ꝙ me
a opa accuratiſſime expleſti oĩa. q̄ tue fidei cõmendarã nec video ſa;

ne quicq̄z a te pretermiſſum. qđ mea intereſſe arbitrari potuiſſes. tn̄
etiā maxime qđ ꝑpediē vt ſcribis te ad nos vſq̄z recipies. qđ q̄z pri/
mū fore vehemēter etiā atq̄z etiā opto Hat noſti. quā ſunt oīa deſide
rāti tardiora Tūc em̄ inter nos q̄ ſunt archana. ſemotis arbitris. li/
bere cōmentabimur At ſi interea q̄cq̄z eſt qđ a me fieri poſtulabis id
totū in tua fore ptāte confide Nā ego ꝑfecto tā tuus ſum. q̄z qui om
niū maxime Tuo igit̄ me arbitratu vtere Et bn̄ vale Ex valencenis
maij ꝑma. tarde dum nigre cōtraxerant latitantia ſidera nubes.

¶ Deprecatorie littere ad primam miſſam

¶ Immenſas innumeraſq̄z ſalutes Parentū ⁊ amicoꝝ conſilio vrgē
te me quoq̄z deuotionis ſpū ad ſacerdotiū me cōtuli. primā miſſam
fauente dei clemētia celebraturus ſeptembris decima. que dies vt cō
uentu amicoꝝ meoꝝ ſolenniſſima fiat vehemēter exopto Quos duꝫ
mente recolere cepi. inter ꝑmos occurriſtis Rogo igit̄ vos amantiſſi
me vir vt que ꝑus ſp beniuolentie me cōplecti fauoreq̄z proſequi con
ſueuiſtis. hanc diē que omnē expectationē diuturni deſiderij mei re/
pletura eſt veſtra p̄ſentia vriſq̄z fauoribꝫ coornetis Dabo vices dum
vires erūt ⁊ repoſcetis. Me em̄ vobis deuoueo. meq̄z totū polliceor
⁊ offero Valete in xp̄o cuius veſtris aſpiret gratia votis.

¶ Ad amicum vt frater liberetur ex carcere

¶ Ingentes fauentiſſimo corde ſalutes. Si humaniſſimi modeſtiſ/
ſimiq̄z mores tui amice chariſſime ab incunte prope adoleſcentia nō
mihi perlucide cogniti aſſent. non auderem profecto tanta cum fidu
cia id abs te poſtulare quod mihi gratiſſimum ſis facturus Solent
non nulli qui ſplendidiorem fortunam ſunt aſſecuti reddi ſuis ami/
cis tardiores. At ne ſcire non poſſum q̄z benigna ſemper vrbanita/
te q̄z prompto facili liberaliq̄z animo mihi ſemper in vſum acceſſe/
ris quotiens mihi opus erat tuo perfrui adiumento. Nec vlla fortu
ne traheris temeritate ſed ratione ſemper concilio qꝫ conduceris Sꝫ
ne videar difficillimum quicq̄z a te petiturus. rem accipe breuiter.
fratrem habeo qui poſtea gandaui q̄z coram ſcabinis cauſam ſuam
conſtituerat. coniectus eſt in carcerem Qui me dedit de caſu non de
ſuo errato certiorem. niſi communi vſitatoq̄z planctu. vt ſolent om/
nes qui iudicio plectuntur ꝙ multum iniuſte ſit detentus. Te plu/
rimum rogo eundem viſita. ⁊ quod poteris eius liberationi intende
Subeger a me abijt. ⁊ omnia aduerſa profunde recipit. Feſtina igi
tur ne mors preueniat que alteram carceris clauem habet. Poteris
enim magis verbis q̄z alij factis prodeſſe. Et ſi quid ex me peteris.
me tibi oīaq̄z mea offero oblatione fraterna Et vale gaudētiſſime

¶ Deprecatorie littere ad nuptias.

Ex itimo cordis oblatas mille ſalutes Maioꝝ meoꝝ pſuaſo amico

rumqꝫ ductu quibꝫ nõ cõgruit obluctari. in vxorem delegi mihi in
dei honorẽ vicini mei optimi viri filiã. parꝫ gñis ꝛ dotis. ſed moꝝ ꝛ
forme oculo meo iudice prediuitẽ. Que ſua diligẽtia cõiugaliqꝫ fide
curas domeſticas gerat cõponat ꝛ inſtruat. alterqꝫ mihi vxorio mo
re in ſpem ꝓcreandaꝝ proliũ. quibꝫ ꝛ generis nomẽ. ꝛ ſi que mihi ſu
perſint bona relinquã. Cõſtitutus eſt nuptiaꝝ dies octobris penul-
tima. quã rogo mihi tua optata pñtia tuiſqꝫ fauoribꝫ digneris ho-
neſtiorẽ iocũdioremqꝫ efficere. Interea vale. Ex louanio ſancti Lu
ce feſto tarde. iam terris luce dimota

¶ Petitur prouiſio de fructibꝫ quadrageſimalibus

¶ Cõmendatões atqꝫ ſalutes ꝑtereo. quas niſi immenſas meo tibi
noĩe is nũcius obtulerit. veliꝫ eũ exiſtimes mee cõmiſſionis ſueqꝫ ꝓ
miſſionis neglectorẽ. Poſſis optare chariſſime frater ꝙ a te diſtanti
or eſſem vñ tibi ex me amoris tantũdem. ſꝫ moleſtie nimis eẽt. Ta
cuiſſem iã ego ſola verecũdia tentus ſi nõ eam confidentia ſupaſſet.
Eo nãqꝫ fidentius rogo quo meis precibꝫ ſepe volẽtibꝫ annuiſti. Fer
tur dactilos. ficus racemos ceteraqꝫ q̃drageſime alimenta Brugis
multa copia aduentaſſe. de q̄bus vt ſoles adhuc mihi ꝓſpicias rogo
Ita tñ vt q̄ melius fieri poſſit ꝛ reꝝ electõi cõſulat ꝛ nũmoꝝ ꝑcitati
Sꝫ q̄d ex me vel'. is ſum q̄ me velim admoneri. Si enĩ ſcirẽ q̄d ex
me cuperes ꝑfecto citius qꝫ vocitatus adeẽm. Vale frater ꝛ felix eſto
Ex Louanio februarij q̄nta tarde dũ nox aderat creſcẽtibꝫ aſtris.

¶ Reſpõſio ad litteras precedentes

¶ Nõ ſol eſtiuus tot ꝓducit radios q̄t mihi ſalutes is tuus nũcius
tuo noĩe dixit. Nõ igiꝫ eſt quo eũ appelles tui cõmiſſi oblitorẽ. Tu
ex aduerſo ſalutes ex me totidẽ habe. vl' fieri ſi poſſit duplicatas. fru
ctus quos ꝑ te cõparari petiuiſti vir ꝑcolẽde in naui ſunt in magno do
lio clauſi. ne vl' naute inſcitia cambiãtur vl' manibꝫ aſtãtiũ minuanꝫ
Huiuſcemõi enĩ minuta eſculẽta ocul' manibuſqꝫ patẽtia ꝑraro cre
ſcere cõſueuerũt. Si fides ſit ocul' rem habes electiſſimã. ꝛ certe ſuo
precio dignã. Nũcius rem agi vidit ipe merces. ꝛ ꝑciũ ꝛ oĩa nouit.
Si quid amplius ex me velis amplius manda. ꝛ optime. Ex Bru
gis perceleriter februarij luce decima

Inquiritꝫ cõditio et qualificatio cuiuſdã domicelle

¶ Dum nundinaꝝ tꝑe deſertiſſime vir te dauentrie diu q̄ſiui non
inueniſſem gandauũ pergo tecũ loquẽdi grã. Illic dũ venerã tu da-
uentriã ꝟſus iueras. Dũ rurſus dauentriã peto tã gandauum remi
graueras. Defuitqꝫ mihi ſidus benignũ quo te in via vl' in terminis
vl' interea vſpiã loci cõueniſſem ꝑcupidus eram tecũ loqui ſub fide
ſecretiſſima in te nõ parui ponderis. que dum diutius ꝓtrahi neq̄t
cogor ꝓ lingua calamo vti. fuit tibi vicinus dũ viueret mercator ve-
netus inter mercatores nõ obſcuri noĩs. is reliquit viduã. cuius cõ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ditiones fortunas ⁊ ſtatum queſo mihi rectiſſime pandas. Res eiuſ
hmõi agitur. in qua facile poſſit ſi fecerit mea vtilitas. vel ſi neglexe/
ris magna iactura conſiſtere. Dum colloqui dabitur omnia noſces.
Uale ex Louanio februarij vltima digitorum motu non ſegni.

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Aucto vir ornatiſſime. Mulieri illi pro qua petis cordialis ami/
ce etas iam ingraueſcens eſt. habet tamen adhuc infractam valitudi
nem que numeroſe ſe ſobolis multitudinem ex ſe progenitam videt.
Filios filiorumqꝫ filios. atqꝫ nepotes. foris ⁊ domi ſumme autorita
tis eſt. Itaqꝫ abſqꝫ viro mercantiam exercet. ⁊ ſingula regit. vt nemo
conſilium prudentiamqꝫ viri deeſſe ſentiat. integerrimuꝫ nomen ge
rit preſtantiſſime mulieris. ⁊ addo fortunatiſſime. Sic dicere cogit
genus forma liberi ⁊ ſua poſſeſſio. quibus non deſunt prudentia vir
tus ⁊ probitas. Uitam enim huiuſmõi ducit. ſub multo ſue fame ſplē
dore. vt mihi multiplex pateat campus. virtutes vt narem. vt vitia
nullus. Uale ex Bandauo clamitāte nuncio tarde poſt cenam. poſt
vina palpebris ſic vigilia feſſis. vt ſingula perſpecta bina mihi vide/
rentur parcito igitur ſi vix legas que vix ſcripſi calamo ſine lege currente

¶ Rogatur patrinus pro leuatione prolis ex ſacro fonte.

¶ Noctis huius circiter medium peperit mihi vxor dono dei labo/
re benigno filium. quem dum a matronis audiui illius roboris eſſe
vt in paruula baptiſmi protractione periculuꝫ viderent nulluꝫ. mox
ego dum hodierna luce declinante iam nocte ceperat parumper al/
beſcere celum has ad te ſcribo per feſtine. ad cor vſqꝫ rogitans. vt ad
horam poſt prandij quartam louanij adſis. in ſanctiqꝫ petri baſelica
ad ſacrum fontem filio meo manum accōmodas. teqꝫ mihi compa/
trem ⁊ nato patrinum prebeas. vt ſic multarum amiciciarum nodis
connectamur. ſanctum illud compaternitatis vinculum nobis etiam
atqꝫ etiam ſit adiunctum. Cupioqꝫ filium meum tuo nomine appel/
lari quo minus ad te diſſideat. cui in moribus ⁊ vita ſimillimum fi/
eri exopto. quo ſecum alius tui ſemꝑ deferat. rationēqꝫ habeat ſibi cō
iunctam. eo tibi parendi alacrius te inuitandi ⁊ obſeruandi. vt alte
rum parentē ⁊ vite cenſorē. Ualeqꝫ queas optare felicius

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Cũ hodierna die cāpana octauam horā annũciat ſeruitor tuus ꝑ
ingentē pluuiā ꝓperantē aduolat aduſqꝫ cutē madidꝰ ꝑ veſtes vndi/
qꝫ ſtillās. Quo viſo ꝑma fronte obſtupui. erāqꝫ ancipiti mēte ſub pa/
uidus. quidnā ſibi vellet tāta eius celebritas. Uerituſqꝫ fuiſſeꝫ ne qd
mali nũciaturus aduteniſſet. niſi viſa fuiſſet leticia ſui geſtꝰ. ſuiqꝫ vul
tus qddā iocundi polliceri. tacitus ei ipſe mox litteras affert ex curſu
qdem flante pulmõe. tam calidus vt vix primũ ſalue poſſet exꝓmere

Quas dū celeriter ꝑlegiſſē ꝙ̃tū mihi ſuccreuerit gaudiū nec lingua
dabit nec calamꝰ dū aſpicerē ꝙ tua bonitate te mihi fieri ꝯpatrē ar/
dēter expeteres. ⁊ ꝓ̄mogenitū tibi natū mihi filiolū dedicares. qđ ma
ximi mihi mūeris ⁊ ornamēti loco ē Nā⁊ gerulus pauliſꝑ reſpirijs
vſus ac modico cibi ad te feſtinās reuertit̄. vt in tp̄e te mei aduentus
certū faciat Noſti ex lōgo me vexari calculo cui etiā ruptura ſe iūxit
ſic enutriens vt bona ꝑ ſe ⁊ ſola veniāt. ſ⁊ mala ſꝑ geminata A motu eī
eq̄ vel currus multū abhorreo. ꝓuſq; tū ad horā ſignatā tibi defuero
manib; genib;q; potiꝰ ad te repſero nec ab illo me diuellet egritudo
nec itineris malicia nec inclemētia celi fauente altiſſimo cuius gra/
tia te valere deſidero

¶ Rogat amicus vt certos mutuo det denarios.

¶ Fidē meā amice chariſſime ꝯtuli vadē ꝙ āñ huius hebdomade fi/
nē coronas decē exſoluerē quas vbi ſperauerā recipere nō poterā. ho
norē igit̄ meū ſaluāq; fidē ꝯſeruare nō valeo niſi te habeo ſubleuantē
Te igit̄ exoratū velim vt totidē coronas hoc cū nūcio fido ſub mutu
o mihi trāſmittas Tibi eandē fidē⁊ meā quā tuo iuuamīe redimere
conor rurſus vadē ꝯſtituo ꝙ āñ inſtās martini feſtū eas reſtituero.
qđ ſi feceris hoc tuū meritū cū⁊ priorib; ꝓfunda mēte recondā ac fue
ro memor donec ſuperſtes vixero Tu felix valeas ⁊ lōgos in annos.

¶ Reſponſio ad priorem epiſtolam

¶ Saluus ſis letuſq; viuas hūaniſſime vir mitto tibi coronas decē
miſſurus pl'es ſi poſtoles Velim ei hoc tibi ſꝑ perſuadeas maxio mī
hi gaudio eſſe tibi quiddā facere poſſim qđ tuo placito accedat vel ꝯ
mō Illuſtriſſimus dn̄s noſter dux ad bella ꝓperat ſecū vocor ad arma
vn̄ mihi iā occupatio maior eſt ꝙ̃ paucis ꝟbis dici q̄at Tu igit̄ vale
breuitatiq; parce ad quā cogit me animus varijs iam curis occupa/
tus. vtinam tam meritis in te ꝙ̃ fide ⁊ fauoribus plenus

¶ Repetuntur denarij mutuo dati

¶ Spectabilis vir cui opto ſanitas gaudiū ⁊ honor aſſint loco ſalu
tis Dū decē coronas titulo amicabilis mutui tibi mitti petiuiſti. cuē
tui ſum gratulatus quo temporis aliquādo tuis poſſem votis abeſſe
q̄ repente tuis precib; obtēperaui ⁊ dictas coronas ilico miſi q̄s lic⁊
reſtituere certū ad terminū tunc affuturu⁊ nunc ꝟo effluxū dederas
fidē nihil tn̄ p̄ter verba vanāq; ſpē moitionib; meis ſu⁊ aſſecutus. tu
nouos termios ⁊ ite⁊ nouos ⁊ q̄dem perpl'es ſtaſtuiſti. q̄ nunc oēs a
tergo ſunt Adhuc igit̄ ex abūdanti te etiā atq; etia⁊ rogo ſi tibi p̄ſtita
fides in p̄cio eſt vt indilate omiſſa lōgiori mora dictas coronas mi/
hi tranſmittas. vimq; ꝟbis tuis tribuas. effectuq; p̄ſtas qđ tua fide
roboraſti Ne ſi nō feceris fidē ſcindas amiciciamq; nr̄ām que vel ſꝑ
ſumma fuit vel ꝓxima ſumme vel diſſuas vel minuas. ne q̄⁊ dilatiōi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

bus tuis longũ nimis ꝓtenſis te cogoꝛ in ius vocare. qđ nec ꝑſtite fi/
dei tue ↄgrueret nec tuo ↄmõ nec honoꝛi Tu viue incolumꝰ ꝛ pꝛoſpe
re Vale ex Louanio lepoꝛino curſu ꝛ quidem ocius ꝙ coꝛpus opacũ
ſoli obiectum cauſauerit vmbꝛam

❡ Littera excitatiua ad ſcribendum

❡ At ſi nos ſoꝛs noſtra loco ſeiũgi coegerit ſaltẽ lrĩs q̇ longiſſime vo
lant ↄiũgamur Te nazꝗ abeẽ mea cã moleſte fero. ſꝫ tua gaudeo. ne
mo ei vſpiaꝫ q̇ cũ libẽtius ꝙ tecũ ꝛ pauci q̇bꝫ cũ eque libẽter cũ nemi
nẽ tibi in amicicia añponaꝫ ꝛ ↄparẽ paucos. hanc epl'am x̄bis breuẽ
ſꝫ affectõe lõgam potius ſcripſi. vt ex te lrãs excuderẽ ꝙ aliud mag/
noꝑe noſſe te vellẽ Tu igit̃ ſcribe ꝓlixius magno q̇dẽ grateꝗ cũ feno
re Vale ex louaĩo martĳ decia dũ caleret ſol ꝛ diẽ nĩḡ ſub nocte reliq̇t

❡ Reſponſio

❡ Breuitas lrãꝝ tuaꝝ breuioꝛẽ me effecit. q̄s vt tuas nõ vt breues
letiſſimas legi Si tñ hac bꝛeuitate lrĩs crebꝛioꝛes ↄfice vt nũerꝰ ſup
pleat qđ lõgitudini deeſt. qđ ſi feceris exaduerſo ita te litterarũ faſci
bꝫ obꝛuaꝫ vt mox rogare incipias ꝙ rarius ſcribaꝫ bꝛeuiuſꝗ. nõ eñi
tenebo te ꝓlibꝫ. ponaꝫ in calce qđ oĩm caput eſt me tam tuũ eſſe ami
cũ ꝙ q̇ maxĩe Naꝫ tu q̇dẽ meus es aut qđ iocõ dixerim tu perbelle ſi
mulas Vale ex Louanio celeriter oculi trapidantis in ictu

❡ Intimatur aduentus amici ad amicum.

❡ Litteras plurimũ ḡtioſas ex te multe amicicie teſtes quam nec lo
coꝛũ tractus nec tꝑis curſus euellere quiuit ad me dedit dies martĳ
tercius. ſꝫ venit nũcius veſperi vt non niſi noctu ſcribere potui. qui ex
thoꝛo ſurgens ꝛ veſtibus multa celeritate reſumptis has velut in ic/
tu trepidantis oculi conſcripſi Velim firme teneas ꝙ ante paſcha me
videbis. ita dico niſi vel tibi citius vel foꝛtune placuerit tardiꝰ. hoc
intimare volui ne ab alio pꝛius audias quo deſidiam meam culpes
Intereaꝗ fuero velis nolis ſummus amicus. Nec pauca ſcripſi lon
gioꝛis epiſtole me ↄfitens pꝛimo cum nuncio debitoꝛem Vale foꝛte
felici ꝛ tꝑe longo Ex Aoꝛtraco tarde cum ſummis oĩa inuaſerat ꝛ pe
cudes armenta viros genus omne ferarum.

❡ Excuſatio rare ſcriptionis ex qualitate nũcioꝝ et reruꝫ

❡ Salutes felicibꝫ votis oꝛnatas. Dũ tuas lrãs chariſſime fautoꝛ
miro lepoꝛe circũlitas maxis oꝛnatibꝫ expolitas. ſꝫ ꝙ optari bꝛeuio/
res accepiſſeꝫ Mox curis ſe poſitꝫ icaluit enimꝰ reſpondẽdi auidꝰ ſcri
baꝫ apte vt amicicia poſtulat. nõ ꝑmittaꝫ locoꝛũ tempoꝛũꝗ interual
la vt coꝛpꝰ ſic aĩos ſeiũgere. Si tamẽ rarius ꝙ expectabis ſcripſero
id erit cauſe ꝙ nõ eius gñis littere mee erũt vt eas audeaꝫ temere cõ
mittere. Sed cũ mihi certoꝛũ nũcioꝛũ poteſtas fuerit q̇bꝫ recte dem

nõ pretermittam ſcribere Interea videro vt tue voluntati meiſqꝫ mo
ribus ſeruiero. neqꝫ mihi omni in vita res tam erit vlla prepoſita q̄ꝫ
vt quotidie vehementius me optime in te meritum eſſe litteris. Va
le teqꝫ ille coſtodiat in cuius manus nos ⁊ noſtra conſiſtunt.

Increpatio filij non bene viuentis

¶ Fili tua vita me tibi odioſum facit, quē fecerit natura chariſſimū.
ad aures em̄ meas vſqꝫ dilatū eſt te in perditiſſimos mores ꝓlabi te
qꝫ magiſtroꝝ p̄ceptis obſurdeſcere. tu miſere tua tp̄a terēdo denari-
os multos breui tp̄e diſſipaſti. ꝯtinuoqꝫ ſcribis ⁊ petis. nec ſatis pp̄ē
dis q̄ꝫ multis ſim ꝓlibꝫ oneratus. te mea facilitas ꝑdidit ſꝫ nūc faciā
ne amādo perdidiſſe videar. nec volo in te vnū ꝓfundere qd̄ eq̄ ra-
tio trahit in multos. Mox domum redi mihi daturus vite rōnem.
Interea emendacius viue

Littere alie ad idem cum prioribus

¶ Fili ſiue hoc phetonico ſpū ſciuerim. ſiue (vt aiūt) in pollice videri
ſiue patulo ore more ſturionis ſurſum erecto hauſerim ex ethere. id
ſaltē ꝯpertū habeo ꝙ minime vacas ſtudio nocte dieqꝫ ꝑ adulteria
ꝑgis ꝯſtringis oſtia. hūc pulſas. illi ꝯtumelioſus es. ⁊ multas hm̄oi
tribulatōes exerces. quas ne patiētiſſimus q̄dē equo poſſet aīo ferre
Male ꝑpendis ꝙ multis ſꝑata nox inſꝑato fuit vltia. Quotiēs au
diuiſti multis mō heus nimio ꝯſtare ſuas laſciuias ⁊ ipudicos āplex
us vulneribꝫ reſolutos. qd̄ oēs eo calle gradiētes terruiſſe potuit Sꝫ
bene adhuc res ſe habet ꝙ fortuna in te mitior q̄ꝫ tu tibi fuit

Ad idem cum penarum minationibus

¶ Audio fili ꝙ vilem mulierē vento leuiorē bellicoſi ꝯiugem ꝓſeque
ris qd̄ amicicie velo tegere ſtudes ⁊ pulcherrio noīe turpiſſimū ſcelꝰ
obūbrare Non times miſer ambiguā ſortē indignā maculā ⁊ irrecu
ꝑabile damnū. ⁊ indebilē eternāqꝫ diffamiā. times ne ꝙ irato mari-
to re ſibi cognita. tu tandē veneris victia fias vbi in te nō flendā mor
tem q̄ oībꝫ equa eſt nō gladios quos multi ſepe mag̃ gl'a ꝑtulerūt. ſꝫ
errorē tuū improbū flendū cenſerez in quem relicto planiſſimo calle
ſpretis ꝯſilijs proruiſſes Reuertere miſelle reuertere. fugito illuꝫ ad
ulterū tui erroris fomitē. tibi q̄ꝫ ꝓſpice ne diutiꝰ pedes tui duces ocu
los añcedant Tue parti vehementer timeo. certū modo habeo ꝙ me
is cōſilijs ſenſus tui moreſqꝫ repugnāt. Vereor quoqꝫ ꝙ non facile
vicia expurgabis que inherent oſſibꝫ Si ineuitabiliter pereundū ē
nobilior morbo periſſe iuuaret. ⁊ vt vulgi prouerbiū eſt ſi mergi iu-
uat hoc non in ſceno ſed in aqua limpida fiat Sed vale. ita quoqꝫ vi
cia hec a te ꝓijce ne amplius odor vllus naribꝫ meis occurrat. Non
em̄ tute eſt prope ſerpentem verſari virus habentem

Reſponſio filij excuſationem continens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Filiali obediētia humilime ꝓmiſſa loco ſalutis Quantus iā dolor
veſtris mihi ex lr̄is partus aīm meū occupet metuēdiſſime pater nō
eſt mihi q̄ exꝓmere poſſit. nō ꝙ erroris ꝯſcius ſum. ſed ꝙ paternum
aīm veſtꝝ ꝟſus me indetū ſentio malis liguis. ꝓuocatū retroiecta ve
ritate. Satis cōijcio ſi nō augurio fallor q̄ huius fame autores ſunt
quos potius liuor q̄ꝫ ꝟitas cōcitare cōſueuit. quoꝝ ne vlla tēꝑantia
labioꝝ eſt q̄ ne ſileāt ne quoqꝫ liguā a malo deflectāt gratiſqꝫ loquū
tur. ex digitis ſugūt a quibꝫ pater optīe rogo nō ꝑmittite oculos ve-
ſtros falſo velo obſcurari. veſtraſqꝫ aures falſa fibula ꝑforari. Si ma
lis moribꝫ inſueſco. ſi bona vrā ⁊ tꝑa ꝑdo. ſi veſtris mādatis obſur-
deſco nihil eſt quo me expurgē. magrōs meos interrogate. ſtudij mei
viteqꝫ mee certiſſimos teſtes. Si delatores illi apud vos patulas
aures nō inuenirēt vos ſuis mēdacijs nec mouerēt nec turbarent. q̄d
de me ꝑdicare liberet nō vnius aſſis eſtimarē. potius velim hi argu
ant. moreſqꝫ meos ⁊ vitā damnēt cū quibꝫ minime velim de vita ⁊ mo
ribꝫ ꝑmutare quibꝫ omni conatu ſꝑ ſtudui ſtudeboqꝫ ſꝑ diſſimilimꝰ
eē. Docuit me Seneca nō minus turpe eē a turpibꝫ q̄ꝫ ob turpia cō-
mēdari. Has lrās optīe frater feſtino curſu preueniſſem niſi inflatio
pedis mihi adeſſet. ⁊ q̄dē tāta vt viſus mihi eēt molaris pedi a ꝑpē
ſus. nec mouere me potui etiā adiutꝰ baculo ꝑtim tn̄ tumor abcedere
incepit mox adero me ꝑlucide purgaturus. Sic dante deo faciam q̄
vos tueri dignetur nec minus feliciter q̄ꝫ longeue

¶ Excuſatio alia filij ſuper ſtudij tepiditate

¶ Si paꝝ his annis ꝑfeci metuēdiſſime pater ſatis ꝑpēdet pruden-
tia vrā nō oēs eodē eē ingenio nec eadē hr̄e ad diſcendū adiuuamen
ta. Nō oim eſt altos mōtes cōſcēdere ſumma iuga ſummoſqꝫ ꝟtices
attingere. Si tn̄ ſocioꝝ meoꝝ ſplēdores ingenij eq̄re nō poſſum. pro
hemia tn̄ etatis mee honeſtis curis deſtinabo. Si quoqꝫ q̄d tꝑis ex
tra libros qn̄qꝫ expēdero. id totū ꝑditū iudicabo Si ex nūero eq̄liuꝫ
meoꝝ vobis inferior videar bona fide polliceor ꝙ ita oēm moram
corrigā vt nō mō ſeq̄ ſed eos ꝑcurrere iudicabor. daboqꝫ opaꝫ vt me
talem efficiā cui inimici mei inuideāt ⁊ amici gratulent̄. Si tn̄ inte
rea aliq̄ obtrectatores inuidie facibꝫ agitati aliq̄ aduerſum me ficta
diſſeminēt veſtre erit grauitatis ill' aurē ꝓbere nec q̄d fidei ꝯmodare
Valete pater optīe in eo cui nullus prefuit amor

¶ Rogatur amicus vt ſecrete inquirat mala fame ſuggeſtorem

¶ Lete viuere ꝑ ſalute Spem mihi multā fidētiſſime vir tua fides
que facile vel' tuaqꝫ īduſtria q̄ facile poſſis impreſſerūt ꝙ plene ꝯfi
dā paucis me obtētuꝝ qd̄ rogaturꝰ accedo. Sūt q̄ ſola prurigine lin
gue cōcitari patri meo de me mala multa ſuggeſſerūt. quo ventū eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ꝙ multas in me p... er dignas cõceperit iras multa audiui peiora ve
retur vñ graui dolore affectus ſum qui nũq̃ȝ triſticias potui perfer
re parentũ quas ego grauiores eſſe perpendo quo q̃ pater meus de ꝑ
libꝫ audit in animũ altiſſime cadũt herentq́ȝ tenaciter ſic ſuꝰ mos
ſic ſua natura Alioquin parui eſtimarem mendoſamq́ȝ famã nõ re-
bus ſed mendoſo flatu cõſtructã quã mox caſurã certiſſime ſcio more
exuberãtis flãme que mox emoritur ſi congruis careat nutrimentis
Quo igiť facias ad cor vſq́ȝ depcor patrem ſcȝ digneris quo meliꝰ po
teris mitigare ſtudeaſq́ȝ ſcrutari hincinde ſecretiſſime ſub palpãdo
qui ſint illi qui mihi ſuas tam faciles linguas in mea ſcandala acco-
modarũt. In aliq̃s me vehemẽs ſuſpicio trahit quorũ noibꝫ adhuc
preſtiterit pepciſſe donec me feceris certiorẽ. Aſt em̃ creberrime ſuſ-
picio fallax. quos dũ tuã ꝑ inq̃ſitõem cognouero mox corãȝ effecero
eos cũ rubore negaturos qđ poſt tergũ impudẽter aſtruũt. Parcito
rogo. lõgus ſum tacere neſcio. Plenus em̃ ẽ mihi animus. quẽ ſi ſcri
ptis explere conarer breuitas ipa in immẽſuȝ euaderet. cedula in mẽ
branã exurgeret. epl'aq́ȝ mea trãſiret in librũ. Vale curſim ex Louã-
nio ea die eaq́ȝ etiã hora diei dũ inter oẽs mĩmas ſol ꝑcreat vmbras

Reſpõſio amici ad precedentem

Hoc erat cariſſime vir tue fortune preſidio ꝙ mihi tue littere exhi
bite ſunt conuenientiſſimo tpe dum ſcȝ cenandi gratia ad domũ pa-
tris tui proficiſcebar Inter cenandum de te multus ſermo ſubortus
ſtudui attenuare patris verba iram multam ſonantia. ſed cũ ꝑmum
fame autorem ex eo cognouiſſem. ita illum vt ab vngue tenero noue
ram. ſic eum deſcripſi. vt nil aliud lucri fecerit q̃ȝ ſolẽt qui inter mal-
leum ⁊ incudem. ianuam ⁊ limen digitos tendere conſueuerunt Fe-
ciq́ȝ illum mendoſum loquaculum huius fame confictorem. rurſuȝ
ad patrem me preſente vocitari. Vbi cõpertis mendacijs ſuis eũ cõ-
tudi duriſſimis verbis mutumq́ȝ reddidi atq́ȝ elinguem ſimileȝ ſa-
xo Oſtendi patri tuo ꝙ totus ex mendacijs pendet. ex ficticijs con-
fectus eſt. non em̃ tot puluerum minuta corpuſcula aerem preuoli-
tant. quot mendacia continuo ex ore ſuo decidunt. Qualis enim ſit
frons habitus ⁊ verba teſtantur. ſed ne animũ tuum ſuſpenſum re-
linquam qui multum anhelat ipm nocere conflatorem ⁊ detractorẽ
ſtudet Louanij filius vidue ad dexteram domus mee commoran-
tis. ille eſt cuius nomen de induſtria pretereo ne hanc cedulam defe
daret. Hec cariſſime vir tanto curſu ſcripſi vt manus conceptum ꝑ-
curreret. Hoc ideo dico. vt ſi ingenio parcere non dignaberis. ignoſ-
cas vel tempori. Vale in eo qui ventis ocia mandat altumq́ȝ pon-
tum littore claudit

Alia reſpõſio ſub alio modo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Legi lr̄as tuas cariſſime vir Aure mihi erit tua petitio. iuſta qꝫ ⁊ iuſti plena doloris Eſt certe nō ſecus ac ſcribis neſcio. cuiꝰ pater tu us ſꝫ ꝑfecto maledici oris flatibꝫ accēſus aīo ſimul ⁊ fronte permotꝰ cuiꝰ modeſtiā vis doloris exupat Sꝫ qđ meliꝰ caderet vidi nihil nō dū lr̄e tue maībꝫ meis incaluerāt. dū ecce pater mihi fit obuiꝰ. famā qꝫ illā de te auribꝫ meis iniectā lōgo ordīe narrās. oīaqꝫ alto ꝑncipio repetēs Itaqꝫ ꝓcul cepto vt merito quiuis de eo orōe poſſit ſale ludere ⁊ genio bellū troianū ordit ab ouo. ꝙ ſcꝫ nō ita natus. nō ita parēti- bus eruditꝰ. nec tuā ꝓgeniē fuiſſes imitatꝰ. multaqꝫ alia ꝟba ꝓtulit lōgiſſima dictu Tandē ego ꝯtra ſpernēda eſſe mēdacia dixi. atqꝫ va nā famā ſine capite ſine auctore volantē. vl' quā maliuolētia traduxe- rat qbꝫ ꝟbis ex prīs auribꝫ tandē noui quiſnā ille cōflator mēdaciorū fuerat quem tygride peiorem diu agnoui. qui ingenio vtitur malici- oſe ⁊ perperam nec poteſt ille facile ſatis fama ⁊ hoīm ſanguine ſatu rari. Qđ dum patris tui plenus in aures concuſſeram. ſedatior ani- mo abiuit Scias ergo multa supereſſe que ſperes. nec deſinaꝫ donec reſēderit patris oīs impetus. videroqꝫ ſemper vt apud Plautum eſt ne fidem fluxam geſſero Tu interea vale.

¶ Epiſtola diffidatoria

¶ Salutationē quaꝫ dare ſolet ſuo preſſori ſcorpio. Lomptū habeo bone vir te grat ad aures prīs mei mēdacia de me plīma ꝯflauiſſe tu amqꝫ nūc diu tectā inuidiā euomiſſe. quam niſi reſorbeas ⁊ veritate mox reuoces. ꝯdigneqꝫ repares qđ mēdacio peccaſti. atqꝫ etiā dederꝭ eps in reliquū frena maxill'. nō leue effugies irā meā. cui facile pare o hāc iniuriā ꝓpulſantē Valeto valeto. qđ ꝟbū dum ad ꝯtraria trahit ſi adhuc inuidiā ꝑſtas. velim in malam ſignificationem accipias

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Reddite ſunt mihi littere tue verbis breues. nō ita ſentētijs: que ꝯminationes redolere vidētur ab amante duriores Arguis me ꝙ li- uore ꝯmotus ad prīs aures liguam meaꝫ in tuaꝫ infamiam inflexiſ ſem. nihil errabis ſi diligētius veritatē ꝑquiras que facile ſeipſaꝫ pa lam efferet tuas lr̄as ſuo pudore damnaturaꝫ. nec plus. cū ſepe excu ſatōe ſuſpitio creſcat ꝓnū dicturus fuero niſi qđ faciliꝰ blanditijs qꝫ ꝯminationibꝫ vincor Vale ⁊ ſi potes me ama. ſin minus ſaltē nō odi. ſin adhuc minus fac vt libet

¶ Rurſus alia diffidatoria.

¶ Salutes qꝫ inter vngulas milui aſſeqtur pullꝰ Miror bōe heus bone vir. q titulo iuſti euſqꝫ in aīo tuo ſedē liuor inuenit. q melli ve neū inſeris. ⁊ me blanda ſub imagine prodis q poſt tergū linguā aſ- pidis. os ſcorpioīs. ⁊ flatū geris baſilici. tu morē aranee aſſūpſiſti. q ⁊ ſi mel ſugit id mox i venenū ꝯtit. nec diſſimil' Ɂpi es mel i ore gerē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ti in cauda aculeū.eſt tibi corā hoīe lingua dulcis ⁊ mitis.ſʒ a tergo
aſꝑior tribul' calcato inimicicior hydꝛo Tu rides in facie mulces in
aure.necas in cauda.ſardanino veneno ꝑſil'is.qđ ꝙs ꝑimit riſu ꝑire
facit. Tu mihi faciē blandā poꝛrigis.nō aliter ꝗ̄ ſcoꝛpio ſolet.ꝗ ꝑus
lingit ꝗ̄ pūgit.⁊ tādem ꝓicis ignē ⁊ flāmam moꝛe ſerpētis. Male
ſcis ꝗ̄ ꝑatā vindicte vngulā habeo. Tu (ſi viuā) doceberis.ꝗ moꝛe
ſanguiſuge alieno ſanguini inſultas.quō ſanguiſuga ꝗ̄ auidi⁹ ſugit.
eo ſe pleni⁹ interimit.eodē cū loco ſꝑ duxi vitā ⁊ famā ꝑdere.nullū
diſcrimē faciēs īter hoſtē vite ⁊ fame. Tu dente ⁊ vogue in famā me
am nō ceſſas irruere.quā malo ſuſurro ꝑmis.⁊ vt moꝛdax erugo fo-
ras.vt tinea ſulcas.faciā vt poſthac neminē tua voce laceſſes. Pro-
uerbiū eſt.maliciā ꝑtem ſꝑ maximā ſui veneni bibere. Uale vale vt
me valere exoptas.⁊ vt planiſſimo ꝟbo loquar.iacebis niſi caueas.
Ebulit mihi ſanguis noli furoꝛi fidere

Reſpōſio ad ꝑcedentem cū duricia verbi

Salutes ille quas mihi optas in te redeāt ꝓ ſalute Scripſiſti ad
me lrās colera plenas tui ſimilimas.tueꝗ̄ dementie ⁊ exhauſti cere
bꝛi teſtes.quib⁹ gaudes ſermonē (vti apđ Plautū ē) oꝛe temerario ef
frenato ꝓdigo petulāte vite tue parē effundere Cōtigit pꝛēm filiū ſe
pe diſſil'em gnare.oꝛō āt diſpar moꝛib⁹ vix vnꝗ̄ ꝑt repiri.ꝗ ſꝑ ē ani-
mi certiſſima ꝓles. Certū tn̄ habeto.ꝙ nō facile me ſermone terrebis
que de te dixi.nō qꝛ dixi.ſʒ qꝛ ꝟa doleas. Tu ꝟba fudiſti pūcto cuſ
pidis magis acuta ꝯtumelioſa minacia dig̃ ꝙ a te.ſʒ nō mihi ꝙ dice
renꝰ.ꝗ poti⁹ tenēda ꝗ̄ refellēda iudico Caput igiꝰ ego ꝗ̄tiēs ꝟba tua
ita ab ījcio.vt nihil hereat aurib⁹.rapiēt ea vēti.⁊ tuū auguriū ſper-
gāt ꝓcelle. Si qđ viride te dilectet.domi ſum.nec foꝛib⁹ obdā peſ-
ſulū. Sʒ ſi ſapis ex aīo tuo.rācoꝛē deponito.turgidūꝗ̄ pectus ſeda-
to Quō niſi feceris.ex aduerſo pect⁹ita opponā vt ꝯtū vires mee ꝑua
leāt.ſera pn̄ia noſces.⁊ niſi furoꝛ ipi⁹ tu⁹ limitē accepit.ſʒ libuerit ſꝑ.
(vt ſoles) mētis maliuolentia liuoꝛe tabeſcere.nūꝗ̄ ꝓceſſeris libere li
center impune.vt tu facis me minus ſemꝑ Ualeto vt mereris.qui ſi
ſolita ſemper tua maliuolentia perſtiteris ea bn̄dictōne fruaris.quā
oues a lupoꝛum dentib⁹ accipere ſolent

Alia epiſtola diffidatoꝛia ⁊ durioꝛ

Salutez quā crethēſis ſuis hoſtibus optauere.mala ſcʒ cōſuetudi
ne delectari. Tu bone vir tam coꝛdis tui arcana longa ſimulatio-
ne cōtecta euomuiſti tui maliuoli animi feces calamus tuus expuit
Tu cani rabido ꝑſimil'.qui moꝛdet manus poꝛrigētis.coꝗ̄ tamen
deterioꝛ quo canis linguā medicinalē gerit.tu venenoſam.qui omnē
ſermonem inquinas.maledictiſꝗ̄ cōſumis. Hic cerebꝝ plumbeum
quid furis.qđ deſpumas.qui dente tuo canino in rabiem verſo me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

clam' mordes. ocul' cares. ꝛ luſcis inuides. bulienteq̃ꝫ pectore famaꝫ
meã conaris cõfundere. Sed ne lõgior fiam cerebellumq̃ꝫ tuũ mole
verborũ opprimã. perge quo te inuidia ducet. nec deſine oim̃ homi-
num aures ꝛ ora implere. fuero q̃nq̃ꝫ ſi me deus ſupſtitem ſinat di-
gnam tãta beniuolentia gratiam relaturus. calamũ ſiſto. piget eniꝫ
et pudet tecũ diutius occupari. qui nõ litteris dignus es. ſed nudo
ferro viſitari. q̃ꝫ te valere velim breui ſenties.

¶ Frater ad fratrẽ vt vindictã auocet

¶ Pridie q̃ꝫ has ſcriberẽ auribꝫ inſonuerat meis chariſſime frater te
in miſellũ quẽdam vſq̃ꝫ adeo motũ. vt capitalẽ in iram ſanguis qui-
dam proſiliiſſes. In quẽ mille preſus fortune vl' animi dotes ꝯfluxere
Noui q̃s eſt ꝛ q̃ꝫ facile cõtemnẽdus q̃ linguã gerit odioꝝ tã ſemina
tricem vt muſcas ꝛ pulices ad bella mouet. alterius laudes in ſui in
iuriã reputat ꝛ quo miſerrimus ẽ oibꝫ inuidet nemo ſibi. Per p xtu
tis amorẽ cariſſime frater obſecro. perq̃ꝫ prudẽtiã qua nulli cedis. p
pacẽ ꝛ caritatẽ qua cũctos exuperas. Poſtremo per q̃nq̃ꝫ xpi vulne
ra. q̃bꝫ innocẽtiſſimus ſanguis effluxit. tuas ne manus in hũc miſel
lũ iniiciẽdo cõmacules. nec cures q̃d aduerſum te moliat' aut machi
net' qui tuo ſpretu nõ q̃dem odio tuo dignus ẽ haberi. ipeq̃ꝫ gratu-
laberis ꝙ ſibi materiã inuidie nõ contemptus pbuiſti. nõ q̃d ille me
reatur. ſed q̃d te deceat aſpice. Nõ indus elephas. culicem curat. ad
quempiã alium migret vltorem Nõ em̃ tandẽ caſtigator ſibi defue
rit. qui ſuũ errorem furorẽq̃ꝫ cõfregerit. Uale. ſed q̃d tibi in abdito
dixi in abdito ſerua

¶ Alia epiſtola in idem cũ precedente

¶ Salutem. rogo te frater exue beluinos mores ꝛ fedos effect'. Ul-
ciſci em̃ efferũ eſt. ꝛ viro indignũ. beluaꝝ ꝓprium. nec quidem omni
um. ſed premordatium atq̃ꝫ perferociũ nõ curabis ſi ſapis quid ma-
li de te pferant. qui non iudicio ſed morbo laborant. Nil em̃ clemẽ-
tia humanius eſt. honeſtauit clementia multos. vltio nullũ. Si di-
cas ꝙ tibi iniuriam intulit. cum Seneca peto. quid queſo refert. an
primus peccet vel vltimus. mors forte quã paras hoſti ei ad ceruĩ-
cem ſine vllo tuo diſcrimine pendet. quã forte etſi valde vl' nulla po
teſtate poſſes euellere. Quid igitur rogo iuuat fatum fato repellere
et morituri ſanguine morituras manus inficere. Quid ad te ſi mali
uolorum lingue loquantur ꝛ oblatrent modo quod ſolent. non q̃deꝫ
quod meruiſti. Linque inuidis inuidiam: neq̃ꝫ illis alterum cupies
tortorem. Satis ipſi ſe torquent qui alienis anguntur. Si velis a
linguis malis tutus eſſe bene viue. nil virtute ſecurius. Et bene vale

¶ Adhuc alia epiſtola idẽ ſuadens aliis mediis

¶ Pacem ꝛ ſi quid pace rerũ optabilius Obſtupui fluctuatuſq̃ꝫ ſuꝫ

vehemēter optime frater. audiens menteq̃ꝫ reuoluēs. quid id nego/
cij eſſet q̄ tanto tempore ad vindictā exarſiſti. Cauebis rogo cariſſi
me frater ꝑ illum qui me ita cogit amorē in te meū flectere. ne manū
tuam ſanguine defedaueris. Ne opes quas omnis vita congeſſit
breuis hora eripiat. ⁊ tui nominis celebritatem diluat. quo tibi pe/
riculū. amicis triſticia nō deeſſet. Conſule tuo facto cōpeſce hanc ire
tue violentiā permitte te mitigare. ⁊ in humaniorem vertas ſenten
tiam. Nulla maledicentis oratio te ledere poteſt. quippe vera neceſ
ſe eſt. bona p̄dicet falſam vita moreſq̃ꝫ tui ſuperant. Floccipendis ſi
ſapias quid ille mendaciorꝫ decoctor ſuis bubulinis mugitibus in
te obganniat. Quis em̄ poterit cum dicaci fabula verbis contendē/
re. cuius verba potius tanq̃ꝫ inſulſi aſelli rugitus eſtimabis. Cōtem
neſq̃ꝫ ſi ſapis alto animo illū imbecillem trunculum viliſſimum fun
gi ex terre putredine natum. omniumq̃ꝫ hominum fecem. qui vt ait
Flaccus. inuidus alterius rebus marceſcit opimis. velim igitur illā
partem luti viliſſimam illam vltime fecis ſordiciem deſpicias tāq̃ꝫ
illum lepuſculum quem canes alexis nō inuaſerunt. Nec ſit tibi cu/
re quid inſulſiſſimus ille cōuiciator tuus nulla virtute redimitus di
cat agat vl' moliatur. Nō eſt viri ranarꝫ cōuicijs aut muſcaruꝫ mur
mure detereri. Inimicus ſolum voluntate eſt nō poteſtate ledendi.
parui habebis prorſus illius miſeri pediculi morſum. queꝫ facile po
teris (ſi voles) inter vngues cōfringere. Noli ſua ventoſitatis tuba
moueri. de cuius gladio nō paueres qui vix tibi calcetenus ſe erigit.
qui non tam morſu q̃ꝫ ſibulo potēs eſt. Clamaui clamo. ſemꝑq̃ꝫ cla/
mabo. nihilipendas quid tremule cicade murmurant. Spernit leo
papiliones. Valeto nō minus q̃ꝫ q̄ oīm maxime

¶ Reſpōſio fratris in ꝑpoſito ſuo cōſtantis

¶ Frater fratri felicitatem dicit. Eſt ⁊ fuit ſemperq̃ꝫ erit optime fra/
ter facilius cōſulere q̃ꝫ obſequi cōſilijs. Permanet ille. de quo ſcribis
ſua in maliuolentia ſemꝑ. vt ſulphurea vena calens ⁊ fumans. oīm
qui viuunt deterrimus. Qui non deſinit me indefeſſe nouis cōuitijs
infeſtare. quem ſi patiar tua conſilia conſecutus. cornua dedero vici
atori. videboq̃ꝫ tacens que de me predicat conceſſiſſe. ⁊ lucem fuge
re ac latitare. tenebris celare pudorem. frontem illi opponere. ſtatui
ſua fronte duriorem. vt qui bene loqui neſcit. diſcat bene conticere. ſi
atq̃ꝫ doctior terrore magiſtro ne latius in peiora diffluat omni terro
re depulſo. tā magnus eſt mihi animi eſtus vt meip̄m mihi abeē ſen
tiam, tātuſq̃ꝫ paſſionū impetus. tuū ſanctū cōſilium ſuꝑaturus inua
ſit. vt ſi illi obui⁹ fiam, nō manus potero cōtinere. que non eo tēdāt
quo eas ducat impetus. Neſcio quis vſpiam ſibiipſi par idemq̃ꝫ per
maneat. Fortune omnia mando. vincatq̃ꝫ ille quem vincere mauult

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Uale ⁊ te diligentem dilige.

¶ Reſponſio alia fratris conſilijs
fraternis obedientis

¶ Mille item ⁊ mille millesieſqꝫ ſalutes Nō ſatis penes me erã dũ
tue lrẽ fraterno ⁊ ſcõ conſilio ꝑlene mihi ſunt exhibitre. quibꝫ ego ſic
redij ad me vt iã iam nihil magis exopto. ꝙꝫ inter illũ de quo ſcribis
et me murus ſꝑ interſit. qui vtriuſqꝫ ſaluti cõſulat. Crede mihi ma
gno aĩo cũ contemno. ac ipm̃ ſic eſtimo. vt neminem minus. Tanta
eñi rõne conſulget tuũ conſiliũ. vt nemo niſi mentis inops illi nõ ob
temperet. Atqꝫ igitur ſuis ſpacijs. ſuis vtatur moribus tandeʒ ſe in
ſceno ſue malicie ſubmerſurus. Uale has apertas linquo non eñi tẽ/
pus erat. nec fuit opus firmare ſigillo

¶ Alia reſponſio in oppoſitã partẽ
adiunctis rationibus

¶ Salutes numero multas. mole magnas. ponderēqꝫ onuſtas. ac/
cepi lrãs tuas frater vſqꝫ ad cor dilecte ſani conſilij plenas. patienti/
am ſuadentes. omni vindicta ſemota. Sed vt aperto tibi corde lo/
quar vt ſoleo facilius queres ꝙꝫ inuenies. qui oĩa equanimiter pa
tiatur. vix vſquã reperitur. qui non interdum paſſione vincatur. licʒ
multi cum valent recta conſilia egrotis prebent. At ipſi vt tua pace
dixerim. ſi doleant mente excidũt. Non poſſum fateor obliuiſci vul
nerum que nouis ictibus continuo incrudeſcunt. Non digne ferre
poſſum nouo ſemper obprobrio nouoqꝫ ludibrio leſum ac luſum iri.
Et vbi in medium perpulchre ducis poeticum hoc ꝙ culicem ele/
phas minime curat. facile ex aduerſo poeticum eque vulgatum red/
didero elephãtes ſcʒ porcina voce deterreri. Nec eẽ facile iuxta vipe
rã ſecurum ſomnum agere. Preſtat ille veſanus cõuiciator meus in
ſuo ſibulatu ſerpẽtino oĩm qui viuũt truculentiſſimus. ꝗ ſꝑ ſtendet
vt lupus. ſpumat vt aper. nec deſinit in me acuere dentes ⁊ vngues
cui niſi reſtitero iam virtus vicio victa putabitur. Uideborqꝫ tace/
do conceſſiſſe que potius liuori ꝙꝫ veritati accõmodat cuius malicia
vſqꝫ adeo iã exarſit vt nunc eius flãma contemni non poſſit. Fecit lõ
ga patientia mea ꝙ errores ſuos ſecuros exiſtimet. hinc in omnem
maliciam defluxit omni timore depulſo immũde lingue ⁊ illoti ſer/
monis. cuius roſtruʒ longa multaqꝫ dicacitate crebras vndiqꝫ lites
exagitat. vſqꝫ adeo impetuoſi periculoſiqꝫ flatus eſt vt etiam ſexa to
geret irruere ſexis. Dabit ſi vixero ſue malicie penas. calet mihi ani
mus; quem velim potius re ꝙꝫ verbis oſtendere. non eſt quo ſecus e
ius furori quo vl' aliter ſuis inſolentijs temerarijſqꝫ conatibꝫ occur/
ratur. Statui ego hoc in caſu ꝓprio ſenſui credere fortune oĩa man/

dans.ſcd reliquis in omnibꝰ tibi obtꝑabo nō minus ꝙ̄ haſta militi et folia ventis. Uale optime frater meqꝫ ſꝑ animo, geſta

¶ Item alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam

¶ Letiſſimaꝝ ſalutū immēſam abūdantiam Accepi lr̄as tuas chariſſime frater mltā rōne cōtextas. quas ſi cōtemnerē nullius rōis guſtum haberē Neſcius tn̄ ſum ſi obuius mihi eēt an ardorē rō vl' rōez ſpe ardor ſuꝑaret. qd tn̄ potius tua cōſilia amplectar ſpem iā habeo nondū fiduciam. Paulatim tn̄ ad me redeo ꝙ mihi ipi abſens fui: Spero ꝙ tua ego autoritate ꝓpulſus cauebo ne temerariam incautamqꝫ manū in miſellū extēdero. Nam clare ꝑpendo ſuꝑuacuū eſſe ab homine tētari qd vindex ethereus eſt facturus Eſt em̄ mihi magno ponderi cōſiliū tuū ꝙ te mihi alteꝝ ſꝑ ſcipionē alterūqꝫ piladem ſum expertus. a quo rectā mihi viuēdi normam ſemper conabor elicere. citiuſqꝫ illū amore tui odiſſe deſinam ꝙ̄ illius odio quicqꝫ de noſtra beniuolētia detraham. Scio em̄ ſapientū eē dilecto ſuo nō alioꝝ iniuris cōmoueri. licet em̄ ſua inuidia male mihi placuerit. inuidie tn̄ cauſa nūqꝫ diſplicuit. Jo em̄ mihi moleſtior ē quo eū preſſius intueor Incipio oīa ſua pui habere grās agens immortali deo ꝙ me eius diſſilem fecit. id mihi magne ſpei argumentū fuerit ſi eidez valde diſpliceā. qui omnis honoris. oīſqꝫ pudoris excluſit officium Interea poterit cōtra murum virgis certare atqꝫ inuidia acerboqꝫ odio inſanire eandēqꝫ flāmam inuidie ſue in ſolū fumū reſoluet. Ex quo magis ei oculi crepent dolore. ſemper ſtudebo mihi ꝟtuoſior meiſqꝫ officioſior eſſe ſic ſatis quo angat habiturus eſt. nos aūt quo rideamus Uale in eo ꝙ omnia valet. Ex Louanio tarde tercia marcij luce cadēte volante noctua nuncia noctis

¶ Auiſatur amicus ſuper emulorum machinatione

¶ Feliciſſimas aceruo magno ſalutes. Habes cariſſime vir in curia ꝑncipis vbi fidēter ꝟſaris vehemētis tui nominis inimicos. qui niſi tibi caute proſpexeris tue fame maculam mox impingent. atqꝫ eoꝝ maliciam tandem ſentiēs latius in tuū malū erupturam. ſi non tā prudēter ꝙ̄ vigilāter occurras. Tacere nō potui amoris incēdio cōcitatus. Sed nō loquar apertiꝰ tibi ꝙ reꝝ tuaꝝ perſpicax es. quo ex his paucis facile cūcta colliges Oia nāqꝫ narrare ꝓlixa res eēt lōgiori tp̄e debita mlto atramēto dig. lōgaqꝫ papiro Uale vir ſis bōa valitudie ferimꝰ Et ſi qd ex me vel māda fidenꝭ nūqꝫ fuerit mihi laborꝫ genꝰ vllū duꝝ qd mihi grē tue ꝑciū ponat Ex Bruxell' iulij tercia ſole cadente ceña peracta, ocius ꝙ̄ ſol ſua lumina ſpargit

¶ Reſpodſio ad predictam

¶ Plurimas amore ſincero ſalutes. Sũt mihi ſp lrẽ tue fideliſſime
vir validiſſimũ pign⁹ amoris. Que tñ (vt verꝫ fatear) intulerũt nũc
cordi meo pñcturã acutã. iniecerũtqꝫ auribꝫ meis (vt aiũt) pulicẽ q̃
noctes ples motu ſuo atqꝫ ſuſurro mihi oẽm q̃etẽ ademit ꝯtra qđ ſo
la fuerit medela alia epl'a tua. qua qđ recti⁹ explicaueras ſignificãti
us pmas. Tu igiť cura vt oĩa planiſſime norim. ſꝫ magis vt vales
ꝛ pl'imũ rogo ſcribẽdi ineptie pcas. nã q̃ magis in caractere. in quoꝝ
qꝫ ſtilo deficio. eo magis animũ meũ in te heſiſſe putabis. amicam fi
dem non picturam non verba querentem

¶ Alia reſpõſio ad idem in aliã ſententiã

¶ Integerrimas bona mẽte ſalutes. Lrãs tuas ornatiſſime vir non
quas optauerã. ſꝫ q̃les eẽ ſinũt mea fata tandẽ accepi In q̃bꝫ etſi nõ
ceteris h̃ vno tñ oblectatus ſum q̃ ꝑpẽſum integrũqꝫ amorẽ in te tu
um ꝑſpicio. Pro quo ſi grãs tibi ſatis dig̃s ſatis plenas ſatiſqꝫ ma
ximas nõ valeã repẽdere. dũ bñficioꝝ memores multa tibi cumula
ta mercede repẽdãt. Satis cõijcio ſi nõ augurio fallor quos tua ver
ba reſpectãt. ſꝫ figã in vela ꝯſtãtes oculos. inueniẽtqꝫ me eis colabꝝ
eſſe ſi mihi ſeſe ꝑbeant ſcorpiones. Uale valeãtqꝫ noſtri amatores.
ſed oſores valeãt vt me valere cupiũt Interea quoqꝫ ſi ſic libeat cla-
ment oblatrent ſuoqꝫ latratu ilia rumpant

¶ Rogať amic⁹ vt libros nouo caractiſandi ſtilo impreſſos emat pro amico

¶ Letiſſimas hilariſſimo corde ſalutes. mitto hũc nũciũ antwerpi
am honorãde ꝑceptor ꝑ libris de hac noua ipreſſura currẽte cõpan-
dis. Sꝫ qm̃ ñ ẽ ipẽ ei⁹ rei cert⁹ ſatis ꝯgnitor. ſcribo ad te vt illi ĩ hac
re ꝑſtes induſtriã tuã videlicet vt caracteres atramẽtũ pelles emen-
datõem. ꝛ cũcta aſpicias ꝑciũqꝫ ponas iuditio tuo. qđ mihi vt in ce-
teris oĩbꝫ ita h̃ in negocio erit potiſſimũ. pecuniã ꝑatã hꝫ. tm̃ ſupeſt
vt te adiutore hui⁹ fci falli nõ metuat. Curã igiť ſuſcipies huius. cã
mea. ſilr'qꝫ mihi mandabis vt tibi ꝑatiſſimo qđ ꝑ me fieri voles. Si
petis q̃ꝫ valeam ꝑfecto letius dono dei q̃ꝫ piſcis in vndis. Opto ſic e
tiam valeas. ꝛ quidem fenice diuturnius

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem

¶ Deſiderijs tuis ꝓmpto cũ in aĩo famulatũ Nihil mihi amice per
care iocũdius ẽ q̃ꝫ amicoꝝ parere deſiderijs. maxieqꝫ tuis q̃ me ſem
per plenis affectibꝫ dilexiſti. atqꝫ oĩa amicicie iura incõcuſſa ſolida-
qꝫ ſꝑ cõſeruaſti Quoquo v̾ſum em̃ flector fauoris in me tui ſplẽdo-
res ml'tos video. Nihil igiť mihi iocundius q̃ꝫ tibi ſeruitio ꝛ vſui eẽ
Curabo libros q̃ꝫti equũ erit emere. ſecus nõ delectaret emiſſe. Naꝫ

mala emptio ſp ingrata ē. eo maxime q̄ exprobrare ſtulticiã emētis videt. Multi tibi hac in re ſeruirent lōge cautius. ſ3 cōtēdere auſi3 q̄ nemo libentiꝰ faciã q̄ potero tã diligēter q̄3 volenter nec fidelitas aberit. ſi forte induſtria deſit. ⁊ ſi q̄d reliquũ ex me vel tibi ꝑſuade. q̄ nō hercle tam tua ſunt q̄3 que mea. inter q̄ ego differētia3 nullã ſta tuo. niſi q̄ illo differãt q̄ intētius me tuaq̄3 mea excipiũt quo tuorũ denariorꝫ q̄3 meorꝫ in emptōibꝫ partior eēm. Vale in eo qui terre flo res ſparſit ⁊ ſidera polo

¶ Petuntur littere ab amico

¶ Salutē nō deſinã optime frater te animo ſeq̃ ⁊ lrĩs. donec te vide ro redeuntē. Interea tñ etiã atq̄3 etiã tuas lrãs peto nrē amicicie cla ues ⁊ anchoras. quibꝫ amor noſter ap̄tus ſp reluceat maneatq̄3 con fixus. Et ſi q̄d ex me vis precipito nullũ mihi pōdus graue erit q̄d meis humeris adieceris. Vale ſanus viue quietus

¶ Alia epiſtola idem petens cum precedente

¶ Salutē cũ felicitate perenni. Abſentia tua mihi multũ moleſta ē fidētiſſime frater que cogitatōes meas in girꝫ rotat. ⁊ more pile huc illucq̄3 iactat. Ferre eñi nō valeo me nullas lrãs memorie teſtes ex te recipe. qui tñ nunq̄3 tam abſens qui tã abſens es q̄ nō mecũ quacq̄3 ꝟ ſum flector viuas habites colloquaris. Aperto nã vt aiũt pectore nō ficta frōte te dulci amore cōplector. teq̄3 in amiciciarꝫ tabell' adamã tinis. vñ nō facile delea-ris inſculptũ teneo ſpq̄3 tenebo. qui abſens ti bi aio. tñ pñs ⁊ lōginquꝰ fuero ſane ꝓpinquus. Expecto tuas lrãs vel quod potius velim te redeuntē qui certe veniens tantũ mihi gaudij tecũ adduces. quãtũ mihi doloris abſcedens ipe reliquiſti. Sis va lens ⁊ viuito letus. parcitoq̄3 ineptie. dedit nam feſtinãtia calcar ca lamo. digitis quoq̄3 pennas

Reſponſio ad predictas

¶ Salutes ꝑlimas ex cētro cordis egreſſas. Nō ꝯſueui optīe frater amicis vt floribꝫ vti. tã diu charis q̄3 diu recētibꝫ. ſ3 vt puriſſimo au ro. cuius vetuſtas in ꝑciũ addit. Nec ſic alta obliuio. letheo ex flu mine bibi. vt nō veteris nrē amicicie. tuiq̄3 in me fauoris plene me minerī. Dia eñi merita in me tua multas ſplēdoris ſui in me oñdũt imagines. crementũq̄3 nouũ q̄libet die capiũt quaſi vnũq̄dq̄3 gdus eēt in alterꝫ. Velim ergo tibi ꝑſuadeas me tui verꝫ ac fidũ amicũ eē qui pre me ſp cepi ipam amiciciã aīo ⁊ rebꝫ eē fouendã. quã nũq̄3 cu raui ad calculũ trahere. eamq̄3 buccinari ꝟbis. vel pingere loquacibꝫ pennis. Sis valens ⁊ felix ⁊ annis viuito multis.

¶ Rogat amicus vt certo in loco cũ amico cōueniat

¶ Plurimas affectu immēſo ſalutes. Dũ reficiēdi me grã vir ꝓdilcē

heſteſternã poſt cenã in deambulatõe me contuliſſem aduenit mihi
nũcius tuus ſuauiſſimas lrãs deferẽs. In qb; viſus ſum mihi aĩni
tui vultũ tanq; in ſpeculo cõtẽplari quẽ nũciũ letiſſimo mox vultu
bipatentib; vlnis excepi. eiq; eas pñtes multa celeritate cõſcriptas
ad vos rurſus ferẽdas cõmiſi. quib; vos certiorẽ efficerẽ mihi codez
momẽto inopina quedã noua adueniſſe q̃ me antwerpiã ire ꝯpellũt
At q2 ſꝑ tua amicicia delectatus ſum atq; cõuictu. te rogo ꝑ dulce il-
lud amicicie nomẽ ꝑq; reliq̃ oĩa q̃ in amicicijs dulcia noris illic mi-
hi feria q̃rta obuius fias vbi ſi te nõ inuenero lux mihi tenebre ⁊ cã-
dida nigra fient. cũctaq; mihi triſtia erũt nec panis edẽti nec ſapient
vina bibẽti. vbi tñ ex aduerſo ſi fueris pñs amara dulcia videbũtur
et aqua vini vigorẽ habebit. illic iã oĩa corã agemus liberꝗ; cõfere-
mus atq; vuax liq̃res iocũde bibem⁹ Interea eſto valitudĩe proſꝑ.
Ex Louanio adeo feſtine vt calamus ſuo curſu lepuſculũ equet

¶ Petitur cõſiliũ ⁊ iuuamẽ in ꝑmutatõe bñficij.

¶ Accepi celeberrime vir chariſſime ꝑ alienas linguas alienoſq; ca-
lamos tui no ĩs dulces ſalutes. potius tñ optarẽ lrãs tuis digitis ſcꝑ-
tas. ſ; lõge potius tuos vultus ⁊ ſpirantia ora intueri q̃ mihi alto in
pectore ſculpſit amor ⁊ fixa tenet illa que lrĩs cõmiſiſſem alio ꝑperã-
te. hax lator mee mẽtis fidus ianitor reſerabit petiturus a te opez ⁊
cõſiliũ de ꝑmutando bñficio cũ tuo vicino cũ quo clara mihi ẽ amici-
cia ⁊ familiaritas ingẽs breui exorta ⁊ letis cõuiuijs ꝯfirmata. Au-
pida diu mente deſideraui ad locũ natalẽ vñ puer exceſſi redire illic-
q; terre que me pauit infantẽ vite relinq̃s dedicare ⁊ mori vbi ortus
ſum ⁊ vbi reptaui ſepe iri Sz vale putabaz calamũ frenare ſ; rapior

¶ Epiſtola credẽtie cũ petitõe reſponſi

¶ Salutes ꝓſꝑas atq; felices lrãs tuas recipiẽs vir chariſſime vide-
or mihi videre hũana q̃dam ora cordis tui que mihi tm̃ gaudij at-
tulerũt q̃ꝫ magis hẽre poſſum⁹ q̃ dicere. Nõ tam miles eq̃s gaudet
nõ taz piſcator aq̃s. nõ taz arte pugiles. metriſq; poete q̃ꝫtũ ego tuis
litteris exulto in q̃s apollo ſuũ ingeniũ fudiſſe videt. Rogo igitur
per hax latorẽ quẽ affect⁹ mei arbitriũ teneo ⁊ mẽtis mee interp̃tem
ad me iudiciũ tuũ ſcribito ſuꝑ his que tibi is lator r̃uelabit que mei
pectoris clauẽ gerit Uale ĩ ſũmo ioue q̃ tibi adaugeat vires ⁊ annos

¶ Ad p̃cedentes epiſtolas reſponſio

¶ Varijs occupor amice ad cordis centrum vſq; dilecte. Nec oci-
um ſinit peramande preceptor vt latius ſcribam nec hora ſuſtinet.
Tu igitur litterarum mearuz ineptie parcas quam feſtinantia ſtru-
xit. hec aduerbia non coeunt cito ⁊ bene. tacere tamen non potui tui
amore deuictus. errat ille vt autor eſt Seneca qui amicum in atria
querit et probat in conuiuio, multum intereſt quibus auſpicijs ami-

cicia inchoaṫ. facile abcedūt vaſe exhauſto q̄ ſolū vini dulcēdinē q̄
runt apō em̄ tales raro de paſtu ouiū ſ3 de lana q̄ſtio eſt. Uercor em̄
vicinus meus ſeipm̄ ſpectet ꝛ vtilitatis ſue cā te attrahat. Hec ami
cicia ſi ita genita ſit vt icepit ita deſinet. ꝛ q̄ deſinit ꝟa nūq̄ȝ fuit Ne
ceſſe eſt em̄ in amicicijs initia inter ſe ꝛ exitus ꝯgruere. ſ3 de hoc lati
us nūcius quoddam ſecretū cordi tuo inculcabit. cuius clauē poſſidere
ſcripſiſti. Nūq̄ȝ ſiti cōfectus tam gauiſus ē lapſu clariſſimi fontis q̄ȝ
fuerim ego ameniſſimo tuaꝝ litteraꝝ ſono q̄ tuam ad origīs patriā
te reditū ꝝ dulci augurio nūciabant. Ubi nemo donec viuā me tuo
a latere tuoq̄ȝ amore ſemouerit nec tanq̄ȝ pilam. vt Tullius inq̄t re
torſerit Amice me mihi charior Si valeas gaudeo. ſi gaudes ego
triumpho.

¶ Arguitur amicus domi ſemꝑ permanens

¶ Fortunas ſꝑatas cū ſalute. Scribis crebro amice luce mihi chari/
or q̄ꝛ q̄ȝꝑmū me viſitaturus es ſ3 hmōi q̄ȝꝑmū nōdū vſq̄ȝ aꝑparuit.
ſed hoc eſt idq̄ȝ ipm̄ ſꝑ fuit ꝛ erit qd̄ leuiori fluxu ex calamo ꝟba q̄ȝ
hoīes e domo ꝓſiliant. ſi ſcribere ꝛ facere ex equo eēnt. iam longo me
retroacto tp̄e viſitaſſes nolito rogo te diutius lucifugam facere noc
ticoraci ſilēz luīs hoſtē. qd em̄ ſibi hoc vult q̄ꝛ ſꝑ domi ꝑmanes eaq̄ȝ
vteris vt ſepulcro in qua teipm̄ totū infodis ac tibi ꝑpetua manſio
eēt q̄ videris nulla re alia q̄ȝ ſoliꝰ q̄etis cognoīe ſoliuſq̄ȝ ocij gloriari
Proijce q̄ſo plumbū e pede. idue potiꝰ plumas ꝛ alas ꝛ noli i latibul'
in furniſq̄ȝ dilateſcere ꝛ te more talpaꝝ i cauernis abſcōdere. qd niſi
feceris tecum iuuenali ignauiſſimi gn̄is dixero q̄ſi tecto gauderes ꝛ
vmbra. Sed vale feliciter mei ſemꝑ memor ꝛ amans. Ex Noua/
nio ianuarij. vij. noctis ꝓfundo dū clara iam lumīa ſtelle fuderunt

¶ Opera amici ꝑſentantur amico ad vrbem rhomanam migraturo.

¶ Si vales optime vir ꝑmultū gaudeo nihil iam ē qd magis exop/
to. aures aduſq̄ȝ meas ꝑuenit te ad nos nō reditū ꝝ ſ3 forte rhomam
profectuꝝ ad vrbē bn̄ficioꝝ impetrandoꝝ gr̄a. Fuit mihi gr̄iſſima
ſꝑ tua pn̄tia q̄ mihi iam moleſtior ē tuꝰ abceſſus. Cōpertū diu habui
q̄ȝ lōgo retro tp̄e atq̄ȝ q̄ȝ alte aīo tuo amorē mei inſculpſeris h̄ tibi ſꝑ
in vſum fuit te amantes amore ꝑuenire ꝛ ſuꝑare. Rogo creberrime
ad me ſcribas. oblectamīe em̄ litteraꝝ tuaꝝ vix valeo mentē ſatura/
re Interea pandat ds̄ iter eūti ꝛ ſi q̄d huc loci curari ſolicitariq̄ȝ vel'
ꝑcipe volēti māda parato ſarcinis ei tuis delector adeo q̄q̄ȝ vt mihi
dulciſſimū duxero ſub faſce tua ſuccūbere Tu vale felicit' frater op
tie atq̄ȝ equꝰ te amet iuppiter teq̄ȝ ſanū ꝛ fauſtū ꝯducat atq̄ȝ reducat

¶ Ad epiſtolā precedentem reſponſio

¶ Salutes plurimas cordiali amore cōnexas Accepi lr̄as tuas ami

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ce ꝑamabilis fauoris pleniſſimas. q̄ꝫtum mihi ꝓdeſſe potes nō ſum
ignarus. ⁊ q̄ꝫtuȝ velis ſepe exꝑtus cū vtilitas mea cordis ſꝑ tui vltia
tangat ſcribere nūc q̄ſo quo tibi in vrbe auxilio ꝓſim q̄ etiaȝ ſi tacue
ris dabo tñ opaȝ vt filio tuo de bñficio aliq̄ aplica grā ꝓuideat. Tu
interea curabis ne ꝑ incuriam nimiāꝗꝫ molliciē obſopire eius inge/
niū ſinas. neqꝫ eū familiaritate initio ꝑdas peruigili ei ingenio me/
moriaqꝫ tenaciſſima viget. q̄ audit mox ↄcipit itaqꝫ ad manū reci/
tat vt nullo vnq̄ꝫ ṽbo eū memoria ſoleat decipere Cōſulo ne eū a ſtu/
dio detrahas q̄ ad litteras natus eſt nec verearis expēſas. oīs eñi ad
oleſcēs ingenio indole bonaqꝫ pollēs volūtate ſil'is eſt agris fertilib⁹
q̄ longe plus reddūt q̄ꝫ acceperūt Quid eñi tibi dulcius ingenioſo fi
lio. q̄d eñi charius tuo. q̄d amabilius vnigenito. q̄d ſuauius eo queꝫ
ſuper ſuo merito coactus es diligere finē do parcito mihi nō pl'a ſcri
bēti q̄ hac hora meipſuȝ mihimetipſi furatuſſuȝ. ex magno occupati/
onū mearū aceruo. q̄ dum plura volui vix iſta potui. Vale ⁊c̄.

Commendat cauſam matris ad
uocato litteris recordaticijs

Salutes iunumeras roſis ⁊ violis ameniores. Si quid roboris
apud te meis in precib⁹ ſitum eſt optime vir ad te etiam doctiſſime
ex intimo cordis affectu precor. veriuſqꝫ ſupplico vt matri mee. que ad
te ꝓficiſcit. adiutor ſis atqꝫ patronus cui adiunxi comitem bene in/
ſtructum rerum ⁊ cauſe quam cauſam cupio in iudicio claritate tui
verbi illuſtrari vt potentius in animū iudicis cadat. vt ſua inſtruc/
ta ⁊ luce orationis ornata. eſſem ego ſcribendo prolixius ⁊ onere pre
cum valde moleſtus niſi vſqꝫ eo mihi de tua bonitate perſuaſiſſeȝ. vt
non tam neceſſarium putē tibi mei animi eſtus deſideriaqꝫ mea lon/
gis verbis ↄmendari quam inter tuas ampliſſimas occupationis ↄ
memorari. itaqꝫ recordaticias magis nunc q̄ꝫ commendaticias litte
ras ſcribo Satis eſt ſi ſcias non opus eſt te moueri vt facias. que ad
mea vota in animo ſemper tuo calcaria geris. videro ex aduerſo ego
ꝙ tibi ſemper paratus vtiliſqꝫ fuero ſi paſſeris aliquod officium ad
aquilam ſit. De nouis paucum certi ſcribere poſſum niſi ꝙ multa a
pud nos bellorum ſurgant tonitrua ⁊ coruſcationes. vtinam pluui/
am non grandinem haberemus De conamine regis noſtri quid quo
qua ignoramus omnes. In periculo res noſtre ſunt qui in hac area
verſamur. vbi huiuſmodi palea teritur. Vale quidem valentius q̄ꝫ
in ſiccis ſtipulis ignis et me extra memorie tue ſinum non permit/
tas decidere. quantuluſcunqꝫ enim ſum ſemper ego tuus ſum. hoc
certius oraculis vatum habeto nunq̄ꝫ mihi ad tua vota conatum
de futurum ſi forte potentia deſit. Ex bononia celerius quam ſuos
ſpergat radios phebus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtoleka.

¶ Intimatio pecuniarum leuatarum
cum deſperatione recuperationis

¶ Salutes plurimas ameno ſplendoꝛe fecūdas Arās quas heſter/
no veſpꝛi a te accepi amice fidētiſſime greſſu vt aiūt teſtitudineo frete
ſunt que Maiꝫ decia a te pꝛofcē vix eiꝰ vltima tandē foꝛes meas pul
ſauere. det deus reliq̄s quas ad me daturus fueris vel lepoꝛinos pe
des aut plumas aut alas vt celerioꝛes aduenient Quod hoꝛtatus es mlt
ta diligētia implere curaui. ſꝫ qd̄ oim̄ minime velim id vobis ſignifi
care ꝯpelloꝛ nihil tibi eſſe ſperandū de nūmis recuperandis q̄s dño
Joanni pro te leuandos credidiſti Pugnauit enī cū inopia diu ⁊ ꝓ/
ſtratus cecidit Qui quominꝰ ſoluere pt̄ eo ꝟboꝝ plus hꝫ Pollicet ꝓ
pulcra ⁊ pl'ima. ⁊ terminis q̄ꝫ breuiſſimis Vtitur dulci quadaꝫ ſua/
ui loquētia que duriſſimos lapides demollire poſſe videt̄. ſꝫ ex coꝑ/
ter ꝟba nihil expecta. naꝫ q̄ antea rerū ⁊ mertiū iaꝫ ſoloꝝ ꝟboꝝ mer
catoꝛ exiſtit. fidē mltaꝫ habere in ꝟbis vēdentiū ꝟba nō expedit ab/
ſens tibi eē debuit tua pꝛudētia dū illi pecūias tuas leuādas ꝯmitte
res Vbi mihi ſecus viſus es facere q̄ꝫ ſi famelico catto piſces cuſtodi
re iuberes. ſꝫ cauſat hec ⁊ letꝰ eſſo arras ſoluiſti que te faciāt cautioꝛē
Rurſus clamarē optie vir vt in calce lrāꝝ oim̄ clamo ꝙ creberrie ad
me lrās dares in q̄bꝫ mihi nūq̄ꝫ ſatietas vlla fuit niſi vererer vt ioca
ri ſoles ꝙ me cuculū appellares vnice ſꝑ cātilene cātatoꝛē Quo ei diu
tius deſidero lrās tuas eo magis magiſq̄ꝫ earū apud me deſideriuꝫ
augeſcit. gratiſſimū mihi feceris ſi huic mee tante ⁊ tam ſuauiſſime
ſiti aliqn̄ potum afferas atq̄ꝫ etiam ꝓpendas ꝙ ſicienti tantalo non
ſufficit guttula roꝛis Valeto locumq̄ꝫ meum tuo in pectoꝛe ſaluū te/
neto. nam tu in meo habitas quo nunq̄ꝫ tempoꝛis te que vis euulſe
rit Ex. N. Maiꝫ die vltima ⁊ hoꝛa vltima. galgalꝰ enī pꝛeco tempō
rum medium iam noctis incinit.

¶ Petūtor frequētioꝛes littere amici et ſua p̄ſentia

¶ Immenſas fauentiſſimo coꝛde ſalutes. Etate fili charitate frater
dignitate iam pater ⁊ p̄ceptoꝛ amātiſſime. licet tuo noīe tuaq̄ꝫ fama
⁊ plenus ſuꝫ impleri tn̄ potius tua p̄ntia expopto Crebrioꝛibus te la/
ceſſo q̄ꝫ par eſt litterulis tranſgreſſoꝛ fio niſi tua humanitas mihi pa
teat meq̄ꝫ apud ſe in amoꝛis dulcedine nō ſe ponat. ceteꝝ niſi vererer
in trāgreſſionē addere ſumme decrebrioꝛibꝫ mittēdis lrīs infeſtarem
p̄coꝛ chariſſime opto te diu ⁊ bn̄ valere cui ſꝑ ſeruus fuero q̄ꝫtūlibet
abſens Si aūt ipe petas q̄ꝫ valeam ita pꝛofecto vt nibi mihil ſeruo
tuo p̄ter tuam p̄ſentiam abeſſe videtur

¶ Reſponſio ad pꝛecedentem

¶ Salutē pl'imā amoꝛis ꝯſtātiā Miroꝛ vir p̄ſtātiſſime q̄s tibi mei
imaginē adeo imp̄ſſit ꝙ tu p̄ceptoꝛ meꝰ ⁊ dn̄s me prēꝫ me p̄ceptorē, at

ꝙ te ſeruū appellares niſi hoc effecerit magnꝰ in me amoꝛ tuus qui me fingis qualem me optas. Conaris quoqꝫ me extollere ⁊ vbi ne quis ipſe deſcendis vt me tibi vel pꝛeferas vel commodius eques. ꝙ me illudi atqꝫ rideri crederem niſi tue virtutis ⁊ notiſſime fidei can doꝛ obſtaret. Sed mihi crede ſic me exiſtimans terrebis emptoꝛes. Diſcute igitur non mei oꝛis ſed tui erroꝛis imaginem noli ſic habitū mee mentis induere quem coactus exuas dum pꝛopius aſpexeris. nec latius rogo ꝙ eſt de me dicito. ſed certe minus ſi quid minimo minus eſt iudicium omne tecum eſt vbi amoꝛ imperat. nec potius a matoꝛi credendum ꝙ oſoꝛi in iudicio pares ſunt. errant ambo. ſed alter honeſtius. Breui ad te venturus ſum quo animus meus qui ſcriptu plane oſtendi nequit verbis appareat. Interea vale.

Amicus rogaꝫ vt fratrē inducat cautius mercari

Salutes plurimas ſine atqꝫ menſura carentes. Non ſum neſcius fidiſſime vir quantus ſit amoꝛ in me tuus que fides queqꝫ obſeruantia. Noui etiam moleſtiam tuam quā egre laturus fueris ſi pluribus verbis abs te petam quod tua ſponte ſis facturus. Soroꝛ mea moriēs filiū reliqt q̄ ſepe ad loca tua nauigio pficiſciꝫ magꝭ aggreditur. foꝛmidat nihil. ⁊ alta conaꝫ Nimis āt vētis fidit ⁊ pelago. niſiqꝫ foꝛtūe cꝰ ars ē metū demere vt licētius feriat. Neſcio q̄ aſtro natꝰ oīa appetat ſup̄ vires. Rogo ꝑ ꝰ dulcibꝫ eiꝰ ꝯpeſcas ipetū ne ſua ꝑdat ſe ſeqꝫ p̄cipitē dedat Pꝛob ē moꝛibꝫ ⁊ igenio claro. ſꝫ q̄ddā hꝫ neſcio q̄d lōge ſe altiꝰ. Tenes q̄d velī cupio ſcire q̄d agas ꝙ valeas. ⁊ q̄ in ſtatu res tuas collocaueris Vale omni validitate pꝛoſperius Ex ypꝛis ſeptembꝛis ſole decimo raptius caſu coꝛuſci luminis

Cōmendatur cauſa vicini amico

Salutes ꝑtim tibi nūciꝰ meo noīe dabit. q̄ tn̄ ſi oēs q̄s tibi adeſſe velī ꝑgat depmere citiꝰ lunā manibꝫ captauerit vl' vltimaꝫ attigerit eq̄ris guttā. Hꝫ oneri rē vicinū meū tangērē tibi exponere quā ſi duxeris foueris adiuueris nō me videb fauoꝛis īmemoꝛē. totū ei id mihi fcm̄ accipiā q̄dcūqꝫ in eū ꝯgeſſeris. Omitto rē narrare ſerie ⁊ circūſtātijs lōgioꝛē ꝙ paucis dici q̄at. ꝙ eius q̄ has defert oꝛgano cōmodiꝰ audies. Nō tn̄ dedignaberis rogo ſi vl' tue dignitati vl' mee volūtati ſermo eiꝰ nō vſqꝫ ſatis ꝯgruat. cuiꝰ ſimplicitatē facile fueris tua īduſtria ſuppleturꝰ iquē nec Pallas docuit nec īſtruxit Cicero. tenuis ei ſapia ē ⁊ mioꝛ eloq̄ntia. ſꝫ ꝙto pꝛudētia deficit ⁊ facūdia. tāto fide p̄ſtat ⁊ ꝟitate ſicqꝫ alteꝝ alteꝝ purgat vt q̄d hoꝛſum ꝑdiꝫ aliorſum affluat. Tu felix vale tpe̾ lōgo Volatim ex Bruggis iulij q̄nta rapida velocius aura Tuo q̄ſo genitoꝛi me ꝯmēdatū facito. q̄ q̄tiens amicos memoꝛia voluo mox ſp inter p̄mos emergit

Excuſatur ſcribēdi ineptia cū credentia latoꝛis

¶ Salutes ⁊ gaudiȷ̈ altū aceruū. Non tam gaudet culmis aureis
ceres nec maturo palmite bacch⁹ ꝙ̄to gaudio lr̄is tuis ſum affect⁹
ſuauiſſimis q̄dem miro artificio ſubtiliſſimoq̄ꝫ filo ꝯtextis. q̄b⁊ vix
auſim īſidere ne videar eloquētiā violare. Proȷ̈cio igit̄ pauidū ca⸗
lamū nō potentē qꝺ̄ par eſt. vl̓ te dignū effundere. Lrāꝝ igit̄ vices
lator ſuppletur⁹ eſt q̄ te teſte fidus ⁊ ꝟax ē. nil aliud reſtat ꝙ̄ aſſit
ei memoria tenax. Parcito ineptie ſtili deformiq̄ꝫ caracteri. fecit fe⸗
ſtinātia ꝙ nō tā lrās ꝙ̄ muſcaꝝ lituras depinxiſſe videor. Si q̄d re
liqui ex me vel̓ mihi fidēter ꝑcipito q̄ plus oblectamēti tuis ſꝑ in ſer
uitȷ̈s ſumpturus ſum ꝙ̄ in melle muſce vl̓ in neptua cattus. Vale
iocūdiſſime Ex Colonia Julȷ̈ vltima eo mane dū adhuc nondum
fulgor phebi vmbras noctis abſterſerat

¶ Conqueſtio fit de ſocȷ̈ immatura morte

¶ Dum famulus tuus ſeſe mihi obuiū daret cōtinere nequi qui nō
immaturā cōſodal̓ mei mortē in tuo ſinu defleuiſſem q̄ rapt⁹ fatis ſe
ptembris ꝑma īmatura morte mergit̄ veſtē mortalē exut⁹. q̄s nō do
leat tāte indol̓ iuuenē ꝑmo iuuētutis flore extinctū ſumma cōſecutu
rū ſi eius ꝟtutes maturuiſſent. Qui ſi lachrymis redemi poſſet oēs
ſui ꝯſodales in lachrymas liqueſcerēt. Mirꝫ dictu ē ꝙ̄ dulciter vita
defungit̄. ita em̄ ꝓpinquare videbat̄ ad exitū vt ſi in portu nauigās
paulatim vela deponeret. Vale hec ſcripſi nocte ieiunus q̄ die pacta
nō adhuc panis micellā guſtaſſem vl̓ liquoris guttulā. ſic lachryme
ſic gemitus ſic dolor ipe imperarūt. Lōgior eſſem. ſed triſtis eſt ani
mus triſtis calamus ⁊ triſte ſigillum

¶ Reſpōſio cōſolatoria ſuꝑ epl̓a ꝑcedente

¶ Plurimas depulſo dolore ſalutes Lrās tuas legi ſingularis ami
ce. quib⁊ lachrymaꝝ guttulas imbibitas vidi. q̄ cari ſocȷ̈ tui inter ru
ptā inter ꝑma incremēta indolē ⁊ tuū dolorē nūciat. Sꝫ ꝯſulo tū ca
riſſime frater deſine diutius dolore intabeſcere modūq̄ꝫ ſerues. qui
nec impietatē patiat̄ neq̄ꝫ inſaniā. Dis mod⁹ in medio ē. ſcio ꝙ nihil
difficilius eſt ꝙ̄ magno dolori imperia dare. ſꝫ nihil muliebrius ꝙ̄
cōſumendū ſe dolori ꝯmittere. Lachryme em̄ ſunt arma mulierum
quid em̄ mirꝫ iuuenē mori cū nihil aliꝺ̄ vita nrā ꝙ̄ ad mortē iter eſt
que quoq̄ꝫ furia ꝓ eo tātoꝑe dolore q̄ nūq̄ꝫ dolitur⁹ ē. nō reliquit ille
te ſꝫ āteceſſit qui ex mortali carcere emiſſus hec mūdana ex alto iam
deſpicit ⁊ deū ꝓpius intuet̄. fruit̄ nūc apto ⁊ libero celo. lucē nō perdi
dit ſꝫ maiorē nactus ē. Scias em̄ nihil ꝓfuturꝫ qꝺ̄ doleas ⁊ oculos
tuis fletib⁊ exhaurias. facilius em̄ a te dolor tu⁹ ei adducet ꝙ̄ eū ad
te reduxerit. Vale nō latius ſcribo ꝑuētus noctis ad umbra

¶ Reſponſio ad idē ſub alia forma

¶ Ingentes ſalutes cũ ſincere dilectõis affectu Quãꝑmũ chariſſime
vir cõſodal' mei ꝑcordialiſq3 amici obitũ ſciſſem. ad ꝑmã rei famaʒ
corrui miſer ⁊ velut repẽtino fulmĩs fragore dirigui .atq3 mox mihi
mortalia cũcta viluerũt. In eo tãq3 in ſpeculo video q̃ꝫta rerꝝ nrãꝝ
firmitas. ⁊ q̃d mihi nũc ſpei ſuꝑſit admoneor. Idẽ nobis anim⁹ erat
vna etas.vna fides. vnaq3 volũtas.ſumma q̃ꝫ ſtudiorꝝ paritas.vno
eñ calle gradiebamur.vnũ terminũ petebam⁹.vn⁹ labor.vna erit in
tẽtio.vnus vtinã finis eẽt.idẽq3 ſepulcrũ Et q̃ꝫ ſcito optie frater vi
ri eẽ ꝑmũ quidẽ dolorẽ ꝓpellere.ꝓximũ extiguere.terciũ moderari vl
timum abſcondere. me tñ dolor vſq3 adeo euexit vt q̃d agam neſcio.
Moriar niſi dolorẽ in fletũ lamẽtaq3 ꝓfudero. Forte dabit ꝓtractio
tꝑis q̃d rõ nõ potuit Oculi madẽt lachrymis.ſaliũt mihi p̃cordia.tre
mẽt man⁹.diſſilit e digitis calam⁹ vix valẽs depingere Sʒ vale

¶ Alia reſpõſio ad idem ſub alia ſententia

¶ Plurimarꝫ ſalutũ feliciſſima incremẽta. Dũ dici ſeptembris q̃nta
veſꝑ adeẽt chariſſime frater oblate ſunt mihi lrẽ tue doloris q̃ duri-
ter affligeris teſtes quibꝫ ſociũ tuũ deplãgis ꝑmo vt ſic dixerim eta
tis in ꝟe ꝓreptũ. Maxie vellẽ ꝙ lachrymas ſpõte fluẽtes rõis fre-
no ſubſtringeres. Nõ molliter feras ⁊ effeminate q̃d mutari nõ põt
ſd illi accidit q̃d oẽs añ ſe paſſi ſunt.oẽſq3 paſſuri.quicq̃d nã incepit
deſinet nemo ad vitã edit q̃ nõ ad mortẽ deſtinat Neſcio cur ei⁹ mor
tẽ immaturã appellaſti atq3 tãtoꝑe doleas ſociũ tuũ ꝑmis annis q̃ſi
ſi añ tꝑs ereptũ.cũ nemini ſit p̃finitũ tꝑs.ſine termio oẽs debitores
ſumus ſic de celeritate cõqueri nõ poſſumus q̃ſi añ diez repetat. q̃d
ſtatim dũ accepimus debuiſſem⁹. q̃s nõ videt añ oculos q̃tidie iu-
uenũ deferri funera.nõ eñ ꝑmaturꝝ dici dʒ q̃d tota vita denũciat fu
turꝝ.nec valet ſi dixeris poterat lõgi⁹ viuere.poterat etiã ⁊ citius mo
ri poterat ⁊ aliter ⁊ durius mori.aliũ nã citius.aliumq3 tardius fa
ta dep̃hendũt nullũ p̃tereũt. Dicito q̃ſo quid habet amplius q̃ cen-
tũ vixit annos q̃ꝫ qui ab vbere ad ſepulcrũ rapitur.qñ quidẽ ⁊ vtri-
uſq3 finis adeſt tractu aliquid.exitu nil intereſt. Nõ ſic accipias ve
lim quaſi amicis morientibꝫ eos amiſimus.ſed in patriam p̃miſim⁹
qui ⁊ ſi ad nos nõ ſunt illi reuerſuri.nos tñ ad illos opꝫ ſatis celeri-
ter ꝓficiſci. Vale letiſſime ſiccatis oculis dolore ſeiecto

¶ Rõatur gratie ei qui amico burſam munere dedit

¶ Immenſas plena bucca ſalutes.q̃ꝫ gratũ mihi munus tuuʒ fuerit
dilectiſſime frater nec poterit os nec calam⁹ vſq3 ſatis explicare Eſt
eñ precioſum potius mittente q̃ꝫ recipiente dignum.tu more vteris
alexandri magni.qui ſemper extra ſe dona metiri conſueuit. Faxit
deus vt bene ſit ꝓpulcre illi virgini nepti tue p̃nobili.q̃ huius mune
ris artifex eſt.que aregnẽ ſuꝑat ⁊ palladem equat.eueniat illi vir di

gnus tāta virtute q̄ ſobolē generet ſue matris imitatricē. Ceterū te maiori deſiderio videre cupio q̄ nūc paſcalē adeē diē quo piſcibꝫ atq̄ oleribꝫ oleoq̄ ſemotis veſci carnibꝫ poſſim. Scriberē amicis meis niſi mihi tps parcū ⁊ nūcius pfeſtinus eēt. Sed te rogo mea nūcſis epl'a. diceſq̄ oibus ſalutes plurimas, mihiq̄ bene eē ⁊ ſoſpitē me ducere vitā. Uale dignitate parens etate frater dilectioneq̄ ſodal' ⁊ me vt facis ama, ſed magis q̄ facis vtere. Nunq̄ ex me q̄d fruſtra peres, ſi mō qđ petieris in mea fuerit poteſtate. Ex Colonia die qua palmarum rami eccleſias ornant.

¶ Excuſatio de nō reſpōſie ſup litteras miſſas.

¶ Promptū ſeruiendi affectū loco ſalutis. Non ſatis intelligo chariſſime vir cur vl' ioco vt ſoles vl' ſerio vt vereor ſupbie me accuſas q̄ tibi reſpōdeam nihil. quaſi ea ſint tpa q̄bus cuiq̄ liceat loqui qđ ſentit. Itaq̄ magis eligo abs te ſupbie accuſari q̄ damnari ſtulticie. Te igit rogo equo animo patiare ſilentiū meū. me quoq̄ tāte ſinas habere ſalutis mee rōem donec aliūde letior dies illuxerit, cū eñ liberius ſcribere licuerit obtūdam te multitudine ⁊ plixitate verbo͛ non eēt hoc tpe leue mihi emergere ſi vltro me incauto verbo fluctibus immerſerim. Satis ſis quid dicere velim hec non attingo pfundius. In rebꝫ alijs omnibꝫ me vtere tuo arbitratu. Patri tuo plurimas ſalutes meo nomine dicas atq̄ eū in mei cordis centro ſedē habere. Farit deus vt longiſſimo neſtriſq̄ euo fruat. Uale ſitq̄ tibi ſanitas multa ⁊ vita cornicis.

¶ Conſuluit nmicus amico q̄ Louanium veniat lecturus poeticas artes.

¶ Honores plurimas p ſalute. Si Louaniū venire velis lecturus poeticas artes, ſcio q̄ nūq̄ tam letus herculem ſuſcepit euander aut acheſtes anchiſem q̄ te ſint ſtudentes omnes recepturi. Jo tibi puti le cenſeo, q2 frugifer illic campus eſt ⁊ pauci meſſores. ⁊ licet plures eſſent tibi tamen ſic tua ſunt merita priores partes ſic deberent. honor tibi plurimus eſſet. ⁊ qđ forte libentius audies bono lucro comitatus. Nam is honor io cūdiſſimus eſt cui lucra cōnectūtur. Caduca nam res honor eſt ſi non pecunia ſuſtentetur. Uale confideq̄ me non tm̄ mei q̄ tui boni cupidum dabis veniam conſilijs meis. tam pfunde mihi in corde locaris vt rebus de tuis non poſſum non eē ſollicitus. Uellem vno eſſemus atq̄ eodem loco quo alter altero frui aſſidue poſſet. Reſcribe quid decreueris. nam tam diu pendebo q̄ diu tardauerit tua reſponſio. Dicit ſe breui rediturū nūcius qui pro miſſu leuiuſculus eſt. ſed frequenter factu moroſus. Rurſus vale. Ex Louanio feſtina leuiq̄ arūdine. Marcij ſole tercio

¶ Reſpōſio ad p̄cedentem epl'am

¶ Salutēs in cōſtantiam multas. Tantum mihi honoris ⁊ beniuo
lentie quotidie tribuis amice meis mihi oculis clarioꝛ. vt me pude
at tanti cultus. Nā iuſta ſtatera minus in me ponderis inueniet ꝙ
tu conaris adijcere. Itaq; tibi cauendum eſt ne aut me aut vtrūq; no
ſtrū fallas. ⁊ ne quādoq; vanus laudatoꝛ inueniaris ſi q̄s me caſus
ad tuum locum appulerit vbi mea preſentia nomen obumbꝛet nō ei
is ſum qui meipſius ſum neſcius. De me rogo loquaris ꝑtius. ne q̄
grauiſſim⁹ ⁊ ſis ⁊ habearis mioꝛis iudicij eſtimeris. Sz tn̄ mōſtras
aīmi beīgnitatē q̄ eos oēs ſil'eſtui iudicas q̄s ī aīciciā admiſiſti. Nō
aūt in tā floꝛēti ſtudio poeſim legā q̄ nūq; ſuos me choꝛos ītrare per
miſit tā ꝯſultū mihi ē facere ꝙ nomē ⁊ famā ꝑdere. neq; in reliquū
tp̄s multū his muſis īſiſtere curo Stultū ē id velle ſequi qd̄ ab oīb⁹
deſerit̄. miſere iā muſe gemūt. extict⁹ Oꝛphe⁹ ē extict⁹ Virgili⁹ atq;
Homer⁹. ieiun⁹ cātat Lucan⁹ in hoꝛtis. Nō video ꝙ ſic vnq̄ʒ muſe
reſurgēt vt ſertis oꝛnate leta carmīa canāt. etiā eſto ꝙ aptioꝛ eēm nō
video me facile louaniū aſſecutuꝝ ꝙtū domi negligerē. Vis ergo vt
coꝛdis mei nucliū pandā. plus mihi placet hodiernū ouū ꝙ gallina
craſtina plane loquoꝛ. Amicicia eīm claudi nō vult ſz gaudet aptis.
Vale omi valoꝛe valētius. Si q̄d vis p̄cipito ꝑatus ſp̄ fuero ſi veli
eē qui debeo. Ex Moꝛino Junij ſeptīa hirūdineo volatu raptus

¶ Hec epl'a replicat cōtra p̄cedētis epl'e r̄nſionē

¶ Salutē in eo a quo oīs ſalus eſt. Te ſanū audiēs plurimū letoꝛ a
mice ꝑcare tanq̄ʒ ille q̄ tibi ſim ꝓa dilectōe cōnexus. nec ſecus intelli
go ꝙ ꝙ oīa q̄ te tangāt me pari neruo contingāt. ſed vt tibi tua pace
patuloq; qd̄ laudas oꝛe loq̄r q̄ vbi es manere decreuiſtis pl⁹ captū
laudās paſſerē ꝙ volātē aq̄lā. nihil mihi videt̄ tua opīone delirius.
Cū louanij pluris valeat aeris vncia ꝙ vbi es pleiſſima libꝛa. vix q̄
ꝙ ſunt vbi morā geris riuuli q̄ vni ſitiēti poſſint extiguere ſitim. Pro
cedes ſi ſapis ad aq̄s latas ⁊ altas. vbi erit tibi natādi atq; piſcandi
ampla facultas Quid tā pōderas id ꝑuū qd̄ habes. timēs ne mioꝛa
ſuccedāt Pone hūc metū. ſub foꝛtūa viuim⁹ oēs. īfelix ſp̄ manʒ ⁊ quī
nūq; alta tētauit ſp̄ iacet cūcta foꝛmidās Nā vt ātiquū ꝓuerbiū ma
gni piſces capiunt̄ in alto Nō agā nūc tecū plib⁹. ſi hec nō mouerint
iocās dico vale valēter. etſi ſic libet tua prudētia ſubmergaris

Scribit ſecretari⁹ oppidi Bergēſis ad regentē pedagogū
in louanio vt de rectoꝛe ſcholariū oppido ꝓuideatur

¶ Salutē ⁊ ſi q̄d iocūdi⁹ ſalute poterit exoptari Habuim⁹ venerād̄e
mgr̄ ⁊ dn̄e mgr̄m ſcholariū bn̄ficio lōge etatis exptū pulcerrimis vi
uēdi modeſtijs oꝛnatū. q̄ velut ſanctiſſim⁹ cēſoꝛ ſtudia iuuenū incitat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

uit. Eloquētia quoq₃ ſcia ꝛ moribꝰ p̄ſtantiſſimus ip̄e ad phenticis
homerici exemplū puerilē teneritatē ita cōpoſuit vt ſil' dicere ſcire fa
cereq₃ doceret. Qui iā plenus dieꝝ tāti laboris īpatiens dictas ſcho
las in manus oppidi reſignauit. Ad te gitur iuſſu oppidi ſcribo vt ei
nūc aſſis adiumēto quo ſucceſſoꝛ habeat. q̄ p̄ ſe indicia boni rectoris
ferre videat. qui etate lr̄is ꝛ vita tal' ſit q̄ ꝟtutes bonorūq₃ moꝝ cu-
rā a lr̄aꝝ ſtudijs nō ſe iūgat. Sʒ ſil' ſcholares inſtituat tā ad bn̄ agē
di q̄₃ bn̄ ſentiendi rōem. Quo piter ꝟtuti vacēt ꝛ lr̄is ꝛ bone menti.
Uale in eo qui p̄ſidet oī creato. Ex Bergis ea feſtinātia qua calamꝰ
ſua celeritate volucrē, ac pendentē in aere leporē ꝯuerteret

Reſpōdet regens in Louanio petitōi ſecretarij.

Amiciciā nūq₃ ruiturā loco ſalutis. Uenit ad te colēde vir. me q̄dē
cōſule magiſter hic q̄ has ꝑfert tecū loq̄ndi grā. ac ſeſe ſtatuēdi certi
orē de loco vrō de ſcholariū onere de aere ꝛ lucro ꝛ alijs q̄ hāc rem re
ſpectāt. ꝛ quo certioꝛ fias. q̄d legiſlatoribꝰ oppidi tui ꝯſu.as Teſtoꝛ
ego optima fide me noſſe neminē qui huic rei p̄fici vellet cui pter di
uitias pauciora q̄₃ huic deſint grāmatice atq₃ poetice valde peritus
eſt ꝛ in cātu firmus ꝛ ꝓmptus. Nemo quoq₃ vl' vnitā gratus q̄₃ hic
oībꝰ. nec quiſquā eſt qui eū nō paꝝ laudat q̄d nō tam etatis maturi
tate q̄₃ vite meret. De quo mihi bn̄dicēdi citius tp̄s q̄₃ cauſa defice-
ret. ꝑuſq₃ ꝟba q̄₃ animus. ſic ſua merente bonitate. Nūc igit̄ tibi tra
do de manu (vt aiūt) in manū. eūq₃ in tua amiciciaruʒ pharetra vt
electā ſagittā abſcōde. Pro apto habeo ſchol' ꝑ eum vberius q̄₃ ſibi
per ſcholas fore ꝓſpectū. Nā magiſter iſte tal' erit qual' achill' peda-
gogus phenix erat. cuius ep̄la tua meminiſti. quē idcirco peleus. vt
eſt apud homeꝝ achillis cure p̄feciſſe d̄r. vt dicēdi pater atq₃ facien-
di ductoꝛ foret atq₃ magiſter. Uale optata valitudie Prolixius ſcri
berē niſi fames ꝛ hore cibū expoſceret Si aūt mea oꝑa aliq̄n egue-
ris paratiorē me inueneris q̄₃ tuos tuis pluribꝰ vngues

Cōmendatur filius ſuo magiſtro ꝑ patrē filiū ſuū paterno quodam erroꝛe laudantem

Salutes amiciſſimas Juuenis hic venerabil' magiſter ꝛ dn̄e cuiꝰ
e manibꝰ has accipies. ingenij diues ſꝑ fuit. cuius ſi nō pater eēm la
tius nobil' indol' generoſum ſpecimen cōmendarem Qui ſi nō falloꝛ
aut nimia ſpe ludoꝛ facile in doctū viꝝ euaſerit Ex cuius ingenio et
tibi ſolaciū ꝛ illi p̄ſidiū ſpero futuꝝ Nā ſi ingeniū cū annis ꝯferas
mox annos videbis ip̄o ingenio ſuꝑatos Nec ſumma eſt tuus eſſe
incipit tarde deſiturus Inter dilectiſſimos eū cōnumera atq₃ quo ꝓ
pius poteris tuū ſil'e effice Quod eo facilius ſpero futuꝝ quo ſoleat
in fertili fundo ex paucis ſeminibꝰ valida meſſis exurgere Dabiſq₃
ſibi ſocios ingenio acres quibꝰ inuideat qui ingenium eius irritent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

quorum laudibus torqueatur quibus ita excitetur vt viciſſe ſe gau-
deat ⁊ victū eſſe doleat. Vale in eo ꝗ numerat ſeculorū dies ⁊ horas

¶ Reſponſio magiſtri prudentius iudicantis

¶ Ingentes ad vota ſalutes. Patiaris vir optime id quoqꝫ nō feras
indigne ſi forte plus dixero ꝗ̄ audire cōcupiſces. qui filium ꝓprium
ſymeagnatum charipendis laudas atqꝫ attentius admiraris ꝙ inge-
niū clarum altum multiplex habeat. quod tamen valde remiſſuꝫ in-
uenio. immo tepidū frigidoqꝫ proximū. qđ tandē congelabitur niſi
virgarum calore foueatur vſqꝫ adeo triſtem agreſtem incultā habet
indolem. vt cum ioculares facetie vix in riſum commoueātur. multū
ego vereor ne eū docendo ſemina mandent arene. Scis enī qꝫ raro ger-
minat qđ in aridū iactum eſt. Solet tamen vt ficta diligētia me fal-
lat ornare libros. liniare papirum ligare ſexternos. ſimilis illis qui
ſemper ſpeculū poliunt ſed ſpeculari negligant. qđ ex ſe agit. aut ni-
hil eſt aut nihilo proximū. Conabor tamen qđ dederint vires in euꝫ
lrārum opem tranſfundere. vtinam tanto profectu quanto conatu.
Vale longos dies in largitore dierum. Ex louanio Dañ ſexta eo ma-
ne quo ſol nec dum ſe dederat orti

¶ Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pandet amico.

¶ Immenſas iocundo corde ſalutes. Scio vir optime tibi tp̄a nō a-
deo vt mihi libera fluere. Satis habebo ⁊ nil requiram amplius ſi
dum ocium dabitur me certiorem efficias. tu ſtatus tuiqꝫ valitudi-
nis. quo nihil mihi iocundius. nihilqꝫ facere potes optatius. Si igi-
tur vtcumqꝫ tibi precioſum nec te amantem ſpreueris. Rogo inter-
dum ſuauiſſimis lrīs tuis me viſites. reficies ornes. Nunqꝫ enī quiſ-
qꝫ ad me venit nomen tuum in ore gerens qui non mox ſentiam titil-
lare mihi pectora mea amore quodam mirifico tui. Hinc hinc eſt ꝙ
creberrime ſcribo. litteraſqꝫ tuas frequenter expoſco. hinc amiciciaꝝ
tuarum fores totiēs pulſo. quas ſi aperueris me crebro habebis hoſ-
pitem. Vale (vt aiunt) carpa ſanior. ſponſo quidem letior ad amante
qꝫ diuturnior. Ex Leydis manu currente. leuiſſima penna. oriente
iam ſole iulij trahente decimam

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Salutes feliciſſimas Amice mihi ꝑcordialiter chare. nō ad manū
habeo qđ ſolidi ſatis rñdero tibi de ſtatu meo ſollicito. nā ſi ſtatus a
ſtando dr̄ nullus mihi ſtatus eſt ſꝫ lapſus potius atqꝫ ruina. ſic etas
ſic labor impant. Nulla mihi ꝑmitteret cura ꝗetem que vires aī ado-
ſpargit. corpuſqꝫ ꝯterit. vt vix torpētia mēbra trahere valeo. ſicqꝫ ſe-
nex añ tp̄s algore ſolutus. Qui igitꝛ ſtatū meū noſcere cupis. nō hirū-
dinē celo volantē. nō leporē campis currentē. nō ceruū in montibus
ſalientē. ſꝫ reptantē cum labore teſtudinem cogitabis. Vale breuem

Ei

foꝛte epl̄am dānabis ſed melioꝛ breuis qꝫ nulla eſt Ex louanio tardē
dum verbum Virgilij eſt. Nox erat in terras aīalia feſſa per omnis
Alituum pecudumqꝫ genus ſapoꝛ altus habebat

¶ Ad pictoꝛem vt iuuenem pingere doceat

¶ Sincerū affectū pro ſalute Scis q̄nto tpe ⁊ qꝫ optima fide chariſ
ſime vir mihi ſeruierit genitoꝛ hui⁹ qui has perfert Cogit ita me non
min⁹ hūanitatis ꝯpaſſio qꝫ iuſticie neceſſitudo. vt hūc gerulū tue cha
ritati ꝯmendatū efficiam Rogo igitur ꝙ eundē pie ſuſcipias in tuo
pingendi artificio inſtruas Qui adhuc quaſi in plumis auicula in ſu
o nido ꝯfouendus eſſet niſi ob egentiā pris tps euolare cogeret. Si
quid denarioꝝ p̄mis ānis alioꝝ moꝛe poſtulaueris. me ꝓ iuſta rōe
ſpōſoꝛem habeto. tuū erit curare ne hec noua plantatio tua aliquo in
mitti turbine moueat. vices reddam dū vires ⁊ tpa dabunt Quācqꝫ
em̄ locoꝝ interuallum nos hoc tpe ſubiunxerit. nulla tamē diſtantia
loci nulluſqꝫ tpis fluxus tui memoriā ex meo pectoꝛe poterit expin-
gerere Nec facile erueris q̄ mihi pꝛofundus a lōgo inuiſceratus es.
Vale feliciter. oībuſqꝫ tuis in rebus me tuo arbitrio vtere

¶ Reſponſio ad pꝛedictam apiſtolam

¶ Non minus pꝛomptam qꝫ debitam oblatōem ſeruitutis Nō tam
fumus oculis moleſtus eſt. nec tā acetū dentib⁹ qꝫ tua me angit ab-
ſentia. pꝛeceptoꝛ colendiſſime Delectarūt tñ me lr̄e tue. te meſpm pn-
tantes. nō ſolū diſertiſſime ſꝫ certiſſime teſtes amoꝛis mirifici erga
me tui Quid āt aliud nūc ad te ſcribā non habeo qꝫ vnū illud qd̄ ⁊ li
benter apud oēs indeſinēter pꝛedico me tibi debere plurimū. Nulla
em̄ maioꝛ ad amiciciā tractū eſt qꝫ meritis p̄ueniſſe amicum Agreſ-
tis certe mihi animus eſſet ſi que impēdere debueram rependere nol-
lem. itaqꝫ velim tibi certo perſuades me vnum eſſe ꝑpetuoqꝫ futurū
q̄ nihil recuſaturus ſim tua cauſa. Quare abs te peto integro aīo vt
oīb⁹ in rebus meipſo opaqꝫ mea nō vtaris ſolum. ſed etiam ſi rei tue
conducat vt ita dixerim abutaris Amoꝛ autem erga te meus quan-
tus ſit in hoc iuuene in arte mea pictoꝛia inſtruendo non minus reqꝫ
opiniōe cognoſces Nihil mihi grati⁹ erit qꝫ me totū ſeruitijs in tuis
effundere Amoꝛi ei mali qꝫ ingrat⁹ inueniri Vale oī iocūdo iocūdi⁹

¶ Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit

¶ Salutes tātas pēna nunqꝫ depinxeris. q̄ntas o iacobe me⁹ tibi ex-
optat anim⁹. ſꝫ vbi deſint vires ſit ꝓ affectu volūtas. Vidi lr̄as tuas
oꝛnate ⁊ celeriter eo loco eoqꝫ tpe ſcꝑtas vt p̄repta tibi poti⁹ eēt ꝓut
relatu didici latoꝛis qꝫ ꝯceſſa ſcribēdi ptās q̄ lr̄e incertū me linquūt
an ſentētia mag̃ oꝛnatu ve an celeritate ſint mirāde q̄ magnū p̄ ſe fe-
rūt pign⁹ amoꝛꝫ. quo video ꝙ mutari neſcit īueterat⁹ amoꝛ ⁊ ꝙ nihil
ī amicicia vetuſtate dulci⁹ ē. Clareqꝫ ꝓſpicio ꝙ ſic amicos amas. q̄ſi n̄

liceat deſinere. ſed eant hec. nam amantis ē amatū nō onerari laudi
bus nec ē amicicia bn̄ficioꝝ cōputatrix. q̄ nō nūeꝝ vl' q̄litatē ſ3 affcm̄
pōderat. Nā aūt deſideria mea adipleſti innūeras tibi grās hēo qui
ſemper magna cōſtantia tuis votis poſtrem⁹ ꝛ p̄mus adero. Am
plectorq3 ſemper te ſuaui amicicia. nō q̄dē3 min⁹ q̄3 qui oim̄ maxie.
Nec ꝓpiori tue veſti quā3 camiſiā vocant ceſſero quā3 te dulciter am
plectentē3 p̄mam oim̄ iduis. ꝛ nil poſtremā3 exuis te tn̄ nō relictura
niſi eam abieceris. Uale in eo qui celū pinxerit ſidere multo

Magiſter ad magiſtꝝ rure morantem

Nihil nobis ambobꝫ amice cariſſime negligētius eē arbitror. me
ſci3 ꝙ te Louaniū nō attrahā t... quoq3 qui huc tua ſpōte nō aduo
las. Miror ꝙ ibi eſſe nō malis vbi aliquo nūero ſis q̄3 iſtic in rure v
bi vl' ſol⁹ es vl' ſolus ſapere videare. ꝛ vbi nihil audit q̄3 ſtrepitus fre
mitus ruſticoꝝ clamor tonitruū ꝛ rudētū ſibulus Sūmopere ſpero
vbi has videris ſi quid imago veteris nr̄i amoris. ſi quid reliquie ḡ
tieq3 valebūt ad louaniū te diutes vbi q̄3tū hoim̄ grām valuero tibi
valebo. Ex Louanio Maij quinta tam rapido calamo quaſi iun
ctas haberet dedali pennas

Reſponſio

Gratiſſima mihi ē ꝛ memoria tua ꝛ eius etiā augēde volūtas Ab
optio em̄ aio ac mihi deditiſſimo tuas lrās ꝑſiliſſe ꝓpēdo. quibus ni
hil audiuerāt aures mee dulcius poſtq̄3 te audire deſierūt. q̄s hila
ri corde legi. rurſuſq3 legi veneratōe mag̃ ꝛ ocul' mltis. memor amo
ris in me tui qui me in frēm recepiſti. ſolatio fouiſti. ſumptibuſq3 iu
uiſti. vt nūq̄3 cū hoie ꝯiūctius vixerim neq3 mihi hūc in diē te fidior
aut amicicior q̄ſq̄3 ē. Itaq3 velim me tibi talē exiſtimes q̄ ꝑ te nō vl
lū piculū effugiat. ſ3 an etate decurſa ad ſtudiū rurſus redeā dū de
ferbuit iā ingeniū vbi mihi libri ſolatio eēnt vt cecis pictura ꝛ aſino
lira. nondū decretū habeo. Si tn̄ cōſilio nō acqeuero tuo mihi pru
dentiā nō fidem abeſſe putabis. Uale amice memor amici.

Frater fratri ſcribit Louanij cōmorāti de ꝓpoſito ſenioris fratris ad religionē

Frater noſter ſolitudis auid⁹ clauſtro ſe dedicauit ſibi victurus q̄
multa die patrie vixit ꝛ amicis. Cui dū ſuaderē ꝙ ſe matrimoio da
ret ꝓgeniā nrām pulchris ꝓlibꝫ adaucturus. mox ait ridiculū eſſe et
ioci gen⁹ ſpōſum ſenē tāq3 aptā forte ſenectā nuptijs q̄3 p̄ma meſſibꝫ
Addidit quoq3 tempus eſſe in hac ſemirupta etate vt fluxis cadu
ciſq3 rebꝫ poſthabitis tandē ſecurius anchorā figat. ne nox dep̄hen
dat eūtem. vtq3 aie ſue curas illas impēdat q̄s corpi p̄ſtitit atq3 for
tune. Satis iā doctus q̄d opes. q̄d honor. q̄d inanis gl'a ꝓſit. tu fra

ter ocius ad me ſcribe tui ſup hac re animi modū an ꝓbes an doleas
an ſuo ꝓpoſito graturleris. Uale ſaluus. ſaluuſq; maneto. Ex Bru-
gis ꝓfeſtinanter vna tibia ſtante altera ferēte papirꝝ. ꝛ ea hora qua di
es qua marti⁹ q̄ ianua domus cū epiſtola clauderetur.

Alia ep̄la ad idem in eandem ſententiam

¶ Sit tibi frater optime leta dies ꝛ vita ꝑennis. Frater noſter cuꝰ
grandioꝛ illuſtriſſimi domini noſtri ducis ſecretari⁹ ſe religioni cō-
tulit. in immēſum ep̄lam extendā ſi temptē ꝑſcribere quo ingenio q̄
buſue medijs vſus fui. vt eūdem ab hac mēte deflexiſſem. vt nob oi-
bus māſiſſet in ſc̄lo adiumēto ꝛ oꝛnamēto. nec foꝛet leui quadā inco-
ſtātia honoꝛes ꝛ lucra ꝑiecturus clauſtraq; relinq̄ret viris ad parua
natis q̄ maioꝛa nō poſſunt. Ad que frater ſubꝛidens his verbis in-
terclusit. Nō vicium auro frater eſt atq; argento ſi ea iumenta nō ap
p̄ciāt q̄ neſciūt eſtimare niſi fenū ꝛ ſtipulam. Non viuit vſpiā qui
mihi ꝑſuaſerit vt aranee ſimilis diutius ꝑmaneam. que extendēdo
ſe inuiſcerat vt vilem muſcam ca piat. Quo audito neſcius quid di-
gne reſponderem mox obticui ex pondere verbi velint ſuperi ꝙ fratri
cedat in ſalutem. quod tanto conatu affectat vt quod feliciter incipi-
at valeat felicius adimplere. Uale. ꝛ que in his arcana ſunt ea ne ef-
feras peto

Reſponſio ad p̄dictam epiſtolam

¶ Litteras tuas cariſſime frater indolui legēs rerum fratris nduſts
te cōmotus lachꝛymis gene maduerunt. nec deſino adhuc has dum
ſcribo oculos tergere. lachꝛymaſq; labellis exſoꝛbere. Supplex deū
rogo vt eunte mmiretur. Gratuloꝛ certe fratris mei tam ſanctis de-
ſiderijs vtinam te haberet a tergo ſequentem non me careres comi-
te. Nam optime frater quid multa volumus. quid magna petimus
quid alta conamur. Pallida eñ moꝛs continuo pulſu vndiq; nos
artis circūuolwat alis. nec quicquam eſt vita noſtra q̄ȝ fumus ꝛ vm-
bꝛa. ſi hodie viuimus quis ſponſoꝛ eſt craſtini. Quid p̄odeſt diuiti-
as celerem finem habituras ſine fine querere. Eſt omnis voluptas
omnis honoꝛ. omnis mundi gloꝛia vt ſtuppe flammula. que ceſſans
mox videtur non fuiſſe. pauca ſepe diſtantia inter gaudiū ꝛ luctum
eſt. nox eſt vicina dici. Quid ꝓſunt lōga ſtudia ſi memoriā superni
temperis non ingerant. quid p̄odeſt omnia noſſe ſi noſipſos ignoꝛa-
mus. quid ꝓdeſt ꝙ congrue loquamur ſi incongruam vitam agim⁹.
vl' q̄d oꝛnate dicere. ſi nos fede viuim⁹. vl' q̄d in ſchol' ſcām vitā pul-
cris v̄bis diſceptare ſi negligamus v̄ba in actū deflectere. Sed p̄ce-
verbo calamo calida manu ducto quē caloꝛ in curſuȝ euexit Uale ſy-
ncerus q̄ȝ labil' ip̄e mūd⁹ ſit. tibiq; q̄ſo ꝓſpice ne cuȝ labēti inhereas
cum labente ꝓꝛuas. ſat ſit dictū ſapienti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Alia reſponſio ſuper eandem in qua mandat ſe frater ſequuturum

¶ Feliciter viue pro ſalute Affecerūt me frater chariſſime ingēti gau
dio lrē tue annūciantes frēm meū nullis precibꝫ vinci poſſe.nec vllis
blādicijs ſupari quin ſe vltro velit religioni dedicare.qȸ mecū dum
voluo ſollicito pectore lōga ſuſpiria traho in eamqꝫ ſententiā cado ꝙ
incomitatꝰ nō ꝑdidit.q̇ ſuū aīm cū meo ſꝑ miſcere ſtuduit. Lotr.qꝫ
ego meū ſuo ita ꝯmiſcui vt pene ex duobꝫ vnus efficeretur Indignū
cenſeo hos aīos in re ſalubri diſiungi.in reliquis tāto glutimine co/
pulatos.nec diu deliberandū exiſtimo.fcm̄ exigit natura ꝑiculi.q̇d
optie frater nobis proderit ꝙ maris ſpaciū celi terreqꝫ altiſſimos aſ/
trorū curſus.herbarū vires lapidūqꝫ ⁊ reliqua nature ſecreta didici
mus ſi nobiſipis incogniti nos maneamꝰ Noli chariſſime frater cha
riſſimū frēm a cepto ꝓpoſito deflectere Tuū erit eundē in taꝫ ſalubri
ſemita ꝯfirmare.vt greſſu inpauido que loquutꝰ eſt exeq̄tur ⁊ manū
ori accōmodet Sꝫ ꝑce longitudini.ſentio me animi calore lōgius q̄ꝫ
deſtinaueram proceſſiſſe. Hec valeas meqꝫ mutuo diligas.

¶ Conſilium fraternum ſuper eodem

¶ Salutē in deo ſalutari nrō Fac frater optime ꝓpria ſꝑ diſcretiōe ve
haris.ne fruſtra extēdaris in alia te neglecto Lunt nāqꝫ āni more flu
entis aque.noueris licet oīa ⁊ lata terre alta celi.mariſqꝫ ꝓfunda.ſi te
neſcieris edificāti ſine fundamēto ſilīs eris ruinā nō ſtructurā ꝓducē
ti.eritqꝫ vita tua īſtar ꝯgeſti pulueris vēto valido agitati. Opto hic
dicere mlt̄a ſꝫ breuiloquꝰ eſſe ꝯpellor.dū em̄ has ſcribo vix punctuꝫ
reſpiratōis ꝯceſſum eſt ſic erāt occupata oīa Uale deſideriūqꝫ tuum
mihi notū efficito.qȸ q̄ꝫ ꝑmū agnoueri nō tā meatu q̄ꝫ curſu iplebo

¶ Reſponſio fratris nō aſſentientientis ꝯſi/ lio fratris.ſed ſuadetur dilatio

¶ Cum inter nos ſemper frater optime ſteterit tenax vnio volūtatū
nec vnq̄ꝫ facere deſieris qȸ me optaſſe cognouiſti Hinc ego vidēs ꝙ
ad religionē quādā animi incōſtantia capiaris.mox decreui meā ſen
tētiam tibi aperto v̄bo deuelare.vt aut te in eandē traxero.aut certo
teſtatū apud te reliquero q̇d ſenſerim.vt ſi qn̄ qȸ nolim diſplicere ti
bi tuū ꝯſilium ceperit poſſis meuꝫ recordari Subtimui ſepe ꝙ tuū
ingeniū ad lrās natum ad alia ꝯuerteres qȸ ne feceris vt fratrem fra
terno corde moneo nec velis tuo ſenſui fidere.nec te in conſtantie in
uoluere que vel ſemel admiſſa ſerpit lōgius.q̄ tn̄ error magis q̄ꝫ cul/
pa eſt.⁊ ꝑfecto facile in iuuenes irrepet Nꝫ aūt ego tuis ſuaſionibus
ſtatū iam meū etate mutata ꝯmutē ac me retexerā nō faciā.q̄s tn̄ ſua
ſiones ſcio ex ditiſſima amoris vena ꝓceſſiſſe Qis em̄ amor in me tu
us ex oībꝫ partibꝫ ſe oſtēdit.ſꝫ eo tedeam vnde digreſſus ſum tu ſi ſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

pis nil facies leuiter. in oĩ ſtatu multa videbis que nolles Hoc tñ ꝟ
bũ quã vim hꝫ ponderare malim q̃ꝫ aptius ſcribere. Finẽ do habes ẽ
piſtolã ꝟboſiorẽ forte q̃ꝫ velles. qd̕ tibi ita videri putabo niſi lõgiore
miſerꝫ Uale tibiq̃ꝫ ꝑſuad̕ ꝙ me totũ tibi dedo nihil mei mihi reliq̃ns

Aſſentit conſilio et dilationi donec mutuo colloquatur

Salutẽ tibi frater d̕t ꝑhennẽq̃ꝫ leticiã His iã lr̃is tuis q̃ſi oculis cõ
rã ꝑſpexi optĩe frater fidẽ in me tuã ⁊ beniuolẽtiã. dices forte q̃d an
tea ſꝑ q̃dẽ ſꝫ nunq̃ꝫ illuſtrius. hoc certe habe nihil noui ſtat⁹ aggreſſu
rũ donec mihi ptãs p̃ſentis tui fuerit cui⁹ ꝯſilio dũ nõ parere cepero
mei ſiã diſſilis Sciaſq̃ꝫ me tui aduent⁹ expectatiõe ſuſpẽſuꝫ quẽ vigi
lans dormiẽs aĩo verſo. crũtq̃ꝫ mihi oĩa ſi veneris hilaria Sed ne te
diutius trahaꝫ vale. ſol ad occaſuꝫ ꝓperat. clamatq̃ꝫ nũcius impatiẽs
more ac ſi aſperos tribulos vel prunas calidas calcaſſet

Rogatur amicus vt vinum emat pro amico

Amicicias firmo glutine iũctas Rogo te vir optĩe ꝑ amiciciam
mutuã nr̃am que ab ineũte etate incepit. nec niſi funere deſituraꝫ. q̃te
nus vini p̃rĩe duo plauſtra electa minori q̃ fieri queat empta. mihi q̃
breui⁹ ꝯmodiu ſq̃ꝫ valeas trãſmitti ꝓcures Atq̃ꝫ des operaꝫ vt ⁊ tuo ⁊
q̃ꝫ facillĩe ⁊ q̃ꝫ ꝑmũ ad me vehant At ſi publice fidei lr̃is opus ſit de
ill̕ rogo vectori ꝓſpectũ iri facias. Auribꝰ meis ingeſtũ eſt vina p̃rie
hoc ãno creuiſſe amica nature. ac guſtui g̃tiſſima ſolitoq̃ꝫ lõgius ſer⸗
uabil ia. vectiõiſq̃ꝫ tolerantia De nouis pauca iã calam⁹ dabit. multa
eñ ãbigua nobis ad capita pẽdent Fluctuam⁹ in medio potentũ ꝑnci
pũ q̃ ꝯtrarijs ducũtur affectibꝰ. q̃ dubij ſum⁹ cui littori puppim. cui
q̃ꝫ ditioni ſupplicem⁹. multis curis torquemur ⁊ angimur trudimur ñ
tã ꝯſilio q̃ꝫ fortuna. Immergimur ei malo lõga vetuſtate firmato q̃
ſꝑ habem⁹ a tergo qd̕ doleam⁹ ⁊ añ oculos qd̕ terreat. ſcis amice cha
riſſime q̃d dicere velim. nõ eñ auſim ſpẽalius deſcẽdere cũ nõduꝫ ſa
tis tꝑi fidam aut nuncijs aut itineri Si q̃d ex me optas poſtula In⸗
terea ſemper valeas ⁊ letus eſto

Reſponſio ad precedentem epiſtolam

Salutes ples q̃ꝫ hꝫ meſſis ariſtas Et ſi varijs in curis aſpiſq̃ꝫ ꝟſor
in laboribꝰ tãtaq̃ꝫ mihi quotidie occupatio ingerat. vt vix liberꝫ ocu
lũ in aera leuẽ Uicit tñ me⁹ in te affectus quẽ iam ſpõte ſurgentẽ lec⸗
tio ep̃l̕e tue multo ardenti⁹ excitauit. ꝯpulitq̃ꝫ me vt vim facerẽ occu
pati onibꝰ meis. atq̃ꝫ res meas tuis negotijs p⁹haberẽ Ecce vir optĩe
tuis ego deſiderijs parẽdo effeci qd̕ tuis lr̃is ꝑ me fieri poſtulaſti Ad
uebũt ad te duo vinoꝝ plauſtra ĩtegriori q̃ potui diligentia electa ⁊
minoris q̃ fieri potuit ẽpta. q̃ꝝ odor color ⁊ ſapor indicãt eminẽtiã ⁊ ꝑñi

ſitem bone duratõis cõſtãtiã. Si q̃d alid efficere poſſim q̃d tibi grtũ ſit ↄfidẽter impa. velim nõ mõ vtaris me ſʒ vſu frãgas ⁊ ↄteras. la-tius ſcriberẽ ſʒ tp̃is nõ copia adeſt. dũ pl⁹ erit ociũ plenioꝛi ep̃la vtar. Uale vt opto. ego q̃cꝫ valeo. ſi valere ſit ↄtinuis opprimi curis ⁊ la-boꝛib⁹ hiſcꝫ inuolui vſcꝫ ad aures. Sʒ tñ dono dei ſan⁹ſum ⁊ nihil p̃ter ociũ deeſt. De nouis aũt tuis ⁊ vacillatõe fortune noli ſpem p̃ij-cere. min⁹ formidãda ẽ fortuna minax q̃ꝫ blãda. ſepecꝫ plus paucio-ris ẽ vbi p̃iculi minus eſt ꝯa ꝟtus minas fortune deſpicit. nec quicq̃ꝫ fortuna p̃t cui nõ poſſit ꝟtus obſiſtere. Rurſus vale ex Louanio a-lato calamo pennatis digitis celeri motu volantibus

¶ Repetitur liber accõmodato creditus

¶ Salutes oĩ optabili grtioꝛes. Aũ lõgo iã tp̃e venerabil' dñe velari-um domi tue habuiſti quẽ libꝝ aliũ ad ↄſtitutũ tp̃s tua cã mutua-tus ſum. atcꝫ dederĩ p̃ ei⁹ reditu lr̃ãs pl'imas q̃s nõdũ ſenſi meruiſſe r̃nſum. Nõ min⁹ mirari icipio q̃ꝫ ſi molarẽ pennis ⁊ alis volare vide-rẽ. Apparet eñi mutuo te poti⁹ hũc libꝝ q̃ꝫ ↄmodato ſuſcepiſſe itacꝫ eũ in vſum tuũ vertiſſe vt apud dñm ſuũ nullũ relictũ videat̃ neſcio an ea cõditõe mutue libꝛos accipis vt reſtituas nũq̃ꝫ. Facis mihi vt tua dixerim pace nõ mediocrẽ iniuriã q̃ tua cã ludere videoꝛ viruꝫ optimũ mihi amiciſſimũ cui⁹ fide ⁊ beniuolẽtia habeo explorati⁹ ni-hil. Id igit̃ q̃d nõ petiui ſolũ ſʒ oꝛaui ⁊ obſecraui vice pl'ima. rurſus oꝛo ⁊ obſecro p̃fundiſſima p̃ce vt deñi libꝝ q̃ ꝑpe iã annũ tecũ ꝑpedi-em ad me des vt eũdem tandẽ remittã ad dñm. Nõ adduci poſſum vt facile credã hũc libꝝ ita cõiectũ eternas in tenebras vt neq̃at vn-q̃ꝫ in lucẽ reſurgere. Fac mox domuꝫ redeat ne dñm oblitus ſit. ꝙ ſi tardauerit extrude, redeatcꝫ celerius q̃ exierit tardius. necꝫ moꝛa ſit vlla q̃n mox aſſit. vl' inuitus. Uale eo valẽtius quo mutuũ amoꝛeꝫ noſtꝝ foꝛtioꝛi nexu cõſtrinxeris. Ex Louanio februarij ſeptima ra-ptius q̃ꝫ manus vſta abſtrahitur igni

¶ Nõ queſtũ eſt ꝙ plus diuitijs q̃ꝫ amicicie tribuat̃ cum credentia ⁊ petitõe iuuaminis.

¶ Salutes iocũdiſſimas caſcꝫ q̃ꝫ pl'imas. Neſcio q̃d amice dilecte te ad rem nũmariã factũ paulo auidiuſculũ q̃ꝫ ſoleas quo vereri inci-pio te q̃rende pecunie magis q̃ꝫ colẽde amicicie factũ eſſe ſtudioſum Hinc tuũ exoꝛtum ẽẽ ſilentiũ qui dũ vi nũmoꝛum obrueris amici-cie noſtre videris oblitus. Sed hec miſſa facio. venit ad te meo no-mine vicin⁹ meus has q̃ p̃fert vir quidẽ optimus idemcꝫ doctiſſim⁹ Quecũq̃ꝫ igit̃ ꝟbis meis tibi expoſiturus ẽ ea velim nõ ſecus accipi-as q̃ꝫ ſi ex oꝛe p̃ñtis mei emiſſa audires. Quia ergo nõ pecuniã ſʒ tu-am opaꝫ peto nihil ẽ ꝙ de tua ſingulari in me benignitate ſubdubitẽ

qui ſemꝑ in me animo beniuolo fuiſti ꝛ ꝑbeniuolo. niſi forſan aduo-
catoꝝ more opam mihi venalem ꝓponas. Sed (vt tullio placet) a-
micicia virtus nõ queſtꝰ eſt. q̃ nõ pecunia ꝑatur ſꝫ grã. Sed omiſſo
ioco hic diligẽtia opus ẽ fide ꝛ taciturnitate. oĩa ꝑ tua prudẽtia pſta
bis. q̃ es vnus oĩm diligẽtiſſimꝰ. pſertim his in rebꝫ q̃ amicoꝝ inter
ſunt. Uale feliciter. ꝛ ſi q̃d in me eẽ animaduerteris qḋ vſui tuo ali-
quãdo futuꝝ putes id o m̃e tibi debitũ deditũq̧ intellige Scriptũ
leuis arũdinis leuiſſimo curſu Marcij luce vltima.

Rogatur amicus vt ſaluũ conductũ impetret aliquo migrandi

Salutes plurimas quas nõ equabit numerꝰ Quia integrã ſemꝑ
geſſerim de tuo in me fauore fiduciã. q̃ votis ſꝑ meis libẽter inten-
dis. Hinc te plurimũ rogo q̃ apḋ ꝓncipẽ nr̃m ꝛ autoritate vales ꝛ fi
de ꝛ grã. ꝙ mihi publice fidei lrãs quas voce vulgari ſaluũ cõduc-
tũ dicimus bona in forma cõcedi ꝓcures. Abſq̧ his em̃ a loco vbi e-
go ſum abcedere nõ audeo. Qḋ ſi facile nequeris nõ deſiſtã lrĩs me-
is obtũdere oẽs q̃ ꝓncipi aſſiſtũt donec liberã abitionem impetraue
ro. Ubicũq̧ em̃ gentiũ hoc tꝑe malim eẽ q̃ꝫ vbi ſum Ubi abſq̧ ma-
gno ꝑiculo ꝓpter ciuiles ſeditões que multe inſurgũt viuere ſecurus
nõ valeo. Habet em̃ hec ciuitas tot voluntates quot hoĩes. Nõ mi-
nus vtile eẽt iudicio meo vnionẽ in ciuitate tueri q̃ꝫ hoſtes ꝓcul pel-
lere. Quid em̃ ꝓdeſt q̃ extra ſunt arceri ſi ab his q̃ intus ſunt lacera
mur. Ego mi frater in ſirtibꝫ nauigo. vbi nec tuto me teneo nec va-
leo ſecurꝰ abire. neq̧ hic eẽ ſine ꝑiculo. neq̧ alio ꝑmittiť. Itaq̧ lupũ
(vt aiũt) auribꝫ teneo. quẽ nõ minus dimittere q̃ꝫ tenere formido Si
quid igiť cõſilij habes q̃ in portu nauigas. adiuua me tua prudẽtia
ne his fluctibꝫ obruar. q̃ adeouſq̧ ſum aĩo ambiguo. ne perturbato-
dixerim in hac tꝑm dira ꝓcella. vt vix ſciã qua corꝑis ꝑte caput mi-
hi collocet. Scriberẽ latius ideq̧ aptius. ſꝫ neſcio q̃ꝫ rcẽ hec lrĩs com
miſſa ſint. ſed muto locutꝰ ſum. Interea aũt ĩiurias q̃s quotidie pa
tior. ſi ꝓpulſare nõ potero aut contẽnã aut ꝑferã. fietq̧ virtus neceſſi-
tas. Tu optime amice vale in eo qui amicos virtute connectit ami-
ciciarumq̧ vires ꝛ nomina fecit

Amicus in ius vocatus conſiliũ petit.

Tractus ſum in ius corã vniuerſitatis louaniẽſis cõſeruatore ca-
riſſime fautor. in cauſa tãta põderis vt ꝑs ſtatus mei ꝑiculo cẽt ſi ꝑ
derem. Uideb caſum in hac cedula his incluſa. Certũ habeo ꝙ cau
ſa me iuſticia nõ egeat. ſed iurium hñ cõflatu quodã vt ſplẽdeat Ad
uerſarius em̃ meꝰ aſtutus ẽ ꝛ litiũ auidus. hoc em̃ ſibi ab vberibꝫ in-
fluxũ hꝫ vt ſolas ad lites natus ipe videať. Multa inuoluit mul-
ta obnubilat. Rogo igiť cũ iuriũ doctoribꝫ ꝯſiliũ capies ꝓuideasq̧

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

mihi de aduocato. in quo ꝑſpicias amici fidē. ſapiētis hoīs ꝯſiliū et
impigri vigilātiſq; ſollertiā. Propediē adero excitatur⁹ vt fieri ſolet
coꝝ diligentiā fauēte altiſſimo. q̄ tibi aſſit autor ꝓtector adiutor

Reſponſio

Si ea que in tua cauſa fcā ſunt ſatis vt ſcribis teſtib⁹ firmaueris
Nō vident iuris periti ꝙ in iure cadere poſſis. ſed q2 vſq; adeo cau
tum habes aduerſariū. vt cū lacte nutricis lites ſuxiſſe videat᷑ Quis
ego p̄cib⁹ ꝓuocatus ad tuā cauſam cōtuendā. aſſumpſi aduocatū ꝛ
procuratorē viros q̄dem fidos acutos vigiles. q̄ cauſe tue vt ſplēdeſ
cat ita iuriū faces ꝛ lumīa dabūt. vt ſi in ea vni⁹ aſſis iuſticie latue ꝛ
rit. vni⁹ libre mox apparētiā aſtruēt Nihil pl⁹. feſſ⁹ ē calam⁹. cadūt
palpebre ꝓfundū noctis agit᷑. ꝛ petūt ocl'i dulcē pt⁹ vina ſoporē Vale

Iterum amicus amico

Rogo iā retro tpe ex te nihil lraꝝ habui. quo ſcias me iudicaturū
ꝙ ꝓſus ex memoria tibi [illegible] cideri niſi tuis lris te mei memorē mox
oſtēdas. Nō pigeat rogo calamū. nō dico remiſſū ſtimulare. ſ3 oīno
iacentē excitare. Paucas q̄ſo q̄ mei ſp amātiſſim⁹ extitiſti. ne diuti⁹
in hāc ſcribēdi raritatē ꝓlabaris. q̄ tuā memoriā caducā arguaz ꝛ ni
mis plenā. ꝛ veteris amicicie neglectricē. Aſto felix perq; beatus

Ad idem

Nō poſſum vt ſatis mirari icolēde vir. q̄d ſibi velit hec tua lraꝝ ra
ritas. ſi amorē friguiſſe nō demōſtret vix video q̄ freno me ꝯtineā. q̄
nō ꝟgilianū illd i te ꝯtorſero. ꝛ qm̄ nri tibi cura receſſit. niſi cūaueris
tuā ſcribēdi raritatē abūdātiori copia ꝛ multo fenore ꝯpēſare q̄d vt
facias ſummope rogo Nā nihil duco q̄d potētius ip̄ius amicicie vi
res ꝛ robora p̄ſtes. q; freq̄ns mutuaq; lraꝝ deſtinatio Hec eīm ꝟo a
mori alimēta miniſtrat Vale. aſſitq; tibi iuppiter habitator olimphi

Reſponſio

Nō ille ſum chariſſime vir q̄ in ꝑforata memoria amicos ſoleam
quo facile decedāt collocari. Falleris eīm ſi ex lraꝝ raritate amiciciā
iam tepuiſſe iudicab Is ei ſum q̄ curaueri hacten⁹ nō amiciciaz vl' ꝟ
bis vl' lris. ſ3 reb⁹ ꝛ fauorib⁹ At ſi mihi loco diſtas aīo tn̄ meo nunq̄
fuiſti nō ꝯiūctus Inueniesq; ſp in me rediēs q̄d abcedēs reliq̄ſti. quē
ſemel dilexi nō dediligo. q̄d poteris dū libēter experiri Si igit᷑ quid
optas detegas illi qui ſi volūtatez tacētis aſpiceret occurreret vltro
Et tuam [illegible] petitoēm velociſſimo curſu largitione ꝑueniret. Va
le de me quoq; vt ceſareo verbo vtar te iubeo bn̄ ſperare

Alia reſponſio

Salutē plimam Nō vſpiam viuit cū cōcedaz ꝙ gaudēti⁹ me ami
coꝝ lras accipe poſſit. Sz ex aduſo noſco neminē q̄ magis me cala
mo ꝛ lris aduſcī. ac magis reſcribere reformidet Veriū duco lras ſcri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

bere ac ſaccos vl' lapides gerere collo. Cupiui ſꝑ fenerator in lr̄is eē. pluraqꝫ repetere qꝫ dare. Deſine ergo ex lr̄aꝝ raritate amorē inter/miſſum iudicare. Sed vel affectū meū nō verbis. ſed opibꝫ ꝯmetiri ne aliud ꝓ alio ceſeas neue amicū nō rite ꝯdemnes. Uale ex Louanio Marcij decima raptius qꝫ fulgura cadunt

¶ Ad idem ſub alia ſententia

¶ Salutem. ſcio inter nos multiplices amoris cauſas ſupeē ⁊ ſingulas certe pōdus hn̄tes. atqꝫ me tibi debere quantū ꝑſoluere difficile eſt. Nec ignoro ꝙ freq̄nti lr̄aꝝ miſſione verꝰ amor ſummope creſcat Sꝫ ꝙ a te lr̄aꝝ aliqd rarius miſi. nō me amoris remiſſio. ſꝫ ſecundis ꝯpulit. vix auſim tuis lr̄is rn̄dere ea qꝫ ꝑ facūdia ſcriptis vt ex ore ciceronis ꝓſilijſſe videant. ad quaꝝ ſplēdorē q̄tiēs me cōuerto ſtupeo ⁊ obruor indignū me ſentiens q tibi ſcriberē. cui nō niſi magna quedā ⁊ p̄clara ⁊ digna tua grauitate autoritateqꝫ cōuenirent. Uale ſitqꝫ tibi leta nec minus honeſta ſera ſenectus

¶ Rogat pedagogij mgr̄m pater vt eius filius ſub alio magiſtro in aliā camerā collocet.

¶ Salutē in eo a quo ſaluiſſima ſalus. Nihil ē fidiſſime vir qđ indignius fero qꝫ ꝙ mgr̄ ille cui filiꝰ meꝰ ⁊ cōmiſſus ⁊ ꝯcamerariꝰ erat errorū igni ſulphura cōtulerit. eūdēqꝫ corrupit quē corrigere debuiſſet vi/ciaqꝫ ſua nō repſſerit ſꝫ expſſit. imo eūdē ipſemet i errores illexit ⁊ qdē ꝑdidit q ſaluare debuiſſꝫ Uir ille medicꝰ ē morbi amātior qꝫ ſalutis Multa mihi pulcra pollicitꝰ ē Loq̄bat vt par erat. ſi aūt feciſſꝫ vt par fuit id ope p̄ciū eēt Heus āpliſſima ꝓmiſſio tenuiſſima fides Iā infidel' aīmi latebras malaſqꝫ ſui pectoris cauernas tarde niſiqꝫ tarde cognoſco. Neſcio qđ mihi iā cōſilij reſtet qꝫ peſſulari ſtabuluꝫ equo ſublato. vl' decoq pultē eſuro ſepulto Rogo filiū meū ab illo ſeiūgas nec volo ꝙ ei qcqꝫ impēdet. ſatis ꝓderit ſi nocere deſinat. cū nihil ſciat qꝫ nocere. aliūqꝫ pedagogū tribuas a q ꝑ ſ̄gā molliat q viciis idurruit Plura ſcriberē. ſꝫ paſſio ꝓijcit calamū. nil dicaꝫ āpliꝰ qꝫ ꝙ is vnicꝰ ē in q mee ſpei anchorā firmā collocaui Ex Hādauo raptim leuiori pēna qꝫ aīo. Uale in eo qui recte valentibꝫ defuit nunqꝫ.

¶ Amicus amico pro famulo habendo

¶ Et ſi hora tardiſſima ſit. ⁊ ſim adeo vigilijs laceſſitꝰ vt potiꝰ dor/mire qꝫ ſcribere p̄ſtet. Res tn̄ feſtina me vrget ꝓtractōem nō admittēs. Famulū meū ꝓmoui in piguioriqꝫ paſcua collocaui. ſic erāt ſua merita Plures inſtāt vt eius locū ſubintrēt inter q̄s nō ē tepidꝰ ꝓſe/cutor q p̄terito āno tibi famulatꝰ ē. Cuiꝰ ꝑſone ḡcilitas ſi cetera ſta/rēt ſatis mihi accepta foret. ſꝫ ſuus a te abceſſus cui ſeruire ꝑfacile ē. fecit me de ſuis moribꝫ dubitare. Te ꝑ vltimā amicicie nr̄e ſcintillā

rogo ⁊ requiro ne pigeat eius cōditōes mihi ſub ſecretiſſima fide deue
lare q̄s tacebo ſi ita ſtatuas eaſq̨ mihi vni ſcitur⁹ fuero Libēter aſſe
queret iter plēs magis electū. nō paꝝ mea ītereſt ꝙ reꝝ meaꝝ icuius
ſum vl' hūc vl' illū recipe. Quero fidelē ſecretū veꝝ ⁊ vigilē Nō mltū
laboro ſi cetera deſint. mō hec aſſint Nō facile aderit ex oī pte pfcūs
Uale vale oculi mei ſomno graues ꝓlixitatem reſpuunt

¶ Reſponſio.

¶ Occupatio mihi plurima erat dū mihi lrē tue redderētur q̄ ꝓſus
retroiecta mox ad calamū aduolo oīb⁹ curis meis tua negocia prefe
rēs Cōditōes famuli dudū mei trāſcribi tibi poſtulas. Quod duz tibi
negare nō poſſum añ oīa te adiuro p quicqd nob amoris ē ꝙ plectū
hoc breue vl' laceres vl' vulcano dedices. Ne dū tibi ꝓdeſſe veli aliq̄
viderit ⁊ obſim illi. Ad aurē tibi dico titulo ſecreti ⁊ baſſo ſermone
hūc tibi inutilem ſeruū fore. quē ſi currere' vetes lepus erit ſi currere
mādes lēta ſibi viuacitas erit ⁊ ſibi accreſceret natura limacis. volet
oīa q̄ tu nol'. Nō loquatiorē vnq̄ vidiſti garrulā anū. Eſſe tñ pōt ꝙ
aliqñ veꝝ dicat ſi fortuna fauerit. Nā quātū ex ſe inter veꝝ ⁊ falſuz
inter tuū ⁊ ſuū dr̄ñam paucā ſtatuet. Jā habes qd acturus ſis. ꝗ fa
mulū non infidum mendoſum dromonē garrulum. Ex Gandauo
martij vltima dum potior pars acta diei eſt. ea quidē feſtinantia vt
calamus ſagittam celerem ſuperaſſet

¶ Alia epiſtola interrogans habitu-
dinem alterius famuli

¶ Hoc natura mihi inſitū habeo. h̄ traxi ex cunabil' ꝙ moleſtiſſim⁹
ſum amicis. Ubi cepi nō deſino. ſ; pueroꝝ more ad caudā bñfacien
tis ſp hereo. ex ꝑmis meritis ſpem mihi ſuadēs de futuris. quod ego
mei iudex in meipō nō poſſū ñ deteſtari. ſi nō pte ex altera pleno cor
de exoptatā. ad ſilia vl' maiora amicoꝝ iuſſib⁹ excitari. ꝗ mihi occu-
patōem etſi dederit moleſti tñ eē nō pñt. Tu largo fauore ſecretaq̨
fide famulū illū quē ſcis notū deſcꝑſiſti. ꝗ maculas h; nullo lixiuio:
ſaponeq̨ nullo abſtergēdas. Sz hēs vicinū piſtorē quendā ad dexte
rā tibi ꝓximū. Filiū is h; ꝗ mihi vt ſeruiat etiā ac etiā plimū inſtat.
cuius mores pariformiter mihi peto intimari. ⁊ ſi q̄ tuis ī lrīs celan
da duxeris tibi do fidē ꝙ nemini q̄ꝫ igni cōicabo. Tua ꝟtus te volē
tem faciat q̄ me fecit cōfidentē. Uale vir chare ⁊ viuito letus. Ex Lo
uanio nō telo tardius tenues quod peruolat aures.

¶ Reſponſio

¶ Filius ille piſtoris vt ſua vicinio. nō pauca. fama circūuolat. mode
rari ꝟbrē. Nihil qd ſilētio debet in publicum ducit. nihilq̨ dicit qd
diſſidet ꝟo. Ferturq̨ ꝙ nihil ſit eo veri⁹ ſecretius viuati⁹ fideli⁹ Hec

ſi rcē memini)reqris in famulo parui hn̄s ſi deſint reliq̄ hec ſi aſſint ſꝫ ſupereſt quiddam qd̄ me ab ei⁹ ſeruitio perualde retraheret. qd̄ ſi ſubticerē vererer ab īſtituta obſeruantia nr̄a decliaſſe. Uelim ḡ ſub ſecreti tegmine ſcias hūc bibere vt arida tell⁹. nō conſueuit ipē vino. nec vinū ſibi parcere. Pridie in cōuiuio q̄dam ebrius fcūs ē aduſqꝫ ludibria fediſſima viſu vbi incertū ē plus an biberit. vomuerit vl' ef‐fuderit. ⁊ quotiēs p̄t cōuiuijs ſe ingerit. vbi p̄mū poſt hauſtū mox ri‐xas mouet ⁊ ſuſcitat iras. nec manet ſocratica lingua. tūc quoqꝫ aīm eſtuantem vt vindicem hꝫ ⁊ manū facilē illi aīo ſeruitricē. Has ꝯdi‐tiones pubeſcētibꝫ annis exortas diluit rariſſime ſubſeq̄ns etas. qd̄ tibi fieri cōducat tua prudētia te docebit. Uale ſitqꝫ tibi lōgus ſalu‐bris q̄qꝫ termin⁹ eui. Ex Bruxella maij viceſima tarde dū nox atra celum ſubtexerat. volante manu volanteqꝫ calamo liquido velut ethere nubes

¶ Ad idem

¶ Habeo tibi gr̄as ⁊ certe q̄ꝫ plīmas de his q̄ mihi in ſecreto tuis lit‐teris deuelaſti Forē ego cariſſime frater mira demētia capt⁹ ſi illi rerꝫ mearꝫ curam cōmitterē. qui ex fundo ciphi ita fedas morꝫ labes di‐dicit haurire. vt poſt potū n̄ reliquie p̄tine frōtis appareāt In tali ei vi‐ta future miſerie facies depingit Fuit quidē diebꝫ paucul' mecū alter qui iniuſſus nihil exſequit̄. ſꝫ ſingulari q̄dam dementia lōgis in ro‐ſtris calceorꝫ ſcacatis callarijs lōgiſqꝫ capillis videt̄ gl'ari Tota die quid ſibi deeſt ad ſpeculū q̄rit eleuatas cōportat in ſcapul' alas. q̄ an ſatis in altū leuent̄ an mutuo diſſidēt. ocul' ſuis metiri non deſinit. Jam q̄qꝫ vnam iam alteram ad lat⁹ extēſam tibiam reſpicit. bacillū albū porcorꝫ inſpectoris inſtar manibꝫ geſtans. q̄ pilleo ſuo excutiat vl' faciat calopediorꝫ calceorūqꝫ roſtrꝫ roſtro rn̄dere. cuius ferēdam eximiam fatuitatē nō diutius cenſui. Quē dū ſui erroris arguere ce‐pi. vſqꝫ adeo tulit indigne. vt cōtra clamando pene rauciſceret. Ui‐dent̄ mihi ſeruitores boni eē fenice rariores. Si tn̄ vtcunqꝫ mihi in hac parte ad cōmodū p̄ſpicere poſſes. faceres mihi rem ḡtiſſimā om‐niqꝫ lucro gratiorē. Uale ſponſo letior. regeqꝫ felicior

¶ Reſponſio.

¶ Deſiderijs tuis vt ſatis eēm cariſſīē fautor lōgam operam cōtuli et circūſpexi vndiqꝫ loci vt tibi de famulo te digno p̄uiderē Repperi tandē adoleſcētē qui ad tuū ſeruitiū multū aſpirat cui florida etas adeſt laboribꝫ apta. quē paupertas ocia cōtēnere docuit. qui liguam ſic fert̄ īſtituiſſe vt tacere ſciat ⁊ mētiri neſciat In q̄ nōdū vidi aliq̄ li‐bidinū p̄enia. vl' īpudice mētis indicia. mireqꝫ mihi placꝫ illi⁹ mitiſ‐ſimus animus. illiuſqꝫ modeſtia. quā vultu geſtu ſil' ⁊ moribꝫ pro‐

fitet. niſi fallor digni eſtis alterutro Ne facile dixeri vter felicior vl/
tu ꝙ tibi is famulꝰ. vl ipe ꝙ ſibi dñs obtigeris. quē dū paululū ha/
bueris fore puto. ꝙ nō Lelius affricano gratior erat. nec achates e
nee. Uale felix longo tempore

Inuitatur ſocius vt ſequatur ſocium Louanium pergentem

¶ Maxias infractaſqꝫ amicicias. Inter plīma q̄ ꝑuſqꝫ abire fidētiſ
ſime ſocie dū millies itē ꝛ millies dulci ocio cōfabularemur. ſꝑ nob
hec vnica ſnīa fuit ꝙ q̄z ꝑmū louaniū ꝑgere vellemꝰ ꝓficiēdi grā pa/
ternis finibꝫ nō ꝯtēti Pollicebariſqꝫ mihi abeūti te me ad calcē de
proxio ſecuturꝝ. qđ qꝛ nōdū adipleſti ꝯtinere nō poſſū q̄ nō cū harū
latore has ad te lrās ſcribere. te ex corde rogitādo ꝙ oī dilatōe ſemo
ta mox ope p̄ſtes qđ liberalibꝫ ỽbis ꝓmiſiſti. Jā iā cariſſime ſocie o/
culꝰ corā video meis ꝙ vtile ꝯſiliū cepimꝰ ſi non poſtea obſpreuiſſes.
Timeo ne hec dilatio te ad deſidiā. ne q̄qꝫ hec lōga mora te ad iner/
tiā. Animus certe meꝰ nō q̄ſcet donec vl te videro vl ꝑ lrās accepo te
per breue aduēturꝝ. Qui dū veneris eo fuero tuo in aduētu letior. q̄
fuiſti in ſequēdo tardior. ita ſe hꝫ res. habebitqꝫ ſꝑ ꝙ cuius maxīe p̄/
ſentiā amamꝰ. nō poſſumus eius abſentia nō torq̄ri. Finē do. te his
paucis excitaſſe aut refricuiſſe ſuffecerit. Valeto ſaluus ꝛ letus pru/
denterqꝫ ꝓſpicito ne defueris tuis ꝓfectui honori ꝛ fidei

Ad idem.

¶ Firmā amoris ꝯſtantiā ꝓ ſalute ſꝑaui ego cariſſime ſocie ꝙ me
louaniū ꝑgentē ſtudēdi grāqꝫ ꝑmū iꝓtracte fuiſſes ſecutus q̄ mihi
id firmiter ꝓmiſeras abeūti vt ꝯiūctōi aīoꝝ ꝯiūctio loci rñderet Et
q̄to id magis ſperaui futurꝝ tāto acriꝰ doleo ſpe p̄repta Si tū ſcires
quāta ſit louanij mgrōꝝ vigilātia ſcholariū diligētia. quātus lrāꝝ
ārdor q̄tus morꝝ decor. q̄tuſqꝫ ſtudij vndiqꝫ feruor. nunq̄ q̄eſceres
donec louanij mecū eēs. Cepi ego tuis ỽbis ꝯfiſus ꝓ nobis camerā
vnā in pedagogo lilij ꝑuā tū. ſꝫ duobꝫ vnū aīm hn̄tibꝫ nullus locus
eſt āguſtꝰ. Dixi mgris te ꝑ breui affuturꝝ Et iā res ꝑducta eſt vt ne/
qꝫ tu honore tuo ſaluo tuū differre poſſis aduentū. neqꝫ ego illeſa fi
de tuā morā nō accuſare. hec iō dico cariſſime ſocie vt vel h̄ efficiat
pudor qđ ratio ꝑus debuiſſet. Uale ꝛ cura ne diutius ſanum conſi/
lium mora corrumpat

Petitur feſtinus aduentus amici vt aſtet amico.

¶ Salutes ſtell' nūeroſiores Nūc potiſſimū opꝰ ē amice ꝓbare vt
admotis calcaribꝫ mox equū aſcēdas. iꝓtracteqꝫ ad me veias late
riqꝫ meo adiutor aſſis Ego ſummopꝑe i te ſpero iubēte ỽtute quā in
te ſitā ſꝑ agnoui. q̄ ſi mihi vt fortis certator aſtab. ſpero forte ꝙ bre
ui voti mei ꝯpos exiſtā. nā in te mihi exūdās ſpes ē. exūdāſqꝫ fidu/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

cia niſi em̄ tua ope adiutus fuero nullius alterius auxiliū ſpero. nū
cius has pferēs tibi mei dicet cordis arcana. que ꝓ noſtra vetere ſuꝫ
maqꝫ amicicia ita tractabis vt in rē meā cōductura putabis. q nullū
vnqꝫ ꝑtermiſiſti officiū amoris ſumma erga me tui. Qđ ſi feceris ꝑ
claras ego ꝟtutes tuas cordi meo ſeruabo tenaciter. eaſqꝫ quaſi ppe
tuus aliqs buccinator loci vndiqꝫ ꝑdicabo. Occupatōes mee iā lon
giorē me tecū eē nō ſinūt. inter amicos etiā ꝓhibita eſt ꝟboſitas. qui
nō verbis cōnectunt ſed animis. Amor em̄ reb9 ⁊ aīo nō ſermone q̄
ritur. Ualeas igit. tibiqꝫ pſuadeas me vnū oīm eſſe q tāto te amore
cōplector vt aliū magis neminē Jtaqꝫ ſi qđ apud me eſt qđ tibi io
cūdū eē poſſit id ita tuū eſſe putato vt meū magis eē nō poſſit

Intimatur aduentus amico

¶ Salutes ſupra qꝫ penna exꝑmere nō poſſit Tandē iā tandē vnas
ex te fidiſſime dn̄e lrās recepi quas magni muneris loco teneo. tā et
ſi parꝝ ſit vna epiſtola plurimū annoꝝ cōpenſare ſilentiū. Has tibi
obinde ſcribo vt me viuere ſcias ⁊ ſoſpitē. ex litteriſqꝫ tuis me eſſe ga
uiſum. ⁊ tam maxime ne ſcriberē hic ſiſto calamū. hac hebdomada
ſpero videre te qꝫ bene ſcꝫ valeas. quid reꝝ agas q due fortunarum ⁊
ſoſpitatis habeas. ſtatuiqꝫ tantiſper apud te eē. quē amo vnice vene
rorqꝫ. vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris ⁊ tuus quem vix a
collo depuleris. quo tandē vt abeam ⁊ ſperare incipies ⁊ optare Ua
le igit raptim ex Leodio decēbris qnta. digitis frigētib9. ⁊ quidem
flatu anhelitus in cuiuſlibet verbi depictione calefactis. Apud nos
em̄ hac die ꝑgelidus aer. horridū frigus ſic vndiqꝫ miſcet. vt etiam
animaliū ſanguini timeri ꝑt ne vertatur in glaciem dū iam ex baſili
ca redire tam ſcindens fuit acumine vētus quaſi minuta quedaꝫ cul
troꝝ lamina ꝑ aera volitaſſet Sed ignem ſtruit famulus hec expul
ſurum frigora. Māſurus ſum ante focum donec frigus erit calida
camera incluſus. vt inter plumas cuculus.

Frater amico vt reducat nepos profugus

¶ Habet frater meus chariſſime vir vnicū vt noſti ꝑter formā pau
ci momēti filiū. q ludoꝝ mulierūqꝫ cupidine tractus ſic in errorē ꝓ
labitur vt nec paternis mādatis pareat. nec rectis conſilijs credat:
Multi ꝓbiſſimi viri plurimis verbis eū a vicijs trahere conati ſūt.
Sed ſꝫ hꝫ aures ſuas ſic pice clauſas vt ſurdo narrant fabulā. qui
tandē bonis illis cōminatōnibus feſſus clam patre abijt profugus.
conſortijs ſe miſcens periculo plenis. quē pater ⁊ malū eſſe agnoſcat
nō ꝑt nō diligere alterius ſucceſſoris inopiā. Dolet hinc pater qꝫ ma
xime adeo eū abijſſe luget ſuſpirijs crebris atqꝫ lamētis vt therentia
nus ille menedemus ex eo renaſci videatur. quem ita conatus ſum
quia eius me miſeret conſolari. vt ſi me audias cremetem audiuiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

credas. Te ergo percupide rogo ſi caſu aliquo in aures tuas ceciderit vbi nã loci fuerit id mox cures intimare, ꝛ vt reducat coniuuare, vt tua ꝑtus tuaqꝫ induſtria dabũt. Pater eñ vt ꝓſpicax ẽ multũ vexetur dolendum exitũ, qui quaſi debitus nõ cõſueuit ſic viuentibus non euenire. Uale in eo qui ſummi regit culmina celi

Reſponſio

¶ Triſticiã fratris tui ſinceriſſime vir ſiccis genis ferre nõ potui quẽ dũ habeã oculis meis chariorẽ eius etiã filiũ nõ amare nõ poſſum. Nõ oſoꝛ eſt rami qui diligit truncũ. Spem mihi nõ paruam cõflaueram ꝙ ex illo iuuene quiddã preclarũ exurgeret aliqñ. vñ grauiꝰ iã doleo ſpe ꝓrepta. Sed tamẽ qꝛ adeo pulcher filius eſt ꝛ leta iuuẽtute floridaqꝫ venuſtate cõſpicuus. quẽ niſi ꝗs noſceret ex iouis ſinu delapſum putaret. Nõ facile inducar vt credã illi ſpeciei piam deeẽ indolem ꝛ claꝝ ingeniũ nõ reſpõdere. nã ſolent corꝑis liniamẽta animi imaginẽ indicare. Eſſe nõ poteſt iudicio meo quin alioꝝ viciis cõcitetur. erretqꝫ tractus nuncqꝫ tam viliter ſua ſpõte ꝓlapſurus. Neſcio ſi me amoꝛ decipit. cecꝰ vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcherrima ample ꝓmotõis crementiqꝫ indicia. ſi iuuẽtutis curſuꝫ turpi labe nõ defedaſſet. fiebit etate ꝓuectioꝛ qđ cõmittit impubes. niſi mox retrahat ex lubrico pedẽ. grãmqꝫ ꝓmereri ſtudeat. ꝛ ꝓmeritã cõſeruare. Qđ vt faciat opam dabo. deſideriũqꝫ tuũ nec fruſtraboꝛ nec moꝛaboꝛ. Uale ꝗꝫ dici ꝗꝫ ſcribi cõcipiqꝫ poteſt valentius

Reſpõtio alia ad idem ſed alia ſententia

¶ fratri tuo ex ſuo merito iã dudũ oĩa debeo. qui tantã in me cõgeſſit beniuolentiã. vt me ſꝑ felicẽ tali animo iudicarẽ. Sed qꝛ ꝓ ſuo filio tanto doloꝛe nõ ſua prudentia digno. angitur vehementi doloꝛe. ſed nemo ſibi tam cõpos eſt ꝗ non aliqñ efferat ab impetu ꝛ a paſſione ſuꝑetur Spero ꝙ fluxus tꝑis vt fieri ſolet triſticiam adimet cũ nihil ſit ſi credamus Ciceroni qđ citius areſcat lachꝛyma. Beneta nien me habet ꝙ tibi ſuũ doloꝛẽ deuelauit. Nã doloꝛ ſpẽm ignis gerit dũ plus tegitur plus igneſcit. Arbitroꝛ ego filio ſuo foꝛte ꝓutile qui ſine lege ſine metu viuere parat vt quiddam guſtet pauꝑtatis. ꝗ exꝑtioꝛ ꝛ caſtigatioꝛ tandẽ ad ſe reuertat. multos docuit exꝑientia. quos ſchola docere non potuit. ſepe ſurda plumbeaqꝫ capita hauriunt oculis qđ auribꝫ non valebant. ſpernet ꝓfecto eos aliqñ ex quoꝝ nunc inſaniis pendet. Hic punctũ facio. dũ adhuc in hoc verbo pendet. penna pendet o chariſſime vir. cõuenit me nuncius dicens. vbi nã loci fratris tui filius eſt Uale igitur mox pede nõ moto ad eũ litteras ſcribo. nũciuꝫ mitto quo laboꝛe ꝗ ve ingenio vſus fuero poſtea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

noſces. Tgs em̃ agēdi nō narrādi iam cōgruit. Nō em̃ q̃eſcā donec
eũ viderim ex his erroribꝫ enataſſe. Incertũ tñ ē q̃d exiñ ſit euẽturũ
creberrime hoc accidit. vbi rebꝫ adhuc in crudo ſtātibꝫ viciorꝫ radi/
ces conamur ſuccidere. nihil aliđ facimus q̃ꝫ uentis incendia prouo
care. Iterum vale

¶ Interrogatur cōditio cuiuſdam notarij an expediret
eũ in ſecretariũ epiſcopi aſſumi

¶ Salutem omni ſalute p̄ſtātiorem. Parces mihi amice ꝑchare. ſi
parcũ tempus parcas lrās dabit, latius ſcribere nō ſegnicies ſed oc/
cupatio vetat. Varijs em̃ inuoluor oneribꝫ vſqꝫ ad aures Lator ha
rum vir ſcia ꝟtute ſingularis, q̃ddam ē petiturus ex te q̃ ſine vllis p̄
cibꝫ meis q̃ vera ſunt minime reticeſceres verũetiam mea cauſa vt
ea q̃ perſpicue noſti de capitali tui notario referas te plurimũ rogo.
Nihil a te peto qđ alienũ in ꝟtute cenſeas. Quid em̃ virtuoſius q̃ꝫ
dicere qđ verꝫ eſt. qđ potius hac de re ad te q̃ꝫ ad quēpiam aliuꝫ ſcri/
bo id cauſe eſt ꝙ nō veſtit̃ aure nec tegit̃ celo. cui vt tibi fidē habeam
cuius ligua nũq̃ꝫ a ꝟo diſcedit Vale felix ⁊ lōgos viue ānos

¶ Reſponſio dicēs illũ notariũ adulatorem eſſe.

¶ Expoſuit mihi nũcius tuus, reuerendũ in xp̄o prēm dñm noſtruꝫ
epiſcopũ petere fidũ ſecretariũ Inſtātius ex me poſtulās tui nomie
quid ſentiā de capl'i nri notario. Ecce vir optime loquar vt tibi vni
ſemotis arbitris in ſiniſtram aurē ſuſurrem. Si hũc notariũ pleni/
us velis cognoſcere gnatonē apud comicũ cogitabis qui imperauit
ſibi metipſi oīa aſſentiri· Laudat em̃ ſermonem indocti faciem defor
mis amici. Si riſerit maiori cachinno cōcutietur. flet ſi lachrymas
cōſpexit amici. frigebit ſi frigeas. ſi dixeris eſtuo ſudat. Quē ſi admi
ſeris. tuas ſemper aures multa nube vanitatis implebit. tuiſq̃ꝫ ope/
ribus oībꝫ adulanter applaudet. quicq̃d in eo eſt id totuꝫ adulatio
vendicat. nihilq̃ꝫ ꝟitati relinq̃tur aut ꝟtuti. Nihil em̃ hoc hoīm ge/
nere pernicioſius inuenitur q̃ venena ꝓpinant melle circũlita quo ci/
tius noceant ⁊ quo noſcant̃ tardius. Felicē illũ exiſtimo q̃ adulatorꝫ
retia p̄t effugere. Nam ſerpit hec adulandi eluuies feda ⁊ morbus
canceroſus in oēs. vt nullus aut rarus ſit quē hec labes nō attingat.
Tanta em̃ ē huius erroris arca q̃ꝫtus ⁊ orbis eoq̃ꝫ latior q̃ꝫto pauci
ores ſunt q̃ adulatorꝫ laqueos euadere p̄nt. vel qui ita mollicie auri
um eruerint vt nullis ꝑſus adulatoībꝫ delectētur. Cũ eas alius nō
videat alius etiam ꝑuiſas neſciat declinare. cauendũ optime vir de
talibꝫ ē. Nō em̃ p̄t vnq̃ꝫ fides eē incolumis vbi aliud agitur aliud ſi
mulat̃. Per hoc tibi ſatis reſpōſum putato ⁊ bñ valeto, coq̃ꝫ felicius
quo a tali hominũ genere diſtantius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Reſponſio alia in aliam ſententiam dicens eundem ebrioſum

¶ Salutes pꝉimas aduerſitatis neſcias Pre oībꝫ id vnū ſumopꝑe pe
to colēde p̄ceptoꝛ ꝙ amoꝛ ille q̄ me ad loquēdū incitat te cogat ad ſi-
lentiū Quotquot tibi dixero nulli videar deuelaſſe is de quo q̄ris to
tus ſeſe in crapulā potiōeſqꝫ diſſoluit. q̄ raro hꝫ manū niſi āphoꝛe vel
cipho ꝯiūctaꝫ. cui ſꝑ tantꝰ eſt hauſtus q̄ꝫtus eſt ciphus quē neqꝫ va-
cuū patit̄ neqꝫ plenū. q̄ maioꝛē ſitim q̄ꝫ ventrē habere videt̄ Suꝑ em̄
capacitate ſui ſvētris inſtar vaſis extenſi cū dolio certat. Uiqꝫ ꝯuiuio
ſuꝑſtes eſt. p̄mus venit. vltimꝰ abit. cui animꝰ in ptāte nō manet ebri
etate deuictꝰ. nec ſibi v̄bi vlla modeſtia eſt neqꝫ vllus in oꝑe pudoꝛ.
Itaqꝫ moꝝ vino illudit̄ vt nihil in eo p̄ter hoīs figurā hoi ſimilē reli
quat̄. que ſi nō ꝯſtaret iam a viliſſimo poꝛco ſoꝛdibꝫ amico ꝯſuetoqꝫ
viuere luto. diſtare nihilo videretur hoīem illum eminentioꝛē exiſti
mat. q̄ vini capacioꝛ vel pꝛofuſioꝛ eſt. quē raro videbis niſi (vt Uirgi
liꝫ v̄bū eſt) ſomno vinoqꝫ ſepultū. Uale. ſi q̄d eſt aliud qđ a me tua
cauſa fieri velis id ſi ſcripſeris nō ſcripſeris fruſtra Nō em̄ tibi apud
me optandū quicq̄ꝫ eſt qđ ſperare nō liceat Si āt nō defuerit intelli-
gentia qua videam non deerit fauoꝛ quo ſeruiam

¶ Commendatur amicus amico vt ei ſit adiutoꝛ

¶ Uirtus latoꝛis me ꝯmouit vt ad te ꝓdiligēter ſcriberē. ſꝫ v̄tus tua
ꝙ ꝯfidēter atqꝫ eundē tibi q̄ꝫ accuratiſſime ꝯmendarē. Rogo igit̄ te
maioꝛeꝫ in modū quantū poteris tua dignitate ſeruata eū tuo ꝯſilio
adoꝛnes. ⁊ auxilio eūdē q̄ꝫ q̄ꝫ liberaliſſime tractes. quo intelligat hāc
ꝯmendatiōem meā ſibi magnopꝑe fuiſſe adiumento. vt hoc etiā teſte
augeatur noſtre amicicie fides quo mihi feceris rem gratiſſimā me
moꝛia ſeruandā ſempit̄na Is nam̄qꝫ amiciſſimꝰ eſt ⁊ maxie verus: in
rogando minime moleſtus ⁊ tua amicicia q̄ꝫ optīe dignus Iterꝫ igit̄
atqꝫ iterū ⁊ repetens iterū rogo huiꝰ viri rebus ⁊ cauſe (quas tibi oꝛe
narraturus eſt) accōmodes manū ⁊ aures Ex louanio iulij p̄ma vi-
des q̄ꝫ raptim ſatis hoc monſtrant ineptie ⁊ carecteres

¶ Ad idem

¶ Multas larga ꝓfuſiōe ſalutes Quanq̄ꝫ vſqꝫ adeo t̄pa mihi artiſ-
ſima nūc ſint nec rebꝫ ꝓꝛijs ſuffectura. vt vix reſpirandi ſpaciū p̄ſtent
Quia tñ haꝝ exhibitoꝛ mihi chariſſimꝰ plurimū ſibi cōmodi allatu
rū id arbitratur. ſi lr̄is meis tibi declarem qua ſim ⁊ qua diu fuerim
erga eum voluntate. Hinc te ſcire velim chariſſime fautoꝛ me toti-
ens huius beniuolentiam eſſe ⁊ fidem. vt hominem neminem pluris
faciam. Ut igitur eum in tuam fidem ſuſcipias habeaſqꝫ in numero
tuoꝛum. ⁊ vbi ſine moleſtia poteris adiuues te vehementer etiā atqꝫ
etiā rogo. Plura de eo ſcriberem ſuiſqꝫ in me meritis res exigit. certe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

tempus paucioꝛa. Felix vale ⁊ viuito letus.

¶ Increpatur filius a patre frequēter pecuniā poſtulans

¶ Gratam rem mihi feceris fili ꝙ ad me ſepe ſcriberes ſi nō aſſidue pecuniaꝝ ipſe poſtulares. quo te videt nō tam filialis amoꝛ ꝙ̄ denarioꝛū cupiditas ꝓuocare. ꝙ āt ſic inceſſanter petis ⁊ repetis. fcit me pl'imū tua de vita dubitare. ſcio pauca eſſe que bono ſcholari ad neceſſitatē ſuppetūt. miſi tibi iā varijs vicibꝰ pecuniaꝝ portiūculas m'ltas nec iteratꝫ iteꝝ de nouo petere deſtitiſti qđ mihi argumēto ē. teipm̄ nō tam ꝟtuti ⁊ l'ris ꝙ̄ voluptati maliſꝫ ocijs ꝯtuliſſe, ꝓpꝛia diſſipare ⁊ bn̄ proficere rero coeūt. Caueto fili ne id qđ mihi iam dubio eſt ꝟitas ipſa ꝯteſtetur niſi me velis tibi patrē abnegare ꝗ tibi deſinam facere bene ꝙ̄ primū deſines promereri Promereberis autē ſp̄ dōec mgr̄is obidiueris tuis. laboꝛaueris. ſtudueris. pꝛofeceris. nec te rebꝰ immiſcueris malis vanis aut impudicis

¶ Ad idem alijs verbis et ſententijs

¶ Non ſatis conſideras fili quantos laboꝛes ego matre cum tua die noctuꝫ expendimus. vt denarios ad noſtrum victum ⁊ tuum iuuamen honeſte ſancteꝫ aſſequamur quos tam incaute ⁊ tam inutiliter effundis ⁊ diſſipas ꝙ autē totiens donemus poſtulas non nobis facultas vlla eſt Moneo te vt qui pauper es humili genitus ex parente teipm̄ agnoſcas ⁊ paternis egentijs parcere diſcas Intereaꝫ abſtineas velim a ſuperbia ⁊ maxime ab inobedientia eius ſuperbie peſſima pꝛole. Fitꝫ tibi alacrioꝛ ſtudendi cura quo ad inopiam citius redeundum erit Nulla tibi ſpes in rerum copijs eſt vel in tui generis potentia. ſupē ſolūꝗbꝰ vt tibi ſciētias ꝟtuteſꝫ ꝯcumules. ſic ſp̄ ꝗcūꝫ ier| ꝯiūctas tibi inueneris chariſſimas ꝗbꝰ falli n̄ poteris ad altioꝛa pꝛomotrices. Uale tibi, ꝓſpice ne malis te ꝯſoꝛtijs miſceas ⁊ ne cū vanis vaniter agas

¶ Ad idem rurſus ſed alio modo

¶ Fili videris mihi pro denarijs furere. conſequens eſt ꝙ pertepide ſtudeas. Caue ne nimis abſentie fidas. vt latius audias quo longius diſtas et procul abſis. Des operam ne rerum tuarum pꝛofuſoꝛ fias. ne quoꝫ vicijs malis conſpergaris. Nunquam profecit malis vicijs inquinatus. nec diſcas ſicꝫ conuerſeris vt deo ⁊ hominibus gratus eſſe merearis. Quod ſi feceris me patrem ſemper inuenies paterno officio non carentem. ſed ſecus ſi feceris ſecus habebis ⁊ qđ lucraberis facile (vt aiunt) in cote notabis. Nec interea tutus fueris qui non aſperrimas virgas tibi ſenſeris inimicas. Uale vt mereberis

¶ Reſponſio filij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶ Affectuoſiſſimas hũilima veneratõe ſalutes. Metuẽdiſſime pa/
ter teſtor illam chariſſimam fidẽ preclarũqꝫ amorẽ illũ quos in vos
geſſi incõfracte me nihil pecunie ad voluptatẽ ſed nudam ad neccita/
tem poſtulaſſe. Neqꝫ audiuiſtis ſpero tp̄is vnq̃ꝫ dũ vobis domi eẽꝫ
ꝙ mea ſtulte deiecerim. qꝫ mal' incũberim ocijs vl' ludis etati non
cõgruis ⁊ bono ſcholari vetitis. An aũt nũc abſens denarios meos
prodigo iactu expẽderim. an remiſſiꝰ debito laborarim ꝓfecerimqꝫ
magiſter meus teſtis erit. qui ꝗcquid me reſpicit optime nouit. ⁊ ꝗ
interrogatus nihil p̄ter vez dicet veriſſimꝰ ipe. ex cuius ore ſepe au/
ditũ eſt ꝙ me magis freno q̃ꝫ calcarib⁊ in ſtudendo eguiſſe. nam qꝛ
tarde cepam litteras colere. curaui feſtino curſu meam corrigere tar
ditatẽ. eoqꝫ ſtudere fortius quo incepi tardius. Conatuſqꝫ ſum per/
ualde ſocios meos diſcẽdo ſupare. turpe ducẽs cedere pari. pulcrũqꝫ
viciſſe maiores. Itaqꝫ in diſcẽdo vigilem operam dedi vt ſic diſcerẽ
ne diu docendus permanerem. Deũqꝫ do teſtem ꝙ nũq̃ꝫ ab inſtitu/
tis ſtudijs me vanitatis ardor retraxit. neqꝫ deflexit cura ludorum
Pro vr̃a igitur p̄ſtanti prudentia facile intelligitis nihil tam bñ fie
ri poſſe qꝺ non poteris linguis mal' deprauari. ꝗ ſpero virtus p̄clari
animi vr̃i non aures dabit credules. Sic em̃ vr̃a ſcripta in eaꝫ par
tem interp̄tari conatuſſum vt huiuſcemodi crimina non qꝛ facta ſꝫ
ne fierent arguiſtis quaſi fierẽ ex vr̃is ſcriptis p̄ſcius eius quid eẽm
(ſi ſimilia facerem) auditurus. Valete in chriſto

Nepos ex ytalia rediẽs ſuo nepoti iuniori Louanij ſtudẽti

¶ Abundas largo corde ſalutes. Pater tuꝰ fidiſſime vir in hac dura
hyemis cauda in domũ ſuã me ſuſcepit ex ytalia cũ ſarcinulis redeũ
tem. Vbi primis illic ſalutis v̄bis ⁊ leti aduentus vix ſatis exp̄ſſis
mox ꝓ te vbi nã loci vl' gentiũ eẽs ꝑcupide peto Dicit mihi te nec dũ
louanium reliquiſſe. ibiqꝫ gradum in artib⁊ ſuſcepiſſe. ⁊ philoſophi
am iam pro alijs legere pro te quoqꝫ iurib⁊ incumbere. Qꝺ cum au
diſſem magnus mihi multe leticie ſubortus eſt cumulus cum non v
nam fuiſſe illã ſpem rediens inueniã quã ex eminẽtia tui ingenij tue
qꝫ nature mihi attẽdẽs cõſtruxerã. Intelligo iam omnia ſplendida ⁊
decora eẽ. q̄ mores. que vitã. queqꝫ ſtudiũ tuũ reſpiciunt. Cũ certo
habeã ad ariſtotilicas lectões in pedagogijs Louanij aſſumi nemi
nem ꝗ nõ cõpoſitis morib⁊ honeſta vita ingenio ſcientiaqꝫ floreat et
facũdia. Gratulor igit̃ inſtitute vite tue ⁊ plurimum gaudeo illud
Horatij exclamãs. I bone quo virtus tua te vocat id ẽ pede fauſto
Velim tñ me certiorẽ efficias in quo pedagogio cõmoreris. qꝺ vali
tudinis habeas. an tp̄is aliqñ humanitatis ſtudijs incumbas. ⁊ ſi
quid fuerit alterum qꝺ te reſpicit quod mihi cognituꝫ iri deſideras
id intimare nõ omittas. Et vale perfeliciter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶Reſponſio ad predictam

¶Nō rex Midas letioꝛ erat dū videret qđcūq̄ tangeret ꝟti in au
rū. nec Pigmaleon dū dilectam ꝟginē eboꝛe ſculptam hr̄e ſenſerat
ſpiramina vite q̄ꝫ fueram ego cariſſime nepos dū tu⁹ nūcius mihi tu
as lr̄as pn̄taret. magni tui amoꝛis in me nō futiles teſtes. Vehemē
ter gaudeo ꝙ ex ytalia cū ſarcinulis rediſti magis q̄ꝫ ſanus maxiq̄ꝫ
doctus. Lr̄is em̄ tuis Tulliū ꝓpe repn̄tas q̄ me tua ſic terres eloq̄n
tia vt nō auſim lōgius extēdere lr̄as. Nūcius iſte ex me multa itē et
multa ſuis auribꝫ hauſit. cui⁹ iam ligua ꝓ calamo vtar. in q̄ animus
meus tutius cōqeſceret ſi vt veꝝ ⁊ fidū ſic eū memoꝛē deſcripſiſſes.
Vbi aūt interrogas in q̄ pedagogio moraꝫ ducam. ſcias me in lilio
ſꝑ moꝛam habuiſſe. in q̄ ipē moꝛari cōſueſti Sūt teſtes pluriū came
raꝝ ꝑietes multi in quibꝫ tuū pꝫ vndiq̄ꝫ nomē. In camera em̄ canū
ceruoꝝ ⁊ foꝛcipū vix ꝑies tuo noīe vacat. vbi aūt te reddidi certioꝛē
mei ſtudij poſtulaſti, ſi ſtudiū rite a Tullio vehemēs animi applica
tio deſcribat̄ nihil ē qđ ſtudeo. deſidia em̄ mea vehemētiam nō ad
mittit Jocūdiſſime vale. ex Louanio Maij ſexta. tarde dum ſol ab
ierat ⁊ celum iam ſperſerat aſtris.

¶Iterum nepos nepoti

¶Si ociū harūq̄ꝫ latoꝛ ⁊ tp̄a ferrēt ſcriberē de nūcio multa quæ ad
te miſeram cui te adeo charꝝ tua beniuola tractatōe cōſtatuiſti vt ſibi n̄
tam paſcha q̄ꝫ tuū nomē celebꝛe ē. Multa ex te mihi lōgo oꝛdie di
xit. ſꝫ pl'ima de te. Qui ſi tam dicax tuaꝝ laudū ꝑmaneat ſua labia
ſuamq̄ꝫ linguam ꝯteret ſꝫ male me hꝫ ꝙ nec ex eo nec tuis ex lr̄is col
ligere poſſum q̄ in pedagogio lilij h̄ tp̄e regant. Jam igit̄ annus vi
ceſimus ab eo tp̄e quo ibi ſcholaris fui vbi tūc erant regētes duo pa
res animis. nō ita diebꝫ. quoꝝ vnū brabantia alteꝝ flandꝛia genu
it. Perualde cupio ſcire an ijdem ſupſtites ſint. an incolumes. an al
ter vł neuter an pariter regant. Vbi lr̄is aūt ex tuis ꝑſpexi ꝙ in lilio
vix paries meo noīe vacet: mox memini mgr̄oꝝ meoꝝ q̄ parietes ꝑ
gamenum fatuoꝝ appellare cōſueuerūt. quibꝫ aſſentioꝛ magnū em̄
ſunt parietū atq̄ꝫ muroꝝ flagellū pruriētes digiti fatuoꝝ qui nitoꝛē
atq̄ꝫ planiciem maculare nō ceſſant. Poſſunt paruo flabello cohibe
ri aranee. ceſſant ī frigoꝛe muſce, fatuoꝝ digiti frenū nō hn̄t. duri pa
rietū ⁊ perpetui īimici nullo flabello dimouēdi. Plimū rogo abſter
gas hec oīa. ⁊ q̄ fatue pīxi prudēter expīgas. ⁊ p̄cipue in camera du
dū mea quā nō noīaſti. q̄ leonū camera appellari cōſueuit. q̄ ſup̄ au
lā ē ad ianuā coq̄ne grad⁹ extēdēs ſuū capiēs lumē ab oꝛto. quā p̄cete
ris me fedi⁹ maculaſſe timeo. Valeto ſemper ⁊ ꝓpe tibi iuppiter aſſit.

¶Reſponſio ad precedentem

¶ Colēde p̄ceptor chariſſime nepos applicuit nūcius tu⁹ ad veſpam
ingēti pluuia ſꝫ multo maiore xbor̄ copia. q̄ amoris in ter fidei ple
nus tui ē nois tuarūqꝫ rer̄ optia tuba. amor frenū nō ꝯgnouit Infe/
rēdis etiā nouis nō par liberal' ē. ꝛ plīmū a ſpōgea diſtās vbi nihil
exit niſi p̄mat. Jſte aūt rimis nō caret. vbi oē qd hauſit ḡtis ꝛ vltro
effluit. Sꝫ hec hacten⁹ Magiſtri mei ꝑ quibꝫ ardēter interrogas q̄
tpe tuo rexerūt in lilio adhuc dono dei viuūt saniqꝫ ſupſunt. ꝛ piter
regūt adiūcto regēte iā tercio. quē etiā flādria duxit in lucē. nō min⁹
ipi ſunt tui memores q̄ꝫ dies heſterna te iā p̄mū ab eis reuocaſſet. q̄
a te oīni mora depulſa optāt ſumope viſitari qd ſperāt te poſt habi/
tis oībꝫ mox fcūruꝫ ſi nō vetat neceſſitas q̄ fueris alio tractus. eriſqꝫ
eis deſideratus ꝛ certe letiſſimus hoſpes Uale nec min⁹ ſane q̄ꝫ iocū
de Raptim Louanie ex Lilio feſtinātia cuꝫ maxima. que calamo
contulit alas

¶ Epiſtola cōmendatiua

Salutes fauſtas atqꝫ felices Adoleſcēs q̄ has ꝑfert a cunabul' me
obſeruauit ſpeqꝫ dilexit quē habeo vt ciceronis ad germanū xbo vtar
ſuauitate frēm. ſpe eq̄lē. obſequio filiū. cōſilio parentē. q̄ multis dig/
nitatibꝫ ꝛ gradibꝫ nō añ meritū. ſꝫ añ tp̄s ornatus eſt. quē nunc non
ſuo oratu. ſꝫ ꝓprio ip̄ulſu cōmēdo. illudqꝫ laboro. vt nō minimū hac
cōmendatōe mea ſe cōſecutū arbitret. Egebit is tuo cōſilio. deſideri/
um meū tibi patefacio. Nō onerabo te p̄cibꝫ. ne me diffidere putes.
tu ſi q̄d ex me cupis. redde mihi fiducie vicē. ꝛ in me iure tuo vtere.
Ego em̄ vt vides iure meo vtor in te in q̄ oīs ſpes mea requieſcit Uiui
to letus vt inq̄t horati⁹. dū licet ꝛ vultū ſeruet fortuna benignū

¶ Alia epiſtola cōmendatiua ad idem

¶ Felicē pſꝑitatē vice ſalutis. Qui me ardētius amet h̄ adoleſcēte p̄/
ter te habeo neminē. q̄ totus a meo pēdet arbitrio. nec mihi q̄cq̄ꝫ ē eo
gratius. eūqꝫ iudico dignū q̄ a te diligat. quē nūq̄ꝫ dilexeris nō dilec
tus. Aſpiratis totis viribꝫ tuā grām ꝓmereri. quā ſi aſſeq̄ poterit
ſeculū iouis tenere arbitrabit. Tu igit meas ob p̄ces fauorē tuū illi
accōmoda q̄ꝫtum tibi equū ꝛ rectū videbit gratiſſimūqꝫ mihi feceris
ſi huic cōmendatōi mee tantū tribueris q̄ꝫ cui tribuiſti plurimū. Nā
putat me ad te plurimi fieri ſperatqꝫ litteras ad te meas ſibi fore vti
les. fac igitur vt qd opinatur ſciat. qd ſperat inueniat. qd petit acci/
piat. ꝛ quo indiget ꝑfruatur. Jdqꝫ per nrām amiciciā q̄ nobiſcū cuꝫ
annis creuit. ꝛ que nō eget teſtibꝫ ſumope etiā atqꝫ etiā rogo quo me
pro eo diligenter ſcripſiſſe putet ꝛ te diligēti⁹ paruiſſe. Uale felix.

¶ Alia ep̄l'a ſingularē cōmendatōem cōtinēs

¶ Proſpimas ad vota ſalutes. Quãuis de hoc adoleſcẽte tecũ ꝓdẽ
diligẽter ſum locut⁹ ꝛ ſcpſeri ad te accuraꝛe vicibꝫ multis, qꝛ tñ putat
intereẽ ſua me ad te ꝙ̃ ſepiſſime ſcribere Jteꝝ atqꝫ iteꝝ huc adoleſcẽ
tẽ ſanguīe nobilẽ. ſꝫ ꝟtute nobiliorẽ. quẽ ĩclita virt⁹ in celebrẽ laudeꝫ
euexit. tibi ꝯmẽdo vt faciles adit⁹ ad te hẽat. vt ꝗ̃cꝫ ſuã cãꝫ ꝓ ſua di
gnitate ꝯficias. Tu pridẽ oĩa te fcũꝝ liberaliſſiẽ ꝓmiſiſti memiſſe te
id ſpero. ſcio eĩ ſolere. Jnueiat igiꝉ q̃ſo apȯ te patulas aures patulũ
aĩm in man⁹ extẽſas iuuamĩ ꝓmptas. ꝗ tua ꝟtute ꝛ meo gaudeat in
teruẽtu. Charioꝛ ipe mihi ẽ ꝙ̃ calam⁹ pigere p̃t Tu multa bñficia in
mꝉtas ꝯtuliſti Auſus ſuꝫ ꝯtẽdere te meli⁹ nullũ vꝉ eq̃ bñ collocaſſe.

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Salutes multiplici plauſu cordis oblatas. Lr̃as tuas ornatas
eaſdẽ amore plenas accepi amice fidiſſiẽ. q̃ etſi credẽtiã dabãt. nõdũ
tñ q̇d p̃teret latoꝛ exp̃ſſit. Pro ꝗ fcũrus ſum ꝙ̃tũ aĩo eniti potero ni-
ſi aliȯ ſua volũtas aliȯ eq̃tas poſtulet. Ab eq̃ em̃ ꝛ honeſto ſeiungi
nõ veli. etiãſi pater me⁹ materqꝫ felicis memorie ſepulcro in lucẽre ꝓ
deãt. idqꝫ req̃rãt Neqꝫ etiã h̓ ex me ꝓ tua ſingulari ꝟtute exigere vel
les. Q̇ḋcꝫ ſi dicto latori ꝓ ĩmortalibꝫ bñficijs ĩ me tuis nõ ſatis fece
ro vꝉ fortũe vꝉ iprudẽtie aſſigñbis. nũꝙ̃ em̃ ſollicit⁹ eẽ deſtitero donec
eũ eiuſqꝫ cãm in tuto collocauero ꝗ nũꝙ̃ fatigari ſoleo ſeruitio vꝉ a-
more meoꝝ Pro nouis villic⁹ nr̃ ꝗ moribꝫ fuit vrban⁹ ꝛ cult⁹ nature
cõceſſit eiuſqꝫ vxor in extremis laborat. ꝑua ſue vite ſpes ẽ. minoꝛ ſa
nitatis exãguis ẽ. ſpũs ẽ. nõ corp⁹ videꝉ q̃ tñ piguiſſima fuit in mꝉtã
eſcã reſoluta. ꝙ̃ ſi iã videas ꝓ vẽtre vẽtris lacũ cernes. pectuſqꝫ pẽde-
re putab. totãqꝫ eã effecto iã corꝑe q̃ſi in craticulã vꝉ rethe cõuerſam
Proles etiã egrote ſunt. ſuccurrat benign⁹ ille ꝗ p̃t Sꝫ q̇d volumus
incomitate nõ ꝓdeũt miſerie. in multas ſe ĩcidiſſe nouerit ꝗ vnã in-
dit Uale mrẽ letioꝛ q̃ viuo fit obuia natu. quẽ audierat eq̃ris in me-
dio merſum

¶ Quedã rñſio ad lr̃as hic tñ nõ inſertas

¶ Letiores ꝙ̃ poſſis optare ſalutes. Uenerabilꝉ dñe amiceqꝫ ſingu-
laris ꝙ̃tũ apȯ me voluerit lrẽ tue in cõmẽdatõem hui⁹ tabellarij con
ſcripte. ipo referẽte cognoſces. Fuit ꝑfecto patru⁹ ſu⁹ põdere ꝛ autori-
tate illaꝝ nõ paꝝ mitigat⁹ ꝗ pri⁹ fuit ada mãte duꝛioꝛ. Hoc ſupeſt vt
dĩ cũa ꝛ oꝑa ſeſe ſtudijs lr̃aꝝ ĩmergat ꝗ ꝑorẽ deſidiã flagrãtiori dili-
gẽtia vincat ꝗ facile irã patrui penit⁹ ſuꝑabit. Ceteꝝ q̃ſo cõfidas te
mihi chariſſimũ nihilqꝫ me optare magis ꝙ̃ vt aĩo ĩter nos ſim⁹ ab-
ſentes eodẽ ꝗ p̃ñtes fuimus. q̇ḋ de te ſꝑare de me p̃ſtare poſſum Q̇ḋ
aũt breui me viſites deſidero vehemẽter vt ſilꝉ cõfabulemur gaudea-
mus. bibemus. cenemus, ꝛ ſolamine q̇ḋ lrẽ p̃ſtare nõ p̃ñt inuicẽ cõfi
ciamur. Interea vale meiqꝫ ſꝑ meminẽs eſto dulci tuo more vetuſto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶Debitor ꝓfugus ſuis creditoribꝫ

¶Saluete preſtãtiſſimi viri, ſaluete grauiſſimi creditores Si non
vos ipos mihi dederitis ipã fortuna mitiores, que me duro heus ni
mium duro preſſit naufragio perij ſpes mihi cecidit oĩs. actũ eſt co
garqꝫ ꝑ terras incognitas vagus ⁊ ꝓfugus oberrare. coqꝫ ꝑgere quo
lors ꝑducit euntem naꝫ mihi debita exſoluere facultas nulla ẽ Quo
rũ tñ ſi aliquo tã mihi ꝑtem remittere dignaremini ſolutõiſqꝫ termi
nos in longũ ꝓtrahere quo mihi ſpaciũ reſpirãdi adeẽt. ſperarẽ tã dẽ
ſudoribꝫ vobis nõ mihi effundẽdis efficere, ꝙ breui vobis omnibus
fecero ſatis. q̃ plane ambulaturus neqꝫ meandros neqꝫ diuerticula
queram. Sꝫ tanto diligẽtior fuero, quo vos videro mitiores Quid
in hac re decreueritis id veſtro curato dicere ne pigeat. quo interroga
tus ipẽ me facere poterit certiorem. Valete Scriptum raptim ſub
diu in loco ſine nomine

¶Reſponſio ad p̃cedentem

¶Quod ventorum rabie ⁊ inclimentia maris dilectiſſime vir per
multa naufragio damna pertuliſti, vt amicicia cogit tibi ad cor vſqꝫ
condolemus. Et vt nos incitat caritas tuis votis volentes libenter
annuimus: ⁊ q̃tum ratio ſuadet tibi conſulimus vt bono animo fe
ras. non culpes quod mutari non poteſt De te nobis. de nullo deſpe
res. nunq̃ꝫ deſperatio ſera fuit. Nulli fortuna perpetua eſt. que Se
neca teſte vitrea eſt. tunc cum ſplendet, frangitur. Metui nam debꝫ
dum blanditur irrideri dum tonat. contemniqꝫ duꝫ fulminat Mul
ta feret ſecum dies. multa remedia non expectantibus ꝓuenire Licꝫ
enim tuo ex genere proximi adeo ſunt inopes, vt te niſi condolendo
conleuare non poſſunt. Et quãq̃ꝫ perdideris multa. longe tu plura
reſeruaſti. claras multorum amicicias integram apud homines fi
dem. magnumqꝫ tue fame ſplendorem. quibus ingenio adiutus et
induſtria facile omnem fortune duriciem ſuperabis Vale in eo ſine
cuius ope non viuitur.

¶Cõgratulatio amici ſuꝑ dignitate adepta

¶Salutes omni voluptate dulciores. Ego pro his que de nouella
promotione tua adepte dignitatis audio colende preceptor. ſummã
capio voluptatem. Primum cauſa tui. qui ſumma ſemꝑ mereri nõ
deſtitiſti. Deinde mei gratia qui me ſemper amicorum creſcentia fe
liciorem iudicaui. Perſuade tibi queſo me tuum fidum amicum cẽ
re nunq̃ꝫ temporis deſiturum. Nam ex aduerſo firme teneo ꝙ per te
nunq̃ꝫ enodabitur veteris amicicie dulce legamen qui nõ modo me
os labores. ſed vel vitam meam tuo tibi iure vendicaſti, Vale in eo
celeri qui polum cardine verſat

Reſponſio

¶Salutes multas lōgo tpe duraturas quas ad me lrās dediſti a-
mice colēde legi cū ſumma animi voluptate. que amoris amicicieqꝫ
vim abūde pre ſe ferūt Et (vt de calce tuaꝝ caput meaꝝ efficiā) nūqꝫ
deſinā quo ad vixero tibi ſeruitio vſui eē. Manēt em̄ ſpqꝫ manebūt
amico meo inſcripti labores quos ꝓ me cepiſti indefeſſe. Nō em̄ taꝫ
gaudet platanus riuo nec iuncus in vnda qꝫ ego tuis ſeruitijs delec
tabor ſi me admiſeris ſeruitorē. nec ꝑmiſſio dignitatis quā immeri
tus ſum adeptus me ſegniorē faciet Qđ aūt mee ꝓmotōi gratularis
grās habes ⁊ tibi gratulor gratulāti Quiddā adhuc aliud reſtat qđ
ad te ſcripſiſſe velim, quod ob varias occupatōes meas in aliud tpe
remitto. Uale in eo qui impat terris ⁊ aſtris

Epiſtola nona reſpōſioni reſpondens.

¶Salutes plurimas melle ⁊ ſucaro dulciores. Qđ tuis in lrīs me
mini chariſſime frater. me plures ꝓ te cepiſſe labores nō mihi molli-
ter in aīm cadit. Quicūqꝫ em̄ diligit nō laborat. vera amicicia nullo
faſce curuabit. Profecto hoc nomē labor nūqꝫ cecidit in amantē. Fu
it mihi ſp ſeruitij tui ſuauiſſimus guſtus. cuius nunqꝫ ſat extiti. nec
poſſe igit mihi ex ſacietate creſcere faſtidiū. qđ noſcit dn̄s qui te ſal-
uum velit atqꝫ felicē. Parcito breuitati nā eā ob rem breuiſſime ſcri
bo. ne qui litterarū multitudine tibi oneri ſum. etiam ac etiam vex-
em longitudine

Epl'a increpatiua amici ꝙ ſecreta crediderit mulieri

¶Leticias plurimas loco ſalutis. Quāuis hu9 diei chariſſime vir.
labor ſomnū ſuaderet atqꝫ qetem. Eget tn̄ tui amor vt graues ocu-
los defeſſoſqꝫ digitos ad hec ſcribēda cōpellerem. Expoſuit mihi ſe-
cretiſſime nr̄e rei quā agimus lōgam ſeriem ancilla tua iudicio meo
magis loquacula qꝫ ſecreti natura expoſceret. Et vt pace tua dixero
quid hac in re fieri potuiſſet delirius nō video qꝫ ꝙ muliebri garruli
tati adeo celāda cōmitteres. Que id ſolū tacere pt qđ neſcit. q̄ inter
pericula nō diſtinguit nec ſcit quid iure timeat. Doleo certe vt ad-
huc liberius loqr creſcētib9 annis diſcreſcere prudentiā. Simulaui
ego me nihil oīm itelligere q̄ diceret. ſic ābigua attonitaqꝫ redit Ua
le hec tarde ex Bruxella oculos iuuāte lumēqꝫ ſupplēte candela

Intimat filius patri ſe veſtes ꝑdidiſſe veniā depcans.

¶Metuendiſſime pater neceſſitas me cogit ⁊ iuſtus dolor impel-
lit ad vos veſtrāqꝫ pietatē ꝓ venia cōfugere. Quā niſi aſſequar lon-
gius viuere nō affecto. Que mihi furto ablate ſunt tunice iunij ꝑma
ex arca mea quā obſerare neglexi. Culpā igit mee negligētie cōfiteor
Pro qua ſupplex ego pleniſſimo corde cōploſis manib9 amaris ſuſ-
pirijs largiſqꝫ gemitib9 veniā imploro leges ſubiturus penaſqꝫ da-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

turus q̄s ſtatuetis Nihil mihi ſpei ſupeſſe putabō ſi vos nō poterint
nec lachrie ad remiſſiōem inflectere Jā ꝑmū experior illud Senece. ꝙ
ſomnus locū nō hꝫ vbi dolor ⁊ met⁹ habitant. Digneť igiť pr̄na vr̄ā
pietas dolenti filio miſereri errori ignoſcendo. veſteſq̀ʒ nouas largiē
do. quo ſentire valeam paternū fauorē vr̄m a me nō eſſe alienū Fece-
rit me hec ꝑditio dōec vixero cautiorē Uale in xp̄o ieſu. aio benigno.
⁊ mente quieta Ex pedagogio lilij in louanio iulij prima ſopitam iaʒ
diem dum clauſerat vmbra

❡ Reſponſio patris ſuper veſtium perditione

❡ Altera ei⁹ diei qua ex ſancto Jacobo peragrinus rediſſeʒ fili rece-
pi lr̄as mihi q̄dem minime gratas. Quibꝫ ſignificas duas tibi tuni
cas ſublatas eē Studeſq̀ʒ duras increpatōes meas euadere ꝯfeſſiōe
tua ꝯfiſus forte ꝟbo naſonis. qđ numē ꝯfeſſis aliqđ patet Sʒ ex ad
uerſo cū claudiano clamo. q̄d iuuat errores merſa iā puppe fateri q̄ tū
veniā petis hanc tibi largiter tribuo. atq̀ʒ totā culpaʒ in caput meuʒ
refero. q̄ tibi vnicū corp⁹ habēti tres tunicas dedi. vnā ſi niſi habuiſ-
ſes. duas nūq̀ʒ ꝑdidiſſes Ubi āt polliceris te in antea ne idē accidat
ꝓſpecturū Jterū in tui fauorē hanc in me curā ſuſcipio. ne a ſtudio tu
a nimia cura detraharis Ego pr̄no voto tibi do fidē te hoc anno dua
rum tunicaꝝ nō futurū ꝑditorē ſed de qūa veſtis ſolam curā tibi re-
linquo Et vale felicius q̄ʒ meruiſti.

❡ Alia reſponſio ad idem ſed durior

❡ Aſperrimas virgas ꝓ ſalute Pridie ei⁹ diei qua ꝑigrinatōe funct⁹
domū meaʒ rediſſeʒ peſſime neq̀ʒ perlate ſunt ad me lr̄e tue. q̄s ad-
huc clauſas letis ocul' vidi. apertas aūt frōte rugata mox rupi. indigno
q̀ʒ aio petias ſub pede ꝓieci Quid ſtolide miſelle fateri iuuat q̄d ꝑca
ri q̄ totiēs in hūc eundē errorē ꝓruiſti totiēs corruptū. totiēſq̀ʒ idultū
Negligētia em̄ tua quā multā habes. paucū gemis. nouos mihi ſꝑ
ac nouos dolores ꝓcreat. q̄ꝝ nullū mihi finē vides niſi quē finis vite
ſit latur⁹ Sepe te argui ⁊ obiurgaui. ſʒ ſerpſit ſꝑ hoc malū lōgi⁹. q̄ ma
gis īpero. magꝭ ignis ⁊ reſiſtis Saltare potes picaꝝ more ſtipula le
uior nō te veſtiū nouo faſce grauabo Felix vale. eo pacto q̄ tuis mgr̄is
intimaui. ſi āt q̄ futura ſit illa valitudo roges. erige ad has caput. ⁊ ī
ſalutatōem oculos in ea facile q̄d velim ſpeculaberis.

❡ Jterum ſuper codeʒ filius ad patrem dat litteras deſolatorias

❡ Cōmendatōe humillia debita veneratōe ꝓmiſſa Dū lr̄as vr̄as nō
tā hilari aio q̄ʒ humili mēte ꝑlegiſſeʒ metuēdiſſime pr̄ mox gene ma
dent lachrymis ſua ſpōte ꝓfuſis Adeoq̀ʒ iram vr̄ām expaui vt parū
abfuerit q̄ nō vita diffungerer. cibꝫ habit⁹ nō capiť. ſomn⁹ cupit⁹ non
habeť ſanitas, vigor, reliq̄ q̄ʒ deſerūt oīa. ꝓter fletus ⁊ meſta ſuſpiria

quibus iam meaꝫ cõpenſo negligentiã Ex quibꝰ piiſſime pater ſi me
leuare recuſaueritis, ⁊ ſꝑ mihi vt virgilij ỽbum eſt .lachꝛyme voluãẗ
inanes.nõ video q̃d ſupeſt q̃ꝫ ꝙ hos breui ſim ſeruiturus morte dolo
res. Ad pedes igiẗ vr̃os humillima genuflectiõe proſtratꝰ ſupplico
indulgere atqꝫ ſubuenire dignemini plantationi vr̃e ne areſcat ⁊ pe/
at Areſcere ãt neceſſe eſt ramuſculũ.ſi abſciſus fomentũ non habeat a
radice. Ualete optĩe pater q̃ꝫ feliciſſime.ſitqꝫ vr̃i cuſtos regnator olĩ
phi Ex louanio oriente ſole iulij trahente terciam

¶ Frater ſcribit ad fratrem ſuper eodem

¶ Salutes fraterno amore venuſtas. frater optime parauit heri ge
nitor noſter nr̃is amicis cenã certe ꝓſplendidã.vbi ſermo multus de
multis.ſed de te precipuus fuit.qui res tuas cuſtodia tenui ꝑdidiſti
Referre verba ſingulorũ ſcriptu foret logiſſimũ dum corã erimꝰ cũc
ta tibi ſecrete dicã Qd̃ eñ ſecretũ volumꝰ nõ tute lr̃is ↄmẽdaẗ Cõſulo
tibi ne deſtiteris iteratis lr̃is veniã patris impͣcari. In tempuſqꝫ reli
quũ res tuas diligentius ſub tutis clauſuris recondere cures.ne fueris
ſegnis varuſqꝫ auditor huius ouidiani. Non minor ẽ ỽtꝰ q̃ꝫ querere
parta tueri. Uale ſanus longumqꝫ ſuperſtes Ex tornaco volanter ca
lamo equante ſagittam

¶ Ad idem ſuper eodem

¶ Salutes fido obſequio comitatas In heſterna cena chariſſime fra
ter quã noſter pater cũ amiciſſimis habuit.millies tuũ nomen verſa
batur.aſſeruit frequenter pater ſtatuiſſe ſe ne modicã in te ꝑtem reꝝ
ſuarũ collocare ſi tu votis ſuis vt filiũ decuit ꝑuiſſes Dixit nanqꝫ te
noctẽ vino ⁊ diẽ ſomno ↄterere.q̃ lectões nunqꝫ viſitas nõ coactus ⁊
ꝙ tibi oĩs incuria fluxit in morem .Uercor ꝙ in te ſeuiret ſi ei eſſes
obuius. Ceperã verba in tuã excuſatõem inflectere. Sed mox ego le
gens in vultu aĩm patris quẽ ignarum ſubortus rubor excuſauit.ſup
preſſi labia linguãqꝫ cohibui.timẽs ne ſi loquerer vehementius mo
uereẗ Sed ↄſulo ꝙ ad patrẽ denuo ſcribas ſi eiꝰ iram mitigare velis
velle ãt debes ſi ſapis Neqꝫ p̃ſentabis te p:ĩ dõec vultus p̊ores indu
erit.p̄caberis abſens audentior Ep̃la eñ nec timet nec erubeſcit.inte
rea ſummopꝑe conabor eiꝰ aĩm ſc̄do ſpirãte vento mollioꝛẽ efficere.
Daboqꝫ te de ſingulis celanda ſub fide certiorẽ. Qd̃ latius non ſcri/
bo dabis veniã attrito calamo.ignoſceſqꝫ aĩo occupato, ⁊ parces feſ/
ſis digitis Optime frater felix fauſtuſqꝫ valeto

¶ Frater fratri reſpondet

¶ Collegi tuis ex lr̃is optĩe frater.p̃rẽm nr̃m ex veſtiũ meaꝝ ꝑditiõe
nec dũ eſſe q̃eto aĩo Cõſulis denuo p̃ri ſcribã.nec ceſſeꝫ veniã poſtu/
lare Tuo cõſilio igiẗ fretus.quo dum egui nunq̃ꝫ ſteti non adiutus ti

bi lĩteras mitto patri dãdas his incluſas quas ſibi pñtabis ſub ſereno ſidere habita rõe tp̄is. ⁊ ſtudeas ita p̄rẽm lenire v̄bis vt p̄orem ad morẽ aĩm figat neq3 deſtiteris donec oẽm ire motũ nubemq3 ꝓpuleris. Sic q̄q3 ꝑgas vt tua induſtria te docebit. Perſuaſum mihi firme habeo opẽ tuam mihi mĩme defuturam. Uale frater vt opto. Ego quoq3 valerẽ vt ille quẽ ridet therẽcianus gnato cõſiliũ cũ reamiſiſſe. niſi te in ſpem mihi cõtuliſſes q̄ fit vt omiſſa re ſpem non ꝑdidi te ſeruato Ex Louanio iulij ſexta volante calamo velocib9 alis

Epiſtola eiuſdem ad idem

Salutes ad plimas beniuola pẽna depictas. Studeas rogo ſuauiſſime frater lr̃as meas his icluſas patri nr̃o clara ſub aura p̄ntare Dũ ſcz eius facies aĩmi ſui fidel' iterp̄res. q̄d daz letioris p̄ ſe ferre videtur Et q̄cquid viribꝫ potes ingenio ligua. id totũ in rẽ meam' accõmoda. Proderis ſi fueris idonea tp̄a nactus ſi idonea v̄ba Millies em̄ cõꝑtũ ẽ ea q̄ ꝑ ſe grata fuerũt ex incõſulta relatõe diſplicuiſſe et dura q̄nq3 eo tp̄e coq3 artificio relata. q̄ miꝝ in modũ placuerũt. Et ſi p̄mis p̄cibꝫ eius irã vincere nõ poteris. nõ facile deſtiteris. nã ſepe vidim9 ſimplices p̄ces deficere ſ3 valuiſſe geminatas. Spero ſi bñ ꝯſtiteris nõ fruſtra conaberis q̄n aĩm patris in me effeceris molliorẽ. Extenua q̄ ad poteris culpã. pollicearẽ in reliquũ tp̄s exactã cuſtodiã. ⁊ vt pauco v̄bo oĩa claudã. patris grãm quã mea negligẽtia perdidi tua diligẽtia redime. S3 q̄rſum hec. iſtructore nõ eges. nõ ẽ meũ docere mineruã tu frater tua vtere iduſtria. Ingeniu3 tuũ tibi modũ ⁊ ordinẽ dabit. q̄ p̄ris adit9 mores ⁊ tp̄a noſti. Tu vale optĩe frater Ego q̄q3 valeo ſi valere ſit anxiũ ⁊ ſuſpẽſum viuere.

Reſpõdet pater ſup lr̃is miſſis a filij ſui magiſtro

Neſcio vir optĩe q̄s vſpiã viuit cui9 v̄bis fidẽ parẽ. ac tuis tribua3 q̄ nõ aliđ i ore gerere aliđ mẽte ꝯſueſti Ita accipio te firmiter putare eas q̄s laudes de filio ſcrib̄ i filiũ cadere S3 q2 greſſibꝫ iuuenũ nihil incerti9 Sũme exopto vt filiũ expectes extollere p̄ſertim vt v̄t9 ſua ⁊ matureat. ne flos ꝓ fructu. ꝓ arbore radix. ⁊ crudũ laudeť pro maturo Cõſilia tñ ãplector tua tuis rõibꝫ. tuiſq3 p̄cibꝫ libẽs pareo filiũq3 in grã3 ſuſcipio tuis lr̃is ꝓuocat9. de veſtitu ⁊ tegmẽto ſibi ꝓſpicies vt dabit nccitas. nõ voluptas Quãtũ tñ poterit te moderãte paternis denarijs ꝑcere diſcat. mľtis curis multoq3 ſudore q̄ſitis Uale curſim ex tornaco iulij vltĩa. tarde dũ nigra celũ circũuoluiť vmbra

Incitatio in amiciciã ad hominẽ nõ oculo ſed fama notũ cũ recitatione nouorum

Plurimas felici affcũ ſalutes Quia te viꝝ optimũ hiſq3 hũanitatis ſtudijs iſudaſſe audio q̄bꝫ apprime delector Hic trahor deſiderio vehemẽti tui oculo viſendi meo. quẽ te totũ tuis in ſcptis creberri

me vidi. Qui tãta elegãtia ſcribere diceris. vt oẽs tuũ calamũ eloq̃n-
tie fontẽ appellãt. eundẽq̃ dignũ vt fulgido auro tingeret. q̃ paſſim
oẽs amore quodã tui noĩs capiunt. Teq̃ nõ minus q̃ viuã quãdaꝫ
Ciceronis imagiem venerant. Scripta em̃ tua quot lectores inue-
niũt tot hñt ſui ſplẽdoris admiratores. Eſt em̃ ſtilus tuꝰ ſplendẽs ⁊
reſonãs miro artificio ſubtiliſſimoq̃ filo cõcinus. magni ⁊ feliciſſimi
ingenij tui monumentũ Opto igit inter nos amorẽ optimũ incboa-
ri. ceptũq̃ ſp̄ augeri om̃i tp̄e ſecluſo. Ac nõ incõcinne finxit Home-
rus mineruã q̃ iouis e cerebro fluxit doctos hoĩes colligare cathena
aurea q̃buis inuicẽ diſtent ⁊ ꝓcul abſint Tu ſi me dignũ tui amoris
ſenſeas. me inter tuos ꝯnumera. ⁊ bñ vale. Si noua petis creſcunt
apud nos crudelia bella. multus ſanguis effundit. vrbes delent ſa-
cre edes incẽſe ſunt. agri vaſtati diſꝑſi coloni. Quiſq̃s em̃ fortior is
eſt ferocior miſero ſp̄ patiente popello. nullꝰ dies nob̄ ſecurꝰ. nullaq̃
nox q̇eta eſt. in vtrãq̃ aurẽ dormit nemo Ois res hic ferro gerit ⁊ ca-
libe oĩa miſcet ĩpetus ardo ⁊q̃ pugnãtiũ. Plura ſcribere dolor ꝓhi-
bet ⁊ ſingula rũpit ꝟba ſingultꝰ. tremor ineſt digitis. vt ſemitentus
ſemiq̃ lapſus calamꝰ vix rurſus valde depingit. ſ ꝙ tã longus fui a-
mor ille q̃ſo te flectat in veniã q̇ ad multiloquiũ me coegit

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Salutes multa ꝟtute ꝯnexas. Lrãs tuas vir colẽde grẽ ⁊ ꝟtutis
plenas dũ ꝑlegerã leticia repente ꝑfuſus ſum atq̃ vltro pñtatũ mihi
beniuolẽtie tue officiũ libẽter accepi ab offerẽte qd̃ rogare ſtatueram
etiã a negante. Viſa ꝑfecto mihi eſt lrãs tuas legẽti reſonare in au-
res meas p̄clara illa Ciceronis ſentẽtia. q̃ nihil minus hoĩs arbitra-
tur q̃ illi in amore nõ rñdere. a q̇ vltro ꝓuoceris. Proinde vir optĩe
mutuũ amorẽ libens reddo. gaudenſq̃ recipio. ⁊ quẽ recipio adhuc
repeto. ⁊ quẽ reddo adhuc debeo vltroq̃ ſp̄ in luĩe ſtabo in amicicia-
rũ portas te hilariſſime receptur. ñ ꝑus excluſurꝰ q̃ mihi aĩaꝫ mors
excludet. Ubi aũt ſcribis ꝙ apud te oĩs dependeat ab armis ſuſpi-
randa tellus flãma fame ferro duriter afflicta. q̃ quondã hoſtes vic-
trice calce calcauit hoſtiũq̃ riſit incurſus. nullo timore ꝯfuſa. vehem̃-
ter doleo. ſ eſto bono aĩo hyems iã breui aderit immẽſes ardores p̄-
mens q̃ iras donabit coget algeſcere flãmas. Vale ex padua calido
calamo. ⁊ ocius euro octobris ſexta

¶ Epiſtola cõmẽdatiua amici ad amicum

¶ Oblatõem obſequij q̃ plurimã ꝓ ſalute. Exigit a me pñtiũ lator
amice chariſſime. lrãs ad te ꝯmẽdaticias (q̃s vt veꝝ fatear) eo trepi-
dius dedi quo tuã caritatẽ ego vl' paꝝ de te meritus frequẽtius mo-
leſtaui. Sed dũ aĩm ſubit tua milleſies mihi ꝯſpecta hũanitas qua
prodeſſe ſoles pluribꝫ, deeſſe nemini. auſum ſuggeſſit ꝓ hoc viro ſcri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

bere. cui rogo in rem eſſe digneris Qđ ſic intellectū velim ſi ꝯmode
potes. putabit tibi paruitas mea dū expoſces Uale ex Mechlinia ra
ptius curſu leporis dū ſancti Laurentij feſtum dies illuxerat

¶ Reſponſio deſcriptiua inconſtantie eius pro quo rogatum eſt

¶ Salutes dulci amore ſpirātes. vbi p̄ma facies tuaꝝ līaꝝ venerat
de p̄ceptoꝛ ſe in oculos ꝯgeſſerat meos. gratulabar amoꝛi. ſꝫ erroꝛi ꝯ
patiebar. q̄ intimi⁹ a te dilcm̄ ꝙ̄ cognitū ꝯmēdaſti. ꝛ q̄dē vix ad oīa
ꝯſilia ꝯtumacē. in q̄ nulla ꝟt⁹ eſt null⁹ reſpect⁹ honeſti nulla dictoꝝ
fides factoꝝꝙ ꝯſtātia. c⁹ anim⁹ ad lunā mutat. atꝙ cū oī vēto cadu
ce frondis more circūuoluit Inſtarꝙ vētilo gij ad oēm flatū ꝟtit ita
ꝙ rotat vt in quā ꝑtē ſit caſurus ſciri neq̄at. in quē aptiſſime cadit
illđ petrache ꝙ difficile ſit cani lectū ſternere. q̄ ambulatur⁹ huc atꝙ
illuc in girū ꝟtit vt neſcias vbi puluinar colloces. Supeſſe video ꝙ
te tandē ꝯſilij ꝛ me penitebit obſequij. naꝫ q̄cq̄d ei fauoꝛis p̄ſtiteris o
cius ex ei⁹ memoꝛia ꝙ̄ anguilla ex manu ꝯpreſſa elabit Multa hꝫ ſi
gna incōſtātis aī nō habētis tenoꝛē ſui. nullis ꝯſilijs acq̄eſcit. ſua ſꝑ
temeritate mergit ꝛ diffluit. nō molli⁹ audit amicos ꝙ̄ vt Statij ꝟbū
ē tenues curāt vaga flumīa nibos Si igit fame tue bñ ꝯſultū iri vel
illđ ꝑneceſſariū ē videre q̄ rōne hūc hoīem q̄ nemo magꝭ ſuo īpetu ab
uti ſoleat a te amari. defendi cōueniat Malo ei ego obediēdo amico
parū prudēs videri ꝙ̄ ꝑ cōtumaciā de prudētia gl'ari. ſueꝙ cauſe ſuc
curraꝫ an recte fecerim a te rō exigatur. me excuſabit obſequiū Tua
ei autoꝛitas mihi ꝓ rōne ſufficit. Uale ſemperꝙ p̄cipe tuus ſemper
fuero ſi temp⁹ poſtulat aut res

¶ Frater fratri intimat ſenioꝛem fratrem mili tem creatum et in capitaneum electum

¶ Summas ſummo vigoꝛe ſalutes. Frater nī ſenioꝛ amātiſſime fra
ter in capitaneū elect⁹ ē nō taꝫ iudicio ꝙ̄ erroꝛe. q̄ res ſue nature male
rñdet Nā ſꝑ ab adoleſcētia ſola hoſtis inſpectōe mox expalluit cōtre
muit obꝛiguit ꝛ ſalutē pedū celeritate q̄ſiuit. q̄ nō mō terret ſi gladiū
micanteꝫ in hoſtiū manu cōſpexerit. ſꝫ ſonoꝛ vmbꝛis ꝛ nudo noīe bel
li. cui⁹ arma nō taꝫ ei tutami ſit ꝙ̄ oneri. q̄ poſt vmbꝛaꝫ caloꝛis īpati-
ens ꝛ pulueris ſoleꝫ ferre nō p̄t. nec poſt ſudoꝛeꝫ galeaꝫ. naꝫ ſtati duꝫ
ꝑcaluit vel leuiſſimo motu agitat⁹ eſt in ſudoꝛeꝫ ſicut nix ſole reſolui
tur Miles tñ creatus eſt. ſꝫ infra famaꝫ vocabuli manſit Elegās q̄ꝙ
ꝑſona eſt foꝛmam certe dignam habens cui ꝟilioꝛ aīs reſpondiſſet.
Junioꝛi aūt frī nrō militia foꝛet maioꝛi decoꝛi cui marti⁹ laboꝛ iocū
dus eſt. q̄ non tam ſplendidū ferrū amat ꝙ̄ cruentū. tanteꝙ agilita
tis eſt vt nec curſu nec ſaltu nec arcu enſe ſuperetur ſꝫ vt magni belli

artifex indifferens eſt equis vel pedib9 terra vel mari dimicare. quē
oēs imitari conantur. nulli aut paucisſimi poſſunt. Vale ⁊ longum
viue ſuperſtes Ex montib9 raptiſſime iunij quinta

¶ Ad amicū commendatio iocoſa cuiuſ/dam glorioſi et elatiſſimi hominis.

¶ Salutes plurimas leto riſu ꝯmixtas. Dū calamū ad has ſcribēdas
atramēto illitū papiro ꝯnecto vir amice. ſentio mihi ſuboriri titilla
tōes in riſuȝ quē vix ꝯpeſcui. cauſaȝ facile agnoueris dū haꝝ latoris
comiteȝ parūper audiueris. quē queſo videas exercites colas mercu/
rijq̄ vāno ꝯuoluas. audies elatā beluā vētoſo inflatā tumore. q̄ ſe/
ipm adeo leuat acſi celi fili9 eſſet vl' alijs ex celicolis nat9 oēſq̄ celi car
dies pambulaſſet q̄ ſeipm ipo appollie plenū exiſtimat. putās merū
ſalē eſſe qdcūq̄ loquat̄ q̄ſi ex deoꝝ regiſtro ſecretis oculis inſpecto ō
nia colligeret Septē illos q̄s grecia tulit ſapiētes lōge poſt ſe fcit. q̄
nō viuit hebeciori ingeio aut tardiori aut magis ignauo Vſq̄ adeo
ſe ſapientē pdicat q̄ſi ex eo in lucē pducto terci9 e celo ceciderit catho
⁊ q̄ſi totā mineruā iaȝ ebiberit liq̄fcām vel incluſuȝ habeat totū in ce
rebro iouē. ſatiſq̄ demēs eſt vt ſibi decerni ſtatuā poſtularet. vixq̄ di
gnaret̄ habere pconē ſue laud homeꝝ. nec quēpiā dignū reputat qui
veſtiū ſuaꝝ fimbrias ꝯtigeret. ſȝ dignū ſeſe q̄ iouis aureū thronū ſol'
radiātē domū deoꝝq̄ atria ſuperūq̄ tēpla ꝯſcēderet Sȝ vale hec ſcri
bēs diſſoluor ſȝ hūc hoieȝ ita tibi ꝯmēdo vt illi aſſis videas audias ⁊
ſecum habitas

¶ Epiſtola couquerens de incendio armigerorū ad creditores vt terminos ſolutionis extendant

¶ Salutes multas ſcō tandē fine ꝯcluſas Ad vos oēs nūc ſcribo ā'
ciſſimi viri vnis q̄dē nō diuerſis lrīs. putās hos eplīs ñ debere diui
di. q̄s vn9 amor vnaq̄ cā ꝯnectit Parcatiȝ q̄ſo ſtili ieptie. dolor eiꝰ ꝯna
tū nō hȝ. neq̄ egra aut triſtis pt eſſe eloqntia Vxor ⁊ ples vna mecū
oīa pdidim9 pter man9 ⁊ aīm q̄b9 neruoſo conatu decreuim9 vti ad q̄
ſtū donec grauamia alieni eris a collo ppulerim9 Oia nrā igni ſeuiſſi
mo ꝯcremarūt armigeri. ſȝ facili9 doloreȝ lenireȝ meū ſi nō vob debi
tor eſſeȝ. ſȝ iam ſi aīos vrōs in me benignos nō habeā ⁊ ſolutōes in lar
gā dieȝ ptrabere nō libeat. nihil ſpei ſupeſt q̄n nō vagus fiaȝ ⁊ pfug9
⁊ q̄cūq̄ ſors me duxerit deferar hoſpes. Sȝ magna ego ſpe ad vrās
pietates me ꝯuerto q̄b9 innixus exurgere ſpero ſi ꝯpati libuerit mi/
hi ſolutōis termīs gratioſos extendere. qd vt benigniter facere digne
mi pcib9 multis iploro ⁊ obſecro. qd ſi feceritȝ me nūq̄ omiſſurū ac/
cipite. qd vtilitatib9 vrīs cōducere pſpexero. Valete colēdiſſimi viri
fideq̄ in me ſincerā habetote omi timore dimoto Scriptū ſub blau
o celo luna ſupplente diem in loco quē pſtiterit ſiluiſſe.

¶ Reſponſio ad predictam

¶ Salutes ſtabiles fine carentes Quātū vob doloris accreſſerit ex
infortunio tuo vir chariſſime facile poteris ex nrō ſingulari in te a⸗
more iudicare. pupugit certe corda nrā ep̄la tua. q̄ lachrymas nris
in ocul' nō paucas excuſſiſſet ſi mulierꝫ more in fletib⁹ cōſolatōem ia
cere putaſſe⁹ Certū hēto aiz erga te nrꝫ imutari n̄ poſſe. ficta ei heus
nimiꝫ ficta ē illa aīcicia q̄ cū fortūa n̄ cū ꝟtute decurrit Cū ei ītelligi
m⁹ qꝫ forti aīo ſis maiorē leticiā extui aī ꝯſtātia ꝑcipim⁹ qꝫ ex īiuria
fortūe dolorez nō es habitur⁹ nos tuis votis defuturos. Liberꝫ igit
aditū ad nos liberūqꝫ abceſſum his nris lrīs ſigillo firmatis pollice
mur daturi operā nō mō debiti nri dilatōe ſꝫ oī adiumento q̄ ad no⸗
ſtra facultas erit vt ꝓiectat⁹ ꝛ ꝯculcat⁹ exurgas. Multi ceciderūt vt
altius reſurgerent, nihil fortūa cepit qđ nō dedit. ꝛ qđ nō rurſus mlt
to cū fenore reddere pt Solēt vehemētꝫ fortūe puls⁹ breues eē qꝛ pati
ens es fortūa laſſabit. nō minus voluunt adūſaqꝫ g̃ta. oīm eq̄ ꝟtigo
eſt. Tu igit poſthabitis oīb⁹ oī dolore deiecto ad nos redeas. ꝛ q̄ dē
fident vt dēs. lete vt ſoles. feliciter vt ſperamus, Uale in eo qui for
tunam donat ꝛ aufert

¶ Excuſatio nō ſcriptōis ꝓpter qualitatē tp̄m

¶ Salutes ſtabiles omi firmo ꝯſtātiores. Scio frater chariſſime
nrā plurimū intereē vt perſepe alter alteri perſcribamus. ſi tn̄ hanc
facultatē mihi caſus eripiat mea tn̄ in te officia ꝯſtabūt. nō ſecus ac
ſi ſepe ſcriberem. Et certe tibi dico vt certius nūqꝫ. niſi tua in me fi
des maxie fides vix has ad te ꝑferēdas lrās hac tempeſtate dediſſē
Scis em̄ qꝫ varie ſint hoīm ſuſpitōes ꝛ qꝫ ꝓmptiſſime ligue qꝫ tavis
hoīm ꝛ tp̄is. ꝛ qꝫ incerti oīm rerꝫ exitus. qꝫ flexibiles oīm volūtates
quid vndiqꝫ inſidiaruꝫ interuolat. q̄ ꝑtim aſſunt. ꝑtim impendunt.
ſi qn̄ tn̄ reſederit belloꝝ impetus vt aliq̄ tot luctib⁹ alia cogitatō vix
inſeri poſſit. nō lrīs mō. ſed volūtatib⁹ te fatigabo. Uale ſub leto ſi⸗
dere vt tuus honor tua ꝟtus tua merita poſcunt

¶ Aliđ exēplū excuſās n̄ ſcꝑtōez ꝑpt mēdacia ꝑpli ꝛ nūcioꝝ.

¶ Amicicias puriſſimas multa ſalute fecūdas. Et ſi freq̄nter ex me
noua ſcribi expoſtulas honorāde ꝑceptor nō auſim tn̄ in hoc tempo
rū turbine aliq̄d calamo cōmittere. nā que diffundit rumor q̄ fama
diſpergit tantū ſepe abſunt a veritate qꝫtum lumē diſtat ab vmbra
et que creditu difficiliora ſunt qꝫ eē diem ſine ſole dixeris. Qđ enim
vulgus nūciat in aures meas nullo pondere cadit. cū non ex reb⁹ que
dicat trahere didicit. ſed eo tendit quo ducat paſſionū impetus. In
ter labia ad nutū ſermo naſcitur. ſibi re nulla rn̄dente figuloꝝ more
quibus (vt grecoꝝ verbū eſt) ollis anſas cōcedit ꝓ libito apponere ſꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

hos habui riſu dignos q̄ dāt aures ſibulo vulgi. Paruiq̄ꝫ duco q̄d
loq̄tur garrulus ꝑpl'ſ. q̄ cyconiarꝫ iſtar roſtris in hūcros ductis vagū
ſonū mittit in auras. q̄ ſi ad miſerā aliquā vl' matronulā ſerpſi t mox
pronūcias penetrat. q̄s igit̄ niſi ꝟſus inops fidē dederit ceco rumori
qui tam tremulo innitit̄ fundamēto. Sꝫ de his finē facio ne dū loq̄
propono videar obloquutus. Uale ꝛ a me te amari cōſtantiſſiē tene
Cur aūt iam te viſitare nō poſſum foret cauſa ſcriptu lōgior q̄ꝫ feſ-
ſis iam digitis tritoq̄ꝫ calamo pingi poſſit. Ex brugis mane marcij
decima. poſtq̄ꝫ totas aurora tenebras dimouiſſet

¶ Cōmendatur amicus amico

¶ Chariſſime fautor letiſſimus tibi aſſit animus ꝛ plīma ſalus Nō
ad te ſcriberē q̄ tibi totiēs p̄cibꝫ oneri fui. ſi ñ huius amici mei q̄ has
ꝑfert maximus amor q̄ etiā amicū te vincere paro me viciſſet. tam
vulgatus ē em̄ in me amor in auribꝫ hoīm vt q̄ſquis tua aſſiſtētia
egeat ſeſe ꝑmo ex ſtimꝫ meo egere interuētu. Rogatus igit̄ rogo nō
eo more quo nō rogatus ſiluiſſem. verꝫ nō admonitꝰ rogatuiꝰ ſi ro-
gātis aīm mīmo flatu ꝓmouiſſem. vt hūc amicū meū itegre ꝯditio-
nis ꝛ mētis hoīem meo noīe in his q̄ tibi deuclabit hēas ſumoꝑe cō-
mēdatū. q̄ itelligā has meas lrās tm̄ q̄ꝫtū rogās ſꝑauit ꝛ ego ſcribēs
cōfidebā apud te pondus habuiſſe. Uale ꝛ me in illū ſꝑ expecta. qui
tibi indies ex charo facit chariorem

¶ Reſpōſio ad precedentē epiſtolam

¶ Añ oīa fautor optie ſalue Cōmēdaſti mihi vir amiciſſiē tui nepo-
tis optimi viri filiū in geſtu ꝛ facie pri vſq̄ꝫ adeo ſil'ez vt in vno cor-
pore vtrūq̄ꝫ ꝯgnoſcas Cuiꝰ res in turbido poſite ſunt. vt curā amico-
rū celeri occurſu exigāt. alioq̄n ꝑiculū ſubiture. cui aīo idefeſſo aſſiſte-
re nō tardabo tua amicicia tractꝰ quā aīs in frōte ep'le tue multis te-
ſtibꝫ ꝯfirmatā. tuꝫ ꝓpter innūera in me ꝯgeſta merita pris q̄ nūc ta-
ceo. ea nā ſi ꝓmere ꝑgo vereor ne aut oīa recēſendo nullū ſcribēdi fa-
ciam finē. aut pauca attingēdo oblitor videar reliq̄rū. Ualeto felici-
ter meq̄ꝫ ſuo patri cōmendatum reddito.

¶ Alia reſpōſio ad idem ſub alio ſenſu

¶ Salueto illū quē mihi colēde vir tātoꝑe ꝯmēdaſti. eo q̄ppe maio-
ri ſtudio q̄ minor iudicio tpe lōgiſſimo noui verꝫ eē amicicia frigida.
tenui fide ꝛ ꝑca ꝟtute. nō dignū in quē beniuolētiā tuā figas ꝛ merita
cōferas Dicax em̄ e plīma pollicet̄ pauciſſima p̄ſtat. Nō em̄ ē facile
dictu q̄ꝫ ſit in agēdis ābiguꝰ. q̄ꝫ ꝯtrijs deſiderijs affici videat̄. q̄ꝫ parū
ſibi cōſtare. q2 arūdines q̄dā leuitate facili vēto nūc huc nūc illuc im-
pellit̄. nā q̄tq̄t adit ꝯſules. adit certe plīmos. tot accipit ſnias q̄ tan-
dē tm̄ cōſilio nihil. ſꝫ cūcta temeritate ac veſania ꝓſequit̄. Pudet me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

hoīs leuitatē referre q̄ facilius accuſari q̄ʒ emēdari p̄t Tu tñ cū has
legeris lacerato vt etiā eo cauti⁹ nūc ſue fame cōſulam⁹. nō tñ q̄d ille
merer intuebar. ſʒ q̄d p̱ me fieri decebat a te mei amiciſſima ꝓuocā
tū Si igit̄ aditū facillimū dedi ꝓmiſiq̄ʒ opam ob tuū interuētū nul
laten⁹ deſiturā Si q̄d vel̄ reliquū cōſidēter impera. fueritq̄ʒ mihi ſp
cure ne quis tuo in ſeruitio me ſuperet vel in amicicia p̄feratur. Va
le viueq̄ʒ dies ꝓſperos ⁊ ſine ſuſpirio noctes

¶ Scribitur auūculo vt reuocet nepotē amore raptū ne ſe incōſulte miſero motrimonio dedat

¶ Salutes plīmas amico fauore fecūdas. Nepos tu⁹ niſi mox obi
cē ponas chariſſiē dñe ſe dabit mrīmonio. amat ei paup̱is viri filiā
ſarūq̄ʒ voluit. cui⁹ pater opes ſic obligurriuit ſuas vt nō hēat q̄ tegmi
ne velet iure regēda neq̄ʒ teſtā q̄ poſtulet ignē. ſʒ cinct⁹ ē odijs mr̄is
nud⁹ bonis. ⁊ nudus amicis. Ardet is nepos tu⁹ ſeuiſſimo illo ve/
neris igne quē nō facile extinxerit niſi aliq̄ īduſtria tua eundē ī alia
loca remiſeris. Tāte em̄ pulcritudīs puella ē vt nō ea aſtroꝝ ignis
neq̄ʒ lucidus ether pulcrior ſit: ꝓcera ē corp̱e. facieq̄ʒ venuſta. Mirꝝ
dictu q̄s corp̱is cādor. q̄s oculoꝝ decor. q̄ genaꝝ grā. os em̄ hūeroſ
q̄ʒ dijs dignos hʒ. ſua frōte potēs ꝑuare ſidera vt videat̄ aut dea aut
phebi ſoror. aut nymphaꝝ ſanguis vna. quā ſi optim⁹ ille formarū
elector iuppiter ꝑſtinis tp̱ib⁹ vidiſſʒ ſp̄reuiſſet ora diane. nec ledā cig
no nec auro danā fefelliſſet. nec iouem nube nec europā thauro. ſed
hāc ſolā adamaſſet. oēſq̄ʒ alias in hac vna cōſpexiſſet. Cuius etiā lin
gua varia micat arte loq̄ndi. cui cederet ſi ex tumulo tullius exurge/
ret. Nouit miro artificio iuuenū animos blādis ocul' blādo ſmone
excitare. geſtus hʒ ficta faceciā plenos. quā ſi videres nō poſſes grā
moꝝ ſuoꝝ quā foris vſq̄ʒ ſatis admirari q̄ magis atq̄ʒ magis nepo/
ti metuendū ē ne q̄d ſubito temere egerit eū ꝑpetuo afflixerit. Sed
vale ageq̄ʒ q̄d expedit. timor p̱iculi feſtinantiā poſtulat. Ex Torna
co iulij ſexta nocte fere media ſomnū ſuadentib⁹ aſtris

¶ Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶ Obſequia ꝓmpta ꝓ ſalute. Dū ga l⁹ p̄co diei lucē voce ꝑuigili nū
ciaſſet honorāde vir. atq̄ʒ aurora aliq̄d luīs afferre cepat. Inſultat
lumīb⁹ meis famul⁹ tuus ſceno aſp̱ſus. circūlitus ſudore lr̄as tuas ſu
aues offerēs. Quib⁹ vix ſatis p̱lectis vaga q̄dez mihi dubie mentis
mox occurrūt auguria. q̄ dubi⁹ reddor q̄d agā more ceci palpantis. q̄
vl̄ qua ſit via q̄rēris. cui⁹ ocul⁹ baculus ē ⁊ dux fortuna. Loco igit̄ ba
culi frī meo lr̄as ſcribo cōceptui tuo cōſonas fortune cetera mandās
Tenor lr̄aꝝ ē. vt mox ijſdē īſpectis oī re alia poſthabita. ad me non
tam currat q̄ʒ aduolet neccitate mag̃ cogēte Qui ſi frigidior fuerit tue

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

virtutis erit auribꝫ ſuis calorẽ inflare. Si ille laq̃o inciderit iã ma/
gis ꝑditus ẽ q̃ȝ ſtuppa in ethna. Noſco matrẽ que viꝝ habuit turpẽ
cuiꝰ vultꝰ vix hũanus videbaꝰ. ſi nõ bipes. ſi nõ erecto in celũ capite
ambulaſſet mox vrſum iudicaſſes. quo mulieri viſum ẽ viꝝ idignũ
cui tã pulcra ſpẽs ꝯdormiret. dignũ tñ quẽ ipa deciperet Quẽ ãt viꝝ
iã hẽat inſcius ſum. Id tñ vnũ ſcio dictã mrẽm ingeniũ habuiſſe va
lidũ oĩs feminei doli capaciſſimũ. Ita eñ oĩm mulieꝝ tegnas dolo
ſaq̃ȝ illa amoꝝ rethia tẽdere. ꝯpedes ſtrĩgere ꝛ vt aiũt caput ligare ꝑ
nouit vt ad miraculũ vſq̃ȝ ſua aſtucia ꝓtẽdereꝰ Sorores habuit tres
quibꝫ nõ helenã pulcriorẽ ꝓtuleris Ita tñ luxui ꝛ gule deditas quaſi
eẽnt in hircũ ꝛ ſuem trãſformate Rogo me certiorẽ facito. q̃d agãt,
qualiter viuãt q̃d quoq̃ȝ fortunaꝝ habeãt. Et vale rege beatior.

Rñſio ad id qd̃ in calce precedẽtis epl'e petebatur.

¶ Lupidũ obſequiũ loco ſalutis. Tibi in ſecreto. ꝛ vt aiũt ſub polli
ce dico ꝑdulcis amice. eas ſorores de q̃bus in calce lrãꝝ tuaꝝ memi
niſti oẽm pudiciciã. oẽmq̃ȝ verecũdiã vino abluere que non ad ſolem
ſed ad faces ꝛ cere os viuũt. q̃ raro añ educãt oculos heſterna q̃ues
crapula noctiſq̃ȝ vigilia q̃ȝ rurſus apparere nox cepit. vt in eas illd̃ v
gilianũ cadat. illis ſera rubens accẽdit luia veſꝑ Ubi tam̃ eas aliq̃ñ
baſilicas viſitare cõtingit vl' theatꝝ ita ſe ornant vt quas deformes
añ putaſſes quãlibet iã cultã ipam venerem arbitreris. q̃ etſi mul/
tos annos poſt terga relinquãt. adhuc tũ ſentire videnꝰ ſub eaꝝ ve/
tuſtis pellibꝫ adoleſcẽtie eſtus. ꝛ ꝑoris etatis prurigenes. q̃ nec vene
ris flãmas vt ouidꝫ vbũ eſt. nec ſeuos effugiũt ignes. nõ ꝑus termi
nũ luxurie q̃ȝ vite habiture tot amãt q̃t videt iuuenes forma chorus
cos. nec pudorẽ miſcent amori. Norũt incedẽdi modũ mira arte cõ
ponere. id quoq̃ȝ nolle qd̃ velint ꝛ velle qd̃ nolint ſimulare. ꝛ lachry
mas ſi opus ẽ gratis ꝓfundẽ nihil ꝯcupiſci põt qd̃ nolint. nihil volũt
quin audeãt. nihil audent qd̃ nõ ꝑficiant Nõ facile eaꝝ ingeniũ. ar
tes dolos laqueos expſſero. Ita docte ſunt adoleſcẽtulos vncis ꝛ ten
dicuꝰ trahere. ſuiſq̃ȝ cathenis ſtringere. quas nec euadere nec vllo im
petu cõfingere pñt. Senior oĩm ſciuit mirabili dolo dũ ſibi flos eta
tis adeẽt furta tegere. oculoſq̃ȝ velare mariti. Coegit eñ artificio lin
gue maritũ ſuũ dũ viueret in dubiũ vtere qd̃ viderit. ꝛ ſi vbis nõ va
luit excuſauit lachrymis. blandiebaꝰ oculis vl' ſeduxit oculis. Uale
longior eſſe non poſſum fera nocte preuentus

Arguiꝰ amicus ab amico q̃ nõ ſeruauit pollicita frequẽtis ſcriptõis. ꝛ noua petũtur

¶ Salutem in eo quo ſalus eſſe nõ pt̃. Pollicebaris mihi chariſſi/
me dñe abcedens aſſertõe multiplici q̃ ad me ſepe ſcriberes. q̃ me ſeꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

liciorē exiſtimarē.ſi ꝑ te pollicita ſeruarenť. Si igituꝛ adhuc vt ſꝑ
feciſti me inter tuos teneas dignū deniq; me tuis lr̄is cenſeas. te ve/
hemēter etiā atq; etiā rogo tuis me diſertiſſimis ſuauiſſimiſq; litte/
ris in hoc pelago ⁊ aduerſitatum turbine nōnunq; viſites reficies
ornas. Plane hoc tue virtuti haud deeſſe patiare, q̄ a tua in omnes
ſemꝑ tuaꝝ epiſtolarum liberalitate tui cupidiſſimus excludatur.
Ego em̄ ſi te noua curare putarem ſcriberem ad te creberrime quoti
dianarum litterarum longos cōmentarios, qui in ſarcinam creſcerēt
cameli aut elephantis Sed ſi te rite norim non intereſſe tua arbitra
ris hec hominum tedia, mēdoſaq; deliramēta ignorare. Contra ego
ad omnia noua inclinatas aures habeo. Si quid igiť de ſecretis fu
turis adhuc pollice tectis oderare ſagatius poteris ſignifica. Si qd
occultius fuerit annotabis. Uale ⁊ quo citius potes me viſita. Cla
mant domi mee pro aduentu tuo aues ⁊ pulli, ⁊ graues rauca voce
capones.

¶Reſponſio

¶Salutarē in vota ꝓſꝑitatē. Frequēter deſidiam meam arguis per
preſtans amice q̄ lr̄as ad te non dem crebrius. Potuerūt tamē loci
diſtantia ⁊ tabellariorum penuria pauliſꝑ ſegniciem meam alleuia
re. Et q̄uis me negligentie nomine apud te ſuſpectum eſſe doleo, n̄
tamē tam moleſtum fuit accuſari me abs te, officium meum q̄ iocū
dum requiri vt ſepe ſcriberem. Eſt em̄ ſummi amoris negare veniā
vel ſilentio vel breuibus epiſtolis amicorum q̄uis ſcias illis con/
ſtare rationē. Deſine queſo ex tepido calamo amiciciam tepidam iu
dicare. Spero em̄ noſtras amicicias longe firmiores q̄ que ꝑuo ſi/
lentio perire poſſint, rebus em̄ ⁊ effectibus amiciciam ſemꝑ confouē
dam exiſtimaui non lingua v̄bis calamo. Nec amiciciam gero in/
ſculptam vnguibus vl' cutē impictam, ſed cordi ⁊ menti ad centrum
vſq; impreſſam, quo nullis vētis defluat, vl' nullo ſapore nulloq; li/
xiuio abluatur. Non ſic animus meo iudicio ex calamo pēdet, vt pi
gritante calamo animus pigreſcere iudicetur. Longior eſſem, ſʒ cla/
mitat nuncius lr̄as numerat ſyllabas, quaꝝ nulla tam breuis ē que
ei non longiſſima videaꝛ ſuſpirat, celūq; ſuſpicit ⁊ ſol fugit. Et vere
or ne dū mihi obſequor illi ſim incōmodo Eoq; forte feſtinior ē. quo
dies valde declinat. Inſtatq; nox p̄donibꝫ. Uale tu facile quod cala
mo deeſt intelligentia compēſabis

¶Excuſatur ſilentiū ⁊ petitur ſcriptio

¶Amicicias ꝯſtātia firmas loco ſalutis. Raritas nūcioꝝ cariſſime
vir me vti ſilētio lōgo coegit Hoc tn̄ latore aſpecto ceſſare a ſcribēdo
nō potui, ne n̄ ſolū tuo ſʒ etiā meo deſiderio negarē qḋ me videbā offi

cio veteris amore debere Uelim tibi ꝑſuadeas aim erga te meū ima
tare nō poſſe. Naꝫ neqꝫ tu cōmittis vt mutari oporteat. neqꝫ is ſum
qui amiciciaꝫ ſine cauſa diſſoluē Tenax amicoꝝ ſuꝫ tarde tñ i amici
ciam veio. ſꝫ recedo tardiꝰ. nec ſoleo amiciciam ſelꝰ ꝑtaꝫ dirūpe. vl' vt
ꝓpiꝰ ꝟba tullij attigaꝫ. nec eluere diſſuere vl' diſſcidere vl' veterē amo
rē nouo amore vt clauū clauo expellere. Nō facit iteruallū loci ami/
coꝝ aios diſſidere. Nō ſp cū amico pn̄tē eē lꝫ. nō ſp decet. nō ſp expe
dit. nō ſp opꝫ. Sꝫ lris iter abſentes imago refulgꝫ pn̄tie. qbꝫ aim cū
amico miſcemꝰ Quare rogo iterludamꝰ freq̄nter epl'is. q̄ꝝ eiuſmodi
vſus ē vt locis diſiūcti iūgant affcū. ꝗſoēqꝫ amicicia cepta q̄ſi firmis
anchoris ꝯtinet finē do. vale. ſōnus ei oculos ꝛ digitos meos pēdu
los reddit. ꝛ calami male tenaces. puluinar me vocat daturum obli
uia curis.

Rn̄ſio cū cō petitōe ꝙ valitudini intendat

Suauiores oi dulcore ſalutes Lris tuis popoſciſti vt frequēter
ſcriberē id futuꝝ polliceor. ne tibi negē qd poſtulas. ne q̄qꝫ immuteꝫ
qd iam diu mihi in vſum fuit. Tā fortis em̄ mihi ſp amicicicie ne/
xus fuit. quē nō facile vlla diſſolutōe ſeiūgi poſſe ꝯcedam Neqꝫ va/
nus fuero Cicerōis auditor. q ꝓcipit cūctis rebꝫ amiciciam anponi
debere. quaꝫ e uita hoim demere idē exiſtimat. ac ſolē e mūdo tollere
Hanc igit veli in me altius iſuſam exiſtimes q̄ꝫ poſſit ex abſentia e/
uolare. In aio ei amiciciaꝝ ſedes ē. q aimi'i ꝟa amicicia. ꝛ ſi corpora
diſtant diſtare nō pn̄t. cū ſi ſeſe ſic miſceant vt vnus fiant Ceteꝝ au/
diui vñ nō paꝝ dolui te ſubegrotū eē. Hichic rogare me amor ipel/
lit ut eo ampliꝰ tue ſaītati intēdas q pl'es amicos optimos habes q̄s
tua bona valitudie vel' reddere cōſolatos inter q̄s me letiſſimū dab.
qui tuam optiam ſoſpitatē nō minus libēter audiaꝫ q̄ꝫ ſentiaꝫ meaꝫ.
Uiuito letus. veteriſqꝫ nri amoris q diſtantior eo tenatior eſto. Ex
Leydis decēbris vltia tarde dū ſua ferant cadētia ſidera ſomnos

Mittuntur amico capones

Salutes tam abūdas vt ſaccos repleant ſpōrtas ꝛ bigas Mitto
tibi capones ſex bn̄ caudatos ꝛ iudicio meo perpulcros. ꝛ ſi forte h
te magis iuuat. etiā pigues. Tue erit boitatis nō doni valorē ſꝫ mit
tētis affectū pōderare Quamq̄ꝫ ei munuſculū paruū ſit. id tñ offert
leta manus ꝛ mag̃ volūtas. ꝛ ſi qd ex me vis inclio hūeros. ſibi a te
faſciculū iponi expectantes. Tu ſaluus viue valeqꝫ beatus.

Reſpōſio ad ꝓcedētem epl'am.

Salutes multas cū dilectōis ardore Dū feſſa mēbra lectꝰ ꝛ laſſas
puluinar aures cōfouere cepiſſet, altus q̄qꝫ ſomnꝰ me oppſſerat. Ec
ce pulſat ad valuas iſultat clamitat nūciꝰ tuus. Oſſertqꝫ mox intro/

miſſus munera tua. que leto vulu duplicauit. Qui ſtatim vt venit
regredi voluit quo deſiderio meo abſtraxit. qđ tuis iuſſibꝫ addidit
Sed ea lōge magis adauxit ep̄l'e tue dulciſſim⁹ ſonus. q̄ aures plus
reficit meas. q̄ꝫ ſibulātis aure nautas mollioꝛ ꝓcella delectat. Ha/
beo tibi oblati muneris grās multas. ſꝫ maxie vellē ꝙ mūeꝝ ꝯtracti
oꝛ ſed lrāꝝ liberalioꝛ eēs. q̄ mox viſe coꝛ meū rapiunt dulci ſermone
diſerte. Uale ad lectū rurſus me vocat ſopifera nox. lōge ꝓuecta ca/
dūt palpebre. digitis clabitur penna. patiuntur nam oculi mira gra
uitate ſopoꝛem

Scribit vniuerſitas ad ꝯſiliū ꝑ ꝓuilegioꝝ tuitōe

¶ Pꝛemiſſa recōmendatōe decēti ac debita. Uiri egregij dn̄i amici/
q̄ꝫ noſtri chariſſimi Mittimus iamnūc ad p̄ntia dn̄atonū vrāꝝ ve
nerabilē viꝝ dilectū nrm̄ atq̄ꝫ fidelē p̄ntium exhibitoꝛē nrā ex parte
pleniſſime infoꝛmatū. occaſione cuiuſdā edicti auctoꝛitate sereniſſi/
mi nri ꝓncipis. ſuꝑ feudis nouiter emanati. rogātes prece validioꝛi q̄
poſſumus ꝛ valemus q̄ten⁹ illi in dicēdis audiētia ꝛ fide p̄ſtitis. ip
ſam vniuerſitatē humilē filiā p̄fati ꝓncipis nri. atq̄ꝫ nos ꝑ prudētiſſi
mas ꝓbitates vrās ita ꝓtegere dignemi. vt rōne p̄dicti edicti ꝓuile/
gijs ſuis ꝛ indultis atq̄ꝫ nob minime derogeꝛ nūc aut in futuꝝ. q̄ nob
placitū ſingulariſſimū facietis eoq̄ꝫ magis nos obnixos ad vrā q̄q̄ꝫ
vota cōſtituetis. Ualete viri egregij ꝓſperatōe felici. Datū Louanij
ſub ſigillo noſtri rectoꝛatus Anno milleſimo quadringenteſimo no
nageſimoquinto. menſis ianuarij. die ſexta

Epiſtola vniuerſitatis ad cancellariū brabātie ꝑ eodem

¶ Precellētiſſime vir. magnifice dn̄e. amiceq̄ꝫ noſter chariſſime No
ticia illa ꝓhabita. q̄ nobis inuicē ꝯfauere tenemur. ſpem nob cōtulit
et auſum ꝛ fidem. ꝙ ad veſtrā ꝑſonā nobis chariſſimā ſuꝑ occurrēti
bus noſtris acceſſum haberem⁹ ꝓnioꝛē. Cūq̄ꝫ intelleximus vir egre/
gie quoddā eē autoꝛitate illuſtiſſimi ꝓncipis nri ſuꝑ feudis publica
tū edictū. quo plīmū ſuppoſitis nris derogari timem⁹. ſi nō bois cō/
ſilijs atq̄ꝫ prudentijs ſit occurſum. Pro q̄ nūc nrōs fidos mittim⁹ ac
q̄ꝫ dilectos vt in ꝯſilio brabātie nrōs apiant cōqueſtus. cui digniſſi
me cancellariatus dignitate p̄ſidetis. Uos igiꝛ quē alumnū p̄cipuū
nrm̄ ꝛ ſcim⁹ ꝛ foꝛe gaudemus diligētiſſima p̄ce rogam⁹. q̄tenus rem
noſtrā fauoꝛabili ꝓmotōe aſſiſtētiaq̄ꝫ cōdebita dignemi ſuſcipe recō
miſſam. atq̄ꝫ eā vbi labi cepit brachio dextro tā potēter q̄ꝫ prudenter
ſtantē ꝛ rectam cōſeruare. vt ei parte ex omni ſecuriſſime ſit proſpec/
tum. Ualete feliciter vt optamus

Scribit ꝑticularis amic⁹ ad cācellariū ꝑ eodem.

¶ Miſerūt nuꝑ ad vos p̄ſtātiſſime dn̄e dn̄i deputati nrē vniuerſi/
tatis lrās quaꝝ votis dū ꝑ vos p̄ce ꝯceſſum indicarēt, ſtatuiſſentq̄ꝫ

ruſus ⁊ q̄dem itimius ad vos ſcribere Moꝝ a me petunt ſuis lr̄is ad vos mittēdis etiā ac etiā meas adiūgā qd̓ iō dcm̄ velim ne exiſtimetis. ꝙ fatuitas mea q̄ alioq̄n immēſa ē me ad vos ſcribere in hac cauſa ꝯcitet. q̄ſi putem ꝙ arenule ꝯcederet̄ ꝙ mōti negatū ē. Ul' q̄ſi veniā mari aditur⁹ guttulā. vl' ſolē facula adiutur⁹ Uos tn̄ mihi gcite ſi facere cogoꝛ. qd̓ negare nec poſſum nec audeo. Nō modū video quo euadam etiā ſi me ciclopū abderē antro q̄tiēs vniuerſitatis nr̄e lr̄e ad vos mittant̄. q̄n vl' mee ſint comites. Efficit h̄ bonitas in me vr̄ā. ꝙ q̄ſcꝫ putat amiciciaꝝ vr̄āꝝ ditiſſimā ven ā mihi ſꝑ aptā. nec precib⁹ meis vos tpis vnq̄ꝫ obdituꝝ peſſulū Rogo igit̄ ſi q̄d littere mee poſſint vl' excitādo vl' acuēdo taliter in hac cā facite. vt qd̓ ſepe putatū eſt ſcitū fiat. vl' ſi ſepe ſcitū ſit. Jamiā etiā cōfirmet̄. Ualete feliciter. Ex Louanio raptim alata manu pennatis. digitis. calamo ſine freno currente

Reſpondet cācellarius ꝓuate pſone ſuꝑ p̄cedētib⁹.

¶ Plurimas larga mēſura ſalutes. Nō potuit paule tuis lr̄is fauoꝛ in te me⁹ augeri q̄ ſtetit in ſummo Dicas vniuerſitati ꝙ ꝓ ei⁹ negocō cōficiēdo oēm meā curā polliceoꝛ ſine vlla exceptōe. aut laboris aut occupatōis. aut tpis Sꝫ ei⁹ deſiderij impletōeꝫ cū hac exceptōe q̄ꝫtū valeā q̄ꝫtum poſſim. Uale paule. te ſanū tene. te ſerua iocūdum

Nepos nepoti excuſans ſe ſuꝑ poſtulato ex eo in quadam re conſilio

¶ Plurimā ꝯmendatōis ſalutiſcꝫ p̄ſtantiā. Nihil tātoꝑe deſidero cariſſime nepos q̄ꝫ tibi ꝑ me ꝯplacitū iri. q̄ oīm ꝓmus te vltro ſꝑ ad mea deſideria ne dicā obtuliſti. ſꝫ alios ſi opus eēt excitaſti. Ita mihi deos oēs ꝓpicios velim. nihil mihi duꝝ foꝛe qd̓ iubeb ad qd̓ etiā p̄ter meritū me traheret linea parētele. Sꝫ hoc indignū reoꝛ qd̓ meuꝫ iudiciū poſtulas ⁊ cōſiliū q̄ in nulla re plantā tuā adeq̄rem frōdib⁹. quo nō aliud mihi facere videris q̄ꝫ lepoꝛes alto ſub eq̄re vl' ſub vndis ignē q̄ras. Unaq̄q̄ꝫ res ſuis locis ſuiſcꝫ ſedib⁹ eſt q̄renda. Sꝫ in hoc tn̄ tuū affectū metioꝛ nō effectū. Nimis me eſtimas. nimis tribuis. nimis extoll'. Si em̄ qd̓ tu ſcribis ab alio ſcriberet̄. ludi credere atcꝫ rideri. Sꝫ certū nūc habeo ꝙ lr̄e tue de puriſſima q̄dem parte animi tui ꝓde ūt. nec fallūt vtinā nō fallerent̄. Diu cōꝑtiſſimum habui te nihil mei amātius eē. ⁊ nihil ꝯſilio p̄ſtantius. quo nō auſiꝫ tuo ſplēdoꝛe vmbrā meam adijcere. Sed taceo q̄m ſi ego a te laudatus laudare te cepo vereoꝛ ne non tam ꝓferre iudiciū meū q̄ꝫ referre grām videar Sꝫ vt ad rem redeam. nihil eſt qd̓ de hac re in dexterā aurem fiducia mea doꝛmias. quo tamen potentiā nō volūtatem accuſabis. Nam nullū onus qd̓ viriū meaꝝ eēt ꝓ te effugerē etiā aiam

ſub faſce datutus Uale in eo q̄ ventis ocia mandat

¶Scribit auūculus ad nepotē. arguēs eū ⁊ fratres q̄ inſatiabiles ſint quibꝫ ſubuentiones negat

¶Amicas amico corde ſalutes. Dediſti ad me lrās multas, aliquē ſemꝑ defectū pre ſe ferētes. Iā deeſt veſtis iam arma iam equꝰ. Frēs tui ad aliā mihi aurē pendēt. oēs clamatis ⁊ petitis nuſq̄ꝫ mihi req̄es. Et qḋ indignꝰ fero. vos oēs cattoꝝ more q̄ꝫto magis demulcemꝰ tanto altiꝰ caudam leuatis. quos niſi q̄s deꝰ nouos recuderit oīs fuerit domus melioꝛ q̄ a vobꝭ remotioꝛ. tu tanto faſtu inflaris vt q̄ſi cōſumptus ī fumū euaneſcas. Si ꝑmo ỽbo nō aſſeq̄ris qḋ optas moꝛnares cōtrahes. rugabis frontē. leuabis ceruicē. faciemq̄ꝫ palloꝛe veſties iam ruboꝛe cōfundes. ⁊ vocē oꝛis inſano repēte clamoꝛe mutabis. Plano igitꝰ ỽbo peto q̄ me ammō miſſum facias nō ſuꝫ in ſpeꝫ natus oīm nec ad oīm vota coactus. q̄ vix mihi ſatis ſum. tagus hiſpaniam ꝑterfluit. pactalus aſiam. qui duo fluuīj aureas arenas habere dicūtur huc eundū. huc tibi migrandū ē qui tanto ſꝑ auro eges. nam qḋ a me petis ad te nō ibit. Qḋ potui feci ⁊ q̄ꝛ id nūq̄ꝫ ſufficit quere aliunde qḋ ſufficit. video me ſatis diu de meo ſinu confodiſſe. Uale ꝑ meritis. es em̄ vnus omniū ingratiſſimus.

¶Cōmendatur magiſtro ſcholaris ad ſui ſeruitiū

¶Salutes letiſſimo ſole letioꝛes. Habeo domi iuuenē tui ſeruitijs appetentiſſimū aſpectu gratum. litteris eruditum. hilariſſima ſindole clarum quodq̄ꝫ ſuper omnia precioſum eſt integra fide ⁊ ſingulari bonitate preſtantē. qui coꝛpus habet natura ſolidum. multa exercitatione duratum. Quia teneris annis virtuti incubuit. ad īraꝫ tardus ⁊ verus in ỽbo queꝫ dum noſſe cepis. ⁊ amare ſimul incipies ⁊ mirari. Ualde ſeruilis eſt. obediens ⁊ humilis. cuius virtus tanta eſt. vt cum omnibus queat de omni genere laudis contēdere. q̄ ſi lapides loqui poſſent in ſuum laudē linguas ſoluerēt. quē ſi in ſeruitorem acceperis. non philogetes herculi carioꝛ erat. nec chiron achillē Nam ſimilis eſt amoꝛi ſimilē. omniſq̄ꝫ pꝛobus afficitur pꝛobis. nec virtus poteſt non placere virtuti. veruꝫ plus dixero foꝛe ſpero q̄ pluꝰ cum amaueris q̄ꝫ Perithoū Theſeus. aut Oreſtē Pilades. Nam is oꝛe tullius ē. paris in facie. pirruſq̄ vigoꝛe. Sꝫ neſcio an oberit q̄ magnus cum ardoꝛ diſcēdi eum inuaſit Nihil em̄ niſi libꝛos ſcholas ⁊ magiſtros cogitat. In hoc vnū ſollicitos agit dies ⁊ noctes inſomnes quē ſi te cōtigerit in famulū admittere. tue erit boītatis ſuo fauere ꝓpoſito opemq̄ꝫ ferre tam iuſtis deſiderijs. Et ſi quid īn dāmni tuo accedat fruitio. fuerit tibi ꝑmiū omnipotētis merces eterna. quā tibi largiri dignetur ille qui poteſt.

¶Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶Salutes multa charitate fulgẽtes. Laudaſti vir optīe famulum
quē ad me miſiſti. Audiui etiā te ꝛ ꝑores laudauiſſe Sed potuit for
te tibi vł prudētia vt bonos faceres. vł fortuna vt inuenires ꝯſtitiſſe
Mihi fateoꝛ hactenus neutꝝ cōceſſum eſt. Cū vtriuſq̃ tñ ſtudiū
mihi ſꝑ fuerit. Ego bonū ſeruū nunq̃ vidi. q̄ro tñ q̄ ſi caſu aliq̄ obui
us mihi fuerit velut occurſu bicipitis hoīs obſtupeſcā. Neſcio an in
te ceciderit antiquū ꝓuerbiū. plus equo laudat q̄ vult venales extru
dere merces. Ab eo tp̄e quo mecū fuit terci⁹iam mēſis agit̄ q̄ non tā
mea p̄cepta q̄ ſue veſtis nitoꝛem curauit. ne aduenticie ſoꝛdis q̄d re
cipiat vł iꝓreſſas plicas colliſe remittat. cui etiā metus ſꝑ mult⁹ ad-
eſt ne dato oꝛdine capillus effluat. ne quoq̃ cōplicitos comaꝝ glo-
bos leuis aura cōfundat. ſepem capilloꝝ gerit auribꝫ ꝛ ocul̄ importu
nā. ſpq̃ ſibi pēdēt lōgiſſimi ab intōſo ꝟtice crines. ſtudꝫ placere mu
lieꝝ ocul̄. ꝛ maxime ill̄ quibꝫ diſplicere lucro eēt ꝛ decoꝛi. nūq̃ is ſpe
culo incōſulto in publicū ꝓdit. in illo ſe comere ſe oꝛnare. ſe mirari.
vultū crineſq̃ cōponere ſtudet. In precioq̃ hꝫ femineos moꝛes cūc-
taq̃ muliebꝛia vſq̃ adeo ſectat̄. vt dum eū in lucē natura ꝓduceret.
viſa ſit domicellā cogitaſſe. In veſtibꝫ ſumptuoſioꝛ ē vł q̄ mos pa-
ternus vł dignitas ſuoꝝ maioꝝ vł ſua facultas expoſtulat. qui ſuis
voluptatibꝫ nō meis vacat obſequijs. Finē do ne ſim ꝟboſioꝛ ne di-
cam tedioſioꝛ. Remittam illū adire quē ſi bonū ſeruitoꝛem effeceris
tu palmam adeptus coꝛonatus incedas ꝛ bñ valeas

¶Scribit ad ꝑorē monaſterij ne quendā in donatū admittat

¶Salutes amiciſſimo cultu fecūdas. Aures aduſq̃ meas delatū
eſt religioſiſſime dn̄e filiū curati inſtare vehemēter vt in donatū mo
naſterij tui ſit recept⁹. Itaq̃ rogatū me fecit ꝙ eū tibi ꝯmendatū ef-
ficerē. q̄ ſibi patronus eam ad rē ꝛ opitulatoꝛ adeēs. Sꝫ volens ego
veritati ſeruire non roganti. cōſulo ab eo te q̄ leuius potes abſolue.
Nam ſi eū in paucam loq̄lam admiſeris. nūq̃ ac collo ꝓpuleris. q̄
millies retruſus millies aggredi non veret̄. nūq̃ illo fictioꝛē hypocri
tam vidiſti. cui dū loqueris loquit̄ ſubmiſſius ſe declinabit ꝛ genua
flectet. inclinatoq̃ in terrā capite ambulans hūilitatē ꝓfitet̄. lēto ſer
mone tenuiq̃ voce ad oē ꝟbū ſuſpiret gaudet fictis ſcitatis laudibꝫ
predicari ꝛ neglecta ꝟitate meriti de ſola curat opīone. q̄ ſi ſe leui ſer
mone offenſum videat cōtinuo attollet ſupciliū mentū leuabit mox
pallet mox eſtuat. mox vultū ruboꝛe cōfundit. ꝛ magnam tremētibꝫ
labꝛis impatiētiam pectoꝛis oñdit. Quē vnico ꝟbo ita mutaueris
vt exiguo momēto nō agnoſcas eūdem. cui ꝑpe plura ſunt mendacia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

q̃ꝫ ꝟba vt nõ videat̃ tã eſca q̃ꝫ mẽdacio viuere. null⁹ ſecreti tenax eſt: clauẽ oris diu amiſit Quẽ nõ dignũ teneo vt locũ tuis in ſedibꝫ iueniret Citi⁹ canẽ ab vncto corio terrebis q̃ꝫ eũ a cipho depuleris Nõ ẽ eo ſus imũdior. nõ vulpes fraudulẽtior. nec amat aliquem nec amat̃ ab vllo Libidini incũbit q̃ſi nõ de libidie ſed de gl'a ſit certamẽ Hinnire icipit more eq̃ꝝ ſi mulierẽ viderit. q̃ ad ingluuiẽ crapulat̃ nõ doct⁹ fabã pythagore nec olus horatij edere Lati⁹ in hac re loquerer niſi occupatio ingens ꝛ breue tp̃s adeſſent Uale q̃ꝫ queas optare felicius

Alia epiſtola ad idem alijs medijs

Salutes tp̃e nõ caſuras vllo Qꝫ hũc virũ de q̃ mecũ nũci⁹ tu⁹ m̃l'tũ ꝟbi habuit in donatũ ãbigis ſuſcipe. mihi facis a tuis moribꝫ alienũ bñ in agẽdis deliberare ſapientũ eſt. q̃ꝝ extra nũeꝝ nemo te põit Sꝫ q̃ certior fias habuit is man⁹ pice linitas ꝛ ſꝑ adũctas. vel q̃ſi aq̃ lotas plãtaginis eiuſqꝫ vi cõtractas. ac cerñũ cerneres viuis prunis appoſitũ Nihil cuiqꝫ ꝓpriũ exiſtimat. ſed putat ꝯmunia oibꝫ oĩa inherẽs illi poetico medio poſuit ds oĩa campo Nõ em̃ bonoꝝ altius oſor eſt nec multũ põderat q̃ vento res ꝯflent̃. mõ ſuo cumulo accedãt. tenes q̃d velim Ceterũ ſi noua petis. ita nobiſcũ cunt res vt nulle nob epule dulces ſĩt. nunq̃ꝫ felix ſopor nocteſqꝫ q̃ete Sepe nos rumor ſine autore cõſperſus cõterret. falſaſqꝫ nobis imagines cõſtituim⁹ in peiuſqꝫ ſingula ꝯtimus. oĩs noſter ſermo luctibꝫ eſt ꝛ ſuſpirijs plenus ſpẽqꝫ illud virgilianũ añ oculos verſatur. bella horrida bella ꝛ tybrim multo ſpumantẽ ſanguie cerno Multa nobis diritas ſiderũ atqꝫ fatoꝝ ẽ gladius ſꝑ ceruici herere videtur. Uale ex louanio tarde dum ſurgit nox auctura timores.

Conſulitur amico ne ad animum trahat oblocutionem detractoris

Plurimam fauentiſſimo corde ſalutem Nuper ad me venit amice ſincere vicinus tuus de quo bono iure cõqueri ſoles. multa de te plena bucca perferens. qui meas aures rupit ſua ſtultiloquentia. cũ ſit omni pica graculoqꝫ loquatior. cuius mores lingua pandit. vilia em̃ verba vilem animum profitentur Conſulo ne ad animum traxeris. indigneqꝫ tuleris que de te garrit. omnia nanqꝫ mala licet etiam leuia ſint per impatientiam ingraueſcunt. ſuus cuiqꝫ mos eſt. Jam ei mala dicere in uaturam verſum eſt Quis contra naturam certabit quis pelago nc fluctuet prohibebit. vel igni ne caleat. Loquax inimicus minus offendit Raro mordet canis qui latrat. nocet magis ira que tegitur. Minus faciũt qui magna loquuntur. Sed vt verũ fatear cepit tandẽ dum nie longo tractu audierat in bonam partem ſuam linguam inflectere Aiebat enim ſe cupere ſeſe fraterno ſubamore tuis affectibus cõformari Et q̃ omnia vetera forent in obliuio-

nis cāpo ſepulta Rē meo iudicio feceris tuis moribꝫ tueqꝫ ꝟtuti nō
imparē. ſi immotū ſꝑ aīm tenueris prorſus nihilipendēs qđ dicat a
gat vel moliatur Tu fac valeas quieteqꝫ viuas areamqꝫ illi vitupa-
tōis relinquas Suum ſit maledicere tuum benefacere

¶ Reſponſio ad precedentem cum deteſtatione
detractoris et ſuorum modorum

¶ Proſꝑitatē optate ſalutis Ex calce lrāꝝ tuarū fidiſſime vir accepi
ꝙ emulus meus multa tibi pulchra dixit q̄ apđ te innocētior vrba-
niorqꝫ videret Itaqꝫ cautelose hoc efficit. nō vt abſcindat ſꝫ vt abſcon
dat vicia Qui tñ vſqꝫ adeo inuidus ꝑmanet ꝙ ſi poſſet oculos hoibꝫ
effoderet ne ſolez viderent Verū ſi capillū in hoie habeat. cito excreſ
cere facit in trabem more muſcaꝝ nil bōni acturus. ſꝫ ea mox fedatu
rus ſi que bene acta ꝯſpexit Neſcio cur tantoꝑe miraris ſi laceſſitus
tantis iniurijs mouear. q̄ ſi vides lapidez teri ignez videbis erūpere
Quid mirū ſi inaiatis ego rebꝫ mollior nō ampliꝰ ipē ferre valeam
Noſti eñ quanto cōatu illi ſupi quē fulmīe ꝑdant famā meaz nigra
re molit̄ vt ſub illius vmbra poſſit ſuā infamiā occultare Si mihi tñ
ad vindictaz tanta volūtas adeēt quanta facultas nūqꝫ hec fecerit li
bere licenter impune Verū de hoc alias dum ꝑ ociū dabit̄ tecū pluri
bus agam Si qđ ex me velis precipito. tuis naz votis nō modo me
a. ſꝫ meipm totū pleniꝰ ex viſceribꝫ cordis impendo. ⁊ bñ valeto

¶ Scribit filius pro veſte

¶ Obedientiaz hūillimaz ex cētro cordis loco ſalutis. Nouit vr̄a pa
terna benignitas honorandiſſime pater qꝫ indecoꝝ ſit inter honeſtiſ
ſimos viros q̄s inter ꝟſari me ſꝑ oportet. vili abiecta laceraqꝫ veſte ꝯ
parere Detritū id totū ē quicqđ veſtiū habui vt vix filū filo coheret.
Rogo igit̄ hūillima prece tunicaz mihi fieri longaz ⁊ latam nō aua
ro forcipe ſciſſam eamqꝫ rubeam q̄ veſter in me fauor ⁊ honor eluce-
ant magis quo valeam nō modo veſter filius. ſed vel dilectus iudi-
cari Valete in valitudinis largitore Ex louanio adeo raptim vt non
tam currere manus qꝫ decurrere videretur. Junij prima ſub nocte
ſilenti

¶ Reſponſio in prima parte ſerioſa in calce deriſoria

¶ Petis fili veſtē ⁊ q̄dē rubeaz vbi in hoc hyemis aduētu nō calorē ſꝫ
colorē poſtulas q̄ nō tam neceſſitati qꝫ vaītati ſubueniri req̄ris Qui
veſtiū cultui mag̃ videris īſiſtere qꝫ ſcīe vel ꝟtuti q̄ credo pueroꝝ mo
re veteres veſtes volēter laceras vt nouas recipias Vtiqꝫ fili ñ tan-
toꝑe corꝑis cultū curares niſi neglecta tibi mens eēt iculteqꝫ ꝟtutibꝫ
Quid longā ⁊ latā queris q̄ lutū ⁊ puluerē trahat ⁊ ī humā dimiſſa
calcet̄ eamqꝫ rubeā ⁊ oculꝰ ſplēdidaz q̄ te nō ornaret ſed tuā ſtultitiā
proderet. Nam. veſtis qꝫ par eſt inſignior mouere alios ſolet in riſ

ſus atq̄ cachinnos. prudētibꝫ aūt viris inter q̄s te ꝟlari dicis ſp̄ ac-
cepta ē neglecta cura decoris tali moderatōe vt nec ſordeat veſtis nec
ſplēdeat. Ueſtias velī aīm ꝟtutibꝫ hec veſtis ſolida ē ⁊ ſincera nō a
caſu pēdula. Pro veſte āt corpis tui mittā tibi griſeā veſtē. ne pedi-
culi quos abūde nutrire cōſueuiſti tuo cū pudore ſeſe ocul' hoīm in-
gerāt Aialia eī id gen⁹ griſea facile oculit griſea veſtis. ſcis eī q̄ ſil'is
color ſil'em tegat. pdant q̄ ſe cōtrariꝫ. Cōmenda me magiſtro tuo vi-
ro mihi ob ſuas virtutes ſumme colendo Ex Dordraco octobris de-
cima celeri manu ⁊ auida penna.

¶ Scribit amicus amico nō poſſe votis ſuis
ſatiſfacere cū excuſatōe ⁊ oblatione

¶ Plurimas corpis aīe q̄ ſalutes. Nō ſum beniuolētie neſcius vir p̄-
ſtātiſſime q̄ in me vicibꝫ multis magno aceruo ꝯgeſſiſti Qui me tā-
tis ſp̄ meritis atq̄ fauoribꝫ affluēter ⁊ ornaſti ⁊ p̄ueiſti vt eoꝝ p̄ mul-
titudine totus in me abſorptus videaris. quo flāma mihi amoris
in te ſuccreuit cuius exuberantiā tacere ſtatui ⁊ mei ad tua ſeruitia
oblatōem. ne in me clamitet pythagaras. age magna nō mag̃ pmit-
tēs diuites ꝟboꝝ inopes reꝝ eē ꝯſueuerūt. magis pmiſſoribꝫ mini-
mū fidei eē ſolet. Si q̄d igit̃ ex me vel' ſcribere pete pba dabit expiē-
tia fidē. Sꝫ inani aleris ſpe nihil hic loci eē video q̄d faciat in rē tuā
nā ſumptus hic lucra exſupant. Rem paucis tenes aliūde tibi cōſu-
las oportet. Clare loq̄r ſpero iā p̄dem te vl' aduſq̄ gandauo vbi apō
te agerē lucide ꝯgnouiſſe me his moribꝫ eē vt ꝟbis paſcere didicerī
neminem Q̄d amplius ſcribam habeo nihil. niſi q̄ letus valeas Ex
Louanio manu leui raptius iactu fulminis.

¶ Intimatio partim ſerioſa partim
iocoſa vt frequens ſit ſcriptio

¶ Salutes deſideriꝭ ꝯpares. In p̄mis te plīmū rogo charīſſīe vir
id mihi ꝯcedas ne minorē de me geras fidē q̄ q̄ te ſaluū ⁊ res tuas
maxie optāt Uelimq̄ ego intelligas te hrē in me hoiem amātiſſimū
tui ⁊ ſine vlla exceptōe deditiſſimū tibi q̄ etſi corpe tibi p̄ns eē n̄ poſ-
ſum. amore tn̄ ⁊ ſpū aſſum Et tu ex adūſo is es q̄ nullū erga te ſteri-
lē amorē ſinis. Nrā ergo amicicia quā nec locoꝝ nec m̄gnitudo tpis
diuellere p̄t nos ad calamū trahat Amo lr̄as tuas q̄s tenaci fideliq̄
ſeruo memoria. q̄s nūq̄ video q̄n miro quodā calore ſcribēdi ardeā
rurſus ſi taces maior mihi ſcribēdi cupiditas ſilētio ꝯcitat̃. q̄d eī pul-
crius q̄ amicū ep̄l'is colloqui. ego eī ſic mihi ſuaſi aut nullū eē bonū
in vita. aut illō eē cū amicicia iūctū q̄ inter abſentes niſi ep̄l'is flore-
re nō p̄t Sepe mihi pollicit⁹ es freq̄nter ſcribere. ſꝫ ſi ī meōria tua q̄d
foramis fuit q̄ pmiſſū excidit rogo id obſtruas ne q̄d de nouo p̄cibꝫ

iam meis infundo iterꝝ atqꝫ iterꝝ decidat. Sed ſatis iocatus ſuꝫ ſe
rioſa iam ꝓce poſtulo ſepe ſcribito nec velis te amplius excuſatõne q̄
negligẽtie ſꝑ ſocia ē expurgare. quaſi nihil habuiſſes qđ ſcriberes qui
ſaltem illud ſcribere potuiſti te nihil habere qđ reſcriberes Si vales
bene eſt. ego quoqꝫ valeo

¶ Epiſtola reſpõſiua ⁊ excuſatiua frequẽtis ſcriptõis ex qualitate tꝑis

¶ Uotis potiri loco ſalutis. Sepe ad te ſcribere credidi colẽde ꝓcep
toꝛ· ſꝫ alia ex alijs impedimẽta conſurgũt veteribuſqꝫ negocijs noua
ſemper accreſcunt. nec ꝓora peragunt omniaqꝫ negocia mea ſe miſ-
cent ⁊ cõfundũt vt vl' ſe pellant vt ꝓcella ꝓcellaꝫ. vl' ſe trahant vt coꝛ
tina coꝛtinam. q̄ ſemper mentẽ a cepto auertũt. vix ad mediaꝫ hoꝛaꝫ
ſomnus mihi obꝛepit ſub tanto põdere negocioꝝ. ſemper eniꝫ mihi
aſſunt ſine fine laboꝛes. quibꝫ nõ ſubſiſtere poſſum niſi per laboꝛes
requiem q̄rerem. qui in requie requiẽ nõ inuenio. Te igiť exoꝛatum
velim vt raritati ignoſcas ad quã me neceſſitas nõ deſidia trapit Sꝫ
in ſumma illđ habeto ꝙ aliq̄ magna reſtant que h̄ tempoꝛe etiaꝫ ſi
mihi ociũ eēt penna nõ ſineret effluere. Sũt em̄ periculoſa non apre
frõtis tempoꝛa. adeoqꝫ turbata oĩa vt nemo ſciat q̄ nauiget vento.
vl' quas in manus lr̄e ſi quis ſcribat caſure ſint ⁊ q̄ꝫtũ leſure ſi male
eeciderint. tacebo igiť ne ꝟba foꝛte altq̄ icautius plataiſtatui obſint
meo. quo qui eſt paruus ſit nullꝰ Uale ex ypꝛis Januarij tercia tar
de vt cum epiſtola dies ipſa clauderetur.

¶ Petitur cõſultatio ſuper cauſa pendente coꝛam officiali ⁊ aſſiſtentia

¶ Salutes plurimas ſuaui amoꝛe ſpirãtes. Cãm habeo coꝛã offici
ali moꝛineñ. venerabil' dñe quã potẽtia aduerſarij mei hucuſqꝫ poti
us q̄ꝫ equitas rexit. quã ſi ꝑdo ſtatui meo grauiſſimũ vulnus infligi
tur. qđ ne accidat in tua bonitate poſitũ ē. Mitto tibi in cedula his
incluſa caſum atqꝫ ꝓceſſum ſuꝑ quo cõſultatõem ſcribito. Et ſi quid
in ꝓceſſu ꝑ me minus ꝓuiſum ſit tua pꝛudẽtia coꝛrigať. nã ad te tan
q̄ꝫ ad portũ quendã ⁊ firmã cõſilioꝝ anchoꝛã ꝯfugio. qui in tuã gra
tiã ⁊ pꝛudentiã oẽm meã curã cogitatõem mentẽ deniqꝫ oẽm ⁊ ſpem
meã fixi ⁊ collocaui. Uereoꝛ em̄ niſi adiumẽta ꝓſtiteris cãm meã in
periculũ eē lapſurã. Nõ quidẽ ꝙ de iure meo dubiuꝫ ſit aut ſiniſtre
de iudicũ ſuſpicer eq̄tare. ſꝫ qꝛ aduerſarij mei tãtus litiũ amoꝛ vt ni-
ſi cũ ſua aſtucia tua diligẽtia tuaqꝫ induſtria certẽt. nõ video quõ fa
cile dicta cauſa ſubſiſtere poſſit q̄n indefenſa tanto aduerſatoꝛe cito
ſuccũbat. Qđ ſi feceris expecta futuꝝ ꝙ tuis votis libẽs eque ꝑatuſ
q̄ꝫ parcã. nec em̄ tã mecũ ꝯmodũ mihi charuꝫ erit qđ ex te accepto q̄ꝫ

fuerit mihi relatio grãꝝ iocũda ꝗ ⁊ ſi forſan non tam digna erit vt
tua merita exigãt. tñ ⁊ iuſta erit ⁊ debita ⁊ ſi potero gratioſã. Uale
fortis ſemꝑ ⁊ ſanus ferriqꝫ recocti robore firmior

¶ Reſpõſio cõtinẽs iudicis laudem

¶ Salutes placidiores gemmis ⁊ auro Si tua cauſa vir dilciſſime
fulgeat iuſticia nihil ẽ quo deſperes. Judex eñ vir lrĩs plenus eſt iu
riſqꝫ peritiſſimus. ꝗ a ſemita rcã deflecti nõ poterit. adeoqꝫ amat qđ
equũ eſt vt nihil poſſit niſi equũ facere. linceos hꝫ oculos. videt ꝙ ar
gus ꝑtium ꝯſutias ſua induſtria facile noſcit. faciliuſqꝫ frangit atqꝫ
retũdit. ⁊ ꝗ cauillatõibꝫ ſiniſtris ꝑtes cõfuſa efficiunt atqꝫ turbata.
mox oĩa in ſedẽ debitã ⁊ locũ reſtituit. ꝗ facile ꝓſpexerit ne cauſe tue
eq̃tatem improba hoĩm cõſilia vincãt in ſolamqꝫ iuſticiam luĩa ſua
fixa tenet. nec ꝓce nec auro declinat ab illa. Uale ⁊ me puta tibi ſem
per deditiſſimũ fore. qñ quidẽ ſic tua immẽſa de me expoſcũt merita
qui ſi forte nõ fortẽ aut potentẽ vt velim cõſtantẽ tñ tibi aĩm ſꝑ pol
liceor. atqꝫ volentẽ in ꝓceſſione oppidi tui me tibi pñtẽ cõtuliſſem ni-
ſi maris tumor increſcẽs mihi tranſitũ denegaſſet.

¶ Reſpõſio alia in aliã partem.

¶ Amicicias ſolidas minutõe carentes Aduerſarius tuus vir ẽ ver
ſuto occultoqꝫ ingenio. ⁊ eo plane improbꝰ atqꝫ huiuſcemodi moruꝫ
qui nõ dico alienos ſꝫ etiã ne ſuos quidẽ in pace relinq̃t. quos iniu-
rijs ⁊ ꝯtumelijs quotidie cõſectatꝛ ſe tñ innocẽtiſſimũ fingit. mõ q̃ritꝛ
mõ gemit. nũc tꝑs accuſat. nũc hoĩbꝫ iuſticiã ſuã ꝓdicat vt pallio ꝟ-
borũ fallacias tegat quo hoĩe nihil ꝓduxit natura frauduletius Sꝫ
certe interea ꝙ aduerſarius tuus dolis certat vinces ſi ex aduerſo cer
taueris muneribꝫ. Judex eñ qđcũqꝫ faciet ſi cũ munere paſcas. vena
lem ꝯſtituit iuſticiã ſua grã carebis ſi nõ ſue auaricie tuis muneribꝫ
hiatũ oppleueris. aĩam ⁊ ſanguinem vẽdet ſi emptorẽ habeat Sꝫ hac
in re ſilentij moderatõem habebis ne incaute ꝗ ſcribo reueles. Nam
verbũ alas habere fingit Homerus. qm̃ ⁊ volat celeriter. ⁊ nõ facile
emiſſum reuocatur. Que igitꝛ ſub tegmine dixi ſub tegmine ſerua. ⁊
bene vale. Scriptũ celeriter volante calamo equa fuga ſagittas

¶ Querela amici ad amicũ ꝗ ab hoſtibꝫ captus eſt

¶ Neſcio frater optime qđ ego infelix ſiniſtro ſub ſidere natus in ſu-
peros demerui. tãtis calamitatibꝫ cõcutior Pridieeius diei qꝫ ciui-
tas capetur exire conatus agmẽ armigeroꝝ incautus ſubintro ⁊ ꝑre
da bellica fio nõ potẽs pedũ celeritate ſaluari. nec aliud video qꝫ ꝙ
tetro carcere cogor putreſcere. proch dira deus nimiũ dira potẽtia fa
ti. Nõ tñ hec me ſcribere arbitrabere vt aliq̃d mea in cauſa tuo agere
detrimẽto. nec volo meã amiciciã tibi iacturaꝫ attuliſſe. vbi tñ abſqꝫ

ſncōmodo tuo cū reliqꝭ amicis modū meē redēptōis adinueneritis
iam vitā dederis moriēti Qd inextimabile munus nūꝗ erit a mēte
ſeiūctū. Uale datū ex loco tenebriſꝗ ſqualore pleno ⁊ quidē palpādo
potius ꝗ ſcribēdo. teſtes ſunt carectes ⁊c

Cōſolatio ſuꝑ querela amici predicta.

¶ Nō eſt q ſatis explicet fidētiſſime vir ꝗtū doloris aceruū lrē tue
aīo infuderint meo. Quāꝗ ſꝑ ac ocul' cernerē ſubtimui tuo ſtatui q ī
ciuitate cupidius ꝗ felici⁹ ꝯmāſiſti. Sed dū iam res eo ducta eſt vt
nequit aliter eē fac aīo forti atꝗ magno ſis. te colligas. virūꝗ prebe
as. tibi ꝟtus tua plus dedit ꝗ fortuna abſtulit. ea igit ꝟtute te ſuſtē
tes. Ego aūt videbo ꝙ grām quā tibi īmortalē habeo re ipa ꝓbaue-
ro. tui ſꝑ fui nō fortune amicus. ſꝑ me mouit mouebitꝗ dū viuam a
micoꝝ cura quos ꝟtus mihi meritūꝗ cōciliāt. Sed velim ita intel
ligas vt que ꝓ te facturus ſum in ſolutū nō in anteſſum accipias Ex
Louanio ea feſtinātia q digitis ſudorem expreſſit

Rogatur amic⁹ vt medicū mittat amico egroto

¶ Sis mi petre fortunatus. Eſt apud te medicus arte ⁊ experientia
preſtans a quo mihi per te impetrari exopto ꝙ me viſitet. Si min⁹
regimen ſcribat quod vt certius poſſit dices me vexari immiti poda
gra q morb⁹ mēbra mea q ad decorem inflectiōis natura laxauerat
iam in tumorem ducit. iam in rigorem conſtringit dolor immaniſſi
mus eſt qui nunꝗ me deſerit quin reliquias peiores relinquat. rur-
ſus ex raritate temperature quam medici complexionem appellant
tantus mihi aliquando glacialis heret rigor precordiꝭs vt null' poſ-
ſim operimentis. nulloꝗ congeſto veſtium cumulo caleſcere. Longi
or eſſem ſed properat nox auctura dolores Uale dilecte vale viuteꝗ
dies longos letus ⁊ fauſtus

Reſpōſio ſignificās medici miſſionem

¶ Petrus tibi deditiſſimus ſanitatē dt. Dū lrās accipio hora iā fer
me noctis vndecia excеſſerat cepantꝗ iā oculi ſomno graueſcere quē
ſomnū motis auribꝫ more canū erectoꝗ mēto mox excuſſi. cūꝗ diſtu
li in tꝑa lucis. Hauſit mihi lachrymas epl'a tua. q morboꝝ lōgā cō
geriē tibi vni icubuiſſe ſignificas Sꝫ nūci⁹ q has celeri curſu ꝓtulit.
me magis lōgeꝗ magis paueſcere fecit. exq valitudis vix ꝟbū vnū
excuſſi. q oē ad ꝟbū meū ingemuit. lōgeꝗ pl'a fletu ꝗ loq̄ndo ſignifi
cauit. ſꝫ firmo velim pectore ꝑſtes ꝗꝓmū ſuperi celū dieꝗ reducent
aderit ille quē optas medicus ſanitatis tue fautor ⁊ autor

Rogatur prior magiſter vt patrē indu cat ꝙ filiu s in pedagogio locet

¶ Obedientiā cōdignā loco ſalutis Pater me⁹ magiſter colēdiſſime

cupiens me tenerius educari. louaniꝫ in domo ciuis me collocauit. ⁊
certe electe ſatis quo ad corporis alimenta honeſta enim eſt domus.
honeſtior hoſpes. honeſtiſſima omnia que agũtur. que tamen cũ lai
calia atqꝫ prophana ſint paruꝫ profectui ſeruiunt meo Hoſpes enim
non niſi mechanica ſollicitat. cuius vxor more aliarum de lino galli
nis ⁊ ouis ſemper diſputat. Et quia diu ſciui patrem meum in om-
nibus conſilium magnipendere veſtrum. ſcio etiam ſcholaſticas om
nes res vobis ꝙ cognitiſſimas eſſe atqꝫ non latere vos ꝙ vtile ſit in
pedagogio commorari. vbi arguendo ſoluendo replicando cõtinua
colluctatio eſt. Ibi enim vigẽt ſtudia proferũt ſe ingenia ſeſeqꝫ excitãt
vbi nemo eſt qui non vel diſcat. vel doceat. petat. vel reſpondeat. pro
fundatqꝫ litteras vel hauriat. Quater enim in die qui pedagogio im-
morantur. diſputationes ⁊ reparationes habent abſentibus nobis
qui extra ſumus. Nemo loquitur non latine. tantus ibi litterarum
ſtrepitus. tantaqꝫ doctrinarum conſonantia vt clangore quodã vi-
deantur ⁊ muri ⁊ parietes tecta ſimul ⁊ pauimenta ſcientias ipſas
reſonare. non aliter ꝙ aeris particula quelibet latinis foret impreſ-
ſa caracteribus. quo ſcholares die nil aliud audire videntur ꝙ ſcien
tias. nocte autẽ ꝙ earum imagines Et licet in pedagogio vita mihi
coactior eẽt omniumqꝫ agendorum licentia minor. In hanc tamen
ſententiaꝫ ardor ſcribendi me pertulit vt pedagogio libenter nũc im
morarer. cuius incolas vidi ceteros ſemper excelluiſſe at in omnibus
promptiores. Supplico igitur patrem meum informare vt paruis
expenſis magnum profectum preferre dignetur Iuuat ſepe charius
emere ſi merces fuerint meliores. diciteqꝫ ſibi q̄ in rem faciũt. ſcitis
quid volo. ſcribo perito. qui ex paucis multa concipe cõſueſtis. Va-
lete feliciſſime termino ⁊ fine ſecluſis.

¶ Rogatur pater a filio ꝙ eum in collegio facit commenſalem.

¶ Humilimam obediẽtiam cum veneratione condigna. Pater opti
me votis meis votiue cuncto rñderẽt ſi dignaremini in pedogogio
ſumptus mihi emere quo nihil duco gratius nihilqꝫ fore vtilius Ne
ſcio mihi louaniꝫ de neceſſarijs cibus ⁊ potus proſpicere. vbi cara ſũt
omnia. atqꝫ ſcholaſtica iura exſoluere abſqꝫ expoſitione pecunie mul-
te. Annus enim longus eſt multam diẽ continẽs. Vix etiam adeſt ho-
ra q̄ non ſecum egẽtiam nouam afferat. ⁊ qua vicus vnus alter ve
me non habeat tranſeuntẽ prius ꝙ quater in die ſcholas adeo redeo
qꝫ atqꝫ loca varia pro eſculẽtis ⁊ poculẽtis viſito. multa mihi inter di-
gitos tpa diſſiliũt ꝓfectu cũ modico. Nec video me terminũ ãni at-
tingere poſſe qui nõ forẽ hoc modo vel totidẽ vel amplius ꝙ in peda-
gio expoſiturus. Sic vobis nõ proſum meipm negligo. ceteris ego

curis diſtrabor interea me ſocij mei paſſibꝰ lōgis āīcedūt qꝫ tam ſe
qui qꝫ pcurrere conarer ſi cū eis in pedagogio ſol' lris deditus eſſem
vbi totū aīm meū in ſolo ſtudio defixū haberē. ⁊ vbi ad manū ſp ad
eſſent mgri meis dubijs ſatiſfacturi ingenioꝝ duces ⁊ faces nec mi/
nus haberē cōiūctos mihi ſocios multos ingenio ⁊ diligētia claros.
qui pulcro auſpicio pſignāt in adoleſcētia quales futuri ſint etate p/
uecta cū quibꝰ iocūdiſſimū mihi ſtudiū eēt oī tedio laboris ſecluſo.
Nā vt eq currēdo ſic nos diſcendo animamur multitudine. Ualete
pater omni felice felicius.

¶ Magiſter ſcribit ſcholari conatū eius collaudans

¶ Salubres tua in vota ſucceſſus. Multo ſum affectꝰ gaudio lrās
tuas legēs inſignis adoleſcēs, qbus petis qꝫ fuiſſem qꝫ breuiſſime cō
ſulturꝰ. qs em vl' mediocris ingenij nō hoc intelligat lōge fore vtiliꝰ
cū bonis ſtudētibꝰ qꝫ cū laicis habitare. Sup hac re cum patre tuo
ſermonē multū habui. q cōſilio meo tuiſqꝫ piter ꝓpulſatus pcibꝰ con/
ſentit tue gte petitōi. q vltro appetis ſtrictius viuere vt largiꝰ diſcas
nec potuit pater generoſos illos conatus tuos hec audiēs ſatis col/
laudare q aīm tuū rōni. ſiue vt aliter idē dicā te ibi ſtudes ſubijcere
vt qnqꝫ multos alios āīcedas. Det tibi illius animi cōſtantiā. illi/
qꝫ aīo longiſſimū tps q dare pt. Demū adiecit pater qd me rogauit
inſerere lris. vt ſcꝫ oēs curas tuas in id ꝯtas vt bonus fias atqꝫ bono
rū mgrōꝝ tuoꝝ cū qbꝫ morari cupis beniuolētia nō indignus ⁊ ꝓpo
ſito tuo vigilē efficacēqꝫ opam ſp impēdas. Qd ſi feceris obligabis
perualde me in tui amorē ⁊ etiā prēm tuū tibi nō inidoneū debito/
rē. Uale ⁊ certe gaudentius qꝫ ſub ſole ardente cicada

¶ Pater ad filiū q filij aſſentit deſiderijs

¶ Fili hꝫ hec oīs iuuētus vt leuiter iudicat ⁊ noua ſp affectat. Neſ/
cio ſi leuitate ducaris vl' traharis nouitate q ſic in pedagogio mora
ri deſideras ſi te vt ſpero mouerit ꝟtus ⁊ ſcia. vt tuis lris teſtabaris
nō poſſum votis nō acqeſcere tuis Nec decē poſſum boni mgri tui
cōſilijs multo ſale minerue cōditis. Intres igit' cōem portōem com
muni more alioꝝ polliceare mgrō tuo ſolutōeꝫ in tpe has ſibi oñdēs
vt ſciat te hoc facere me iubente Uale in chriſto atqꝫ taliter vt q ſibi
placeant ſolum cupias faciaſqꝫ

¶ Pater ad filiū ad militiam puectū

¶ Quātum chariſſime fili tua ex pñtia ſolatiū cepim ſepatio docet.
Creſcit indies amor in te meus neſcitqꝫ cōſiſtere. eoqꝫ magis q dñs
tuus te lris ſuis altius effert atqꝫ cōmendat. Scribit naꝫ te militia
tuis meritis decoratū. multa quoqꝫ alia que facilius ſperariꝫ qꝫ cre
diderim niſi apud me multe eēt fidei. ⁊ niſi natura id fieret vt facile
credat qſqꝫ qd optat. q ſi ita ſint pſeuera. ſin minus. fac vera eē inci/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ꝑſant ſi qua tibi tui cura ſi ꝗ amoꝛ glꝛe. vel ſi quis tibi ad honoꝛes co
natꝰ eſt id ex te ſumopere requiro vt qđ liberali abcedens ꝓmiſiſti inde
feſſa ꝯſtantia, ꝓſequaris Multa ſunt q̄ calamū meū ad alia vocant
Tu igit̄ vale. ego nam valeo ꝙ̄tum ſolent vetera e contrarijs com⸗
pacta coꝛpuſcula, ſed quo melius valeam operam dabis

¶ Ad idem

¶ Optata ſalute p̄miſſa. Uix credes charc fili ꝙ̄tis ob tuā abſentiā
vxoꝛ anguſtijs. quātiſq̄ doloꝛibꝫ crucioꝛ Jam p̄mū agnoſco ꝙ abſen
tia amoꝛē nō minuit ſ; accendit Audio te militie munere functū ⁊ in
capitaneū electuz. ⁊ ad guerras ꝓficientē Jn his fili occupari durum
ſed longe durius pꝛīcipis iuſſibꝫ ꝯtrairie Supplex ego deū oꝛo vt eū
tem comitet̄. dij ceptis faueāt. aſſitq̄ tibi ſplendēs ⁊ imobile ſidus q̄
eo ducaris quo cepit animus, ⁊ letus ⁊ ſaluus reuertaris

¶ Reſponſio

¶ Lr̄as vr̄as paterni amoꝛis pleniſſimas metuēdiſſime pater tanto
accepi gaudio quātuz hic calamꝰ depingere neq̄ret etiā ſi ferreꝰ eſſet vl̄
ex calibe fabꝛicatꝰ Q; me dn̄s meꝰ ſuis lr̄is extulit nō id merita mea
ſed virtus ſcribētis effecit Enitar tn̄ quantū in me fuerit roboꝛis at⸗
q̄ neruoꝝ paterna veſtigia imitari. q̄ indies hec ſi qua eſt de me du
plicet̄ opinio. curaboq̄ p̄teritam ſegnitiem meā diligētia vigilātioꝛi
ꝯpenſare. nō ſomno. nō ventri. nō inertie vacaturus. a quo ſatis me
liberat onus qđ poſt adeptā militiaz illuſtriſſimꝰ dn̄s noſter dux hu
meris meis ſupꝛa vires hoīs adiecit. qđ nō taz p̄mere ꝙ̄ obꝛuere me
videtur. qđ malim ab alijs ꝙ̄ ex me audiatis. Nunc mihi aīo opus
eſt. nunc pectoꝛe firmo Ualete pater. aīoq̄ ſp̄ fixo tenete nunq̄ poſſe
mea obſequia veſtris imperijs ſuperari.

¶ Epiſtola dubitatiua
ſuper militia filij

¶ Salutē. Fili ꝙ miles creatꝰ ſis neſcio an necne doleā vel gratula
boꝛ Sepe qđ incipit in gaudio deſinit in meroꝛe Per militiā eñ plu
res ad inopiā. ad deniq̄ moꝛtē ꝑuenerūt Habes iam vn̄ ſp̄ inq̄etus
eris vel igloꝛius Quid queſo iuuat habere qđ ſeruat̄ vite diſcrimie
⁊ cuiꝰ preciū ſanguis Traxit te foꝛte vanitas ad militiaz. q̄ vanitas
fecūda folioꝝ eſt ⁊ frondiū. ſed ſp̄ fructuū eſt inanis. ſed añ tēpꝰ hāc
militiā ſuſcepiſti ꝑus ꝙ̄ martialibꝫ ſis imbutꝰ pudebit aperto oſtio
viuere ⁊ inter milites comparere Fuerit eñ neceſſe per militie titulū
ignoꝛantiaz tuā in aptum exire. quē tn̄ titulum ſi digne cepiſti gau⸗
deo. nō ꝙ habes. ſed ꝙ meritus es. quē ſi ſapis fouebis laboꝛibꝫ ne
turpi ocio euaneſcat Laboꝛ area ē v̄tutū. nil ſine laboꝛe excelſuz ē. mł
tos laboꝛ extulit. ſopoꝛ nullū. Sepius hoc dixi. ſepius hoc repeto

vt altius imprimã. Uale ex Louanio quodã calami celerrimo curſu

¶ Alia epiſtola in eandem ſententiam

¶ Aim inuictũ loco ſalutis Satius forte fuiſſet fili militiã hũiliter verecũdeqꝫ recuſare ꝙ̃ gl'anter amplecti Pullulat iudicio meo in or/be damno magno inutiliũ tanta ſeges militũ. Sed ex aduerſo multos vidi ꝗs ociũ fedauerat. qđ eos ſuſcepta militia mox deterſit Tu igit enitere te militie actibꝫ exercere. ignis nanqꝫ de ſilice colliſiõibꝫ querit. armaqꝫ ſunt ꝯfricationibꝫ clariora. qđ vt letius facias ecce tibi equũ mitto ꝗ ad ſpeciem eſt honeſtꝰ. ad curſuꝫ velox, ⁊ ſub haſtis aſſuefactus. Uale ſtrennue atqꝫ valenter

¶ Arguit pater filiũ ſuum militem non militaliter viuentem

¶ Neſcio ꝗd audio fili ꝙ vite maculas induis. ꝗs reſtãs vita nõ facile poterit eluere ſic te gubernas vt ꝑtenuis tue ſpes ſalutis ſupſit ꝗ more traſonis tuã militiã veneri deuouiſſe videaris. licentiꝰ ꝙ̃ par eſt veteris etatis vicio. ꝗ nõ plus vicio reſiſtis ꝙ̃ aq̃ ſigillis. cũ nemo te erroribꝫ ãñcedat quẽ nõ facile aſſequaris Denarios tuos effundis ⁊ proijcis vt ꝙ̃ꝙ̃ varrõis thezauros (vt apđ· Tulliũ eſt) poſſideris ñ illi ſumptui ſubſiſtere poſſes. ꝑpẽdere deberes ſi ſapes cũ te elato mẽto diuitẽ iactes nullũ aceruũ tantũ eſſe ꝗ nõ tandẽ ablatõibꝫ ꝯſumatur Si tuũ errorẽ p̃cepta mea nõ poterũt ꝯpeſcere. ſꝫ ſꝑ ſꝑſerit. ſeqꝫ latiꝰ fuderit tandẽ memineris te tua demẽtia perijſſe. ꝗ meis p̃ceptis ſaluus eẽ potuiſſes Uale cautiꝰ ꝙ̃ tibi ꝓſpice ne ꝑeũtibꝫ rebꝫ fabula fias

¶ Epiſtola commendaticia amici ob multa merita chari

¶ Proſperitatis optatã affluentiã Qđ ore ſperauerã venerãde p̃ceptor calamo ꝯmittere cõſtringor Uelim tibi ꝑſuadeas nihil me maiori ſtudio a te ꝓficere. nihil te mihi gratiꝰ facere poſſe ꝙ̃ pꝰ habitis oibꝫ hacꝝ latori beniuolẽtiaꝫ tuã cõſiliũ ſil' ⁊ aſſiſtẽtiã accõmodes. ꝗ intelligat cõmendatõeꝫ meã vſui tibi magno fuiſſe Dignꝰ ei eſt ꝗ a te diligat ⁊ tuo ornet adiumẽto nec facile iuenies in quẽ vſqꝫ adõ bñficiũ collocaueris. cũ ꝗ oĩa mihi etiã intercedũt amicicie iura. quẽ vt alterũ frẽm amo. ꝗ nihil mihi charius nihilqꝫ iocũdius. Neqꝫ viuit cui hoĩm amicicie locũ ꝑoreꝫ faciã excepto ꝙ ĩ hoc ip̃e ꝑmũ locũ occupaſti. ꝙ ſi opaꝫ tuã illi cõtuleris. ĩ me collatã accipiã Uale. ⁊ ſi forte plꝰ eꝗ de tanto ꝝ onere impoſitõe cõfido meã ꝑſumptõem excuſet cõfidẽtia nihil ẽ qđ ñ amor audeat de ꝗ vere dcm̃ eſt. audacẽ faciebat amor tu ãt ꝑmitte qđ rurſus ab alio đr. oĩa vincit amor. Jn vtrũqꝫ cadit qđ ſeq̃tur. nos ergo cedamꝰ amori Rurſus vale. ⁊ quidẽ taliter vt duplicationem ſibi duplicata valitudo ſequatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

¶Alia cõmẽdaticia ſub alijs verbis ꝛ forma

¶Salutes multas ꝛ lõgas ꝛ ſepe reſumptas Lator harꝝ deꝑcatorẽ
me ꝑ ſua cã popoſcit. cuius votis ſi nõ paruero vereoꝛ ne eꝰ in me me
ritis teſtioniũ nõ ſatis expleuero. Jta ei a me diligit vt tibi ꝯcedã ꝑ
terea nemi. Si igit amoꝛis q̃ddã in te reſidz. reſidz certe plĩmũ. Jd
rogo. oẽ in huiꝰ amici mei cã diffundas gͣtiſſimũ mihi feceris ſi huic
amiciſſimo meo tm̃ tribueris q̃ꝫtũ cui tpis vnq̃ꝫ tribuiſti plĩmũ. quẽ
ſi deferas nõ eſt hõ alter in quẽ ſpem trãſferat. Perſuaſuꝫ mihi hẽo
nihil eẽ qd a te ĩpetrare ñ potero Pro tua igr̃ prudẽtia dcĩ latoꝛis iu
ſticiã ſincerã ĩtegrãq̃ꝫ fuab ꝛ bñ valeb mei ſꝑ memoꝛ ꝛ amans

¶Epiſtola merã credentiam cõtinens

¶Plurimas iugi cremẽto ſalutes. Mitto ad te famulũ meũ q̃ nõn
fideliorquo nõ ſecretioꝛ alter. Parcꝰ ego iã tpis nõ poſſuꝫ latius ſcri
bere neq̃ꝫ tuas lrãs peto daturas morã nũcio cui redeũti nõ tam eq̃
curſu q̃ꝫ volatu opus erit. Jpeq̃ꝫ nũciꝰ nob calamꝰ. epl'a ligua erit. ꝛ
fides ſua cõe ſigillũ. Sꝫ hic ſiſto. hic taceo. nã ſu… breuiſſimo tpe q̃
has ſcribere cogebar q̃relam depingo. Jnterea mihi tempus ego bre
uius effecero. Rogo tñ conſideres nõ q̃d ipſe. ſꝫ q̃d eius equus. quẽ
cõmutabit ſi id neceſſe iudicaueris. ne nimia feſtinatio feſtinationeꝫ
tollat. Uale diu ſane. ſed ſemꝑ feliciter

¶Epiſtola cõmendaticia amici ad amicũ cõmendatũ amicum qualificans

¶Jd modicũ qd poſſum ꝑ ſalute. Cõmẽdo tibi amiciſſime vir harꝝ
latorẽ cuiꝰ res in turbido ſic poſite ſunt vt curaꝫ amicoꝝ exigant ali
oq̃n diſpẽdio ſubiture Hic te rogo. vt digneris eundẽ in vlnas tui a
moꝛis amplecti. q̃ me totũ tenet ꝛ poſſidꝫ miro dulcoꝛe fauoꝛis Di
gnus vtiq̃ꝫ tuo amoꝛe. apd quẽ nõ minꝰ honeſtas q̃ꝫ apd alios neceſ
ſitas valet fama ei optĩa fruit ꝛ meritiſſima. q̃ plĩmũ fide plĩmũ v̾
tute. ꝑ plĩmũ intelligentia p̄ſtat. ꝛ q̃ ſibi ĩpenſa bñficia ita interp̄tat
vt dũ p̄oꝛa accipit poſterioꝛa meriat. Cui vt adiumẽtoſis tãtis p̄ci
bꝫ poſco q̃ꝫtis v̾ba null' ſufficiũt. eritq̃ꝫ mihi tãto iocũdiꝰ q̃ id fecerꝫ
libentiꝰ. eo gͣtius q̃ citius Sis bona valitudic. opamq̃ꝫ des firmaꝫ
atq̃ꝫ ſinceram ne ille ſe a me ego q̃q̃ꝫ neglectũ me a te ſuſpicer, ea tñ
ſꝑ ſub lege vt citra tedia ſiſtas. Ex bruxellis martij die ſcptĩa, ꝛ qui
dem veſꝑi dũ ſua iam retraxerat lumina celum

¶Scribit pater ad magiſtrũ filij q̃ꝑ determinans fiat ſi ſic magiſtro videatur

¶Scripſit nuꝑ venerande mgr̃ filius meus ad ſuũ magiſtruꝫ. q̃ in
eũ p̄ma grãmatice rudimẽta ꝯiecit lr̃as v̾bis pulcras ꝛ ſenſu fecun

das quas potius credo nõ ſuis ſed ditioribꝫ venis eruptas: quibus
ſubnixe ſupplicat vt cũ ſocijs ſuis ad gradus ꝓcedat. Ego igitͬ cõſilio
ſui mgri paterneqꝫ officio tractus eiꝰ ꝑcibꝫ acqueſco determinãs ſuo
ut tpe fiat. ſi ita ſuaſeris atqꝫ in eũ ſtudiũ ingeniũqꝫ ꝑſpexeris. quo
tandẽ firmis neruis poterit nomẽ magiſterij defendere poſſit. No/
lo eñi ꝙ domũ redeat vacuo vaſi ꝑſimilꝭ nõ re ſꝫ noĩe gl'abũdus. Re
liquũ nihil mihi ẽ qꝺ ſcribam. niſi ꝗ amicoꝝ inter ſe cõtinua ſunt at
qꝫ in omnibꝫ lr̃is cadũt. Valeo bñ. ⁊ opto te bñ valere

¶ Rogat ſcholaris ad magiſtꝝ ſuũ priorẽ
vt patrẽ inducat qꝺ graduari poſſit

¶ Seruitiũ tam debitũ qꝫ ꝓmptũ loco ſalutis. Ad vos humili ꝑce
cõfugio magiſter mi chariſſime. Scio ego patrẽ meũ diu aĩm ſuuꝫ
induxiſſe nihil vobis nõ credere. ſꝫ maximã in vos fidẽ habere. vꝪ in
his ꝗ ſtudiũ meũ reſpiciũt. apꝺ quẽ vobis autoritas ⁊ familiaritas
ingens ẽ. heretqꝫ ei ꝓfundiſſime qꝺ ex vr̃o cõſilio traxit. Nouit etiã
quanta diligẽtia conatus eſtis mihi pulcra lr̃aꝝ initia infundere v
tinã tãto ꝑfectu qꝫ̃to conatu. Fateoꝛ ſane ꝙ lõge e manibꝫ vr̃is alter
euadere potui. ſi mea capacitas vr̃e doctrine rñdiſſet. raro ſemẽ ger/
minat qꝺ arido fundo iactũ ẽ. nec eque ſecuris ſecabit ligni cadẽs in
nodũ ac ſi in planũ ceciderit. qꝺ nõ ſecantis ſꝫ nodi vicio accidit. Sꝫ
miſſis his ſcitis venerãde mgr̃ inſtare nũc louanij determinãtiaruꝫ
tp̃a ꝗ iã ſi ꝑtereo cũ phiſicã audio nõ redibũt opoꝛtuna. Quicqꝺ de
hac re ad patrem ſcribo conatꝛ oĩa in tp̃s ꝓtrahere. putas qꝺ hodie ñ
fit cras eque fieri poſſe. ⁊ vt laicus eſt nec ritus nec agendi foꝛmas
vniuerſitatũ cõpꝛehẽdit oculũ in me vt in pueꝝ gerit. etatem ſolum
metiens cui eſtimat gradũ nõ cõgruere. videturqꝫ ſubuerti ne viridi
tribuat qꝺ maturo debitũ eſt. Rogo igitͬ ꝑce cũ maxĩa ex coꝛde flu/
ente. quatenus eũdem pio vr̃o cõſilio inclinare dignemini ꝙ mecuꝫ
ſocijs meis ad gradũ ꝓuehat. ne laboꝛibꝫ meis ꝑmium deeſſe ꝑmit
tat Caſurus mihi animꝰ erit ſi videro ex floꝛe meo ꝝ ſtudioꝝ nullũ
mihi fructũ rñſurum. Qꝫ ſi ope veſtra ad gradus ſcãdere permiſſus
ſim. ſpero laboꝛe meo id efficere vt in prẽm. in charos. tandẽ inqꝫ om
nes mei amantiſſimos honoꝛ gradus redũdauerit. Idqꝫ me curatu/
rum polliceoꝛ. ne vꝪ vos conſilij vel tandem patri peniteat obſequij.
Valete in eo qui pꝛeſidet omni creato

¶ Scribit pater magiſtro ſuꝑ gradu filij partim
mentẽ exprimẽs. partim conſiliũ petens

¶ Multa ſalute ex coꝛde ꝑmiſſa. Rogauit me filiꝰ venerãde magi/
ſter eo intentius quo imprudẽtius. vt eũ ſinerẽ ſuis cũ ſocijs ad ma/
giſterij gradũ ꝓuehi. Sed ꝙ in hac etate tenella ad tã alta ⁊ fauſta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

auſpicia leuari poſſit nō ſatis habeo exploratū. qđ tn̄ ſi facile poſſit ꝯcluſuz apđ me iā eſt nō eſſe deliberandū. ſ3 ſi dubiū ſit nō eſſe conandū filij tn̄ mei deſideriū ꝑuihabeo. qđ ſibi ꝯducat. qđue pulchꝝ qđ qꝫ decoꝝ in vnaz ꝑtem inclinatioꝛ nō equa lance deliberat. ſ3 certe tua auctoritas ⁊ ſi ſentirē aliter facile me ꝓuocaret. vł ſi dubitarem tua horatio me facile īpulerit vt id ſeq̄rer qđ tu optimū iudicares. nec aduertā ad aliorū ꝯſilia ſi tuis ſint repugnantia Pluria calamo ſubtraxi que commiſi nuncio Uale diu felix ſemperqꝫ beatus

¶Alia epiſtola in eadem materia in aliam ſententiam

¶Amiciciā integerrimaz atqꝫ ſalubrē pro ſalute. Rogo chariſſime vir ne filiū meū ad gradū admittas niſi ipe gradui. ⁊ grad⁹ ſibi decori ſit Nequaqꝫ volo ꝙ gradu ꝑcedat qꝫ ſequit̃ lrīs. ne cū doctis pudore taceat vel īpudentius inepte loquat̃. quo tandē vertat̃ in riſum ⁊ fabula fiat Nō volo ꝙ redeat vacua opinio ne tumefactus ſoluz edoctus vento ſitatis inepta ſuꝑbire Nō em̄ birretū magiſtrū efficit. nec doctorē anulus. nec laurea poetā Neceſſe eſt in eo ſit qđ eū faciat glorioſum. nolo ꝙ foris gerat nomē ſcientis. ⁊ intus veſice more nil niſi ventū ꝯtinēs. vel more vacui vaſis qđ foris tumet. intus nihil ꝯtinet Uelim potius ſimilet̃ ficui fructu. nō flore iocūde qꝫ ſpine q̄ nō fructu ornat̃. ſ3 floribꝫ Nolo ꝙ mihi redeat focoqꝫ meo mihi aſinus aſſideat coronat⁹. vano vento nō rebꝫ inflatus Ridiculo ꝑfecto ⁊ alto cachinno digna eſt noīalis virtus vbi ipa noīa rez patētiſſime mētiuntur. tūc nomen ſue dignitatis vnuſquiſqꝫ veraciter tenet qn̄ rem nois poterit potēter exercere. ego em̄ in adoleſcētie ꝑmitijs ſtudijs incubui philoſophie. nūqꝫ tn̄ gradū volui. qđ reuerentia fecit nō ꝯtemptus. ad quē etſi nō forte ꝑtingere ac ſaltem aſpirare ꝑmiſſum erat. Si tn̄ colende vir filiū cenſeas nō indignū tanto noīe. placet ꝙ ſuus laboꝛ gradus honorē premietur. qꝫuis potius ſit viciſſitudo qꝫ premium q̄ ad ſtudioꝝ flores graduū fructus ꝯſequatur. Uale intētiſſimoqꝫ animo enitere ne gradum ſumat ſi nō fuerit ſcientia preſtans. ne fructu amiſſo inutili fronde glorietur

¶Magiſter prioꝛ reſpondet ſcholari

¶Fili patri tuo viſum eſt ꝙ gradum petis ad pompam in aneqꝫ iactantiaz nō ſatis intelligēs qđ magiſterij gradus pretendat. Si tn̄ ſatis ꝯpertuz haberet ꝙ aliquam ſcīe ꝑſtantiaz ꝯſecutus eſſes. ac int̃ tuos ſodales quos ānis equis ſcīa ꝑfloruiſſes q̄ graduz tuis ꝟtutibꝫ meruiſſes. vell3 vtiqꝫ te honore merito decorari S3 veret̃ vt eſt mos iuuenū ꝙ appetētioꝛ ſis gl'e qꝫ ſcīe aut ꝟtutis. nec certū ſatis habeo qđ patri conſolā Te em̄ latere non p̄t qꝫ parua erit paterni portiūcula. neſcio ſi tibi ꝯducat. q̄ inferioꝛ es fortuna ſuꝑioꝛ fias ordic Tot ei iā regiunt̃ mgr̄i vt gradus dignitas ex indigna nūeroſitate vileſcat

Multos ex vniuerſitate tua euadere vidi qui nihil illic ſplendoris
ſunt aſſecuti p̄ter magiſterij inane vocabulū eiꝰ pudore ſempiťno ad
beſurū. nō meo iudicio ille gradꝰ ē ſed fumus ⁊ vētus eſt ꝗ cum nuda
glā. nō cuȝ ſcia. nō cuȝ ꝟtute decurrit. Sȝ ſi te ſcientē ꝑſtiteris gl'iam
ꝓpria ꝟtute mereberis. nō ꝙ ꝟtus famaȝ ꝑ p̄cio poſcat. ſȝ carere ea ⁊
ſi cupias nō poteris Ut ei corpꝰ vmbra ſequit̃ ſic ꝟtutē glā q̄ tm̄ adeo
delectat vt legamꝰ neminē eſſe ꝗ dulcedie glē non tangat̃. ⁊ vt apud
Tulliū eſt. trahimur oēs ſtudio laudis Generoſuȝ ei ē optare qđ ſuȝ
mū eſt ꝯſulo tm̄ vt maiorē te ꝯſtruas ꝙ̄ videri deſideras. ne ſis foris
tumēs intꝰ ꝯtractus nec vēto vanitatis infleris ꝟtute carēs atqȝ doc
trinis Itaqȝ vt finē faciā pater breui ſtatuet ꝗd de te fieri velit ⁊ te cer
tiorē efficiet Interea nō aliū tibi incitandū propone ꝙ̄ teip̄m in teip
ſo te inueies ſi excutias tibi te. Uale illud Ouidij in te ꝯiecto. Dij ti
bi dent ānos. a te nā cetera ſumes tuoqȝ deſiderio fauēs aſſit is quē
penes poteſtas omnis eſt, ⁊ quod feliciter aggredi cupis det feliciꝰ ꝯ
ſummare

¶ Scripſit pater ſuo filio ſuam intentionem de gradu ſuſcipiendo

¶ Salutem fili multo tuꝰ deſiderio nō quidem rōne fulcitō ad gradꝰ
aſpiras. ſȝ potius inanis glē titulatione porrecto Scire te velim qui
ſpecioſo cognomie gaudes in lrīs magiſterium nō in birreto conſiſte
re Gradus em̄ niſi ſcale ſunt ſciarum atqȝ virtutum, quas concumu
laſſe tibi pulchrius erit ꝙ̄ gradus ⁊ titulos Inſiſte igitur ſtudio ſum
mo niſu totoqȝ animi pondere. vt inter tuos ſocios tua ſcia virtus e
mineat Non em̄ labores ꝙ gradus te ornēt. ſed virtus ⁊ littere te veſ
tiant Nec volo ꝙ fallacibus alīs attollaris neqȝ ꝙ ſic artium nomīa
queras quo quod ſcie defuerit ſuppleatur titulis. Salubrius foret
deſcendere iuſte ꝙ̄ immerito aſcendiſſe. Inglorium enim eſſe preſti
terit ꝙ̄ mendacio glorioſum. nam omniuȝ oculos fallere non poteris
tanto in te ſtudio defixos, dum parumꝑ emerſeris quo tibi plus glē
falſe fuerit. eo plus erit īnfamie cum tue ignorantie conſcius cupies
delitéſcere ⁊ oculos ſapientū effugere. nec auſus fueris inter doctos
hiſcere Poſſem ergo narrare multos ꝗs par error pari ꝑiculo dedit.
Sȝ ſatius ē viuis noīb⁹ pepercisſe. Uale in eo a quo omnis valor eſt

¶ Gratulatur vniuerſitas de electione ſummi pontificis obedientiam profitetur oratores mittit et rotulum petit.

¶ Sanctiſſimo patri dn̄o. N. diuina ꝓuidentia ſacroſcē ⁊ vniuerſa
lis eccl'e ſummo pōtifici Humillia culminis apoſtolici filia. vniuerſi
tas Louaniēſis ſꝑ ſeruitrix atqȝ oratrix ad deuotiſſima pedū oſcula
btōꝝ Ineffabile nobis ſubortū ē gaudiū beatiſſime pater ex creatiōe

veſtra in veꝝ vicariū ſaluatoris in terris. ſimul enī ſpes magne ſalu-
tis eccl'e nobis accreuit. q firmiter credimus atq; ſperam⁹ vrām ſan-
ctitatē oīa ipius eccl'e tā ſolida ſoſpitate recturā ꝙ ouile dn̄icum pa-
ce multa inturbatū ſtabit atq; quietū. Et ꝙ inſutil' crucifixi tunica
ſuam ſit integritatem ſeruatura. Et beati Petri nauicula nullis flu-
ctibus obruet. Exultet igit nobiſcū ether ⁊ tell⁹ ⁊ vaga ponti mobil
vnda oēſq; chriſticole tenſis manib⁹ innixis genib⁹ cū cordiū deuo-
ta iubilatōe regi eterno laudes exſoluāt q vos ad apicē ſummi pon-
tificij erexit ⁊ in plenitudinē poteſtatis aſſumpſit Et q lucidius ſan-
ctiſſime pater imenſa nrā leticia veſtre ſanctitati cognita fiat mitti-
mus ad ſacros veſtros aplici culmis pedes oratores nrōs viros no-
bis charos ⁊ doctos multa ꝟtute p̄ſtantes q ſanctiſſime clemētie ve-
ſtre noſipōs oēs tanq; humi coram ſacris veſtre ſanctitatis pedib⁹
aio ⁊ corꝑe ꝓcūbētes p̄ſītent ac offerāt ⁊ obedientiā debitā ꝓ nobis
cū magna animi gratulatōe humillima mente ꝓfiteant ac demū de-
uotiſſimis p̄cib⁹ veſtrā ſcitatē incliare laborēt vt nrīs deſiderijs pro
certoꝝ nominādoꝝ rotulo digneē vrā ſcitas conſauere q̄s vt placeat
benigniſſiēe ⁊ audire ⁊ exaudire ſciſſime clemētie vrē deuotiſſimis affe-
ctib⁹ ſupplicam⁹. quā digneē rex etern⁹ cōſeruare lōgeue feliciſſimis
incremētis eāq; diu vniūſali eccl'e p̄eſſe ac ꝓdeſſe faciat. Ex louanio
in noſtra ꝯgregatōe generali apud Auguſtineñ. Julij tercia

❡ Iterum ad ſummū pontificem
ſuper eiſdem ſub alia forma

❡ Beatiſſimo in chriſto patri ⁊ dn̄o dn̄o. N. diuina ordinacōe ſcē
rhomane ⁊ vniūſal' eccl'e ſummo pōtifici. Uniūſitas louaniēſis obe-
dientiſſima apoſtolice ſedis ſꝑ oratrix aduſq; deuotiſſima pedū oſ-
cula btōꝝ Immēſas illas triſticias btiſſime pater quas aliq̄t dieb⁹
ꝑtulimus ꝓpter deflendā mortē ſanctiſſime recordatōis domini. N
ſacroſancte rhomane eccleſie ſummi pontificis nūciatō aſſumptōnis
veſtre ſanctitatis maximo leticie iubilo ſerenauit. Dolebamus enī
omnes ſanctam matrē eccl'am tanto p̄ſide viduatam anxijq; q̄s nā
ſucceſſurus eēt in apoſtolici culminis pontificiū pēdebamus Sz q̄
primū innotuerat ieſum xp̄m ſue miſeratū eccleſie. ac vos inſolido
apoſtolico ſummū iam p̄ſidem collocaſſe tanta fragrātia pleniſſimi
gaudij nrā corda ꝑfudit. qđ nec calamo ſcribere poſſum⁹. nec ſatis
voce reſerare. Bn̄dcūs altiſſim⁹ in ſua benigniſſima ꝓuidentia in h
nubiloſo tꝑe quo dei eccl'a videtur omni ꝓprietate p̄uata vos in ſuū
vicariū p̄fecit. viꝝ quidē ſcia ꝓfundū. ꝟtute claꝝ. fide ꝑſpicuū ac cū-
ctis in reb⁹ fecūdū ꝑiter ⁊ facūdū. Qui ꝑ vrām eminētiſſimā prudē-
tiam ſciſſimāq; clemētiam oīa turbida in placida atq; ſerena facile
conuertetis. diuina ſꝑ virtute p̄ambula. q veſtris ſanctiſſimis labo-

ribꝫ pijſſimiſq; deſiderijs reſpõdebit vt ſꝑamus.ꝑ quo inceſſanter omnipotentẽ nos deuotiſſime oraturos pollicemur. humilimamq; ſil' obedientiã veſtre ſanctitati pollicemur in euũ. Nosipos eẽ veſtre ſanctiſſime volũtati patiſſimos ſeruos ſubmittem⁹ pſtratos ad terrã pedes añ btõs.ꝑut latius oratores nrĩ quos ad ſcitatẽ vrãm mittimus viuis organis expoſituri ſunt quos ſciſſime ac clementiſſime pater vrã ſcitas dignet̃ miſericorditer exaudire. quẽ ſil' dignet̃ altiſſimus feliciſſime tõſeruare. vt diu vniuerſali eccl'e preſit vt optamus. Datũ louanij in noſtra ꝯgregatõe generali ꝛc̃

¶Scribit vniuerſitas cõmẽdaticias lrãs ꝑ quodã doctore ſuo ſuppoſito ad ſummũ põtificem

¶Sãctiſſime ꝛ clemẽtiſſime pater Humilima vniuerſitatis louanieñ.obediẽtia ſꝑ reſumpta aduſq; pulueres ſub btis pedibꝫ cũ oſculo eoꝝ ꝑdeuoto Cũ ad ſcitatẽ vrãm. M. N.eiuſdẽ dñatõis vrẽ deuotũ filiũ vtriuſq; iuris doctorẽ acceſſuꝝ audiuimus omittere non potuim⁹ q̃ nõ eũdem nris lrĩs ꝛ p̃cibꝫ poſſeten⁹ iuuaremus ſua bonitate ſic ꝑmerẽte q̃ a teneris annis ꝟtuti incubuit vigilãter ꝛ lrĩs cui natura nõ defuit in eo pulcerrima dona diffundens. neq; ip̃emet ſibimetip̃i abfuit. Sꝫ dictas narure dotes officijs ꝛ lrĩs clariores effecit. in tãtamq; hoim grãm ſua ſe ꝟtus euexit vt nrõ iudicio digniſſimus ſit.q̃ inter vlnas ſcitatis vrẽ miſericorditer amplectet̃. ſciſſimiſq; vrĩs gratijs ornet̃ ꝛ fauoribꝫ. In bonis em̃ fortune cõtractior eſt ꝙ lr̃e q̃ꝫ ꝟtus ꝛ q̃ꝫ ſua merita poſcãt. Parentes em̃ ſui ſanguine clari tot ſunt ꝑlibꝫ onerati vt eũ inflexerit pietas magna ꝓ ꝑte ſucceſſiõeꝫ paternam frĩbꝫ relinq̃re. ſeſe a puero eccl'aſtico ſtatui dedicando Cuius ꝑſone dignitas quo ꝑ̇mũ vrẽ ſcitati cognita fuit firmiter ſpam⁹ mox illi vrãm ſciſſimam grãm opulẽtius rñſuram. Qd̃ vt fiat btiſſime pater hũilimis p̃cibꝫ ſupplicam⁹ quo ſentiat nrm̃ teſtimoniũ noſtraſq; etiã ſuꝑfuſas humilimas p̃ces apud ſciſſimam clemẽtiã vrãꝫ aliq̃d fidei ꝛ grẽ meruiſſe quã ꝯſeruare dignetur lõgo tꝑe in viribus multis qui eãdem ſue ſpõſe eccl'e p̃fecit rectricẽ. Ex noſtra generali cõgreg atõe louanieñ apud Auguſtineñ.

¶Cõmendat̃ nepos alteri nepoti vt ei adiumẽto ſit

¶Salutem ac perpetui amoris firmitatẽ. Vetus illa amicicia vir mihi ad cor vſq; dilecte que mihi cũ h' latore dies longos fuit expoſcit vt ſibi ſim adiutor ꝛ fautor. cui etiam accedit ſanguinis cõiunctõ talis ꝙ eum tanq̃ꝫ honeſtiſſimam mee generationis parteꝫ cogor recolere cui tantum afficior vt nihil addi poſſit nec quem amore magꝫ complectar alium habeo neminem cui vt adiumento ſis tantis p̃cibus poſco quantis verba nulla ſufficiũt eritq; mihi tanto iocundi

us quo id feceris libẽtius coqꝫ gratius quo citius. Tanta em̃ efful-
get ꝟtute vt valde indignũ ſit eum tam diu ſuo clariſſimo iure caru-
iſſe. Ad te em̃ accedit ſue cauſe auxiliũ conſiliumqꝫ expetẽs qui abũ-
de locũ cõſilij habes ⁊ auxilij copiam. fiat igitur ſibi ſint p̄ces mee p̄-
ſidio quo intelligat te mei eẽ amãtiſſimum ⁊ apud te nihil antiqui-
us eẽ fide ⁊ beniuolentia. Uale ⁊ ſi ꝗd eſt quod ex me velis impera
mox implere conabor. moraſqꝫ preſcindam

¶ Reſpõſio ad epiſtolã predictam

¶ Ex penetrabilibꝫ cordis ſalutes non numerabiles. Commendaſti
mihi amice ꝑchare tui nepotis filium in quo omnia patris mox ag-
noui tui tam ſimilis eſt vt omnem hominem ſpectandi admiratio-
ne ſuſpendet nõ em̃ lac ſimilius lacti exiſtit nec poſſum perpendere
quod alteri inſit quod alteri deſit. Si enim vt cuiuſcunqꝫ liniamẽ-
ta ſic etas ⁊ habitus reſpõderent mox alterum alterum appellabis.
Qđ em̃ tuis lr̃is poſtulaſti ſubito feci quoad potui nil iuſſu moratꝰ
faciamqꝫ qđ reſtat tam diligẽter q̃ꝫ libẽter nec rogãdus ſum nec hor-
tandus. nam patrẽ eius felicis memorie. qꝛ familiariſſiẽ dilexi ego
huc familiaritatis illius cõſtitui ⁊ dilectõis heredem. ꝓderitqꝫ ei ꝙ
tam dilectis clariſqꝫ imaginibꝫ originẽ traxerit ⁊ ꝙ nũqꝫ fuerit pr̄is
ſui officiũ in me p̄termiſſum neqꝫ eius opam in me refriguiſſe ſenſe-
rim nõ breui dixero q̃ꝫ letis oculꝰ q̃ꝫ blando vultu me viderit q̃ꝫ comi-
ter ſe mihi cõiunxerit q̃ꝫ late oẽs iocũditatis habenas in me cõſpec-
tu effuderit. Uale meqꝫ tui fratri cõmendatũ effice ꝗ quotiẽs ami-
cos memoria voluo mox inter p̄mos emergit Ex Louanio volante
manu. ⁊ niſi occupatio ingens me ligatum haberet longior eſſez dũ
plus erit ocij latius ſcribam

¶ Deplãgit amicꝰ filiũ ſui fr̃is aufugiſſe. ⁊ rogatur amicus ut reductõi ſtudeat

¶ Salutes innumeras ⁊ cordiales. Unicũ habet filiũ frater meus
amice dilecte nihil patris habentẽ niſi cognomen ⁊ ſexũ ⁊ formã quẽ
vt vnicus eſt vnice diligit. cui iam accreuit qđ referre piget pudet et
miſeret viciorũ maxima ſeges doletqꝫ vehemẽter pater meo creſcenti-
bus annis decreuiſſe virtutes. ⁊ ꝙ cecis ducibꝫ non rectis fidat cõſi-
lijs. Nam prudentũ viroꝝ ſalubres monitiones quaſi reputat can-
tilenas. Dabis rogo opam ſi eundẽ gentiũ vſpiam ꝑceperis ꝙ ad ſu-
um parentẽ redeat. ⁊ ex flumine erroꝝ enatet. modũ agendi tibi tua
prudentia dabit non eſt opus docere mineruam. nec dare lumĩa lin-
ci ⁊ argo. ex cuiuſtñ ſecreto abceſſu pater eius tãto dolore affectus
eſt vt more frenetici vagetur hacqꝫ loquatur ⁊ agat ⁊ aſſiduo gemi-
tu dolorẽ effundat timẽs ꝙ hec vicia quibꝫ teneris annis inſueſcit
tota etate ſectabitur cum magna ⁊ efficax nimis eſt vis ꝯſuetudinis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

cum longo tractu cõfirmate vix vnq̃ obſiſtitur. trahitq̃ pater omne
augurium peiore via in quo doloribꝰ affectum nõ arguo ſed exceſſũ
Mitius iſta ferret ſi alioꝝ caſus inſpiceret. cuius dolores ſcriptis le
nire ſtuderem. ſed vereor ne prurienti ocello cõfricatio ſit moleſta. q̃
potius nil aliud agerẽ q̃ augerem luctus ⁊ reuocarem dolores. Eti
am non eſt aptus cõſolator quẽ ꝓprij gemitus vincunt. cuius viſceri-
bus mollitis fracta in lachrymis verba diffudãt Sʒ vale cogor ep̃laꝫ
claudere papirũq̃ ⁊ oculos a lachrymis abſtergere.

¶ Reſpõſio ad epiſtolã p̃cedentem

¶ Ea quã mihi vellẽ ſalute p̃miſſa. Recepi lr̃as tuas vir optie do-
loris ñ vacuas amoris plenas. quibꝰ īſpectis mox mixtꝰ lachrymis do
lor mihi incaluit vbi nepotulus tuus qui ſui patris corporis pulcer
rima liniamenta exprimit non eius virtutem nec animi eius imagi
nem pre ſe ferre dignatur. ſed honoris ꝓprij ꝓdigus omni pudore de
pulſo a virtute pedem retraxit. indulſitq̃ vicijs. hiſq̃ indurauit at-
q̃ adeo vt eius patrẽ virũ grandeuũ multa maieſtate venerandum
grauiter offenderit ſuãq̃ caſtigationem nõ excuſatõe ſed fuga vita-
uit quo eum magis ſuſpicor metu vel tractu q̃ ꝓprio niſu erraui ſſe.
habet effigiem oculis tam gratam vt vel celo elapſus vl̃ deoꝝ ſemie
natus appareat. nam in eius aſpectu nõ tam humani q̃ diuini ſpẽm
decoris effulget. Non ſolent vicia tam decora ſede locari. dolebit ſe-
nex ſi iuuenis a vicijs ceptis pedem non retrofaciat. Eſt mihi ſuſpi-
cio q̃ certo loco lateat quod p famulos meos hac nocte ſcrutari faci
am. Luna enĩ iam ꝑnox eſt que gratum obſequiũ preſtabit euntibꝰ.
Scio qd̃ petit. qd̃ pater optat. dabo operam amboꝝ votis ↄgruam
Vale lõgior eẽm ſed ſomnus fur oculi grauidũ mihi caput efficiũt.

¶ Scribit auũculus filio ꝓdigo inducẽs vt redeat.

¶ Salutis pium deſiderium loco ſalutis. Fili neſcio vbi incipiam
quid primum quid vltimum dicam. an bona cõmemorẽ que ꝑdidi
ſti an mala defleã q̃ meruiſti. obediẽs eras diligẽs eras. parẽtibꝰ cha
riſſimꝰ eras. ⁊ dũ totiẽs dico eras necẽ eſt totiens ingemiſcas q̃ iã nõ
es quod fuiſti. ſed paras tuis parentibꝰ noctes vigilijs ⁊ anxietate
prolixas. q̃ te vnicũ eis filiũ ad cor vſq̃ adeo diligũt ne teipſo habe-
ant ꝓprio ſanguine chariorẽ. ſed nocte dieq̃ laborẽ nullũ fugiũt. non
frigus. nõ eſtum quo te ab inopia p̃ſeruent. ⁊ certe quo felicior fuiſti
q̃ tibi natura tales parẽtes cõtulit eo miſereor atq̃ indignior es qui
tua culpa eoꝝ fauores demereris. mater enĩ tua tuam fugam agnoſ-
cens pre graui dolore capillos vulſit pectus ꝑcuſſit. digitoſq̃ contor
ſit. mens illi refugit vt putarẽt aſtãtes ei diẽ illuxiſſe ſupmũ. tu ma-
tri tue p̃mũ pondus fuiſti. dehinc dolor ⁊ timor. memineris q̃ſo q̃t
ei ſomnos, quot cibos q̃tq̃ iocos, tuis fletibꝰ abruperis. q̃t ei anxie

rates pepereris. nulla maioꝛ ingratitudo eſt ꝙ̃ que in matrẽ cõmit-
titur. Si hec te fili nõ moueant adamantina coꝛda motura ſed ma-
neat tibi coꝛ ſaxeũ quo tanta materna ſolatia in te ſuaui amoꝛe ꝯge-
ſta nõ deſinas rebellione cõpenſare. aſpice iuſti dei flagella nõ vt lon
ge diſtãtia ſed vt mox futura. iam iamqꝫ p̄ñtia. Tu igitur redi ⁊ in
parẽtum ſinu recũbe. a radice eñi ſeiũctus ramus emoꝛit᷑ qḋ niſi tu fe
ceris tibi tanqꝫ inutili arboꝛi imminet ſecuris ⁊ ignis. His deniqꝫ
lectis poſthabitis omnibꝫ ad me ꝓperando feſtina dabo modũ ⁊ oꝛ-
dinẽ, qḃus parentũ grãm atqꝫ fauoꝛem tuo honoꝛe aſſequaris. ⁊ no-
li rem in ſinu poſitam cõtemnere. Nã ſi parẽtes tuos offenderere nõ
deſinas: ⁊ eos aliquãdo tua culpa ꝑdideris habebis donec viuas no
cte diuqꝫ ſummũ doloꝛem erroꝛis tui in pectoꝛe teſtem. Tunc ꝑ̄mũ
parẽtes noſces dũ ꝑdideris tũc patrẽ tũc matrẽ tũc mutatã domum
mutatã familiam flebis. ⁊ fruſtra ꝯcuties pectoꝛa palmis. ⁊ ſero pe
nitere incipies. dum nõ erit plenitudinis locus. Sed vale incaluit
calamus qui curſu furit ⁊ ſiſtere neſcũt

¶ Iterum auunculus filio profugo in aliam foꝛmam.

¶ Melioꝛe ꝙ̃ paras fruare ſalute. Scias chare adoleſcẽs amicos
omnes tuos a te auerſos eſſe. neqꝫ vllam rerum tuarum velle dein-
ceps curam agere. Ego adhuc reſto quẽ vt video a tuo amoꝛe extru-
des ſi aures claudere ⁊ oculos vt cepiſti auertere pergas. Tibi enim
adhuc non tuis moꝛibus ſum amicus. qui te viliter ꝓijcis ad alia
natus. Nam ſi verũ auribꝫ hauſi in te inualuit pompa luxus ⁊ va-
nitas omĩs. vix eñi muſtum es dum coꝛrumperis in acetũ. Loq̊ co-
goꝛ ne taciturnitas mea indulgẽtia reputetur. mallem tamen poti-
us ꝙ tibi tua conſcientia ꝙ̃ meus ſermo pudoꝛem incuteret. ſatis
enim ingenij habes quo ſoꝛdes tuas vides nõ tamẽ diluis. vias toꝛ
tuoſas tuas agnoſcis nec deſeris. impendenſqꝫ periculum nõ metue
re nõ potes nec declinas. Ubi queſo fili euaſit parentũ reuerẽtia v-
bi lex nature vbi timoꝛ dei qui ſic diſſides a teipõ ⁊ qui te ſocietati-
bus immiſces ꝑiculo plenis. Sperne rogo illos quoꝝ exẽplo gl'aris
illoſqꝫ fuge vt ſcillã a tuo q̄qꝫ aditu ꝓhibeas quos vides in tãta vi-
cioꝛum exuberãtia collapſos vt inter ꝟtutem ⁊ viciũ diſcrimẽ nullũ
faciant. Qḋ niſi facias tandẽ tibi rubiginẽ effricabũt. quã vix vnqꝫ
vllo poſt tp̄e poteris diluere at exitum tandem flebis qui pꝛohemia
non ſenſiſti. ⁊ que iuuenis tam pertinaciter agis ſenex cum ruboꝛe re
coꝛdaberis. Nõ heſito quin ſcias luce clarius recta eẽ q̃ ſcribo. ſed ni
miũ vereoꝛ ne paſſionũ impetus te cogat ſequi peioꝛa Hoc tamẽ ſcri
pſiſſe iuuat vt erroꝛe tuo ꝑſtab. ego ĩ te meo officio ꝑfunctꝰ fuero nec
omittere potui qn amicas tuas aures amico ſermõe pulſauiſſem nõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

quidem tam blando q̄ʒ verace.non tam compoſito q̄ʒ fideli.quem ſi
rugata fronte contempſeris.tuoſq́ʒ parentes continuis doloribꝫ cō
torſeris melius foret ſit venia dicto te prius tellus ima dehiſcerʒ ab
ſorberetq́ʒ. Sed facito melius. valetoq́ʒ felicius.

¶ Reſponſio profugi filij ad ſuum auunculum

¶ Humillima cōmendatione humillimo corde premiſſa Nō video
quibꝫ verbis auuncule dilectiſſime immenſam animi leticiam expſ
ſero.tantum em̄ mihi veſtris ex litteris gaudium ſubortum eſt.tan/
tuſq́ʒ leticie ſplēdor infulſit vt omnia verba frigidiora videant᷑ habe
rem certe oculos non modo velatas.ſed prorſus erutos ſi veſtris cō
ſilijs obluctari preſumerem tanta ratione fundatis. Dabo operam
mox nebulam vite mee taliter abluere vt matrē meaʒ q̄ me geſtauit
in vtero.me peperit.ſuo lacte nutriuit maiori gaudio profundā q̄ʒ
vnq̄ʒ fuerit ex me dolore concuſſa.ſoceitatēq́ʒ illam quā ſum cupidi/
us q̄ʒ prudētius imitatus abijcio.fugio nego abnuo reſpuo cathenā
q́ʒ rumpo quam ipſe mihi contexui. Jam clare video ſocios meos
canibꝫ ſimiles q̄ os diligūt vt extrahant ſuccū.vł his q̄ lanam in oui
bus q̄runt.non ſalutē.q̄ miro quodam applauſu me viſi ſunt extole/
re.quorum amor iiſdē gradibus cū meis denarijs ambulauit.tanto
q́ʒ remiſſior quanto pecunia numero minor vt cum vltimo denario
etiam ipius amoris euaneſceret vltimus gradus. Jam lapſum me
um agnoſco dolēs ⁊ gemēs qui nūq̄ʒ potui lachrymas pferre paren/
tum.nō ſinat deꝰ vitam meam vſq́ʒ ad illa pduci tpa q̄bus hec tractē
quo doloribꝫ rapti funeri forēt ꝓpiores.ſʒ me vł tellus vt lrē vrē ſona
re vidētur optē ꝑus ima dehiſcat vł cyclopū fulmīe cadā. clare ſentō
vrā eruditōe inſtructꝰ q̄ʒtū parētes amare ⁊ venerari opʒ.vos āt vt ce
piſtis mihi aſſiſtite.nulla em̄ ſpes ſalutis nullū mihi pſidiū aliūde
Opto feliciſſime valeatis opēq́ʒ feratis q̄ ſpem dediſtis

¶ Ut filiū promoueat ad beneficium

¶ Plurime ſalutis largā affluentiam. Cogūt me vir egregie filij tui
mores ſuaq́ʒ vite ītegritas in ſui fauorē ad te nūc lrās dare rogās ꝙ
in ꝓmotōeʒ alicꝰ bn̄ficij paternū ſibi fauorē nō abeē ſentiat.q̄ ob alia
multa q̄ʒ ꝙ tibi filius a te merei᷑ charꝰ haberi q̄ adoleſcētie ꝑmitias
ita inſtituit vt oēs ſue etatis iuuenes eū ꝓ duce colūt obſeruāt q̄ fax
eē videtur a quo omnes lumē accipiūt.nemo eum antecedere poteſt.
quiſq́ʒ eo habetur honeſtior quo tergo ſuo ꝓpior eſt. vix crediderit q̄ſ
piā tantā ingenij lucē tantā indol' placētiā.tantū facūdie ſplendoreʒ
tā tenere etati īcidiſſe poſſe.iocūdꝰ adeo ē vt facetijs ſuis riſum lugen
tibꝫ euocarʒ.multa paterna in ſe hʒ nō futurꝰ vnq̄ʒ tuaꝝ v̄tutū ſepul
tor q̄s gerit corde ⁊ frōte depictas. eritq́ʒ tibi ipſe ſenectutis tue bac

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

lus et pāterni nominis ſeruator ⁊ autor. Uale prolixior eſſem niſi
iam nox abſtraheret lumina celo

❡Reſponſum ad predictam

❡Salutem in autore ſalutis filiū meū extollere conaris multo ſtu
dio nō pari iudicio. quē ſi min⁹ amares plus fidei apud me tue litte
re mererētur. amor cecus iudex ē. Nō em̄ tam rebꝫ fallimur q̄ꝫ rerū
apparētijs. certū habeo ꝙ bn̄ de filio exiſtimas meo cui p̄mia aſſcri/
bis vix orte ꝟtutis quo certe ꝓ ꝟtute effigiē ꝓ re ſimulachꝝ laudas
bone indol ee videt. ſꝫ frōtis eius nulla fides ꝟtutē vt ſcopulū fugit.
nō tam apis taxū odit. nō tam baculū canis. nō tā balnea catt⁹ q̄ꝫ h
librorꝝ oſor ē. quē ſi q̄s arguat mille excuſationū diuerticula q̄ret vt
pulcro pallio crimē obūbret. Uultū ſuū ad nutū variat vt q̄uꝗ idē
ſed ſui degener videat. facies agnū mōſtrat ſed vt Horoſij ꝟbū eſt.
ſeruat in pectore vulpem. Raro ſibi vultus cū animo coit. raro ling
ua cōſonat ori. Tu his vicijs mox occurre diſcat alium vite callem
te magrō. nā nihil duco turpi⁹ ficto nihilꝗ fedius ſimulato Uale oīa
q̄ꝫ facito mea cauſa vt ↄſueſti ſemꝑ ⁊ amice diligenter

❡Querela rare ſcriptionis

❡Sincerā amiciciā loco ſalutis. Habet me admiratio multa q̄d ſi
bi velit tā diuturna lrāꝝ tuaꝝ in me abſtinētia. cū vetus nrā cōiun/
ctio noſterꝗ p̄ſtinus amor freq̄nciores expoſtulat. Neſcio q̄s tor/
por amoris. q̄ digitorꝝ paliſis te inuaſerit vt litterulā ne vnicā ex te
excutere poſſim. qꝛ tamen vtriꝗ morbo cōfricatio ꝓdeſt iam diu ſta
tui te meaꝝ lrāꝝ frequētia cōtinuo blandoꝗ tactu cōfricare vt tādē
aromatū more ſpiramia reddas. q̄ lentius odorē ſpirāt ſi nō trita fu
erint. Magnes fortius trahit ſi terat. maiorana atꝗ lauēdula di/
gitis cōtrectate odores flagrātius fundūt. Tu ergo ſi me amas hāc
ſcribēdi ſegniciē exue. teꝗ lrāꝝ frequentiorē exhibe ⁊ ſi q̄ ex te merui
ſi digne p̄cor ſi me tua exiſtimas amicicia nō indignū rogo ne deſi/
nas mihi tuū ſtatū pſcribere ſtudeaſꝗ vetuſti nrī amoris cineres e/
uolu[illegible] inuenies ſpero adhuc aliquā viuentē ſcintillulā tui vt creber
rime ſcribas excicatricē. Qd̄ ſi mihi p̄ſtiteris q̄ꝫ maxime tuis iuſſi/
bus delectabor. Sed vale lōgius ſcribendo ꝓlapſus ſuꝫ q̄ꝫ tarditas
temporis vl' feſtinantia poſtulauit

❡Intimatur amico ne quē ꝓpoſuerat comitē capi at itineris ad ſcām terrā qꝛ garrulus ⁊ mendax eſt

❡Salutes nō pautiores q̄ꝫ gignit eſtas ariſtas. Audio ꝓpoſuiſſe te
cordialis amice terrā ſcām deuotōis grā viſitare aſſumereꝗ pro ſo
cio villici filiū. ſꝫ vt te libere tuteꝗ alloq̄r accede ꝓpius ne qua exter
na auris interueniat interaꝗ mihi ad oſtiū ocul⁹ erit ne q̄s inſpira/
to irrūpat Ille quē itineratōis tue comitē delegiſti vir ꝓrſus agreſtis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

et inſulſus eſt. qui inter canes male tutus ambularet ſi tam lepus ꝙ̄
fatuus videretur. qui totus ex mēd acijs pendet ⁊ ex ficticijs confec/
tus eſt. Animum tuū inducas nihil ſibi credere. quem tam infeſtuꝫ
auribꝫ ſenties vt facile tibi quietius eſſe iudicabis vł eū lingua vł te
auribꝫ caruiſſe. Certū eſt tāto pectoris ſono minime rn̄dere ꝟtuteꝫ
Nam picas ⁊ graculos ſua garrulitate fugat. nihil iudicio digerēs.
nullā tenēs lingue mēſuram. alti em̄ flatus ē qui more follis plenis
buccis aerem trahit ⁊ efflat quo molēdina moturum putares. Uale
lōgeue ſane plaudēter Has dū ſcribo nō querūt digiti. ſed volitat ca
lamus nō aliter ꝙ̄ ei velū ſupinfixū eēt vēto ꝓſpero agitatum

Intimatur breuis viſitatio amici ⁊ leta confabulatio

¶ Immenſas cum fauoris ardore ſalutes. Aderit breue tp̄s qd̄ nos
vnū in locū miſcebit. ſtatui em̄ his paſchalibꝫ videre te. Ita dico niſi
vł tibi citius vł fortune ſerius placuerit. multa me diu ligatū tenue/
runt quo minus te viſitare potui. ſed iā funem ſoluam. rūpam mo/
ras. cuncta retinacula frangā. longiorē ꝓtractionem ferre nō poſſuꝫ.
vroꝛ ardeo crucioꝛ te ꝑceleriter viſitare intēdo vt refrigeriū p̄beas. q̄
hanc flāmam ꝓuocaſti. tūc vocem voci iūgemus ⁊ dexterā dextere.
eritq; tunc nobis noſtroꝝ euentuū vltro citroq; iocunda recitatio. q̄
nobis tūc dies breuiſſimi videbunt̄. etiā ſi eſtiuis ſolibꝫ ꝓtēdant̄. tūc
vt Horatiꝰ clamat bibendum. tūc pede libero pulſanda tellꝰ. crateresq;
magnos coronaſſe iuuabit. eroq; tibi cohęſurus diutius q̄ adue/
nero tardius amiciſſimoq; ſermone lōgas horas ꝯſumpturꝰ vt mo/
ra reſtituat qd̄ nccītas abſtulit. Ex louanio tāta feſtinantia. ꝙ facile
putares ſi me has ſcribere ꝑſpexiſſes digitos meos in pedes leporuꝫ
eſſe ꝯuerſos. Uale ꝑhilariter ⁊ q̄dem gaudētioꝛ muſcis in melle

Ad petitōem amici ſtatum ſuū fratriſq; ſui notum facit amico.

¶ Salutes felicibꝫ votis onuſtas. qꝛ ſp̄ inq̄ris chariſſime vir q̄d fra
ter quid ego q̄d vnus quid alter. vł q̄d ambo moliamur. Hinc bis
pauculis dabo reſpōſum. frater meus viuit in rure beatꝰ. q̄ vt Hora/
tij ꝟbum eſt paterna rura bobꝫ exercet ſuis ꝓſpectatq; errātes greges
ſuos in valle. qn̄ ramos arboꝝ amputat felicioreſq; inſerit. mō libet
ei iacere ſub antiqua ilice. mō in tenaci gramine querit aliquādo in
ſiluis aues tendēs rethia ⁊ dolos apris ⁊ turdis edacibꝫ. Iā pauidū
leporē fugat iā aduenā gruem laq̄o captat ꝫ ſic vagat̄ quotidie latis
in cāpis ꝑuſtus ſolibꝫ ⁊ letus domū rediens ſp̄ comedit dapes inep/
tas. In quē illud Uirgilij cadit. felix heus nimiū felix bona ſi ſua no
rint agricole. Nam nulla ſub ſole occupatio alia magis eidem cōdu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

cit qui tanta ꝟboꝝ anguſtia contractus eſt vt ſi ꝟbum vl̕ duo ſubdu
ꝑeris elinguis fiat ⁊ quauis ſtatua taciturnioꝛ. ita vt cū marmoꝛeū
putes ⁊ in auditoꝛio Pythagoꝛe aut monachoꝝ clauſtro nō tā vſū
ꝙ̄ neceſſitatē ſilētij didiciſſe. qđ ſilētiū in capiēdis auibꝫ ꝓualde con
uenit ad quā capturā inſtar argi cētuꝫ ferētis oculos diligētiſſimus
eſt libꝛos a tergo relinquit. nā ſtudere apud eū toꝛq̄ri ē ſupplicijꝙ lo
co liber ē. ego aūt venatōis loco interdū poeſim video quo poſſim fa
cilius diſpēdia vite cōpenſare moꝛe laboꝛātium qui quādoꝙ cantile
nis ſolent tedia ꝓpulſare. ⁊ itinerātium q̄bus via bꝛeuioꝛ videꝶ ſi la
boꝛ fabulis ſubleueꝶ. Uale ſanus ⁊ fatis viue ſecundis

¶ Rogatur amicus vt mittatur per
eum ſcriptoꝛ peritus amico

¶ Salutes omni deſiderabili gratioꝛes. Pꝛoſpicias mihi rogo ami
ce chariſſime de ſcriptoꝛe bono. de bonitate non ſolum artis loquoꝛ
ſed fidei qui non mecum agat vt ille eſtate peracta qui multa in-
cepit perfecit nihil. Plurimi ille verbi erat ⁊ ꝓmiſſionum maxima
tuba. ſed omne ꝓmiſſum in voce permanſit qui vbicunꝙ loci eum
conuenio non ſecus a meo aſpectu fugit ꝙ̄ ſi baſiliſcum aſpicerꝫ Uo
lo mihi aulūgelliū bonis litteris ad grām ꝓtractis mendis caſtiga-
tis eſcribi. quē nec venū neꝙ cōmodato vl̕ longo tp̄e aſſequi valeo.
Hac igitur ep̄la viſa quaſi pignoꝛe facito ad me bonus ſcriptoꝛ ac-
cedat Cui vt ratio ſuaſerit p̄miū dabo. Plurimūꝙ rogo ne differas
ne quoꝙ cōmittas vt te potius excuſandū tarditatis ꝙ̄ laudanduꝫ
feſtinatōis efficias. Parcito tn̄ ſi fuero ꝙ̄ equū eſt audētioꝛ. Nihil
enī eſt qđ magni amoꝛis ſibi cōſcius animus nō audeat pꝛeſumere.
Ceteꝝ poſt vltīas lrās nihil accidit qđ tua intereē arbitroꝛ p̄ter in-
credibile deſideriū meū viſendi tui qđ indies magis ac magis au-
geſcit. H aūt me leuare tui ē officij. Si q̄d ex me vis ꝑcipito. tuis vo-
tis parere mihi certe voluptas ē ⁊ nullū in pōdere pōd⁹ Uale in eo q̄
moꝛtis vincula rūpit. Ex bꝛuxella iunij q̄nta eo mane quo noctem
fugauerat auroꝛa conſurgens

¶ Epiſtola conſolatoꝛia.

¶ Salutes ⁊ pluſꝙ ſalutes ſi q̄d vſꝙ ē qđ his pl⁹ ē Accepi lrās tuas
plāctu plenas diſertiſſiē vir. q̄bꝫ rumoꝛē ad te veiſſe declaras. q̄ frat
tu⁹ i oppido ſuo cū alijs ꝯciuibꝫ obſidione hoſtiū ſit circūſept⁹ vt nul
la ſibi ſalutis ſpes rcā videaꝶ Nūc rogo dilectiſſiē vir tiō rē exue Peſ
ſim⁹ ſꝑ i dubio augur ē tioꝛ. Quāꝙ ſepe vbi tioꝛis mag ē illic ꝑiculi
min⁹ ē Ju bel̕ ei fallax eſt ſpes ⁊ fallax ē timoꝛ vbi fere nihil ex p̄me-
ditato vel agitur vel accidit. ſed eunt omnia inopine. Nō igitur de
ſperes queſo. nemo ſcit quid pꝛeſidij foꝛtuna pꝛebebit finis cuiuſli
bet rei incertus eſt, Non enī de nihilo hoc nomen. finis grammatici

dubĳ generis poſuere. Uale vir fama ingens. ſed re quidē ingentior
Ex Louanio nouēbris ſexta volatim inſtar auis q̄ vt Uirgilĳ ꝟbo
vtar raptim ſecat aera pennis. Lator harꝫ q̄dda̅ ſecreti tibi deuela-
turus eſt meo noīe. Cui⁹ ꝟbis nudis ſic credere potes ac mille forēt
eis appenſa ſigilla. q̄ðcunqꝫ dixerit iuratū putabis

¶ Intimat amicus amico ꝙ ſequēti die ſecū ſuo in reditu pranſurus ſit.

¶ Uini optimi letiſſimos hauſtus ꝓ ſalute. q̄ ſalutatio in buccā ca-
dit quā iā ſitis inhabitat. Dū nūc curru vectus vir ornatiſſime do-
mū tuā trāſitu aſpicio. mox ſaltu feſtino velut ad littus fracta puppe
cōfugerem de curru deſcēdo. celeriqꝫ curſu domū tuā peto. ad cuius
fores pulſo. ⁊ clamito parū per tecū loquendi ꝓpoſito. Sed dū vici-
ni te in eccl'a eē nūciarent. fecit ꝯtim impatiētia vectoris. ꝯtimqꝫ di-
ſtantia ꝙ illic te nō ſequerā ꝯparere nō formidabo. qui curās qual'
extrinſecus tibi videar quo a lōgo aptū ac nudū aīm cognouiſti Sꝫ
dū clamore vectoris ſocietatiſqꝫ rurſus cogor currꝫ aſcēdere. ecce ino
pine ſcholaris occurrit. cuius excorio calamū peto. hācqꝫ p̄cario pa-
pirꝫ nactus has tibi dādas relinq̄. q̄b certior fias ꝙ cras rediēs te-
cum prāſurus ſim. niſi vl' deo vl' fortune. vl' tibi ſecus placuerit Inte
rea vale fauſt⁹ ⁊ fruere votis neqꝫ vnq̄ꝫ rogatū iouē iueneris ſurdū.

¶ Filius ad prēm ꝓ ſubuentōe vt libros emat

¶ Humillimā obediētiam loco ſalutis. Cōmemoratio vrē ⁊ q̄dem
vltronee ſpōſionis metuēdiſſime mi pater. omī cyrog̃pho mihi effica
tioris. cūctoqꝫ pignore certioris trepidā mihi affluit rogādi fiduciā
vt mihi denarios ꝑ tutū ⁊ celerē nunciū mittere dignemi. q̄bus mi-
hi libros valeā ꝯpare Clare em̄ nouiſtis optime pater qualiter anni
eant Ouidio nāqꝫ teſte more fluētis aque. Nec que p̄terijt iterꝫ re-
nouabit vnda. ſic hec indulta ſtudio tp̄a fluxu ꝯtinuo decurrūt abſ-
qꝫ refluxu q̄ tp̄a neq̄o in ꝑfectū meū inflectere ſtāte non mō mihi pe-
nuria. ſꝫ omīmoda librorꝫ carētia. que me facit ſciarꝫ dulci optato-
qꝫ fructu carere. Si em̄ caſſiodoro credim⁹ larga manus ingenia nu
trit. Ueſtre igit̄ bonitatis erit acq̄eſcere iaꝫ meis neccārĳs iuſtiſqꝫ de
ſiderĳs. q̄ pectore meo ſciarꝫ ſitibūdo vberē refectōem dederitis ⁊ q̄
dem vtilē gratā ⁊ ſalutarē ⁊ quo tandē pater optīe inuenerit tātal⁹
vndas. Non em̄ debent ſtudentium inter ſumptus inter conſum-
pta ſed veluti quedā ſemīa centupli fruct⁹ ꝯputari. Dignetur altiſſi
mus vos feliciſſime cōſeruare. Ex louanio curſim ⁊ ꝯfidēter. corde
tamē meo multa ſpe multoqꝫ affectu titillare.

¶ Reſpōſio patris ꝙ filio nequit ſubue-nire ex cōditōe temporis

¶ Saluus ⁊ bonus eſto Uidi lrās tuas atqꝫ eas p̄ter expoſuit mihi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

filij itercurſoꝛ nuncius indigentijs te multis ſubeſſe. atqꝫ te mirari q̇d
ſibi velit hec tp̄is moꝛa. qua tibi vt ais nihil ac nihil miſſuz eſt. ſ3 ita
certe nūc fili ſunt tp̄a vt ꝓducat te oꝛi tuo ſilentiū dareꝛ frenū deſide
rijs aſt opulentioꝛē ꝓſperioꝛēqꝫ foꝛtunā expectare Nā vt ſatis audire
potuiſti huiꝰ āni agroꝝ cultura pratoꝝ ſectio. putatoſqꝫ vinearū ⁊
q̇d egrius ferri ſolet dū iam oībꝫ his laboꝛ eſſet ipenſus ex inclemētia
celi male rn̄derunt poſſeſſoꝛi. nec erūt hec oīa vel hoībꝫ vł armēts hoc
anno paſtū prebitura Hinc ꝯpati cogeris parentū damnis fratrūqꝫ
tuoꝝ. ſuoꝝūqꝫ indigentijs Parce igiꝫ atqꝫ ſobꝛie tibi ad tp̄s viuendū
eſt donec ſidera nobis illuxerit feliciora. q̇d breui cōcedat ille qui p̄t
Uale ſalutes plꝰimas tuis mgr̄is meo noīe annuncians. ⁊ ſi deꝰ vo/
tis annuat meis ad te me cito futuꝝ expecta

¶ Conqueritur pater de coꝛrectione dura filij

¶ Salutes plurimas auro gēmiſqꝫ oꝛnatas vel alio quodā ſi q̇d his p̄
cioſius eaſdē poterit venuſtare Inueni filiū in hac paucula moꝛa vene
rāde magiſter qua iā domi mee fuit habere aīm foꝛmidoloſo quodā
pauoꝛe deiectū. vt vix oculū leuare vel ꝟbū auſit expmere Si q̇s cū
accedit ꝓpius mox caput retrahit. cubitūqꝫ leuat q̄ conari videꝫ ꝙ ca
put a ꝟbere ſaluet q̄ in ſomno ſepe clamitat. veniāqꝫ roget. nō aliter
ac virgis duriter ipe vapularet Dixit mihi mater ꝙ ſub veſte habeat
cutē macrā groſſis vibicibꝫ infoꝛmē Rogo igiꝫ magiſter optīe ꝙ ipm
dulciꝰ infoꝛmes ⁊ molliꝰ alas. neqꝫ eundē virgis vł minis coꝛrigas.
nec vtcunqꝫ vapulare ꝑmittas Mitis ipe ingenij eſt dulciſqꝫ nature
Deſperant em̄ vt inquit Quītilianus plerūqꝫ pueri dolēt ⁊ nouiſſiē
oderūt. ⁊ q̇d maxime nocet duz oīa timēt nihil conanꝫ Nam vt fron
dibꝫ teneris ruſtici falcē non adhibēt. eo ꝙ reformidare ferrū videreꝫ
⁊ nondū cicatricez pati poſſe. ita teneros annos non tā virga terreriqꝫ
iocūditate demulceri opoꝛtet Uidemꝰ em̄ ſepiſſime inter manus ce/
ſoꝛum lapides frangi dū quadranꝫ ſi foꝛtaſſe nimio ipetu q̄dꝛatoꝛ in
cuſſerit Uale ſub leto ſidere vt tuus honoꝛ. tua merita poſcunt.

¶ Reſponſio ad epiſto/ lam precedentem

¶ Salutē ⁊ ſi q̇d ſalute gratiꝰ poterit cogitari Deus ꝙ̄ vellē optime
vir tuū filiū alienis oculis inſpiceres q̄ eundez dulcis nature mitiſqꝫ
ingenij deſcripſiſti Qui alioꝝ iudicio cū ſit alijs multis vicijs inq̄na
tus. tn̄ ī inobedientia eſt oīm primꝰ quē tua pace dixerim a vicijs ſacie
tas qn̄qꝫ retraxit. nunq̄ voluntas Sed p̄cepta magiſtroꝝ vel contu
maci temeritate contēnit. ⁊ vbi incipit ibi decipit. Scis em̄ ꝙ ignis
male accenſus cito extinguiꝫ. ⁊ equus mane deficiens ꝑuam dietam
cōficit Si ei durus magiſter ſim. durus ⁊ ipe diſcipulus eſt. Dura
duris efficatiꝰ leniunꝫ Sepe medici mollioꝛis diffoꝛmioꝛ ē cicatrix

Grauioribus morbis grauiora remedia adhibent᷑. medicus ſepe
ledendo ſanitatē ꝯfert nō ſine murmure patientis qui amara quādo
qꝫ pocula miſtrat. que non ſine frōtis rugoſitate ſorbentur Obſcuri
tas in auro erit niſi addiderit flamma fulgorē. Si em̄ pater es. non
que mulceant ſed que proſint cogitabis Ne qui ſibi plumis mollior
eſſe conaris durior ſaxis fias. quo tandem promeritis tuam ſenectaꝫ
perdidis moribus inquietet Si virge ceſſarint mox malicia que nūc
latet in lucem erumpet creſcētqꝫ ſibi viciorum incendia. quorū flam
mas non facile extinxeris ſi paululum proceſſerint. quid factu opus
ſit tecū metipſe cogita Ne tue prudentie ipſe oblitus videaris. Dum
colloqui dabit᷑ tibi multa deuelabo que non auſim papiro aut nūcio
aut ꝯmendare calamo Vale ſit tibi leta ſitqꝫ honeſta ⁊ ſera ſenectus
dum hec ſcribo manus volat ocior auſtro.

¶ Reſponſio ad certas litteras hic non inſertas de glorioſo poeta

¶ Salutes numero incalculabiles Legi omnia iocundiſſime frater
que mihi tuis in litteris conſignaſti multa ⁊ larga iocunditate atqꝫ
riſu finē faciens. eaſqꝫ iterū iterūqꝫ relegi. longo iam tempore illū no
ui cuiꝰ dictis in litteris meminiſti cuiꝰ mores ſi pingere pergo mihi
ſcribenti labor eſſet. ⁊ tibi legēti faſtidium Hic em̄ noſter bipes azel
lus ⁊ ſtatua marmorea ſuo plumbeoqꝫ capiti poeticam artem totaꝫ
aſſcribit. nō aliter ac totam poetriā ebibiſſet liquefactam Omnes eē
oratores poſt ſe facit. neqꝫ Tullio cederet neqꝫ Virgilio palmā daret
tam ꝟbis abundās eſt. vt ꝗ ſecū ſunt magis audire ꝙ̄ loqui poſſunt
ipſe cicada ē. que ſi tacta fuerit ſel' nunq̄ꝫ ſilet ſi parē ſibi loquaculum
inuenerit. iamiam picas in nemoribus. aut in paludibus ranas au
dire putares iudiciuꝫ propriū pluris facit ꝙ̄ totius orbis ſententiam
Plura de hac ſcriberē ſi mihi cum homine minus perito iam res eſſet
tibi autem oē parū ſufficit. Hec iocunda calamo ſcribo rideret cala
mus ſi os haberet Vale puluinar me vocat. magna pars noctis efflu
xit. dabis me queſo tuo fratri ſemꝑ cōmendatū. quem reſpiciat oro
fortuna mitior lumine. vel ſi nō fortuna is qui fortune imꝑat deus
Ex colonia nō manu pigra martij q̄nta noctis creſcentibꝫ vmbris

¶ Inquiritur ſtatus amici et deſcribitur proprius.

¶ Immenſas largiſſimo corde ſalutes Tu p̄ceteris vir optime maxi
me noſti ꝙ in ſtudijs iaꝫ ip̄o ꝯſenſui vbi nihil mihi tꝑis p̄terijt vnqꝫ
quo nō ſollicitꝰ ego de te. deqꝫ tuo ſtatu req̄rerē. qualiter fortuna tecū
⁊ q̄liter tu cū illa. q̄d ageres. vbi eſſes. quā viā vite ſeq̄ris. q̄d de ꝓceſ
ſu q̄d de fine diſponeres. cui te ſilꝫ exhiberes. ocli mei te amicū abſē
tem anxie petūt. q̄bꝫ ꝑ abſentiā detrahit᷑ multū ſꝫ aīo nihil Si āt ex
aduerſo petas quid agā. q̄d moliar. viuo frater optime ſorte contentꝰ.

mea q̃t rōnem habeo. nil vltra deſidero; raro em̄ deſideriū magnū ⁊ animi quies cohabitant. cū nihil plus torqueat ꝗ̄ ſepati carētia. habeo em̄ quo viuam ⁊ quo forte melius ſanctiuſqꝫ carerē. habeo vn̄ laſciuiā habeo vbi habitē. q̄d edam, q̄d bibam. quo vehar. quo tegar. vbi iaceā. vbi ſpacier. quo delecter. q̄d q̄ſo ſummus pōtifex vl' imꝑator rhomanus hꝫ amplꝰ Magne diuitie nō diuitē. ſed occupatum faciūt. non dn̄m ſed cuſtodē, neqꝫ em̄ p̄ciū rex quē diuitē facit. ſꝫ ꝯtēptus. ſꝑ enī q̄rendo ⁊ inhiando cupiditas creſcit ⁊ ſeruitꝰ atqꝫ paupertas. Plura ſcribere nequi terra iā nocte p̄uentus Ualitudinē bonā habeto adamāte ſolidiorē. ſi q̄d ex me vel' tuū ē p̄cipe ꝗ̄ paratus fuero ꝓbando ꝯdiſces potius ſꝑ eſt re ꝗ̄ verbis amiciciā ſplenduiſſe Ex pedagogio lilij in louanio penna tā manu alatoqꝫ calamo, mane dum ſol terris infundere cepat ſpiramina lucis

¶ Tutores ſcholari ſtudēti louanij in artibꝫ qui petit adire aliam vniuerſitatem

¶ Saluti intēdere loco ſalutis. Dediſti ad nos lr̄as adoleſcēs chariſſime, ⁊ quidē plures. q̄bus ſubnixe p̄caris noſtꝝ ꝯſenſum quo aliam vniuerſitatem ſtudendi gratia adiri valeres, qui noſtro iudicio nō tam ſciētiarum amore ꝗ̄, rei vana quadam nouitate moueri videris. Scimus iuuenū aīos ꝓmptos eē ad motū q̄ ſparguntur in omnia vota. qui ſepe melius putant quod peius eſt. optimumqꝫ q̄d peſſimum. Prima nam etas ſtimulos habet ⁊ frenos habet vltima. Mens em̄ iuuenū vaga ē quietis impatiens. ⁊ rerum nōuitate letiſſima. maxime eoꝝ iuuenū qui ocijs gaudent. Uanam eniꝫ ſꝑ dant ocia mentē. audiuimus te inerti ocio incūbere. itaqꝫ ſomnolētum ⁊ q̄ vix te tuba vigilē daret. Atqꝫ magiſtꝝ tuū te creberrime digito ſuo cōſignare q̄ſi futuꝝ quiddā innuat. nō tam ꝟbis ꝗ̄ ꝟgis ꝯplēdum Nō videmꝰ quid aliō ſcptis tuis conaris. ꝗ̄ loco ſciaꝝ ⁊ ꝟtutū ocia et vana petere Nihil cōſtante iuuene ſplēdidiꝰ, nihilqꝫ incōſtante fedius. Raro bn̄ germiat planta q̄ ſepe transfertur. Proinde tibi mādamus hāc tui trāſferēdi opīonem mēte tua ꝑellito. lr̄iſqꝫ ſꝑ diligenter inſuda qui ꝗ̄uis ex natura tardior es freq̄nti tn̄ exercitatōe acui poteris valebit ingeniū vbi intēderis. q̄d ꝑfecto leuius feceris ſi diē quotidie tuā ſcruteris oīaqꝫ fcā audita dcāqꝫ illius diei remetiaris quo factis melior dictis acutior. auditiſqꝫ doctior fias Bona tua vt alioꝝ oīm a p̄cio ſolito decidūt. Debes igiꝰ eē ad ſtudium alacrior et in exponēdo cōtractior vt tantū ꝟtuti addatur ꝗ̄tū fortune ſit abſtractū. Ualeto itaqꝫ facito ne ſi voces nr̄as lucro itelligere ꝯtēpſeris tandē tuo damno intelligas. fac letus oīa ne quid meſtus patiaris. Fac etiam volēs cupiēdoqꝫ q̄d cogeris effeceris ne cogaris Nullum vtilius in hac nccitate conſiliū ē, deſinet eſſe neceſſitas ſi volūtas ac⸗

ceſſerit Mgrōs tuos ama. bonos cole ſcholares. ceteros pteri. necq;
cultos necq; offenſos. Uale cōſtans ſtudio intētus omniq; penden-
tia mentis ſecluſa.

¶ Tutores ſtudenti louanij in legib⁹ qui petit adire aliam vniuerſitatem

¶ Chariſſime adoleſcēs ſit tibi leta dies ſit plurima ſalus. Dib⁹ in
lris tuis multa diligētia moliris aliā vniuerſitatē adire legū ſtuden
daꝝ cauſa. Nō facile capim⁹ qd louanij deeſt vbi ſcholares legū tibi
conſodales multos habes ingenio ⁊ diligētia ſingulari. doctores q̄
q; ſcia experientia eloquētia cōſpicuos. niſi forte cupias a nobis eē di
ſtantius quo poteris errare licētius. Hec inſtabilitas magnū argu-
mentū eſt animi male ſe habētis. vt egꝝ corpus thoro voluit neq̄q;
cōſiſtere. ſic eger animus varijs affectib⁹ agitat. male ſp̄ ſperat de iu
uene vario ꝓprio ſenſui innitente. Snia nrā eſt vt louanij ſtudeas ⁊
maneas ⁊ tanq; in tuto ſalubriq; ſtudioꝝ portu iactis anchoris cō-
quieſcas. Oppone igit deſiderijs tuis ſeras ⁊ vectes habeq; ſp̄ aīm
tuū vti decet ⁊ opꝫ ꝯſilijs nris ꝯformem. qd ſi feceris nos ſp̄ habeb
tui amatores. rerūq; tuaꝝ vtiles ac diligētes ꝓſpectores. neq; vnq;
amiciciaꝝ fores apud nos occluſas habebis Uale felix valebiſq; cer
te felicius q̄ ſtudeb intētius q̄ ſi nō ſatis ꝓfeceris nūq; tibi ingeniū
defuiſſe arbitrabimur. ſꝫ curā ⁊ diligentiā q̄ magis ꝓfectū tuū patu
lo corde cōcupiſcimus q̄ naufragus portū vl famelicus eſcam

¶ Inuectio iocoſa in amicū raro ſcribentē.

¶ Salutes innūeras atq; pennes. Dū oīa mente voluo atq; reuol-
uo amice ꝑchare cōcipe neq̄o q̄d te detineat tāq; mutū facit vt omi-
no ſcribas nihil. cui tn̄ tam cultus ſtili fluxus adeo ꝓmptus atq; ve
nuſtus vt inter ſcribētes ꝓmatū teneas q̄ſi papirus tibi ꝓ regia ſit et
pro ſceptro calamus: De quo plura dicerem niſi hoc amantis eſſet
Plinio teſte amatū nō onerare laudib⁹ fecit hoc ſemꝑ leta viuacitas
tua. q̄ agili ſpū plenus es. nc q̄d iuris in te habeat deſidia quāq; tam
nō viderim quo taciturnitatē tuā ꝓtegere poſſes Nō eīn eo clipeo q̄
ſolent inertes ⁊ ſegnes te nihil habuiſſe qd ſcriberes in tāto flamine
nouitatū. Sed timeo q̄ oīa tibi erūt in cōmodo q̄ tꝑs aliqd aptum
ad ſcribendū nō inueneris. eſtas forte atramentū exſiccat. ipmq; hy
ems in glaciē ꝯtit. In vere aūt nōdum auce pēnas dedere. reliq̄ forte
tꝑe paraliſant digiti q̄ quādoq; ſtupēt atq; rigeſcūt. vel forte papiri
mola rupta eſt. vl neſcio an te aliquo fluie laueris vbi oēs veteris a-
moris flāmulas extinxeris. Cogor igit exclamare illud poeticū. q̄s
deus oppoſuit nris ſua numina votis. Sed omiſſo ioco facias rogo
muſas tecū redire in grām frequētius quoq; ſcribito. multoꝝ eīn lit
teras que ad me ſcribūtur ſemel dūtaxat lego. idq; curſim. tuas aūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

nunqꝫ ſatis legiſſe videoꝛ. Redeo iteꝝ atqꝫ iteꝝ nūc illā nūc iſtam particulā attingo ꝛ repeto, egre illas e manibꝫ emitto. facit hoc placens oꝛnatus ꝛ minus placēs raritas. Uale cadatqꝫ in te poeticū illud. Uixeris eternū extendens in ſecula nomen

¶ Rurſus iocoſa inuectio in eandē ſententiam

¶ Perennes amicicias ioco ſalutis Ab eo loco quo te mihi abſentē tercia iam tenuit eſtas chariſſime vir ex te recepi lrāꝝ nihil. quo me habet admiratio grandis. ꝗ cū ad plures ſcribas hoīs amiciſſimi ſis oblitus. Miroꝛ eqꝺem vehemēter lrīs ad me datis magis qꝫ alijs iter clauſum eē Pereant qſo interceptores lrāꝝ ſi ꝗ ſint eoſqꝫ deꝰ optimus maximuſqꝫ radicitus ꝑdat ideqꝫ ꝓpediem ꝗ me lrāꝝ tuaꝝ ꝑuāt iocūdiſſimo fructu omī melle ſuauioꝛe Sed certe ſi tua mei paruipendētia hec intercapedo lrāꝝ ꝓuenerit nō poſſum nō gaudere ita tibi ſcōdas res eſſe vt ne amiciſſimi ꝗdem hoīs recoꝛderis. Quāqꝫ nō parua ſit felicitatis ꝑs vir amicus neqꝫ teneat amicicia poſtremū in hūana felicitate locū. Sed ioco omiſſo rogo te optīe vir amiceqꝫ fidētiſſime ꝑ placidū amicicie nomē perqꝫ id omē qꝺ in ea dulciſſimū eſt. Si qꝺ adhuc flāmule veteris amoꝛis ſupſit nec moꝛtuus cinis eſt. ad me frequēter ſcribito. Nā id iuris lrē in me tue hūt ſpqꝫ habebūt ꝙ ex me lōgioꝛes excutiāt. Uale vale. nihil plus qꝛ feſtinus Ita iam clamitat nuncius moꝛe impatiens quaſi cuperet vt apud Perſium eſt pulmonem rumpere ventis

¶ Excuſatio ſup poꝛrectis precibꝫ pro cōtumace filio ad patrem

¶ Ingentes coꝛdis ex fonte ſalutes Sentio ꝙ moleſte fers amice dilecte ꝙ rurſus rogo ꝓ filio cuius pacem apud te ꝓ ſuis erratis iaz frequēter adeptus ſum. Putas em̄ ob reciduā nec locū ꝑcibꝫ nec venie relictum eſſe. Sed rogo patiaris in hoc vno me tibi eadē mente repugnare qua in omnibꝫ ſemꝑ obſeꝗ conſueui. Uenit ad me filius tuus ſeſe ad pedes meos ſolotenus ꝓſtratū faciēs. fleuit. rogauit. fecitqꝫ mihi fidem penitētie vere Quē ideo emēdatū ſpero qꝛ ſe ſentit deliquiſſe Doloꝛ em̄ peccati ꝑmus ad veniam gradus eſt Iraſceris ſcio iraſceris merito. ideqꝫ etiā ſcio amaſti iuuenē ꝛ ſpero adhuc amabis. Interim expedit ꝙ exoꝛari te ſinas. licebit rurſus ſi delinquat tunc qꝫ ꝙ iratus fueris excuſatius facies. Remitte aliꝗd iuuētuti illiꝰ remitte lachꝛymis. addo ego iam ꝑcibꝫ ſuis etiā meas. tantoqꝫ coꝛdialius quanto ipm̄ acrius ſeueriuſqꝫ coꝛripui. Uidimus em̄ ſepe initia mala fine claudi optimo ſi bonis ſe miſceat bona videat audiatqꝫ. abibūt vicia ſucceſſione ꝟtutū. Errando qꝫqꝫ diſcit. Sepe em̄ erroꝛ dū erraſſe puduit ab erroꝛi ꝓſeruauit. Pudoꝛ em̄ ꝛ verecūdia ſcale ſunt ad reſipiſcentiā ꝛ ſalutē. Sed quo melius agat diſtrictiſſime

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

illi minatuſſum duriſſimis v̄bis me nūq̄ poſtea rogaturꝫ neccinſta
re velle. hoc illi quē terreri oportuit tibi nō idem Nā fortaſſe iterꝫ ro
gabo iterꝫ impetrabo ſit mō tale vt me rogare id te p̄ſtare deceat Va
le. ꝛ ſi quid ex me velis faciam tam diligēter q̄ȝ libenter

¶ Reſpōſio ad epiſtolā p̄cedentē

¶ Salutes innumeras amore puro choruſcas facilius erroribꝫ fi-
lij optime vir ignoſcerem ſi malā ſuam vitam in conſuetudinem nō
vertiſſet. Omis em̄ error etſi grauis videatur dum naſcit̄ leuis ta-
men putatur dum in vſum venerit ꝛ ſine metu cōmittitur. vnum vi
cium alterius ſemper cauſa eſt. ex quo mox aliud quaſi ſua ſoboles
oritur tandem ex hoc itur in plura deterius. Qȝ aūt vt ſcribis culpā
agnoſcit. ꝗd queſo pcius in errante cadere poſſit q̄ȝ culpam agnoſce
re, ꝛ nō dolere. irriſor eſt non penitens qui adhuc agit cuius ſe dicit
penitere. Quid queſo ꝓdeſt ſi lachrymas fundat gemitus. ſuſpiria.
queſtus. plāgatq̄ȝ qꝺ geſſit nec deſerit Si em̄ vt ſcribis ſe erraſſe cog
noſcit iam ſibi reus ꝛ iudex ē. qui ꝯmiſſa damnat ſed cōdemnata cō
mittit. Certe ſi vite ſue rationem a ſeipō ocul' retroductis exigat at-
q̄ȝ fuerit rerꝫ ſuarum arbiter equus. facile ſeipſuȝ damnauerit ipſe.
Sed eſto doleat. nimbo tamen facilius in vitia relabetur ꝗ ſi ꝗd bo
ni ceperit non conſiſtit. Tunc em̄ omnia ꝓdite ruunt dum que vitia
fuerūt mores fiunt. Nec vero facile inducor vt credā ꝙ errores bo-
na mente fateatur ꝛ doleat. Sed habet neſcio ꝗd paramenti in lin-
gua quo verba voluere nouit atq̄ȝ euoluere. ꝛ turpia facta pallia-
to ſermone cōtegere. virtutes mentiri ꝛ vitia negare. Si Hierony-
mo credimus cum defenditur culpa geminatur. Quis queſo vitioſi
or aut profitens vicium aut mentiens virtutem. Certe is qui etiam
mendacium adijciens geminauit vicium. Manifeſtam em̄ culpaȝ
negare agentis eſt crimen non diluentis. Vale ſane ex inſul' Mau
tercia ſummo mane oriente iā ſole purganteq̄ȝ luce tenebras

¶ Increpatio fratris ſup incauto mō mercandi

¶ Salutes ineſtimabili fauore fecūdas. Neſcio chare frater ꝗd au
diā ꝙ nūdinas vndiq̄ȝ indefeſſe viſitatas incauteq̄ȝ mercaris Et qꝺ
egri' me hȝ pl'es ſepe merces emis q̄ȝ vēdas. ꝗ facile ꝑſpicit̄ nō adeſſe
tibi certā emēdi manū nec ſatꝫ agnoſcere te merciū drās vl' q̄ȝti vna
queq̄ȝ res taxāda ſit. fert̄ ꝙ in vinis eq̄s ꝛ allecibꝫ multa breui ꝑdi-
diſti. Si in tuū ꝯſiliū prudētia admiſſa eēt cauti' ageres. neq̄ȝ tam
multis inſil' tā ꝗq̄ȝ mḡnis leui audacia te ingereres. O frater illud
comicū ad oīa vȝ ne ꝗd nimis Perualde timeo ꝙ nō ꝓus leuitas in
cōſulte audacie tue ſedat̄ q̄ȝ effectibꝫ īfauſtis caſtiget̄. vno ſepe momē
to cadȝ qꝺ lōgo tp̄e ſtructū Perditio leuiſſimi greſſus ē tāte ꝗdē cele
ritatis ꝙ nō accurrat q̄ȝ aduolet. Lucꝫ āt ꝓuidos aīos ſeqt̄ur lōge

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

cogitatōe ꝯductos.qđ egrius aduēit tardiuſqꝫ gradit᷑ more limacis
Si qđ igit᷑ amicicia mea apđ te pōderis hꝫ te paucioribꝫ implicab.
tutioꝛ illa puppis ē q̄ ꝓuo fluie fert᷑. Sꝫ forte inanis meꝰ laboꝛ ē naꝫ
a cunabul' te nō vidi aliū neqꝫ credo vſqꝫ gentiū artificē eē q̄ te recu
dere aut poſſit retexere Tñ inefficaces meas lrās eē malui q̄ꝫ nullas
potiuſqꝫ fruſtra me ſcpſiſſe q̄ꝫ ꝑ incuriā tacuiſſe Nō eī moris mei eſt
ſub duplicitate ficto ſermone blanda dicere qui in frōte ⁊ lingua aiꝫ
geſto nec vnq̄ꝫ aliđ voce aliud geſſi pectoꝛe. Heus q̄rſum hec fuerit
in curſu penna neſcit ꝯſiſtere quā ſuſpicoꝛ ex ala tue auce tractaꝫ eē q̄
in rem tuā adeo celer ſibi curſus eſt. Uale coꝛpe ſanus ſꝫ aio ſanioꝛ
Ex louanio ocius q̄ꝫ imaginē ſpecula reddunt

¶ Reſpōſio fratris ad ꝑcedentē epiſtolā

¶ Ampliſſimas ad vota ſalutes. Dū tuas lrās hūaniſſime frat᷑ tui
in me amoꝛis teſtes accepi tātus mihi beniuolētie cumulus accreuit
vt ſiſtere nō poſſem q̄ nō calamū adeo feſtinātē ad his rn̄dendū infle
cterē. Arguis eñ me ⁊ q̄dē ex fratni itimo amoꝛis fonte ꝙ ſim q̄ꝫ par
eſt mercādo leuioꝛ emēdoqꝫ audacioꝛ Sꝫ tu certe frater ex adūſo vt
tua pace libere loq̄r q̄ ſentio ſꝑ fuiſti q̄ꝫ par ē timidioꝛ.q̄ ab infantia
adeo trepidus ſꝑ extitiſti vt ſi in aere nubecula oꝛiat᷑ mox diluuiū ti
mes.ſi vētus ſuccreſcat edificia caſura paueſcis.ſcintillulā ſi videas
ne ꝑdeat vrbē.ſi tonitruū audias vereris ne mūdi machina ruat.
Bone frater hūc timoꝛē exue.nihil tentat oīa foꝛmidās. ſpꝛeuit ſꝑ
foꝛtuna timētes. Si q̄ddā ꝑdidi ſuccedēt lucra ꝑditōis plagas ſana
tura. Oim reꝝ viciſſitudo ē dabit ds ꝓgreſſus votiuos ⁊ exitus fau
ſtos atqꝫ felices. Opto valeas lōgaqꝫ in luſtra ꝓtrahas euū

¶ Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa ſe aliqñ ludis ingerat ⁊ letus viuat.

¶ Salutes quas tibi mens pleniſſima geſſit. nec calamus pingere
ſufficit nec pꝛomere lingua Quis quotidie ad te non ſcribo amice co
lende.meoꝛum me moꝛum foꝛſitan putabis oblitum. Has tamen
nunc ad te daturus ſum.vt ex his ſicut ex pleriſqꝫ pꝛioꝛibus menteꝫ
meam perſpicias.vtqꝫ etiam me viuum ſcias ⁊ ſoſpitem tuiqꝫ maxi
me memoꝛem. Ne quoqꝫ etiam ignoꝛes meam de te ſententiam.
Nam ꝙ relictis lucris reiectiſqꝫ curis ad quietē ita ſeceſſiſti vt om
nino te retrahas ad ocium ſomno atqꝫ inertie amicum.quod lucifu
gi ſectari ſolent minime laudo.qui tua camera pro ſepulchꝛo vteris.
teqꝫ ipſum in ea viuentem infodis.quo facis tuam virtutem ſegni
cie langueſcere. Longe magis tibi conduceret mentū erigere.caputqꝫ
qꝫ tuum luci miſcere q̄ꝫ ſic deliteſcere plumis ⁊ vmbꝛis. Plurimum
tibi congrueret floꝛidam etatem agenti interdum venationi vl' arcē
ludio aut pilaꝝ ludo opam dare quo naturā curis grauatā aliqñ re

leuares. Ita em̄ negocijs humanis in oībus cuntres vt ſi ludus ſe
deſit quodcūq3 negociū tractaris idipm tui bidū relinquet. Neceſſe
eſt aūt laborē ludis. laboribuſq3 ludū moderare. Tu felix vale. ꝛ q̇/
dem̄ omni bn̄ valēte felicior. Si quiddā ex me petere libet plena id
fac fiducia. Nō em̄ tam imum grauia petūt q3 ego tuis deſiderijs ꝯ
placere. Sed ꝑce ineptie ꝑce caracteri. nā hec indicibili celeritate per
ſcripſi. Amicicia etiam non eloquētiā petit. ſuppletq3 ſemper amor
quod negat facundia.

¶Reſponſio ad precedentem

¶Amicicias adamante ſolidiores. Accepi ego lr̄ās tuas letiſſimo
plauſu ſpectabil' dn̄e p̄ cūctis dilecte. cōſiliūq3 ſil' ꝑlegi tuū. qd̓ ex in
timo cordꝫ ꝓgreſſum ē. quo luce clarius te video ſp̄ eē amicū meū nū
q3 ſcripis delituꝝ. idq3 diu mihi optiſſimū habui nihil mihi te eē hu/
manius. Tuū igiť ꝯſiliū libēs audio. amplectarq3 libētius. Sꝫ au/
rib9 meis inflatū eſt te pulcrā baliſtā eādē forte atq3 neruoſā in nū
dinis miti p̄cio cōparaſſe. Dixiſſeq3 te eandē mihi eodē pro p̄cio di
miſſuꝝ ſi id ego expoſcerē q̇ tibi grās tui fauoris habeo. eaſdēq3 q3
maxias. Sed cū plinio dico. id vt feceris nō peto frater. Quod tn̄ ſi
me tacēte tua om̄ino ſpōte facere volueris tā grate accepo ac ſi concu
piſcerē. Quāq3 em̄ ſagittare neſciā. pulcris tn̄ dilector in arcub9. ſi/
milis pauoni q̇ pulcris plumaturis cōgaudet. licet volare neſciat. in
ter ludos tn̄ quos tuis lr̄is memiſti arculudiū me fortius allicit. cuꝫ
eius exercitiū minorē corꝑi intemperiē inducit caloris ꝛ eſtus Sta
tuerūt canonici baſilice nr̄e ne q̇s canonicoꝝ e gremio ſe ingerat arci
ludio. Sꝫ iō me min9 angit ſanctio illa. quo idē ſoleat tp̄s obſeruan
tie ꝛ ſtatutōis eē. nec vnū altero lōgius. Nō em̄ Sibylle foliū ē aut
immutabile fatū qd̓ in caplo ꝯcludiť. Sꝫ vale furit calam9 parcito
queſo epiſtolā claudo ne creſcat in librum.

¶Conſulit amicus amico ne vniuerſitate relicta ad patriam redeat

¶Salutes in celū vſq3 leuātes. Venit locū ad nr̄m his dieb9 amice
ſincero corde mihi dilecte. q̇ ſe medicine doctorē aſſeruit. multa de
ſe dixit creditu mira. ſꝫ plurima de te. cui nō volui ego contradicere.
ne ſi forte aſſertionē ſuā ꝓbare poſſit impudēter me reſtitiſſe penite/
ret. at ſi nō poſſet etiā prudēter tacuiſſe nō noceret Horꝝ lator aſtās
fuit. q̇ viri ſpēm laudauit. ſꝫ riſit ingeniū cuius ineptias dū vidiſſet
nō potuit cū iuuenali nō exclamare. En aīam en mentē cum qua dū
nocte loquūtur. Itaq3 ſe extulit ac cū dijs nocturnos ꝯgreſſus habu
iſſet. Dixit em̄ te vniūſitate relicta ad patriā redituꝝ. qd̓ ſi verū ſit
velim animi mei inſpiciēdi ſcrā tibi optam eē. quo facile colliges ſi
mei ꝯmodi rationē ducerē. ꝙ te maxime hic eē vellē. Sꝫ vnuꝫ illud

neſcio gratuler ne tuo ad nos aduētui an timeā vbi admirabilis q̄dā
expectatio tui eſt Non ꝙ verear ne tua ꝟtus opinioni hoim̄ nō rn̄de
at. ſʒ ne cū veneris nō habeas qd̄ mereris finē do. fac valeas idq̄ʒ ſig
nantiſſime cura. vt ſi qd̄ ſtudio demas ꝟtutibꝫ addas

¶Reſponſio ad precedentem

¶Salutes tibi amice confidētiſſime plꝛimas dico. nō quidē modio
vt plautus inquit neq̄ʒ trimodio. veꝝ ipſo pleno horreo Lr̄as ego tu
as ſuauiſſimas ꝛ tui in me ſinceriſſimi amoris pleniſſimas accepi. ꝛ
certe gaudio magno Nō em̄ tam craſſe adhuc ſum ruſticitatis. nec tā
ebetis ingenij q̄ non clare ꝑſpiciam ꝙ verus amor in hoc ꝯſilium te
euexit qd̄ ſp̄ pro firmo decreto tenebo Nec vnq̄ʒ dies dederit ꝙ tuis
ꝯſilijs aures obtūdam. qui in me ſemꝑ contuliſti ſincera pijſſimi pa
tris officia. quo optimo iure cogor donec me terra ſupſtitem ferat. te
ſp̄ vt prēm excolere vt vite magiſtrū. Ceteꝝ audio frēm tuū ſenioreʒ
morte ſic obijſſe, vt qui mane ſoſpes fuit veſꝑi ſepultus ſit. nec auditū
fuerat eū aliqua egrotatōe detineri cum repente clamor ſubortus eſt
eū vita exceſſiſſe. genus quidē mortis feliciſſimū eſt ſi bn̄ illi cuʒ deo
ſit ſin minus miſerrimus eſt trāſitus. ſʒ male mori non potuit q̄ bn̄
vixit Nūq̄ʒ vlla dies me amiciſſimo illi cineri chariſſimeq̄ʒ aīe vide
bit ingratū. duʒ memor ipē mei dum ſpūs hos reget artus dent eius
vmbre tenuē ꝛ ſine pondere terrā ſupi redolētia aromata ſpiranteſq̄ʒ
crocos ꝑpetuas q̄ʒ violas ꝛ roſas in vrna. Uale vita fret⁹ longum ꝛ
frater vita defunctus eternum

¶Congratulatio ad amicum qui duxit vxorem

¶Immēſas ingēti affectu ſalutes Cunctaꝝ reꝝ fama relatrix colēde
ꝑceptor que oēs curſores anteced̄ere ꝯſueuit meas fudit i aures te ſpō
ſalia cū nobili pulchra pudicaq̄ʒ ꝟgine ꝯtraxiſſe. que ſua venuſta for
me dignitate oris ſpecie moꝝūq̄ʒ grām nobilitatē ſui generis oſtētare
compellit Id certe ſumme laudo ꝙ cū ſummo ex loco natus ſis vt il
luſtris ſobolis pater fias nō obſcurā nō humilē. ſʒ ex nobili genere or
natiſſimā tibi vxorē delegeris. pluris tn̄ adhuc facio ꝙ eam ſpōſam
nactus ſis q̄ maioꝝ ſuoꝝ laudibꝫ ſua ꝟtute inūdeat ꝑ quā certū eſt ti
bi magni ſplēdoris clariſſimū radium illuxiſſe. Ceteris igit̄ plauſu
magno ꝛ mēte iocunda Aſſintq̄ʒ tuis nuptijs matrone ꝑmarie ꝟgines
venuſtiſſime ꝛ adoleſcētes fauſtū illū atq̄ʒ feſtiuū diē carminibꝫ cele
brātes atq̄ʒ choreis valitudinē firmā habeto oīs tedij oīs q̄ʒ cure vic
tricē Ex delft Julij q̄rta foribꝫ clauſis opaca ob tp̄a noctis

¶Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem

¶Decēti cū vrbanitate ſalutes. Ad aures vſq̄ʒ meas chariſſime vir
rumor delat⁹ ē ꝙ tu clericus atq̄ʒ vir doct⁹ alioq̄n prudētiſſim⁹ amo
ribꝫ iā vict⁹ ſis. ꝛ eouſq̄ʒ vaga q̄dā raptus libidine ꝙ te matrimonio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

dedicare p̄tendis q̄ male ꝑpendis q̄ꝫ dulcis ſopor ſit in vacuo cubili q̄ nihil mollius ē. nihilq̄ꝫ durius occupato Rogo amice colēde nihil inↄ ſulte. nihil leuiter. nihil p̄cociter agas. Da ſpaciū tenueq̄ꝫ morā male cūcta miſtrat īpetus Statius inq̄t. Nec in p̄mptis habeo q̄d aliud tibi dixero q̄ꝫ ſi vxorē ceperis ꝙ paci valedixeris atq̄ꝫ q̄eti Nā ſꝫ mortale duellū domi habebꝫ viculaq̄ꝫ ꝛ ↄpedes ꝛ mltos āgores ſōniq̄ꝫ ꝑpetuū exiliū. q̄d aliō ē vxor erit q̄ꝫ ydolū qō coles qō adores vn̄ totus pēdeas qō te noctibꝫ excitet teq̄ꝫ cogat lōga ordiri negocia lōgaſq̄ꝫ curas texe re q̄ nō tā vxorē q̄ꝫ mgr̄m cepiſſe videberis. nullus tibi dies ibit ſine me ſtis rumoribꝫ. Nō negauero tn̄ ꝙ vxore nihil ſit fida charius ſꝫ ꝑfecto nihil ea rarius Parcito q̄ſo ſi audētius loq̄ me amor in te meus coegerit Nā facile nō dixerim quātū mihi ai vulnus tui nubēdi rumor inflix it Sic loq̄ ↄpellor. ↄtinere nō poſſuꝫ q̄ nō in ſinū ſecrete tuū eſtus pec toris mei ꝑfundā ardore ſuadēte Vis ei eruptōem petūt nō aliter q̄ꝫ nouū muſtū ſpiraculo carēs ipius vaſis ligunculas rūpit Cūcta ei hec eo tēdunt ne q̄d p̄cipitāter egeris. Frequētior ei currētibꝫ q̄ꝫ reptanti bus lapſus eſt Uale tga nature viſurus longa ſenectute.

¶ Uacillatio an potius dolendū q̄ꝫ gratu landū ſit amico qui duxit vxorem

¶ Multas amiciſſimo corde ſalutes. Neſcio chariſſime vir triſtari potius gratulari ve debeā. ꝙ te ad matrimoniū ↄtuliſti. qō q̄ntas q̄ꝫ ve q̄ues ſecū fert curas ꝛ mētis angores. norūt q̄ huiuſcemōi moleſtias ſūt expti Quid q̄ſo iuuat ꝙ ad horā gaudeas vn̄ ſꝫ doleas. ſeſeq̄ꝫ leteris dolíturus milleſies Sꝫ amor forte velū oclis dedit. pedibꝫ laq̄uꝫ. a liſq̄ꝫ viſcū Teipm̄ iā videbis ſi hamū cogitas q̄ nō capit niſi prius ca piatur Sꝫ forte ex aduerſo cupis ꝑ matrimoniū tuo incēdio ſubueniri nā voluptas libidinis cuius blādicijs (vt tua pace dixerim) nūq̄ꝫ facile obſiſtere potuiſti intra matrimonij ſepta ſine vlla dedecoris macula a te licite poterit exerceri Tu deniq̄ꝫ ſolus nouiſti q̄ pedis ꝑte te cal ceus p̄mat Certū eſt ꝙ eius matrimōij ſciſſima lex eſt q̄ deū autorem habuit. vn̄ oīs honeſte vite rō naſcitur maxie ſi cū legittimus p̄mo nex us exiſtat. ſilitudo etiā morꝫ charitatiſq̄ꝫ acceſſerit. Nec poſſuꝫ etiaꝫ nō laudare bonaꝫ illaꝫ q̄ꝫ relatu didici corꝑis ſponſe habitudinē que valide ſenectutis fundamēta iacit. ꝛ ſanas forteſq̄ꝫ proles minatur. Quas tibi faueat largitor ille ſidereus qui matrimonia fecit

¶ Auiſatur in ſecreto amicus ꝙ epiſco pus eum officialē creabit ſi roget

¶ Memetipm̄ totiſq̄ꝫ tuis votis deditiſſimū ꝓ ſalute. Quia nobis ſinceriſſime vir ꝛ amice ſꝫ fuerit cor vnū ꝛ aius vnus nō q̄dē fucata ami cicia neq̄ꝫ caduca Sꝫ ſinceriſſimi amoris cādore firmata Hinc mihi

ſemꝑ eſt animus in tuam ꝓmotõnem intentus. arrigoq; ſꝑ aures ſi
quid forte his incidat qđ tibi poſſit cõmodo eſſe. neq; deſino dũ lo-
cus ꝛ tps ꝑſone quoq; digne ſe offerũt tuũ nomen cõmendatõibus
multis celebrius efficere. Itaq; ꝟbis meis vt aiũt oĩa coxi. ꝙ reuerẽ
dus in chriſto pater noſter antiſtes vir ſingulari ꝟtute te bona dilec
tione char. iam habeat. ex eo ꝙ animo ſuo inſculpſi te vir. eſſe indu-
ſtria ſcia atq; bonitate decoruz. multiſq; meritis honorandũ plenaz
etiam fide ꝛ integritate ꝓbatũ. ꝛ ſue fame atq; honoris conſtantiſſi
mũ dilectorem. Preterea te miro quodam mõ amare iuſticiam ꝛ vir
tutũ omniũ eſſe cultorem ꝛ deũ geſtare ſemper in mente cũ pluribꝫ
ſcriptu lõgiſſimis. Feciq; etiam ꝙ epiſcopi nrĩ ſecretarius ꝑmus om
nia q̃ dixerim cõfirmauit. Ille nanq; noſtre nauis hic clauũ regit. ꝛ
quo velit ratem impellit. Itaq; ꝓuocatus eſt dñs vt te in officialez
ſuũ aſſumeret ſi per te ꝓ tua foret pulſatus ꝓcibus. Noſti eñ domi-
nos rogari velle. etiam ad res quas vltro appetũt Multi hanc rem
proſequunt. multiq; auſcultant q̃s debeat voto potiri. Conſulo igi
tur ꝙ ꝓces effundas. Exploratũ id ſatis habeo ꝙ nõ patiere repul-
ſam. Nimis eñ cõtemnere dñs videret rogantes ſi nõ roganti offer-
ret. qđ tanto conatu queritur. Hec tibi clam oĩbꝫ in ſecreto. atq; (vt
aiunt) ſub mantello deuelo. Maneant queſo maneant profunda in
aure ſepulta. Si amicus animi cuſtos recte dicat quaſi oĩa ſecreta fi
deli ſilentio ſeruet. nõ poteris amiciciam nõ leſiſſe ſi q̃cq; eius quod
ſcripſi offeras. Uale in eo qui ꝛ hec ꝛ oĩa ſecreta cognoſcit.

¶Reſponſio

¶Salutes plurimas ꝛ ſi quid boni eas exuꝑat. Frigidior mihi a-
mice ceu frater dulciſſime calamus q̃ʒ qui poſſit cõceptas ad te grati
as depingere. Tam gratus eñ fuit mihi litterarum tuarum aſpe-
ctus. vt nulla potui maiori affici voluptate. nec tam re ipſa q̃ʒ ex op-
timo in me animo tuo gauiſus ſum. Uetus eñ ꝟbum eſt. ꝙ non rez
ſed animum amicicia ſpectat Cum igitur ardorem tue beniuolentie
intueor non habeo quid pro digna ſatis gratia reſpondeam. niſi co
ſatiſfactum putabis quod manſerit mihi ſꝑ alta mẽte repoſitũ id in
me meritum tuum. neq; letheo flumini conceſſero quod poſſit mihi
fauoris tui memoriam abluere. Et quia vir optime parẽdum cẽſeo
amicorum conſilijs. vt qui in duobus corporibus vnam animã ſta-
tuerũt. vnã illã eque volũtate cõducant. Implere igit nõ ꝑtermittã
qđ te mihi tãtopꝑe video cõſulere Sz neſcio an mihi aui implumi cõ
gruat alte volare. ꝛ illotis pedibꝫ alta conari Nis vereor ne dũ meũ
nomẽ augere laboras. tuũ ꝯminuas. q̃ ad magis fauſta auſpicia q̃ʒ
merita exigãt me leuare niteris Hec dũ meõria voluo tremit calamꝰ
ſub faſce Nõ tñ volo. ꝙ pauor meꝰ tuã autoritatẽ ſuꝑet. q̃ʒ ſꝑ ſeqr nõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

minus q̄ꝫ corpus vmbra. Uale vt opto tuas lr̄as mox vt legerā ig-
ni cōmiſi legēdas Jd āt qđ ad te iā ſcribo nō niſi tutis aurib⁊ cōdas.
ne hoim demum riſui ſi qđ molimur nō accidat. Creberrime enim ſic
eunt res vt q̄ vehemētius cupimus egrius aſſequamur Ex louanio
aurora rubēte qua ſcī ioānis dies adſerge cepit

¶ Reſpōſio negatiua ad idem

¶ Plurimas inexplicabili fauore ſalutes Uix exp̄mere ſuffecerō vir
mihi luie charior. etiā ſi poſſꝫ pectus meuꝫ cētenos ſonos vnico ſpū
anhelare quāta ſim leticia captus. dū amiciſſimas lr̄as tuas aſpicio
ingēti amore fecūdas. q̄ iulij p̄ma veſpi tarde mihi oblate ſunt lecto
cubanti. Ego aūt illico nocte pacta. q̄ꝫp̄mū aurora curas atqꝫ labo-
res mortalib⁊ inferens luis aliq̄d extuliſſet. cepatqꝫ celū īfuſione lu-
cis albeſcere ad calamū curro. meqꝫ in p̄mis tibi tota mētis affectōe
cōmendo. Habeoqꝫ grās tibi plures q̄ꝫ gignat gramina tell⁹ de op-
timo illo fauore quo me ſp̄ leuare conaris. q̄ nunq̄ꝫ vices repēdere va
lebo vt tua bonitas ꝛ ꝟtus merent. Darem certe opam. ꝛ quidē non
ſegnē vt tuis ꝯſilijs minime deeſſem niſi obſtarꝫ ꝙ ſim iam lōgo ſe-
nio cōfractus. infeſtorqꝫ calculo curuatus gradior terrā inuit⁹ aſpici
ens. rupturā etiā paſſus ſum. multiſqꝫ alijs morbis corpus meū ex
hauſtū eſt. vt vix aliq̄d priſtini vigoris reſeruauerit adeoqꝫ reſoluta
mihi membra pendent officijs deſerta ſuis vt q̄ſi moritur̄ ꝛ iamiaꝫ
exitur̄ me dies fatal' expoſceret. atqꝫ ſtaret vicina mors in forib⁊ tre
mūt genua. dentes cadūt. frōs rugis ē pleniſſima. dūa cutis. caua lu
mina. pallor in ore. Hec em̄ ſenectutis incōmoda non vll' remedijs
arceri pn̄t. ne ſi eſculapius quidē ip̄e hui⁹ ve fili⁹ polidorus ꝓpulſato
res aut curatores aſſiſtāt. Quare neceſſitati parere cogor q̄ volūta-
ti neq̄o. Uale firmoqꝫ teneto ꝙ tuus fuero vſqꝫ dum viuaꝫ. neqꝫ mi
nus tuus dum ext inctus.

¶ Arguitur amicus ꝙ nunq̄ꝫ reſpōdet lr̄is petiturqꝫ ꝙ prioribus det reſponſum

¶ Salutes plurimas feruēte mēte ꝓfuſas. Cecidit mihi ſepe in men
tē dubiū vir dilciſſime. vtr̄ magis accuſand⁹. ego ne ſcꝫ q̄ lr̄is meis
nimis te vexem an poti⁹ tu q̄ ne mei q̄dē memiſti. Inter blādior tm̄
mihi pulcrius eē. me lr̄ar̄ mūere ꝑuenire te. q̄ pollicitatione multa
hinc abiens ꝙ ſepe ſcriberes me ꝑueniſti. Caſtigabis igit̄ morā ne te
oblite fidei arguāt aut cōtempte. nā vtrūqꝫ ꝟtute tua eſt indignū. ſed
vnū certe inſtātiſſime peto ꝙ p̄orib⁊ lr̄is meis oīno rn̄deas Qđ niſi
feceris obſeruantiā erga te meā datāqꝫ fidē nō ſolū negligis immo ꝯ-
tēnis. Rogo igit̄ ꝙ tuis occupatōib⁊ tātillū tp̄is ſubducas. ꝙ veteri
amicicie ꝯdonare digneris. amorēqꝫ nr̄m lr̄is ꝯfoueas eiqꝫ indies a-
liq̄d addas in cumulū. nā ſi ad queq̄ꝫ ego alter̄ tp̄is vnq̄ꝫ libēs ſcp̄ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

ad te certe libentiſſime. q̄ tñ cogor tp̄is parciſſim⁹ eſſe Uix em̄ ſpaciū
ſomni cibiq̃ȝ ſumēdo habeo Quo grauius mihi ſp̄ fuit tot lr̄as reſpō
ſo indignas mittere Priorib⁹ igit̄ lr̄is rn̄deas velim. in reliquū q̄q̃ȝ
tp̄s ſi materia tibi ſcribēdi deſit. id ſaltem ſcribito Salue valeo amice
ego te q̄ȝ valere cupio. ne in nos cadat id vulgariſſimū ſemotus ab o
culis ſemotus a corde Uale finem do ne fiam q̄ȝ par eſt prolixior

¶ Rogatur nepos vt diligentiam faciat ꝙ roganti de bona ancilla prouideatur

¶ Salutes aſtris ⁊ plures ſplēdidiores Quia id fidei in te habeo ca
riſſime nepos te videlicet non futurū vnq̃ȝ vel vinculi ſanguinis aut
veteris amoris neglectorē hinc ad te nūc ſcribo multa prece rogādo
ꝙ mihi de ancilla ꝓſpicias. vt tñ lōge inquiſitōis labor abſit loq̄ po-
teris cū vxore cuſtodis q̄ ſe hmōi rebus imiſcet. In quib⁹ ei tam v̄ſa
tile ingenij acumē eſt vt ei⁹ artificij mḡrās oēs poſt terga relinquat.
Ea em̄ ancilla quā iaȝ habeo bona certa puella eſt. quicq̄d ei d̄r mi-
tiſſime fert. nō indignat̄. nō iraſcit̄. nō in querelas erūpit. Sed latet.
neſcio q̄d. cui⁹ veritatē dies breui aꝑiet Amore em̄ iudicio meo furit
⁊ ardet. quē ſilentio tegere nequit. nec flāmas ſui eſtus inter pectus
cohibere. Flet ſuſpirat loquit̄ narrat aſſidue vt aſſiduitate narrādi vl̄
amoris ſui ſolaciū capiat. vel refrigeria imenſi amoris aſſumat Que
ſi ſermonē aut baſilicā viſitat pede poſt pedeȝ molliter poſito vſq̃ȝ a
deo lente ꝓcedit vt poti⁹ ſerꝑe q̄ȝ ire videat̄. ſȝ ſi ad decinū vicū cho
reā ſciuerit mox curſu ⁊ ſaltu leta ⁊ plaudēs iter ꝑcurrit tanq̄ȝ e vin-
culis euolaret Uale fortuna felici Ex mechlinia tarde dū nox tn̄bras
induxerat orbi candela deficit. candelabrū āt tenuiſſimo lumine flā
ma lambit. vix me ſub ſcripſero luminis ⁊ ep̄le idem eſt finis

¶ Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶ Salutē in eo ſine q̄ ſalus eſſe nō p̄t Qd̄ hortaris ꝑ me fieri digniſ
ſime vir mox deo fauēte nō min⁹ diligēter q̄ȝ libēter ꝯplere conabor
nā fauor in me tu⁹ vndiq̃ȝ ꝑma frōte micat. nec te chariorem habeo
nec fidētioreȝ quēq̃ȝ At ꝙ ego ex aduerſo tu⁹ ſuȝ diu fideȝ dedi, x miſſi
onis q̄deȝ mee pign⁹ ⁊ arrā. ſȝ ne momētula q̄ȝ ꝑ eſt lōgius terā Hoc
miſſiōis mee caput eſt. loq̄r cū vxore cuſtodis Id ſpei qd̄ ex ea traxero
ad biduū lr̄is meis deuelabo Fecit hoc odor boni nois tui. q̄ nedū ad
nos. ſȝ vndiq̃ȝ diffundit̄ ꝙ facile īueneris id qd̄ optas. Qui dū q̄ris
nō min⁹ q̄reris atq̃ȝ facili⁹ iuenies q̄ȝ iueneris. cū fulgeāt in te v̄tutis
dotes eximie earūq̃ȝ fulgore ſic decoraiȝ vt dignū te exhibeas cui oīs
vtriuſq̃ȝ ſexus cupiat famulari Uale cogor breuiloqu⁹ eſſe. Cetera āt
in tp̄s aliḋ reſeruo iā ſellant̄ inhiātq̃ȝ eq̄ me ob nuptias fr̄is vecturi
bruxellas Uereor ne dies deficiat q̄ dies vt Plauti v̄bū ē ad vmbili
cū vſq̃ȝ dimidiat⁹ ē Ex atwerpia iulij die penultima ocius q̄ȝ fundat

lumina phebus

Rogatur amicus vt fide iubeat pro amico

¶ Pl'ime ſalutis longam ꝯſtantiaꝫ Quia ap̄ d̄ te amice colēde irritū
nūq̄ȝ mihi votū neq̄ȝ vacua ſupplicatio fuit hinc ad te potiꝰ vbi ſpeci
alioꝝ fiducia ſpecialiꝰ recurro Rogās p̄ce vt cū maxia vt ad q̄ngētos
vſq̄ȝ aureos ꝓ me ſpōſorē te efficias. q̄ de indēnitate ſecuritatē p̄ſtabo
vt tibi ⁊ tuis ſatꝫ erit Officiū ei receptorie amicoꝝ iuramēto ſuꝫ aſſe
cutꝰ Sꝫ manū admiſtratōi vetoꝝ inſerere. dōec hec fideiuſſio ſolitꝫ for
mis ſit expleta Rurſus igiť ſubnixe dep̄coꝝ ꝑ amiciciam tuā magnū
mihi ſolutꝫ p̄ciū ſi vnq̄ȝ vllū apd̄ te locū p̄ces mee habiture ſit ne mihi
iā deſis in hac re q̄ȝ abſq̄ȝ tuo detrimēto in magnū meū p̄ſidiū effice
re potes Qd̄ ſi feceris firme teneas nullā rē tā arduaꝫ eſſe q̄ȝ n̄ puta
bo leuiſſimā. mō intelligā in aliq̄ officiū meū tibi poſſe ꝓdeſſe. Verꝫ
plꝰ dixero. velim nō aliū putes q̄ȝ q̄ ꝓ dignitate tua vitā ꝓfunderet.
Sꝫ certe iā ſentio q̄ȝ graue ſit hōi pudenti petere ab eo de q̄ ſe bn̄ me
ruit putatū Ne id qd̄ petat exigere magꝭ q̄ȝ rogare ⁊ i mercedis pociꝰ
q̄ȝ bn̄ficiȷ̄ loco numerare videať Uale in ſūmo lucis auctore cogoꝝ ab
vlterioꝝ icurſu pennā cohibere ſuccedit iā vmbra noctiſq̄ȝ profunduꝫ

Respondet amicus et paret deſiderijs

¶ Pl'imaꝝ ſalutū ꝓfundū aceruū Accepi tuas lr̄as fidētiſſime vir' a
moris ⁊ fidei plenas Gaudeo pl'imū ꝙ iā aliq̄ petiuiſti q̄ valeā effi
cere ſꝫ magis ꝙ iū vacillāter in me ſꝑauiſti Et ꝙ tādē placuit pꝰ habitis
alijs amicis tuis oibꝫ ad me tua vota deflectere Cū igiť optie vir iter
fere viuētes nēo hodie ſit cui amicicie locuꝫ p̄oreꝫ faciaꝫ nō eſt ꝙ me
tantoꝑe roges Priꝰa ſolis occaſu naſceť dies p̄uſq̄ȝ etiaꝫ nox media
ſolē videbit. q̄ȝ ego tuis defuero deſiderijs Videro ſꝑ ego ne vnq̄ȝ in
me ſpē habebis inanē q̄. nunq̄ȝ aliud in me q̄ȝ amoris atq̄ȝ officiȷ̄ ſig
na ꝯnotabis. nec q̄cquaꝫ petere ex me poteris qd̄ meis v̄ibꝫ ſuberit
in q̄ non expectatōem re aīo ⁊ diligētia facile vicero Qd̄ igiť pro tuo
ꝯmō hac cū fideiuſſione facere poſſim firmū habeto. me q̄ȝ tam tuū
agnoſcito vt nō ita pollicē tuo pugillo q̄ȝ me totum poſſis includere
Uale in eo qui oīa donat ⁊ aufert. Ex montibꝫ auguſti die decima.
adeo mane vt vix ceꝑat candere dies nube noctis expulſa

Fratres ex Brugis ſuo fratri Louanij ſtudenti

¶ Gaudioꝝ nrōꝝ manipulū ſaltē vſq̄ȝ ad vnū ꝓ ſalute. Miramur
frater chare q̄d te p̄t remorari ꝙ ad illuſtriſſimi dn̄i nri ducis ſolem
niſſimas nuptias nō appares. quaꝝ p̄mus heri letiſſimꝰ dies actus ē
Ubi tantꝰ fuit tanq̄ȝ ineffabilis oīm reꝝ ſplendoꝝ quātꝰ potuit om
nibꝫ ingenijs in vnū cōflatis ꝑfici Oīa ſunt hic gaudio plena. plau
ſus vndiq̄ȝ aera replent. ethera pulſant. Videnturq̄ȝ non hoīes mō.
ſed muri tecta ⁊ pauimenta leticiam miraꝫ reſonare Haſti ludia toꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

neamēta omniū quoqꝫ generū ludi abſqꝫ intercapedine fiūt. Nihil
muſicum ē qđ illic nō reſonet. puelle trahūt ſine fine choreas Hic ba
chus hic ceres hic aromata ſpirant. cuncti replētur odore Lōgus mē
ſarum odor, tanta dapū vinorūqꝫ congeſtio. quantā nemo facile di/
cet. Mirū eſt videre ſtratos vndiqꝫ pannos tapeta illa pulcerrima
ſi quid vetuſtate ſqualet tegētia. Viuas vndiqꝫ ⁊ ſpirantes ſtatuas
conſtructis in tabernaculis, quas deoꝝ vultus effingere dicas. In/
ter oīa tamē nihil aſpectu ornatius nilqꝫ iocūdius eſt ipō noſtro il
luſtriſſimo ſponſo letis oculis ſuā inclitā ſpōſam reſpiciēte, mira pul
chritudine fulgentē. multe prolis pulchreqꝫ minacē. Qui quocūqꝫ
prodeunt nō minus omniū oculos poſt ſe trahūt qꝫ ꝓprioꝝ corporū
vmbras qui oculo intuendo ſaciari nō poſſunt. tanto eñ fulgore gē
marum ⁊ auri ꝑculſi ſunt. ac ſolis eſtiuos in radios deflecterentur.
Non feneſtre non vici, nō theatꝝ ſatis ſunt inſpectoribꝫ. Nituntur
ductilibꝫ muris tectis ⁊ ſcalis. nam tantus hōim cōfluxus adeſt. vt
oppidū noſtꝝ brugēſe multitudinē conuētus vix ſuffectuꝝ videatur
Te igitur hortatū oratūqꝫ velim huc poſthabitis omnibꝫ acceleres
pluribꝫ diebꝫ ſꝑ ſi qđ addi poterit creſcēte nitore nuptiaꝝ celebritas
erit. videbis ſic oculis tuis nūqꝫ letiora ſpectacula inſpecturis qđ ꝟ
bis equare nō poſſumus. Veni ergo dilcē veni. qđ niſi feceris te quo
ad vixeris lucifugū dicemꝰ noctue ſilēm luis hoſtē. Optamꝰ valeas
gaudeas ad lucē ꝓdeas atqꝫ nobiſcū his letꝫ i nuptijs leta tꝑa ducas

Alia epiſtola ſub alia forma ad eandem ſententiam

Noſtri gaudij portiunculam vnaꝫ loco ſalutis. Neſcimus frater
optime quo nā iam tenearis cōpede, q̄ his illuſtriſſimi principis no
ſtri ſplendiſſimis nuptijs potes abeſſe. Ubi tantus ſumptus eſt ni/
tor ⁊ gloria vt magnitudine rei omnia ꝟba ſuꝑentur. Prius celi ſi/
dera ⁊ maris numeraſſemus arenas qꝫ immenſos illos expreſſerimꝰ
apparatus tanta arte couſqꝫ progreſſa cōſtructos quo potuit ingeni/
um humanū leuari. Qꝫ ſi mille ſeculis viuas ⁊ ſecula ſeculis aggre
gentur nūqꝫ fueris tam arcto pago tā ꝑuo momēto tot ornatus con/
ſpecturus. Neqꝫ tantā vnqꝫ melodiā mimoꝝ tibicinū hiſtrionū au
diturꝰ Nullꝰ ē ciuis q̄ nō ſtudeat ornatui q̄ddā addere. Unꝰ tapeta
figit. alt̄ ramos pēdit. alij herbas ſternūt. alij flores iaciūt. alij taber
nacula ſtruūt. iuiſaqꝫ ſpectacula formāt. que ſi oīa ꝑgimꝰ dicere citiꝰ
tꝑe carebimꝰ qꝫ aio citiꝰ ꝟbis qꝫ rebꝫ. Maiora oīa qꝫ pleno calamo
fundere poſſumꝰ ꝟl mobili ligua depromere Nā vt oēꝫ veſtiū ornatū
oēſqꝫ argenti ⁊ auri fulgores ex fibul̄ balteis monilibꝫ omittamꝰ nō
videmus quo mediā vinoꝝ ferculorūqꝫ ꝑtem poſſimꝰ attingere q̄n
tus ſcꝫ fuerit ipoꝝ cū arte cocoꝝ laboꝝ qꝫ varia ſalſamēta, qꝫ lōga mē

ſaꝝ ſtructũa. fuiſſes vix auſus dicere tot aurea vaſa; tot p̃cioſiſſima
pocula tota regione ſupeẽ. Totq̃ꝫ turdos ficedulas capones ꝑdices
faſianos pauones cetera aĩalia guſtui ĝta annũ vnũ dare potuiſſe. q̇
nõ vidit nõ facile crediturus ẽ. Tu igiť feſtinãs ꝓpera, tolle oẽ plum
bũ ex pede, potius iudue plumas ⁊ alas nr̃m locũ nõ tam curſu q̃ꝫ
volatu petẽdo Uale ex brugis iulĳ quarta plurimũ tarde inter letiſ
ſimas plauſus tedis faciẽtibꝫ dieſcere noctem.

❡ Rogatur amicus vt duos equos cõmodato mittat amico ambaſiationem acturo

¶ Salutẽ quã ĩtimiorẽ nec vſq̃ꝫ nec vnq̃ꝫ pẽna depixit. Integerrim⁹
ille amor amice ſincero corde dilecte in tua q̇ndã mecũ mora ꝯtrac/
tus quẽ in te geſſi tp̃e lõgo, quẽ q̇q̃ꝫ nulla alia res q̃ꝫ ꝟtus tua ꝓuoca
uit his p̃cibꝫ meis p̃mã ſpem dedit. Proximã ãt ꝙ te p̃clariſſiã pru
dẽtia tua facile põderatuꝝ exiſtimo q̃ꝫ iuſta nccãriaq̃ꝫ rõ me ad ſup/
plicandũ ĩduxit. mãdato illuſtriſſimi p̃ncipis nr̃i cogor vt ãbaſiator
ducẽ mediolanẽſem accedere me q̇q̃ꝫ itineri añ triduũ accigere Quo
nihil mihi ſupeſt tp̃is vt de eq̇s veſtibꝫ alĳſq̃ꝫ req̇ſitis vtcunq̃ꝫ mihi
poſſim ꝓſpicere Uñ decreui ad amicoꝝ opẽ ꝯfugere eoſq̃ꝫ p̃cibꝫ iam
meis onerare ad qḋ me ꝯpellit nccitas nõ natura. Illo em̃ ſꝑ ſingula
ri fato extitit vt mea libẽti⁹ in amicos trãſfuderĩ q̃ꝫ q̇q̃ꝫ ab eis ex/
hauſerim. Te igiť ꝓ veteri amicicia rogo duos mihi ex eq̇s tuis for
tes ⁊ celeres venũ vł ꝯmodato dimittas. decreto tuo ſtabo facturos
qḋ ip̃e iuſſeris. Honor iã me⁹ caſurus ẽ niſi tuis h̃ueris fult⁹ ſit. Si
igiť q̇d eſt qḋ vnq̃ꝫ apḋ te m̃gno ſtudio ꝯtẽderim nũc vehemẽti⁹ ſup
plica in hac inopina nccitate mihi ſuccurras. qḋ iteꝝ atq̃ꝫ iteꝝ rogo
nõ quidẽ meritis meis ſꝫ ex tua ꝟtute ſumpta fiducia. qḋ ſi feceꝛ pol
liceor me fore non modo paratũ veꝝ ꝑcupidũ placere obtẽperare mo
rem deniq̃ꝫ gerere tibi ſi quãdo erit quo potero tuis votis cõplacere
qui nũq̃ꝫ me inuenerit facti fauoriſq̃ꝫ immemorẽ Uale felix ſub fato
benigno virtuteq̃ꝫ diues nummis ⁊ annis

❡ Reſpõſio negatiua ad precedẽtem

¶ Abundam ſalutis effluẽtiã. Accepi lr̃ãs tuas quaꝝ tenorẽ memo
ria habes. ſꝫ vt plane loq̃r te vno bone vir nemo ẽ in ꝯcedẽdo vł pro
mittẽdo liberalior in reddẽdo aũt nemo rurſus ꝯtractior Sepe a me
petiſti petitaq̃ꝫ creberrime ꝯſecutus es. ſꝫ bñficia q̄ in te ꝯtuli obliui
one cõpẽſaſti q̄ bñficioꝝ nouerca ẽ Uellẽ tibi eẽt poſtulatio rarior vł
meritoꝝ firmior tenaciorq̃ꝫ memoria. nihil em̃ iuſtius cenſeo q̃ꝫ col/
lata obſeq̇a grata memoria ꝯpẽſari. Scis ꝙ adhuc ſponſor ego ꝓ te
ſim nec redimere curauiſti. Eamq̃ꝫ etiã pecuniã quã in egẽtia tua ex
facili manu mea recepiſti, clauſa cõtractaq̃ꝫ manu reſtituere differs
tãtis p̃cibꝫ tãtiſq̃ꝫ lr̃is meis req̇ſitus. Tua em̃ nccitas mag̃ patulas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

aures m̃eas repperit. ſed egēria poſtea mihi ſuborta ad repetēdū me
coartās nullū aure tua foramē inueīt. ſolutōem ꝓtrahis in longūq̃
reijcis quā fore ꝑbreuē ꝓmiſiſti. Neq̃ curas fidē illā quam ꝟbis tu
is obtuliſti iuſta ſolutōe cōfirmare. nō poſſum igit̄ videre qd aliđ ꝟ-
bis qd nouis iam ꝑcib9 tuis conaris q̃ loco reꝝ vmbras vl̄ fimū vē
dere. ꝗ potius ꝟbis vt vento q̃ vt reꝝ ſignis vſus es. noſti em̄ q̃tuꝫ
verborum pollicendo cōſumpſeris ꝛ q̃ parua nūc p̄ſtas robora ꝟbis
quorum ſi partior ꝟitatiſq̃ largior fuiſſes tue iam petitōi non deeſ-
ſem. ſed oīm q̄ dicere volo caput ē non velle me vlteriori ludificatōi
cōduci. Uale igitur diligēterq̃ cura ne ſolutōem remoreris. qđ niſi
feceris tecū in ius ibo. nec ē qui ſecus ſuadet. Tu tn̄ pro tua pruden
tia quod optimū factu ſit videbis

Epiſtola iocoſa ſuꝑ omiſſione ſcriptōis.

Immēſas largiſſimo corde ſalutes. Tu p̄ ceteris vir optīe maxīe
noſti ꝙ in vrbe rhomana iam ip̄e ꝯſenui vbi nihil mihi tꝑis p̄terijt
vnq̃ quoq̃ nō ſollicitus ego de te deq̃ tuo ſtatu inquirerē. Scripſi
ad te lr̄as multas quaꝝ pauciſſimas vidi r̄n̄ſiōes meruiſſe de quo
nō parum in mēte ꝯſternor. neſcius ſi hūc defectum nūcioꝝ fallacijs
iuſtius aſcripſero vl̄ potius curis q̄ pectora humana ſic a memoria
ſeiungūt ꝙ prēm filij frēm fratris. amicū amici qn̄q̃ reddūt imme
mores. vl̄ forte qđ oīꝫ maxime vereor tue dignitatis altitudo te ma
gis a me reddidit alienū. nā ṗuſq̃ leuareris ſepe ſcripſiſti ſꝑq̃ mea
ad vota celerē pedem contuliſti. iaꝫ aūt infriguiſti nō aliter q̃ hiber
nis in alpium niuib9 anno ſepultus iacuiſſes. Rogo igitur te ꝗ tꝑe
declinas vt vigilantia ſurgas. ageq̃ oracij conſilio dum tua iam na
uis in alto ē amiciciarū anchoram fige. ne mutata retrorſum te ferat
vnda. ego aūt videro ꝙ ibi anchora fuero ꝗ te tanto amore tenebo
vt abire neq̄as. Sꝫ ioco poſthabito amice chariſſime nihil oīno ſuꝑ
eſt qđ mihi gratius acceptiuſq̃ poſſis efficere q̃ ꝙ crebcrrime ſcri-
bas longiori mora reiecta ſtatūq̃ tuū mihi notifica. alia munera nō
depoſco. Satis em̄ valeo ſatiſq̃ oīb9 bonis plenus ſum ſi te vigere
ſciētia ſtatu ſecundoin quo te ſeruet qui ſolus id poteſt Ex vrbe rho
mana octobris luce penultima.

Reſponſio cū deteſtatione ſuſpitōis cadentis in amicicia.

Salutes multa cū felicitate ſublimes Quiſq̄s ille fuerit amice di
lecte ꝗ de amico ſuſpicari incipit iā is deſinit eē amicus. ſꝫ qđ poti9
crediderim nūq̃ fuit quo nō fides ſublata creditur ſꝫ fictio Amicicie
em̄ venenum ſuſpicio ē. Neq̃ vnq̃ quis ſatis dixerit q̃ ſꝑ ip̄a noce-
at. Ubi aūt ſuſpicio cadit fit amor tremul9 ruine ꝓpinquus Qđ ei tā
molli puluere ſcriptū eſt facili vēto diluitur. vix ꝗcq̃ ē amicicia. alie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

nus ipſa diffidentia. Nō certe mihi ſcribenti deſidiam impingues ſi te bene inſpexeris. Sed neſcio quo facto lepidoqꝫ ſale ludere conſueuiſti. qui quod maxime forte vis dicere id ſtudeas leto quodam verbi tegumento ꝛ blando cōtexere rite riſu quaſi ioco dixeris quod tamē ſerio animū tuū prurit ꝛ angit. Sed eat hec res (vt aiunt) pedibus ſuis. Ego tamen hercle reputo me illum eſſe qui ſe nulli in amicicijs officijſqꝫ ceſſurū fatebitur. ne quidē illi ſi talis vnqꝫ fuit aut vſqꝫ eſt qui omnes amiciciarum habenas perpetuas ſtabiles inconcuſſaqꝫ ſeruarit. poſſent citius celū aſtraqꝫ oīa mutari qꝫ tu de mea mente depelli. Frater tuus ſanus eſt qui aduenit his nec dum clauſis. ſꝫ pēna meante Petitqꝫ tibi cōmendari dicitqꝫ te breui ad nos rediturū. Ubi aūt veneris vſqꝫ ad diuinā ſtellā craſtinam potabim⁹. vt plautus inqͣt. Finem do. vale nox ꝑerat. ꝛ vt Martialis loquitur iā ſplendēt merſo fulgentia ſidera phebo

¶ Scribitur vicario epiſcopi pro iuuamine vt epiſcopus curam conferat

¶ Multaꝝ ſalutū fecundū affluxū Ita nunc tp̄s cordialis amice ſe offert vt ego prius rogare cogor qui ꝓus rogari maluiſſem. Niſi tamen tali eſſes tantaqꝫ ꝟtute vt humana omnia infra te duceres intelligereſqꝫ nihil magis eē homini ꝓpriū qꝫ bn̄facere vl' ignotis ſubdubitarē prorſus quicqꝫ bn̄ficij abs te petere a quo nihil vnqꝫ meritus ſum Sꝫ cū vna omniū voce mihi notiſſimū ſit te animo eſſe perbenigno maiori cum fiducia tuas en pulſo fores quas mihi facile apertū iri nō dubito. Curatus meus hac die vita defungit̄. ſoluit nature qḋ debuit. cuius dignet̄ miſereri altiſſimus. Collatio cure vacantis pleno iure cōpetit reuerēdo in xp̄o patri noſtro ep̄o cuius in oculis tanta auctoritate vales ꝛ grā vt plene cōfidā mox fore vt conficiatur qḋ cupio modo aduigilare digneberis. Exerceat ſe rogo ꝟtus iam tua oīm viroꝝ ꝓmotrix ſꝑ atqꝫ leuatrix. vt poſſim in grā nr̄i antiſtitis te agēte ſic collocari in qua tn̄ me eē cōfido vt dcām curā mihi cōferre dignet̄. hoc quoqꝫ grē munus hac vice mihi benigniter impendat. itaqꝫ rurſus te etiā atqꝫ etiā rogo vt quod abs te peto tam ſumoꝑe qꝫ celerius fieri poterit effectū reddas. Satis tn̄ ſuꝑqꝫ ſatis feceris ſi diligentiā ꝑſtiteris. nō eēm diligētia min⁹ laudi ducit̄ qꝫ euētus Qḋ ſi id fauoris mihi ꝑſtiteris ſentics ꝓpediē nō geſtare me animū ad grās referēdas inertem ſpꝫqꝫ oñdā me tibi ꝑpetua obligatōe teneri. Uale oībꝫ tuis in negocijs felici flatu ꝛ ſorte fecūda

¶ Reſpondet vicarius cum obligatione diligentie ꝛ ſpe voti conſequendi.

¶ Salutē ꝛ ſi qḋ ea queas optare felici⁹. Et ſi mihi vir eloqntiſſime ſecularis noticie paꝝ ꝟbiqꝫ nihil tecū vnqꝫ fuerit Fecit tn̄ hoc tui cla

riſſimi nōis optīa fama ꝙ tue ꝓmotōi afficiar nō ſecus ac frater eēs.
Qui qđ hoī raro inſimul dat natura quidē diceres eē ditiſſima cla/
riſſimiſq artib eloquētia quoq ſumma ⁊ pulcris animi dotib or/
natus. Predicaris eīm vndiq dignus ꝓ tuis maximis ſplendidiſq
meritis que oēs diligāt. amēt. obſeruēt. venerētur. ꝑdocti ei ꝑſepe re/
periunt multi ſ; ꝗ idē ⁊ ingenio polleat ſciā ꝟtute ⁊ eloq̄o eoꝝ eſt in
numero collocandꝰ quoꝝ raritas cū fenice ꝯpat. Latiꝰ loq̄rer ſi ad a
liū quempiā de te mihi ſermo eēt. Nō putabis velim hec adulanter
me ſcribere. nō eīm moris ē mei hoīm fauores blandiēter emungere
aut vēdere laudes ad pōdera doni. hoc tū ſecuris tibi ꝟbis affirmo
ꝙ ad me nūc ſcripſeris ſapiēter vtiq fecisti ſi ꝯſilio. feliciter ſi caſu iā
accedo poſthabitis oīb dn̄m nrm̄ epm̄ ꝗ oīm ꝟtutū pleniſſimus ipe
illos chariores habet qui clariori fulgēt luīe meritoꝝ. Conabor ego
apud eū tuū nomē ꝑ ſe ſatis illuſtre multo ſermone illuſtrare māſurꝰ
tue fame laudator ſꝑ ⁊ auctor. faciāq ſi vires erūt te voti tui cōpotē.
Det deus nrās diligētias cōſpici bonis (vt aiūt) auib. Si q̄d aplꝰ
velis alatū me inueies Tu interea ſperata valitudīe potiare

¶ Inuitatur ſocius a ſocio vt inſequendo promiſſa ad vniuerſitatē veniat

¶ Plurimarū ſalutū cordialē applauſum. dū hic nūcius ſocioꝝ cha/
riſſime ad te iturū ſe diceret. ex animo cecidit tediū ⁊ ſomnus ex ocu
lis quē abcedere nō ꝑmiſi qui nō lrārum aliq̄d ad te laturus eſſet ſi
tamē ſcires qn̄ ⁊ vbi hec ſcribo ipā tꝑis ⁊ loci facies breuitatē excuſa
ret. facileq etiā videres ſit venia dicto ꝙ te amicicia vici ⁊ in amici/
cia ſupaui. Turbor eīm abſentia tui ꝗ abſentia mei nō moueris Sa
ne cū inter multa que abeūti mihi pollicebaris hoc eſſet extremū ꝙ
cp̄ ꝑmū retroſpiciēs te viderem a tergo ſequentem. qđ quia nō dum
adimpleſti nō ſatis te trahat amicicia moueat te ſaltē lrāꝝ ꝓfectus v
berrimus. ꝗ in vniuerſitatib ab oīb queri cōſueuit Ad vltimū q̄q
ſi nihil hoꝝ te incitare poterit tandē id pudor efficiat qđ rō ꝑus de/
buiſſ; Tu grāmatice ſꝑ incūbis q̄ nō digꝰ ē in q̄ nobile ſeneſcat igeni/
um Trāſitus illic nō terminꝰ. tuū ingeniū tuaq etas altiora poſtu
lāt. ſeq̄re igit vt ꝓmiſiſti inueies me louanij in pedagogio lilij vbi lo
cū amplū videbis nō minꝰ placentē q̄ patentē bonoꝝ ſcholariū lar/
go nūero decoratū. plenūq bonis p̄ceptorib neq minꝰ bōis doctri/
nis ⁊ morib boniſq alimētis refertū. oīa mihi ad votū ibūt ſi tu mi
hi in ſtudio in camera in lecto fieri velꝫ ꝯſodalis. qđ vt facias rogo ⁊
cōſulo. ita ei fraterno amore ꝗ oēm amorē exuꝑat viuemꝰ vt nec me
cōſuluiſſe nec te penitebit paruiſſe. Camerā iā ſolā habeo te exſpec/
tantē ꝑuā tū ſ; duob vnū aīm hn̄tib nullus locus ē anguſtus. ple/
nus ē aīmus neſcio finē inuenire, ſ; ſentio me tui amore lōgius q̄ de

ſtinaueram ꝓceſſiſſe Ualeto igr̄. illō orōnū ex me ḡte ſuſcipito tecuꝫ
viuere amem tecū obeam libēs Ex louanio iulij die ſeptima.

**¶Reſpōdet ſocius ſocio ſe prius in grāmatica fir-
mius velle fundari prius ꝙ̄ adeat vniuerſitatē**

¶Largiſſimas aio iocūdo ſalutes Nō facile crediderꝫ ornatiſſime
frater quos aio dolores ꝑtuli. qꝛ tua mihi carendū fuit pn̄tia quo-
niam beniuolentia in me tua certius mihi nihil ē. Eam em̄ benigni-
tatē quā tuis lr̄is tam alacri animo polliceris libēter audio āplector
ꝙ̄ libētius. Sꝫ ꝙ ſponſionē meā nō impleuerim cuius tuis lr̄is me-
miniſti ad quam amor tui calcar dedit ſꝫ ratio frenū. id erat in cau-
ſa ꝙ eē debui rerum meaꝝ iuſtior iudex. Dū em̄ oculos in me cōuer-
to aſpicio me ꝑce nimis atqꝫ tenuiter in grāmatica eē fundatū Sa-
tiſqꝫ etiā didici relatu prudētum multos in altioribꝫ ſciētijs de vni-
uerſitate ſꝫ grāmaticos bonos ꝑpaucos euaſiſſe Sꝫ eam grāmaticā
in ſcholis quas ꝑticulares appellāt lōge ꝑfectius faciliuſqꝫ acq̄ri poſ-
ſe. Quia igitur q̄libet res loco ſuo ſuaqꝫ ſede q̄renda ē. hinc te ſeq̄ ad
tempus diſtuli nec rennui. Scis em̄ grāmaticam ad oēs ſciētias ne-
ceſſariam. q̄ (quintiliano teſte) niſi oratori futuro fundamēta fideli-
ter fecerit mox corruit q̄cquid ſupſtruxeris Tardus cōceptu ſum in-
genioqꝫ frigidus. cui p̄t nihil feſtino curſu infundi more vaſculoꝝ
oris anguſti q̄ ſupfuſam humoris copiā reſpuūt. ſenſim aūt influē-
tibus vl' etiā inſtillatis cōplentur. Sic optime frater habenda rō eſt
capacitatis mee quā mihi natura parca manu ꝯtulit qui nūqꝫ potui
omnino aut eque atqꝫ tu aut etiā proxime vl' ꝓficere vl' laborare Ua-
le ſi q̄ddam ꝑ me fieri optabis vt ſeruo me vtere. Labor miſtrandi
tuus parēdi delectatio mea eſt. Et parcito q̄ſo ineptie. loquor em̄ vt
verba in buccam cadūt ſcriboqꝫ ſꝑ vt eadem in cuſpide calami oriun-
tur ſentiam aſpicio qui bn̄s ꝟboꝝ facecias vl' quo ornatu ꝯnectant
modo claꝝ ſenſum aptumqꝫ pandant aim. Ex vleternis volatu hy-
rundinis celerius auguſti ſole decimo

**¶Dantur gratie de honeſta tractatione nuncij
qui etiam deſcribitur ſecretoꝝ eſſe vulgator**

¶Succeſſus letiſſimos pro ſalute. Magnus ſcribendi conatus or-
dinem non habet. amor tacere neſcit. impetus quoqꝫ ipe eloq̄ntiam
non admittit. Non miraberis igitur fidiſſime vir. ſi hec omnia pari-
ter iuncta confuſionem pariant. Sꝫ ne te ꝟbis diutius traham ha-
beto hec pauca de plurimis ꝙ magnus mihi in primis leticie cumu-
lus accreuit quam nullis equauero ꝟbis. qꝛ mei honoris grā nūciuꝫ
meū multa hilaritate tractauiſti qua ex te mei obligatiorem teneto
ꝙ̄ ſi in ꝑſonam meā lōge maiora ꝯtuliſſes. q̄ ſibi factꝰ es ipa luce ca-
rior. cuius aimus adeo in te incaluit vt vix ꝟbū exp̄mat. cui nō mor

nomē tuū ille immiſceat. ita vt videat̄ more aliquoꝝ aīaliū vnicam
in vocē edoctus elinguis ad reliqua. te angelū faciet ſi lōgius ꝓceſſe
rit. Is te clamat. is te ꝑ̄cat̄. ⁊ te celotenus effert. Simplex ē. verꝰ tn̄
et fidus eſt. Sed paꝝ a tullio minuſqꝫ a palia de doctus. Nō ſecre
ti tenax. multa em̄ noua dicit. q̄ ex te audiuiſſe refert eaqꝫ ſpergit vt
prodigus nūmos. Paꝝ videt̄ abeē a rimoſa lagena. q̄ qꝺ ſurſum ac
cepit mox reddit in baſſo. Linguā habet tāta puritate cōfectā vt ni
hil externi ſuꝑ eā valeat reſidere. qui in auditis hoc efficit qꝺ ſolet in
puluere ventus. Oberrāt vtiqꝫ ꝟba q̄ mei nūcij buccis infundunt̄. ſi
ſibi eius linguam ꝓ lectulo atqꝫ eius os ꝓ hoſpicio deputāt. vbi ne
ulli vnqꝫ ꝑmiſſum eſt vl' ꝯcuiſſe vl' ꝑnoctaſſe. Uale ⁊ ſi qꝺ ex me pe/
tere dignaberis ꝓmptū me ſꝑ inueneris atqꝫ volentē. Ex bruburch
kalendas martias tercia. eo mane vt claudianus inquit dum ma/
tutinus preſudat ſolibus ether

Dolet amicus ꝙ amici ſui tepuerit amicicia qꝺ ſuſpicat̄ ex cōuerſatōe cum emulo eueniſſe

Altos ad cumulos vſqꝫ ſalutes. Speraueram tantā in te vim amo
ris regnauiſſe chariſſime adoleſcēs ꝙ tuā abſentiaꝫ quā ſine dolore
ferre nō potui tuis ſaltē lrīs placitam redderes atqꝫ ferēdam. Negle
ctor mei eē videris qui quotidie torqueor meditatōe tui. ſed neſcio
an id in cauſa ſit ꝙ ꝯſeris cū quodā quotidie quē inuiſum habeo vt
nihil nō acerbū putem quod mihi cōe cum illo eſt. fecit mihi qꝺ nō
amico fieri debuit ne inimico quidē. Oppugnator alterius fame ne
gligens ſue q̄ de ꝑtinacia legē facit ⁊ de volūtate decretū. Sꝫ latret
ipē more ſuo ⁊ veluti ſus in luto grinniat. illepedaqꝫ blacteratōe rau
ciſcat. ⁊ ſuo mugitu mare celūqꝫ cōfundat eius tn̄ freneticā veſaniaꝫ
nō pluris facio qꝫ magna curant flumina nimbos. Multos in me
cōcitauit quibꝫ ne velim indignari. q̄ indignū reor in ramulos inca/
deſcere q̄ decuſſo trunco in trūci caſu decidūt. ab hoc em̄ tāqꝫ ab in/
humano hoīe ⁊ quaſi ex tigriū ⁊ feraꝝ ſanguīe nato nunqꝫ pacē obti
nere valui. Deū tn̄ in iudicē voco vt me viuū ꝟmibꝫ ꝑſtet in eſcaꝫ ⁊
aīam ſupplicio diro in ſcl'o eterno detineat. ſi de mihi ꝑ eū impoſitis
aliq̄d vnqꝫ venit in mentē. Tue igit̄ ꝟtutis inſpecto candore intime
rogo ne tuus in me ꝑ̄ſtinus amoris radius ſole micantior huiꝰ emu/
li mei mēdoſa nube fuſcet̄. Cū mihi te ſine nihil dulce ē. q̄ te ſꝑ mēte
geſto. geſturuſqꝫ q̄ ad vixero. q̄ nō philogetes herculi carior erat neqꝫ
chyron achilli. Uale oī flore florētius. oneriſqꝫ ſꝑ rebꝫ ſcdis. Ex ber
gis octobris decia tarde dū iam rebꝫ dederat ſopor ocia feſſis

Ad ſtudentē interrogando habitudinē ſui cōcurrētis

Boni vini ciphos plenos letoſqꝫ hauſtꝰ ꝓ ſalute. Audio te amice
dilecte in archidemia tua vbi diſputatōes ſcholaſticiqꝫ congreſſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

agunt habere cõcurrentem. q̇ tãtis argutiũcul' plenus eſt vt veritati
vl' plucẽti cedere neſciat. Qui quoq; tãtis fallaciaꝝ v̄ſutijs innoda
tus ē vt niſi tormẽtũ ſit talē habere q̇ doctores ipſos nõ pluris facit
q̃ꝫ pigmeos hercules. Rogo te ex pectoris intimo monte facito me
huius rei certiorē de q̃ nihil tecũ ampli⁹ agã. multaq; in calami cõca
uo latẽtia. manebũt q̄ nõ effluere ꝑmittã donec me tuũ rñ ſum meru
iſſe videbo Uale. ⁊ ſi q̇d vel' ꝑcipue me ſꝑ habebis memetipõ relicto
tua vota ſeq̄ntē. Nihil plus q̄ꝛ feſtinus. occupatio ē amica ſilentioꝛ
Dicoq; etiã cũ ſymacho piget in ep̄lis eſſe ꝓlixum

Reſponſio ad predictã epiſtolam.

Nõ vini ciphos pauculos. ſed ip̄m totũ vas plenũ ⁊ magnũ loco
ſalutis Inſperato hic nũcius inter prãdendũ me aggreditur amice
fidiſſime qui dum codē t̄pis puncto veniens abienſq; ſalue ꝑiter va
leq; dixiſſet vix potuit ꝑcib; flecti ꝙ paruo momẽtulo ſiſteret. Bre/
ui igit v̄bo accipe hunc de quo loq̄ris cõcurrentē nõ tam virib; pecto
ris q̃ꝫ oris valere. ſ; ſcis ꝙ ſuis ſepe telis lingua indocta ſuccũbit. le/
porē citius ceperis tympanis ⁊ tubis q̃ꝫ eũdem tacere cogeris. q̇ ipſa
loquacitate loquacioꝛ eſt. q̇ etiã vinoꝝ acutus cenſoꝛ ē. Nouit enim
egregie diſcernere cuius vini fum⁹ gratiores nebulas cerebro infun/
dat. quo v̄bo habes q̇d q̄ris. Nihil tñ mihi moleſtie affert neq; ab
hoc me peto faſce leuari. Arguim⁹ diſputamus altercamur lis manꝫ
in vocib; ip̄is. ac lite ſcholaſtica creſcit atq̃ꝫ ꝯditoꝛ amoꝛ. Arma em̄
eo ſplendeſcũt clarius quo ꝯfricãtur fortius. ſ; vt me vnico v̄bo ab/
ſoluã nil adhuc argutiunculis ſuis in me efficere potuit ampli⁹ q̃ꝫ ſo
lẽt hi q̇ in cineres ſufflãt quo pulueres ꝓprios in oculos excitẽt. abce
ditq; ſꝑ ex diſputatõe more cuculi voce attonita profuga ⁊ querula.
Uale gaudio multo ⁊ plauſu iocundo

Suadetur ſtudenti vt legibus incum bat poetrie ſtudijs omiſſis.

Cordialiſſimas in oĩa vota ſalutes. Uideo ex l̄ris tuis q̄ui orõne
cõpoſitis in quaꝝ ꝯpõne multũ t̄pis iudico fuiſſe collatũ ꝙ arti poe
tice incũbis. ex q̄ floſculos colligis ⁊ alienis te plumis tacito auctore
coronas q̃ꝫ ingenui aĩmi ſit hũaniq; pudoris ſignũ ſi plinio credi
mus nõ velle tacere q̄ ab alia didiceris. nec in tuã meſſem aliena gra
na cõferre. cui poetice ideo te meo iudicio implicas. nõ vt meli⁹ habe
as magis ſapias. aut recti⁹ viuas. ſ; potius vt ornatius fabuleris.
Audias velim vtiliter q̄ dicã ſalubriter hãc mihi de te firmaui ſniaꝫ
nõ ſatis te legũ põdus inſpicere. q̄ integꝝ hoĩem exigũt. Si vis igit
in ſtatum exurgere ad quē cũcte generoſe mẽtis aſpirant ⁊ dignitatũ
nomina aſſequi ⁊ honores. omnia iſta poetica a te ſeiũges. ⁊ ſacras
illas leges tibi condes in pectore vt tandē te turbamq; fratrum tuo/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

rum ab egeſtate defenſes. Dum aũt doctoratus inſigne nomẽ habe/
bis poteris tunc ſi ſic libeat ſectari muſas. q̃ tñ opes ſpernũt ⁊ antra
⁊ nemora q̃rũt Silua placet muſis vrbs ẽ inimica poetis autore pe
tracha. camene ⁊ nimphe iã iacent vidue atqꝫ nude Sꝫ forte allega
bis mihi illud ꝟgilij. nec te peniteat calamo triuiſſe labellũ. Parui
hoc habeo q̃d ne fabellis ſuis ſenſerit ꝟgilius q̃ iã neglectus iacꝫ. hu
miqꝫ pſtratus. pieridũ chorus cecidit oĩs caſtalij ⁊ heliconis decor
abceſſit. fugerũt pnaſi a ꝟtice nymphe. poete voce ſonoqꝫ carent atqꝫ
raucſcũt. Difficile eſt euerſis repetere ſtatũ vl' lapſis in culmie aſ
cendere. Legiſte in ſolio ſunt regna ⁊ ſceptra impalia geſtãt. Uale
pro viribuſqꝫ enitere vt legũ doctrinã cõſequaris. gradiẽdo ſp̄ virtu/
tis p ſemitam raro licet pede ſignatã. Qđ ſi feceris rem preſtiteris ti
bi ſalubrem mihiqꝫ gratam atqꝫ acceptam.

Reſponſio

¶ Salutes omnes quas tenet polus humus atqꝫ pelagus. Sũma
cum veneratione litteras tuas chariſſime vir ſimulqꝫ tuum cõſiliuꝫ
conſecuturus accepi qui mihi ſtatui ſtudijs humanitatis ꝓ p̄cipuo
ſtudio me inſiſtere nolle. Satis mihi erit ſi poetice artis non fuero
prorſus ignarus qui maiora molior. volo eñi reꝝ nõ ꝟborũ ſtudio
tempus impẽdere. nec opto gloriari eloquio vl' dulcedĩe ꝓꝛij cãtus
delectari. oẽs tñ cõſodales mei interdum quodam recreatõis cõduc
tu poetice arti incũbunt. quã oĩm hoĩm p̄dicant ſpecimen eẽ decorũ.
idqꝫ nobis ordinarius noſter legũ doctor amore ſincero ꝯtulit. q̃ ita
loquitur ac muſas ipas latine loqui audires Tu etiã clare mõſtras
ep'lis tuis ꝙ in hac arte eminẽter floruiſti. qui tã facilẽ orõis obtĩes
curſum quaſi ex natura ad hãc ſolã eloquẽtiam factus ipſe videaris
et qui poetas oẽs occubuiſſe narraſti. coſqꝫ raucиſonos factos oẽſqꝫ
muſas latere ſub antris. eas tñ oẽs rurſus tua ep'la reduxit in lucem
Nũqꝫ eñi eam epiſtolã depinxiſti inuitis aut abſentibꝫ muſis nym/
phis atqꝫ camenis. nũqꝫ ita luculẽter ornate grauiterqꝫ ſcriberes ni
ſi tullius ⁊ ꝟgilius ⁊ ſiles te totũ poſſiderẽt. q̃ ſermonẽ tuũ venuſta
te ornas ꝟboꝝ ⁊ ꝯſpergis floribꝫ. Ad hec certe me trahis ꝟbali q̃dã
dulciloquio. a quibꝫ me arceri lrãꝝ ſenſu conaberis. nunqꝫ poete ia
cebũt. nunqꝫ ꝟgilij morient honores. ornata ſp̄ ſtabit camena viuis
hederis ⁊ muſa lauris. ꝙ igit interdũ poeſim videã ſentẽtia mea eſt
quã mutabo ſi diſſentias. ſꝫ plane cur diſſentias explices rogo. q̃ꝫuis
eñi auctoritati tue oĩa tribuã. rectius tñ arbitror rõe q̃ꝫ auctoritate
ſupari. Uale ex louanio raptius. nũqꝫ clamor nũq̃ calcar dat hore
labunt. cadit ſol ⁊ duplicat vmbras. parat ſe dies cedere nocti.

Reſponſio. alia ſuper eadem in aliam tamen ſententiam

¶ Immortales ſecluſa tpe ſalutes. Jã clare video colẽde pceptor q̄
feſtinantia memoriã tollat. q̄cq̄ʒ nihil eque feſtine ac meditate faci/
mus. Dũ heſterno die ex tpe ad te lrãs darez ex memoria cecidit qđ
oĩm maxime mihi corde fuerat. Uiſus es tuis lrĩs innuere nõ eẽ pu
dici ingenũ vti ꝟbis alioꝝ expſſione autoris amiſſa Habes forte in
hanc ſniam plures. Horatiũ ſcʒ ſenecã. petrachã ⁊ ſiles. q̄ nõ ſecꝰ ſcri
bi volũt ac apes mellificãt. q̄ lectos nõ ſeruãt flores. ſʒ mutãt tranſ/
formãt ⁊ in mella ↄuertũt. volũtq̄ʒ vtẽdum eẽ ingenio alieno. ſʒ ab/
ſtinẽdum ꝟbis. Jlla eĩm ſilitudo latet hec eminet. Turpe ẽ inq̄t ſene
ca viro captare floſculos ⁊ notiſſimis ſe fulcire vocibꝫ ac memoria
ſtare nõ inuẽtione. ſʒ ex aduerſo innum eri ſunt q̄ alienis vtũtur auto
re tacito dicẽtes vſu captionẽ tam in vocibꝫ ⁊ clauſulꝭ q̄ʒ in rebꝫ cade
re. Suffecerit ꝓ oĩbus allegatus ꝟgilius. q̄ ex homero inuẽtionẽ. ex
lucretio ꝟba ferꝭ ſuſcepiſſe Nam ex equo tria narrãtur impoſſibilia
vꝉ ioui fulmẽ vꝉ herculi clauã. vꝉ ſtilũ homero ſubtrahere. fulmẽ eĩm
iacere neminẽ decet niſi iouẽ. Jneluctabili inuincibiliq̄ʒ robore cer/
tare nemini vnq̄ʒ q̄ʒ herculi aſcriptũ ẽ. Canere aũt vt cecinit homerꝰ
videꝭ impoſſibile cuiq̄ʒ ſcđo Uirgilius certe ita ꝟſus homeri imita
tus ẽ vt trãfferẽdo q̄ pori vates cecinerat fecit vt ſua eẽ credanꝭ. cui h̄
ipo ꝓ pulcro facinore aſſeribiꝭ rez immẽſa gl̃a dignaz feciſſe. ac ioui
fulmẽ vꝉ herculi clauã ex manibꝫ excuſſiſſet. Cui ꝟgilio tam dulcis
fuit homeri imitatio. in quẽ tam attẽte oculos infixit vt ⁊ in ꝟſibus
vicia q̄ a nõ nullis imꝑitis rephẽſa fuerãt ex induſtria ſit imitatꝰ au
tore macrobio q̄ cõtra tuam ſniam ꝟgiliũ tam alta in ſpecula locat
vt nullius laudibꝫ creſcat nullius vituꝑatõe minuaꝭ. Finẽ do veri/
tus ne obtũdam aures ſi fuero plixius ineptiloquio immoratꝰ Ua/
le atq̄ʒ qđ voles pcipe. oculũ mihi quoq̄ʒ effodito vt apud plautũ eſt
ſi vllũ ꝟbum faxo niſi quod ipe iuſſeris

¶ Rogatur amicus vt adoleſcentẽ cõducat q̄ bñ ſcribat atq̄ʒ erroris arguiꝭ cũ inſertione nouorum

¶ Salutes feliciſſima ſorte decoras. Qz in pceſſione iam mechlini
enſi me nõ vidiſti vir luce mihi dilectior. nihil aliud fuit in cauſa q̄ʒ
curruũ inopia. ⁊ hoc iam tpe venire mihi non ẽ integꝝ. nam alio tra
hor pollicitus ⁊ nihil duco antiq̄us fide Scripſit ad me nepotulus
meus ſtilo ſatis cõpoſito. ſʒ rudi caractere. age q̄ſo vt fiat bonus cala
mo. De bonitate pictura loq̄r atq̄ʒ figure. Jn ſcriptore eĩm ſine lrãrũ
ornamine oĩs ꝟtus languere videꝭ. eluceſcit eĩm oẽ dictamẽ ſi lrãruʒ
pulcritudo acceſſerit. Placẽtiuſq̄ʒ mẽtibꝫ ⁊ oculꝭ hoĩm ſe offert ſi ſplẽ
dida ſit lrãꝝ forma cõſcriptũ. Deformia eĩm ⁊ incõpoſita nemo ꝓbat
Laboret igiꝭ vt inter ſcriptores emineat. nec in velocitate ſcribẽdi ꝉe
teꝭ. Properata eĩm formã debitam nõ aſſumũt. nec q̄cq̄ʒ rcẽ feſtinantia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

gerit Ceterū ei paugrimū virū ꝯmēdaui vt eidē in dei hōre patrocīa
ferret a q̄ denarios extorſit Viderit ne indigneť creator oīm eos ꝯtē
ni q̄ ſuo noīe opem querūt Arguas q̄ſo eum multa ꝟboꝝ acrimonia
ne āplius lachrymas paupis viliſſimi ſpe lucelli ꝯtēnat Preterea pe-
tiuit famulus tu⁹ vt ſtatū dom⁹ mee tibi oēm pſcriberē. frater me⁹ ſe
nior vir armoꝝ eſt tanta audacia ꝛ robore vt nō cederet furori achil
lis. tam magno pcero elegātiq̄ꝫ corpore q̄ ob formā dignus videť ſi
eternos artus haberet ꝙ ei iuppiter ocio gaudēs iacienda fulmīa da-
ret Nō tam diligēter vellus aureū draco cuſtodiebat q̄ꝫ hic arma ſua
radiātia curat Aliq̄d magni de eo ferť. ſed veritas adhuc nubilioſa ē
Scd̄s frater omnia diſſipat quē ſi q̄nq̄ꝫ redimo mox ſicut ſus lota lo
tiōe pacta ſe rurſus in lutū proijcit Junior diem pficit nec āplius veſ
ciť aura. iuit q̄ cūcta ferunť ꝛ q̄ capimur oēs. Mors oīa tollit. capit
oīa tellus. lōga febre pruſtus eſt. milleq̄ꝫ mortes ꝯcluſit in vna. q̄ tū̄
meo in aīo nunq̄ꝫ videť obijſſe. ibi eñ ſp meuz eſt cui⁹ vultus mihi ſp
relucet dulceſq̄ꝫ eius ſp mihi arrident oculi ita q̄ꝫ ſua ꝟba iā recenter
mihi occurrūt vt vel ego videar ſecū alio migraſſe. vel ipē hic mecū ꝯ
ſeruat⁹ Cui parcat oīpotens de⁹ q̄ te ſanū cōſeruet atq̄ꝫ valentem

¶ Congratulať amicus amico ꝙ receptus ſit in ſeruitiuz
regis et charitatiue admonet ne ſe āplexib⁹ miſceat ipudicis.

¶ Salutes ꝛ rurſus ſalutes innūeriſq̄ꝫ ſalutib⁹ comitatas. Sparſit
ſe hic loci nrī amice q̄ nō delectior alter de te mihi letiſſima fama ꝙ
tibi vni felix hora illuxerit q̄ ad ſeruitiū ſereniſſimi regis nrī tuā p in
duſtriā te aduexerit. vñ nō paruū tue promotiōi gratulor q̄ te ſp ha
bui mea vita chariorem Quāq̄ꝫ tamen ꝯſtet amicicias reguz nō eſſe
perennes. ſed Petrarcham mente reuolues. q̄ ꝯſuluit vtendum fore
dn̄is non fidendum q̄d nō dominoꝝ ꝯditioni aſſcripſero. ſed vicijs
quorūdaz curialiū qui quos ꝟtute imitari nequeunt proſequunť in
uidia. etrudereq̄ꝫ laborāt ex dominoꝝ gratijs quos ītimius credūt
eſſe receptos Tu eñ illic pegrinus incola es tuis te curis nō alienis
inſeres. nec oīb⁹ oīa credas Multi curiales prout hominū veritas ē
diuerſo thure ſacrificāt Sed neſcio q̄d per nebulam audierim te ve-
neris illis angorib⁹ implicari qui hac de re longe minus ſapere vide
ris q̄ꝫ egregius ille pictor appelles q̄ veneris caput de ſummi pecto-
ris ſui politiſſima arte pfecit reliq̄s corporis ptes vt poete canūt in
choatas rudeſq̄ꝫ reliq̄t q̄ſi hoc ipſo ſignificare voluiſſet pter pmā ap
parentiā in ipā venere nihil eſſe decoꝝ vel ſua arte picture ꝯdignuz
Nō eñ de nihilo ſagax natura ſi valerio credim⁹ vel poti⁹ oclīs roſaz
q̄ flos veneris ē ita pduxit ꝙ ſub ei⁹ purpura mltos aculeos texit q̄ꝫ
etiā ſpinis armauit. q̄ſi preſagire vellet natura. in flore q̄d aſperita-
tis occulte ſub veneris blandicijs ꝯtegatur Sat ſit dictū viro prudē

ti. rogo ne tediũ faciaꝫ que amica fide dicta ſunt nõ meũ eſt docuiſſe
palladem Uale ceruo viuacior. philomena letior. coruoqꝫ lõgeuior.
Ex buſcoducis aprilis ſexta. merſo iam ſole luce dimota.

¶ Queritur cauſa cur plures dictiones huius libel-li vario modo vt iam vno iam alio impreſſe ſint

¶ Ineffabiles amãtiſſimo corde ſalutes Uelle forte poſſes diſertiſſi
me vir ꝙ loco diſtantiori abiſſem vbi tibi amoris ex me tantũdeꝫ ſꝫ
moleſtie minus eſſem. ſed cũ abundas omni ꝟtute tum hac qꝺ ſꝑ ha
beas maximã in amicicia ꝯſtantiã audentior fio ad te iteratas ꝑces
effundere Meminiſſe te arbitror amice fidiſſime te nuper mihi aĩo
parato ꝑ benigno miſiſſe epl'aꝝ codicem cui hec noua ĩpreſſoria ars
caracteris formã ꝯtulerat Sꝫ qꝛ multa que orthographiã reſpectãt
in his reperio que me vacillantẽ ⁊ dubiũ reddũt. decreui rurſus te ꝑ
cibꝫ meis adire ꝑcontande ſecuritatis gratia Rogo igiť vt hac me va
cillatõe leuare digneris Inuenio in dicto codice multas dictões vari
a ſyllabicatõe depictas. ⁊ vt ex multis paucas attingã. reperio quan-
doqꝫ mihi ꝑ c. qñqꝫ mihi lrã c omiſſa. ſic nichil ⁊ nihil c poſita vel ne
glecta Interdũ iucundus vel iocũdus. ꝑ o vel ꝑ u Jam pulchrum vel
pulcrum h aſpiratiõe poſita vel omiſſa Similiter nancqꝫ vel namqꝫ.
nõ aliter cuncqꝫ vel cumqꝫ. vt permiſcue per n. vel per m ſyllabicetur:
Sic quatuor vel quattuor. t ſimplici vel duplicata. Sequutũ vel ſe
cutum per q. vel per c. Nũc exſurgo nũc exurgo. ſ. ſeruata vel ſemota
Jam aſſum iam abſum poni ꝯſpicio ⁊ ſiľes dictões multas memo-
ratu prolixas Rogo igiť mihi deuelare digneris qꝺ ſibi velit hec ſcri
bendi varietas cur ꝗꝫ modus vnus idemqꝫ arte vel vſu ſolidus non
hic obſeruatus eſt ſuꝑ quo cupio vehementer qꝺ ſentias cognoſcere
Quod ſi feceris magnum mihi gratũqꝫ feceris obſequium Interea
bonam ⁊ letam ſerua valitudinem

¶ Reſponſio dans rationem cur multe diuerſe dictiones in hoc libello vario modo impreſſe ſint

¶ Salutes vniuerſas vno glomere ꝯnexas. Ut ſecuriꝰ quoddã tibi or
natiſſime vir tua ſuper vacillatiõe de orthographia tua ꝑſcriberẽ pl'i
mũ ꝟbi habui cũ eo qui harũ ſꝑ epl'aꝝ impreſſioni vt ductor aſtabat
Ex quo accepi hãc ſyllabicandi varietatẽ non temere. non caſu. non
ignorantia prodijſſe. ſed certa rõne ꝓuiſoqꝫ decreto qui cautis oculis
ꝓcauere ſtudebat ne in vnã partẽ potius ꝗꝫ in aliam inclinatior nota
ret in ea ꝓcipue re vbi ex quo pondere ad varias partes tractio eſt. v
bi videlicet ars ab vſu diſcrepat vel vſus ab arte diſſideat. vel vbi ar
tis cũ arte vel vſus cũ vſu. vel opinionũ pugnãtia ẽ. Nã quis modꝰ
neruoſior ẽ vt dubiũ reperit ſic dubiũ reliqt ⁊ pari pacto ꝗ eple non
vno ſtilo decurrũt vt in eaꝝ miſſiõe ad te ſcripſi, ſic hec ſyllabicatio iã

Tabula

vnō iā aliō mō ꝯficit. ne ſi vna ꝑte reiecta in alterā ceciderit. ſaȝ eōs habeat ꝗ ſꝑ ſibi ſint infeſti. varia varios delectāt. nō voto viuit vno. Sepe etiā eoſdē cibos edētibꝫ ſi Gregorio credimꝰ diūſitas placuit coctōis. Sȝ vbi ſtudioſe ꝗris hac ſuꝑ re meū iudiciū in cinerē algidū ꝑflas vbi ſcintillaꝝ inueneris nihil nec caloris aliqd. Uter igit modꝰ melior ſit ꝗ has dcōes nihil ꝛ mihi vl' ſeruata c. lrā vel abiecta ſcribimꝰ vt definiā nō expecta. Uetuſtas forte c. lrā nō vtit Leonardus tn̄ aretinꝰ nō futil' autor c. poni ꝯſulit. teſtes adducēs. dantē petrarchā bocatiū ꝛ collocutiū ſalutatū. vſus enī vt idē inqt mgr ꝛ dominus ſermonis ē adeoqꝫ imꝑioſus vt rōe reiecta ſolo arbitrio moueat. Silr pulcer ſepulcꝝ ꝛ ſiles an aſpiratōem ad c lrām admittāt nō laboro hȝ hoc vetuſtas. ſȝ Priſcianꝰ ꝓhibet Idēqꝫ vir acuti ameniqꝫ ingenij Gaſperinꝰ. De adſum vl' aſſum. adqro vl' acqro. adqeſco vl' acqeſco. ꝛ his ſilibꝫ nō habeo qd elegero. Nō deſunt tn̄ ꝗ inter duo ꝗ eque libere dici pn̄t id ducūt ornatiꝰ politiuſqꝫ qd videt rariori lingua ꝓferri. Sed qd qſo arte ſecurius qd rurſus vſu ē tritius quē penes Horatio teſte arbitriū eſt ꝛ ius ꝛ norma loqndi. Fouornius vir ornatiſſimꝰ idēqꝫ doctiſſimꝰ ꝓcipit ꝗ moribꝫ viuamꝰ pteritis ſȝ ꝟbis vtamur pn̄tibꝫ. Si rōes oīm ꝑcurrere velim liber mox fiet idēqꝫ maximꝰ. Sȝ age vt libet. ꝛ vt oīa ꝟba claudā Ciceronis perinde eſt vt accepis. Uale ſorte felici ꝛ omine fauſto

¶ Finis opuſculi impreſſi Dauētrie ꝑ me Jacobum de Breda. Anno domini. M. cccc. xcvi. decimaſexta Junij

¶ Incipit tabula epiſtolarum

¶ Intimat amico ipletio ſue petitōis ꝗ ad collectōem eplaꝝ. fo. ꝓmo
Additio ad epiſtolam ꝓcedentem ꝑ nouam epiſtolam eodem
Rogat amicus amicū ꝗ frequētius ſcribat ne ꝑ nō ſcriptōem amicicia minuatur. eodem Reſponſio ad ꝓdictam epiſtolam eodē
Ciuis rogat curialē vt ꝗ in curia ſecrete agāt ei reuelare dignet. fo. ij
Reſponſio ad precedentem eodem
Reſponſio alia in aliaꝫ ſententiam eodem
Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione intermiſcens pauca de habitudine ſui ſtatus eodem
Conſuluit amicus amico ne in patriā redeat belli furore turbatā. eo
Intimatio nouorum aceruus ſuper diritate bellorum ad amicum in Italia commorantem eodem
Reſponſio amici in Italia commorantis ad ciſalpinum folio. iij
Rurſus ciſalpinꝰ reſcribit ad amicū italū malū mal' ꝯpando eodē

Epiſtolaꝝ

Victoriã intimat ꝛ modũ cũ pluribꝫ malis belloꝝ ↄditõibꝫ eodẽ
Scribit mgr̄ vt ↄpleto iã artiũ curſu libros legũ pr̄ ꝓ filio emat. eo
Ep̄la ſcholarẽ pri ↄmẽdãs idẽq́ꝫ vt ſupra petens eodẽ
Idem cum prioribus petens eodẽ
Rñſio pr̄is ad mgr̄m cũ quadã facecia ſubriſoria folio. iiij
Reſponſio ad idem tendens eodẽ
Epiſtola reſponſiua idem ſonans eodẽ (rit eodẽ.
Ep̄la excuſatia poꝝ rñſionũ de ñ iputãdo mgr̃o ꝙ fili⁹ male didice/
Intimat pater mgr̃o ne filiũ ſtudio legũ incũbere ꝑmittat eodẽ
Rñſio ad idẽ cũ ꝑoribꝫ. eodẽ. Ad idẽ ſub alio mõ tẽdens fo. v
Scribit amic⁹ amico i cũia ꝑncipis ↄmorãti ne taxilloꝝ ludis incũ
Reſponſio ad precedentem (bat eodẽ
Studens ſtudenti vt libros ei accommodet eodẽ
Reſponſio ad p̄cedentem eodẽ
Deplangitur fratris matrimonium fo. vi
Reſponſio cõſolatoria ad p̄cedentem eodẽ
Scholaris ſcribit ad prẽꝫ vt ꝓ determinãtijs ei pecũias mittat eo.
Reſponſio patris ſuꝑ filij petitione eodẽ
Scribit ſcholaris ad ſuum priorem magiſtrũ vt patrem inducat ꝙ
eũ determinare permittat eodẽ
Reſponſio magiſtri ſuꝑ epiſtola priori fo. vij
Pater filium pariſius mittens ſcribit regenti eodẽ
Reſpondet regens collegij patri eodẽ
Scribitur filio ſtudenti vt diligenter ſtudeat eodẽ
Reſponſio ſtudentis predicta eodẽ
Scribit ſtudẽs ad ꝑorem magiſtrum vt patrem informet ꝙ ei dena
rios pro ſtudio mittat eodẽ
Reſponſio magiſtri ſuper ſtuedntis petitione eodẽ
Intimatur atq́ꝫ deplangitur peſtis fo. viij
Reſponſio cõſolatoria ſuꝑ p̄dictis eodẽ.
Remittitur ad patrem in artibus graduatus eodẽ
Intimat frater fratri patris obitum cũ doloroſo planctu eodẽ
Amicus librum repetit quem timet venditum eſſe eodẽ
Remittitur liber cum excuſatione honeſta eodẽ
Scribit ſenex ſe ꝑicula climaterici anni tranſiuiſſe fo. ix.
Rogat pater ne filius ſuus cũ quodã diſcolo cõuerſetur eodẽ
Reſponſio regentis ſuꝑ cõtentis in p̄cedenti epiſtola eodẽ
Mittitur filius ad amicum vt in collegio ponat quẽ pater qualifi/
cat vt ei cautius proſpiciatur eodẽ
Amicus meritoꝝ amici meminit cũ ſui ꝑpeti ſeruitij oblatõe eodẽ
Petitur cõſiliũ ꝛ auxiliũ ꝛ nũcij credentia fo. x
Ad idẽ ꝓ celeri iuuamie Rñſio ad lr̃ãs binas p̄cedẽtes eodẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Tabula

Littere commendatitie q̄bꝰ amicꝰ cōmendatur amico eōdem
Rñſio ad eplam p̄dictā Deteſtatio tarde ⁊ rare ſcp̄tionis codez
Amonitio fidei ſeruande ſuper beneficiȷ̄ permutatione eodem
Habentur gratie amico ⁊ deſideratur eius aduentus eodem
Littere deprecatorie ad primam miſſam fo.xi
Ad amicū vt ſi ex carcere liberet Lrē dep̄catorie ad nuptias codē
Petitur prouiſio de fructibus quadrageſimalibus codē
Reſponſio ad litteras precedentes codez
Inquiritur conditio ⁊ qualificatio cuiuſdam domicelle eodem
Reſponſio ad epiſtolam predictam fo.xiȷ̄
Rogatur patrinus pro leuatione ex ſacro fonte eodem
Reſponſio ad precedentem eodem
Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios eodem
Rñſio ad p̄orem Repetuntur denariȷ̄ mutuo dati eodem
Littere excitatiue ad ſcribendum prouocantes fo.xiiȷ̄
Reſponſio ad precedentem epiſtolam eodem
Intimatur aduentus amici ad amicum eodem
Excuſatio rare ſcriptionis ex qualitate nunciorū ⁊ rerum eodem
Increpatio filiȷ̄ non bene viuentis eodem
Alie littere ad idem cum prioribus eodem
Ad idem cum penarum comminationibus codez
Reſponſio filiȷ̄ excuſationem continens fo. xiiiȷ̄
Excuſatio alia filiȷ̄ ſuper ſtudiȷ̄ tepiditate eodem
Rogatur amicus vt ſecrete inquirat male fame ſuggeſtorē eodem
Reſponſio amici ad precedentem epiſtolam eodem
Alia reſponſio ſub alio modo fo.xv
Epiſtola diffidatoria Reſponſio ad precedentem eodem
Rurſus alia diffidatoria eodem
Reſponſio ad precedentem cum duricia verbi eodem
Epiſtola diffidatoria ⁊ durior eodem
Frater ad fratrem vt a vindicta auocet fo.xvi
Alia epiſtola ad idem cum precedente eodem
Alia epiſtola ad idem ſuadens aliȷ̄s mediȷ̄s eodem
Reſponſio fratris in propoſito ſuo conſtantis eodem
Reſponſio alia fratris conſiliȷ̄s fraternis obedientis fo.xviȷ̄
Alia reſponſio in oppoſitam partem adiunctis rationibꝰ eodem
Iterum alia reſponſio in aliam ſententiam eodem
Auiſatur amicus ſuper emulorum machinatione eodem
Reſponſio ad precedentem epiſtolam fo.xviiȷ̄
Alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam codez
Rogat aicꝰ vt libros nouo caractiſandi ſtilo ip̄ſos emat p̄ aico co.
Reſponſio ad precedentem epiſtolam eodem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtolaꝝ.

Petuntur littere ab amico
Alia ep̄la idē petēs cū p̄cedēte Ad p̄dcās rn̄ſio eodem
Rogatur amicus vt certo in loco cum amico conueniat eodem
Petitur cōſilium ⁊ iuuamen in ꝯmutatione beneficij eodem
Ep̄la credētie cū petitōe rn̄ſi Ad p̄cedentes ep̄las rn̄ſio fo. xix
Arguitur amicus domi ſemper permanens eodeꝫ
Dꝛa amici p̄ſentantur amico ad vrbem rhomanā migraturo eodē
Ad p̄cedentem epiſtolam reſponſio eo.
Cōmendat cauſam matris aduocato litteris recordaticijs eodeꝫ
Intimatio pecuniarū leuatarum cum deſpatōe reuocatōis fo. xx.
Petūtur freq̄ntiores littere amici ⁊ ſua p̄ſentia eodē
Ad p̄cedentem reſponſio eodē
Rogatur amicus vt fratrem inducat cautius mercari eodeꝫ
Commendatur cauſa vicini amico fo. xxij
Excuſatur ſcribendi ineptio cum credentia latoris eodeꝫ
Cōqueſtio fit de ſocij immatura morte eodeꝫ
Reſponſio conſolatoria ſuꝑ epiſtolam p̄cedentem eodem
Rn̄ſio ad idem ſub alia forma eodem
Alia adhuc rn̄ſio ſub alia forma. fo. xxiij
Dantur gratie qui amico burſam munere dedit eodeꝫ
Excuſatio ſuper non reſponſione ad litteras miſſas eodeꝫ
Cōſulit amic⁹ amico vt bononiā veīat lectur⁹ poeticas artes eodeꝫ
Reſponſio ad p̄cedentem epiſtolam eodeꝫ
Hec epiſtola replicat ꝯtra p̄cedentis epiſtole rn̄ſionem fo. xxiiij
Scribit ſecretarius oppidi Bergenſis ad regentem ex louanio q̄ de rectore ſcholarium oppido prouideatur eodeꝫ
Reſpondet regens in louanio petitioni ſecretarij bergenſis eodeꝫ
Cōmēdat fili⁹ ſuo mgrō ꝑ prēz filiū ſuū p̄rīo q̄dā errore laudātē. eodē
Reſponſio magiſtri prudentius iudicantis eo:
Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pandat amico fo. xxv
Rn̄ſio ad p̄cedētē Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat eodē
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam eodeꝫ
Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit eodeꝫ
Magiſter ad mgrm̄ in rure morātez Reſponſio eodeꝫ
frater ſr̄i ſcribit louanij ꝯmorāti ꝑ ꝓpoſito ſeioꝛ fr̄is ad religiōez. fo. xxvi
Alia ep̄la ad idem in eādem ſententiam Reſponſio eo.
Alia rn̄ſio ſuꝑ eandem in qua mādat ſe frater ſecuturū eodē
Conſilium fraternum ſuper eadem fo. xxvij.
Rn̄ſio fratris nō aſſentientis cōſilio fratris. ſꝫ ſuadet dilatio eodeꝫ.
Aſſentit cōſilio fr̄is ⁊ dilatōi donec mutuo colloquātur eod̄
Rogat amic⁹ ut vinū emat ꝑ amico Rn̄ſio eod̄
Reperitur liber commodato creditus eod̄
folio xxviij

Tabula

Cõqueſtũ q̄ pl⁹ diuitijs q̄z amicicie tribuat cum credentia ⁊ petitio
ne iuuaminis eodem
Rogatur amicus vt ſaluũ conductum impetret alio migrandi. eo
Amic⁹ i ius vocat⁹ ꝯſiliũ petit. eodē Rñſio folio xxix
Iterum amicus amico Ad idem Reſponſio: eodem
Alia reſponſio Ad idem ſub alia ſententia eodem
Rogat magiſtrum pedagogij pater vt eius filium ſub alio magi
ſtro in aliaz cameram collocet. eodem
Amicus amico pro famulo habendo Reſponſio folio xxx
Alia epiſtola interrogans habitudinem alterius famuli eodez
Reſponſio eodem Ad idem Reſpõſio eodez
Inuitatur ſocius vt ſequatur ſocium louanium ꝑgentem fo. xxxi
Ad idem Petitur feſtin⁹ aduentus amici vt aſtet amico eodem
Intimatur aduentus amici amico eodem
frater amico vt reducatur nepos profugus eodem
Reſponſio Alia reſponſio ad idem ſed alia ſententia fo. xxxij.
Interrogatur conditio cuiuſdam notarij. an expediret eum in ſecre
tarium epiſcopi aſſumi eodem
Reſponſio dicens illum notarium adulatorem eſſe eodem
Reſponſio alia in aliam ſententiaz dicēs eundē ebrioſum fo. xxxiij:
Cõmendatur amicus amico vt ſit adiutor Ad idem eodem
Increpatur filius a patre frequenter pecuniam poſtulans eodem:
Ad idem alijs verbis ⁊ ſententijs eodem.
Ad idem rurſus ſub alio modo filij reſponſio fo. xxxiiij.
Nepos ex italia rediens ſub nepoti iuniori Lo. ſtudenti eodem.
Ad p̄cedentem reſponſio Iterum nepos nepoti eodem.
Ad p̄cedentem reſponſio Epiſtola commendatiua fo. xxxv.
Alia epiſtola commendatiua ad idem eodem.
Alia epiſtola ſingulariorem adhuc cõmendatõem cõtinēs eodez
Ad precedentem epiſtolam reſponſio eodez
Quedam reſponſio ad litteras hic tamen non inſertas eodez
Debitor profugus ſuis creditoribus Reſponſio fo. xxxvi.
Congratulatio amici ſuper dignitate adepta eodem
Reſponſio Noua epiſtola reſponſioni reſpondens eodem
Epiſtola increpatiua amici q̄ ſecreta crediderit mulieri eodem.
Intimat filius patri ſe veſtes perdidiſſe veniã deprecans eodem
Patris reſponſio ſuper veſtium perditione fo. xxxvij.
Alia reſponſio ad idem ſed durior eodem.
Iterum ſub eodem filius ad patrē dat litteras deſolatorias. eodem
Scribit frater ad frēm ſuꝑ eodē Ad idem ſuper eodem eodem
frater fratri reſpondet Epiſtola eiuſdem ad idem fo. xxxviij.
Reſpondet pater ſuꝑ litteris miſſis a filij ſui magiſtro eodem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Epiſtolarꝝ.

Incitatio in amiciciam ad hominem non oculo, ſed fama notum cū recitatione nouorum eodem
Ad precedentem epiſtolam reſponſio eodem
Epiſtola commendatiua amici ad amicum eodem.
Reſpōſio deſcriptiua incōſtantie eius pro quo rogatū eſt fo. xxxix
Frater fri itimat ſeniorē frēm militē creatū. ⁊ in capitaneū electū. eo.
Ad amicum cōmendatio iocoſa cuiuſdam glorioſi hominis. eodē
Epiſtola conquerens de incendio armigerorum ad creditores. vt terminos ſolutionis extendant eodem
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam folio xl
Excuſatio non ſcriptionis propter qualitatem temporum eodē.
Aliō exēplū excuſans nō ſcptōez ꝓpter mēdacia ꝓpli ⁊ nūcioꝝ eodē
Commendatur amicus amico Reſponſio eodem
Sub alio ſenſu reſponſio eodē
Scribitur auunculo vt reuocet nepotem amore raptum ne ſe inconſulte miſero matrimonio dedat folio xli
Reſponſio ad precedentem eodem.
Ad idem reſponſio quod in calce precidentis ep̄l'e petebat eodem
Arguitur amicus ab amico ꝙ non ſeruauit pollicita frequentis ſcp̄tionis ⁊ noua petuntur Reſponſio folio xlij
Excuſatur ſilentium. ⁊ petitur ſcriptio eodem.
Reſponſio cum petitione ꝙ valitudini intendat. eodē
Mittuntur amico capones eodē
Ad epiſtolam precedentem reſponſio eodē
Scribit vniuerſitas ad conſilium pro ꝑuilegiorum tuitōe fo. xliij
Ep̄l'a vniuerſitatis ad cancellariū brabantie ꝓ eodem eodem
Scribit ꝑticularis amicus ad cancellariū ꝓ eodem eodē
Reſpondet cancellarius ꝑuate ꝑſone ſuꝑ precedentibus eodē
Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in quadam re conſilio eodem
Scribit auunculus ad nepotem arguens eum ⁊ fratres ꝙ inſatiabiles ſint quibus ſubuentiones negat fo. xliiij
Cōmendatur magiſtro ſcholaris ad ſui ſeruitium eodem.
Ad precedentem epiſtolam reſponſio eodem
Scribitur ad ꝑorem monaſterij ne quendā in donatū admittat. eo
Alia epiſtola ad idem alijs medijs folio xlv
Conſulitur amico ne ad animū trahat oblocutio detractoris eod̄
Reſponſio ad precedentem cū deteſtatōne detractoris ⁊ ſuorū morum. eod̄ Scribit filius pro veſte eodem.
Reſponſio in ꝑma parte ſerioſa. in calce deriſoria eodem
Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe cum excuſatione ⁊ oblatione fo. xlvi

Tabula

Imitatio ꝑtim ſerioſa ꝑtim iocoſa vt freq̄ns ſit ſcriptio eod̄
Ep̄la rn̄ſiua ⁊ excuſatia freq̄ntis ſcptōis ex q̄litate tp̄is eod̄
Petit ꝯſulatō ſup cā pendēte corā officiali ⁊ aſſiſtētra eod̄
Reſponſio cōtinens iudicis laudem fo. xlvij.
Reſponſio alia ad aliam partem eodem
Querela amici ad amicū qui ab hoſtib⁹ captus eſt eodez
Conſolatio ſup querela predicta eodez
Rogatur amicus vt medicū mittat amico egroto eodez
Reſponſio ſignificans medici miſſionem eodez
Rogat prior mgr̄ vt prēm inducat q̄ fili⁹ in collegio locet eodē
Rogat pater a filio vt eū in collegio faciat cōmenſalem fo. xlviij
Magiſter ſcribit ſcholari conatū eius collaudans eodez.
Pater ad filiū qui filij aſſentit deſiderijs eodē.
Pater ad filiū ad militiam prouectum eodez
Ad idem Reſponſio fo. xlix.
Ep̄la dubitatia ſup militia filij Alia ep̄la in eādē ſniam eodez
Arguit pater filiū ſuū militem nō militāter viuentem eodez.
Epiſtola cōmendaticia amici ob multa merita chari eodez
Alia cōmendaticia ſub alijs verbis ⁊ forma folio. l.
Epiſtola meram credentiam continens eodem
Ep̄la ꝯmēdaticia amici ad amicū ꝯmendatū amicū q̄lificās eodez
Scribit pr̄ ad mgr̄m filij. q̄ determinās fiat ſi ſic mgrō videat. eodē
Rogat ſcholarꝫ ad mgr̄ꝫ ſuū p̄orē vt prēꝫ īducat q̄ ḡduari poſſit. eo.
Pater ſcribit magiſtro ſup gradu filij partim mentem exprimens. ꝑtim conſilium petens eodem
Alie epiſtole in eadem materia in aliam ſententiam fo. li.
Magiſter prior reſpondet ſcholari eodez
Scribit pater filio ſuam intentōem de gradu ſuſcipiendo eodē
Gratulatur vniuerſitas de electōe ſummi pontificis. obedientiā ꝓfitetur oratores mittit ⁊ rotulum petit eodē.
Itez ad ſummū pōtificem ſup eiſdem in aliam formam fo. lij
Scribit vniuerſitas cōmendaticias lr̄ās pro quodā doctore ſuo ſuppoſito ad ſummum pontificez eodem
Cōmendatur nepos alteri nepoti vt ei adiumento ſit eodem
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam fo. liij.
Deplāgit amic⁹ filiū ſui fr̄is aufugiſſe. rogat amicus vt reductioni (ſtudeat eodez
Reſpōſio ad ep̄lam p̄cedentem eodē
Scribit auūculus filio ꝓfugo inducens vt redeat eodez
Itez auūculus filio profugo in aliam formam fo. liiij
Reſponſio profugi filij ad ſuū auunculum eodez
Ut filium promouet ad aliquod beneficium eodez
Reſpōſio ad p̄dcām Querela rare ſcriptionis fo. lv.

Intimatur amico ne quem propoſuerat comitez capiat itineris ad ſanctam terram. quia garrulus ⁊ mendax eſt eodem
Intimatur breuis viſitatio amici ⁊ leta confabulatio eodem
Ad petitōem amici ſtatū ſuum fratris ſui notuz facit amico codē
Rogatur amicus vt mittatur ꝑ eū ſcriptor peritus amico fo. lvi
Epiſtola conſolatoria eodez.
Intimat amic⁹ amico ꝙ ſeq̄nti dīe ſecū in reditu pranſur⁹ ſit. eod̄
Filius ad prēm ꝓ ſubuentione vt libros emat eod̄
Rn̄ſio pris ꝙ filio nequit ſubuenire ex conditōe tp̄is eod̄
Conqueritur pater de dura correctione filij fo. lvij.
Reſponſio ad epiſtolam p̄dictam eodem
Rn̄ſio ad certas litteras hic nō inſertas de glorioſo poeta eodez
Inquiritur ſtatus amici ⁊ deſcribitur proprius eodem
Tutores ſcholari, ſtudenti Louanij in artib⁹. qui petit adire aliam vniuerſitatem folio lviij
Tutores ſtudēti louanij in legib⁹ q̄ petit adire aliā vniuerſitatē. eo.
Inuectio iocoſa in amicū raro ſcribentem eodē
Rurſus iocoſa inuectio in eandem ſententiam fo. lix
Excuſatio ſuper porrectis p̄cib⁹ ꝓ cōtumace filio ad patrē eodez
Reſponſio ad epiſtolam precedentem eodez
Increpatio fratris ſuper incauto modo mercandi eodē
Reſponſio fratris ad epiſtolam precedentem folio. lx
Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa ſe aliquando ludis ingerat ⁊ letus viuat eodem
Reſponſio ad precedentem eodem
Cōſuluit amic⁹ amico ne vniūſitate relicta ad patriā redeat. codē
Reſponſio ad precedentem fo. lxi
Congratulatio ad amicum qui duxit vxorem eodem.
Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem ducere eodez
Uacillatio an poti⁹ dolendū ꝗ̄ ḡtulādū ſit amico q̄ duxit vxorē. eo.
Auiſat in ſecreto amic⁹ ꝙ ep̄s eū officialem creabit ſi roget eodez
Rn̄ſio Reſponſio negatiua ad idem fo. lxij.
Arguit amic⁹ ꝙ nūq̄ꝫ rn̄det lr̄is, petiturq̄ꝫ ꝑorib⁹ det m̄ſum eodē.
Rogat nepos vt diligentiā faciat ꝙ rogāti de bona ancilla ꝓuideatur. folio. lxiij Reſponſio ad epiſtolam p̄dictam eodē
Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico eodē
Reſpondeat amicus vt parcat deſiderijs eodem
Frater ex Brugis ſuo fratri louanij ſtudenti eodē
Alia epiſtola ſub alia forma in eandem ſententiam fo. lxiiij.
Rogatur amicus vt equos duos cōmodato mittat amico eod̄
Reſponſio negatiua ad predictam eodē
Epiſtola iocoſa ſuper omiſſione ſcriptionis folio. lxv

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Tabula

Reſponſio cū deteſtatione ſuſpitionis cadentis in amicicia eodē
Scribit̄ vicario ꝑ epī iuuamine vt ep̄s cruam conferat eodē
Rn̄det vicariꝰ cū obligatōe diligētie ⁊ ſpe voti conſequendi eodē
Inuitat̄ ſociꝰ a ſocio. vt in ſeq̄ndo ꝑmiſſa ad vniūſitatē veīat. fo.lxvi
Reſpondet ſocius ſocio ſe prius in grāmatica firmius velle funda-
ri prius q̄ꝫ adeat vniuerſitatem eodeꝫ
Dantur gratie de honeſta tractatione nuncij qui etiam deſcribitur
ſecretorum eſſe vulgator eodem
Dolet amicus ꝙ amici ſui tepuerit amicicia, quod ſuſpicatur ex cō-
uerſatione cum emulo eueniſſe fo.lxvij
Ad ſtudentem interrogando habitudinem ſui concurrentis. eodem
Reſponſio ad epiſtolam precedentem eodem
Suadetur ſtudenti vt legibꝰ incūbat poetrie ſtudijs omiſſis eodeꝫ
Reſponſio ad epiſtolam precedentem fo.lxviij
Reſponſio alia ſuper eadem in aliam tamen ſententiam eodeꝫ
Rogatur amicus vt adoleſcentem conducat qui bene ſcribat, atqꝫ
erroris arguitur cum inſertione nouorum eodeꝫ
Congratulatur amicus ꝙ receptus ſit in ſeruitio regis, ⁊ charitati-
ue admonet ne ſe amplexibus immiſceat impudicis fo.lxix
Queritur cauſa cur plures dictiones huius vario modo vt iaꝫ vno
iam alio impreſſe ſint eodem
Reſponſio dans rationem cur multe diuerſe dictiones hoc libello
vario modo impreſſe ſint eodem

Finis huius tabule

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 45